

GANAP NA KAPAYAPAAAN

Dahil ang Isipan ay Nakatuon sa Ama

ADRIAN EBENS

*Salin sa Salita mula sa
10 Araw ng Panalangin Hulyo/Agosto 2025*

Karapatang-ari © 2025, Adrian Ebens

Maranathamedia.com

Ang moral na karapatan ng may akda ay pinaninindigan.

Ang balangkas ng sinabi na ito at lahat ng iba pang publikasyon ng Maranatha Media ay makukuha sa aming website na *maranathamedia.com* upang umorder ng karagdagang kopya, mangyaring mag-email sa adrian@maranathamedia.com

Ang Balangkas ng sinabi na ito ay

Ipinresenta ni Adrian Ebens

Isinalin at Sinuri nina Adam Pearce, Lorelle at Adrian Ebens

Dinisenyo ang Pabalat ni Adrian Ebens

Inilathala gamit ang 10.5/14 Palatino Linotype

Ang serye ng mga leksyong ito ay isinagawa sa loob ng 10 araw ng espesyal na panalangin noong Hulyo at Agosto 2025. Ang mga ipinresenta ay ganap na walang iskrip. Ang lumabas sa mga pagpupulong na iyon ay isang serye ng mga pagbubulay-bulay tungkol sa kagandahan ng karakter ng Ama at ng Kanyang Pinakamamahal na Anak. Ang mga pamagat ay ang mga sumusunod:

1.	Walang sinuman ang tunay na naghahanap sa Diyos.	1
2.	Ikaw ang Aking Minamahal na Anak.	20
3.	Ang Salita ng Pagpapala.	39
4.	Agape na Anak.	59
5.	Ang Krus ng Agape.	78
6.	Ang Kapahingahan ng Agape.	97
7.	Ang Panganib ng Agape.	116
8.	Mga Mandiirigma ng Agape.	133
9.	Pagpatay sa Kaaway.	152
10.	Ang Huling Ulan.	172

Ang mga pagbubulay-bulay na ito ay nagbibigay ng mahusay na pangkalahatang pananaw sa puso ng mensahe ng Father of Love movement. Nawa'y pagpalain kayo habang pinagninilayan ninyo ito at iniisip ang mga tema ng seryeng ito.

In pananampalataya, pag-asa, at pag-ibig

Adrian Ebens

TRANSKRIP MULA SA PRESENTASYON
NI ADRIAN EBENS
NOONG 26 HULYO 2025

1. WALANG SINUMAN ANG NAGHAHANAP SA DIYOS

Maligayang pagdating, mahal kong pamilya. Ikinagagalak kong makita ang ilan sa inyong online na bumabati na. Isasalin natin ang presentasyong ito sa iba't ibang wika, kaya magsasalita ako nang medyo mabagal upang makasabay ang ating mga tagasalin. Nakarating na tayo sa katapusan ng ating Sabbath dito sa Australia. Para sa ilan sa inyo, ngayon pa lang ito nagsisimula, at para sa ilan, nasa kalagitnaan pa ng araw. Itinakda namin ang oras ng ating pagpupulong sa alas-9 ng gabi sa Australia, na nangangahulugang umaga sa America, maagang umaga, mga alas-7 o alas-8, at pagkatapos ng tanghalian sa Europe at Africa. At syempre, para sa ating mga kaibigan sa Asya at sa Pilipinas, nasa paligid ng alas-6 o alas-7 ng gabi.

Maraming salamat sa inyong pagsama sa amin. Bago ako magpatuloy, nais kong mag-alay ng isang panalangin. Kaya, sa mga makakaya, kung maaari, lumuhod kayo kasama ko, at tayo'y manalangin.

Pagbubukas sa Panalangin:

Aming minamahal na Ama sa langit, napakasarap na makapasok sa Iyong presensya. Pinapasalamatan Ka namin sa kagandahang-loob ng Iyong pagkatao. Pinapasalamatan Ka namin sa pagtawag sa bawat isa sa amin sa magandang katotohanang ito. Bawat isa sa amin ay nawala, lubos sa kasalanan at kadiliman, at ganap na nalito. Ngunit Tinawag Mo kami. Ipinakita Mo sa amin ang kagandahan ng Iyong karakter. At pinasalamatan Ka namin, Panginoong Hesus, sa pagpapakita sa amin ng Ama. Mas nagugutom ang aming mga puso kaysa dati upang matanggap ang Iyong karakter.

Gaya ng sinabi Mo, Ama, kay Abraham, “Ako ang iyong lubos na gantimpala.” Ang magkaroon Ka, Ama, ang magkaroon ng Iyong karakter, ito lamang ang aming ninanais. Wala na kaming ibang hiling. At alam naming makakamtan namin ito, Panginoong Hesus, sa pamamagitan Mo. Ikaw lamang ang tanging daan patungo sa Ama. At habang tinitingnan namin ang Iyong karakter, at pagkatapos ay tinitingnan namin ang aming sarili, nalulungkot ang aming mga puso. Nakikita namin kung gaano kami kaiba sa Iyo.

Kaya, lumalapit kami sa Iyo bilang mga anak, humihiling ng tinapay ng buhay. Lumalapit kami sa Iyo upang hingin ang Iyong Espiritu. At kami’y naniniwala at nagtitiwala na bilang Iyong mga minamahal na anak, tutulungan Mo kami at ibibigay sa amin ang mga bagay na aming hinihiling.

Nananalangin ako para sa bawat isa sa aking mga kapatid na sumasali sa pamamagitan ng mga grupo; sa bawat indibidwal na grupo. Dalangin ko na ang iyong Espiritu ay mapasa kanila. Dumating tayo sa oras na ito ng Sabbath at ng bagong buwan, na nagsimula dito sa Australia, dahil naniniwala kami na ibinubuhos Mo ang Iyong Espiritu. Gabayan Mo kami ngayon habang nagsasalo-salo kami, at hilumin Mo kami nang mas malalim sa Iyong pag-ibig. Alisin Mo sa amin ang lahat mula sa mundo, lahat mula sa social media, lahat ng nakakagambala, lahat ng nakakainis, upang makapagpokus lamang

kami sa Iyo. At pinasasalamatan Ka namin sa pangalan ni Hesus, Amen.

Presentasyon:

Sa mga nakaraang linggo, ako'y nagtatrabaho sa audio book para sa *Escaping the Pentagon of Lies*. Isang tunay na kagalakan na muling balikan ang nilalaman ng librong ito. Nitong mga nakaraang araw, nagtatrabaho ako sa Kabanata 15, na may pamagat na "Silver Lining on a Dark Cloud." Talagang bumabalik ito sa sandaling nagsimula ang lahat para sa akin noong taong 2000 at 2001. Nag-aaral ako noon ng maliit na aklat ni Wieland at Short na pinamagatang *Ten Great Gospel Truths* – syempre, nakabatay sa gawa ni A.T. Jones – na walang kapangyarihan kundi sa Diyos lamang. Lahat ng kapangyarihang umiiral ay mula sa Kanya; at ang buhay na ating tinatamasa ay nagmumula lamang sa Diyos. Ito ang mga kaisipang dumadaloy sa aking isipan.

Binabasa ko noon ang librong *Steps to Christ*, at akmang-akma na binabasa natin ang librong ito, dahil ako'y nagbubulay-bulay sa pahina 26 (ito ay 25 taon na ang nakalilipas). At syempre, ito ay isang pahayag na kung kayo ay matagal nang bahagi ng kilusang ito, magiging pamilyar kayo sa pahayag na ito. Sa pahina 26, nakasaad,

"Si Kristo ang pinagmumulan ng bawat tamang hangarin."

Siyempre, para sa atin na naniniwala na si Hesus ay tunay na Anak ng Diyos, at na ang Espiritu ay tunay na Espiritu ni Hesus, alam natin na sa pamamagitan ng Espiritu, si Kristo mismo ay nananahan sa atin.

Alam ko na kamakailan lamang, nagkaroon ng presentasyon si Michael McCaffrey, isang mahusay na presentasyon tungkol sa paksang ito, na nagpapakita na ang Espiritu ay hindi isang hiwalay na ikatlong nilalang, kundi ang Espiritu ay ang Espiritu ni Hesuskristo; at si Kristo ang pinagmumulan ng bawat tamang hangarin.

Pinamagatan ko ang oras na ito ng pagbubulay-bulay, na talagang kung ano ito, bilang *Walang Sinuman ang Naghahanap sa Diyos*. Dalawampu't limang taon na ang nakalipas, ito ay isang rebolusyon sa

aking isipan habang iniisip ko ito. Bawat pagnanais na gumawa ng tama ay nagmumula kay Hesus. Bawat pagpapahayag ng pag-ibig ay nagmumula kay Hesus. Bawat pag-iisip na manalangin ay nagmumula kay Hesus. Kapag nagigising ka sa umaga at ang iyong isip ay nakatuon sa iyong Ama, si Hesus ang humihila sa iyo at nakikiusap na lumuhod ka at manalangin sa Ama. Wala sa iyo o sa akin ang may likas na pagnanasa sa Diyos.

Ito ay isang napakahirap na bagay para sa kalikasang-tao na tanggapin. Ngunit mahalaga na simulan natin ang ating 10 araw ng panalangin sa mga kaisipang ito: Na hindi talaga tayo ang naghahanap sa Diyos; ang Diyos ang naghahanap sa atin. Sa pagiging maakit sa sa oras na ito ng panalangin, ito ay ang Diyos Ama sa pamamagitan ni Hesus, na tumatawag sa atin, na nakikipag-usap sa atin at nagsasabi, “Mga anak ko, lumapit kayo sa akin. Lumapit kayo sa akin at tutulungan ko kayo.”

Naalala ko ang kwento ng nawawalang tupa. Ang tupa ay nawala, at alam nitong nawala ito, ngunit hindi nito hinahanap ang Pastol. Hindi nito alam kung saan hahanapin, ito’y nasa kadiliman. Lahat tayo ay naranasan na ang kadiliman. Lahat tayo ay naging tagasamba sa isang Diyos na sumisira, sa isang punto (o marahil, ang ilan sa inyo ay hindi), ngunit karamihan sa atin ay oo. Marami sa atin ang naniwala sa isang Diyos na tatlo-sa-isa. Marami sa atin ang naniwala na hinihingi ng Diyos ang kamatayan ng Kanyang Anak. Tayo ay nawala; nawala sa kadiliman at kalituhan. Marami sa atin ang akala na sa pagkakaroon ng mga sulatin ng Espiritu ng Propesiya at mga sulatin nina Jones at Waggoner, tayo ay ligtas; ligtas tayo mula sa kalituhan. Ngunit gaano tayo nagkamali. Tayo ay nawala, at si Hesus ay dumating upang hanapin tayo.

Sa nakalipas na ilang dekada, para sa marami sa atin (o marahil mas matagal pa), si Panginoong Hesus ay nagtuturo sa atin. Tinalakay ko ito sa aking kamakailang presentasyon, “Panginoon, Ipagkaloob Mo sa Amin ang Iyong Espiritu.” Kung panoorin ninyo ang presentasyong iyon, makikita ninyo na may dalawang bahagi ang panalangin. Una, isang taimtim na panalangin para sa liwanag; at pagkatapos,

ibinibigay ni Hesus ang liwanag sa Kanyang mga anak. Marami ang lumalaban at tumatakas mula rito. Ngunit ang mga tumatanggap ng liwanag, ang mga niyayakap ito ng buong puso, ay pinagsasama ang lahat ng pira-pirasong tinapay; at saka sila nagsisimulang manalangin: “Ama, ipagkaloob Mo sa amin ang Iyong Espiritu.” At doon nagkaroon ng malaking pagbuhos ng Espiritu na nagdala ng pag-ibig, kagalakan, kapayapaan, at maraming liwanag.

At kapayapaan ang ating hinahangad; karunungan, agape. Kapag may humampas sa atin sa isang pisngi, ibaling natin ang kabila. Kapag ang mga tao ay nagsasabi ng masasakit na salita, hindi tayo nagagalit; nananatili tayong kalmado. Kapag naririnig natin ang masamang gawain ng ibang tao, hindi natin sila pinupuna; tayo’y nananalangin para sa kanila. Nakikiusap tayo sa Ama na tulungan sila. Ito ang mga bagay na ating ninanais. At habang natututo tayo tungkol sa Ama sa pamamagitan ng lahat ng liwanag na ipinakita sa atin, nakikita natin na malayo tayo sa kaluwalhatian ng Diyos, at tayo’y nalulungkot.

Nais kong magbasa sa inyo mula sa *Christ’s Object Lessons*, kung saan tinatalakay ni Ellen White ang kwento ng nawawalang tupa. Ito ay nasa pahina 188, talata dalawa. Nang hinahanap ni Hesus ang tupa, ganito ang nakasaad.

Sa gaano kalaking ginhawa niya [Hesus] naririnig mula sa malayo ang unang mahina nitong iyak. Sinusundan ang tunog, aakyat siya sa pinakamatarik na bundok, pupunta sa mismong gilid ng bangin, nang may panganib sa kanyang sariling buhay. Sa ganitong paraan niya hinahanap, habang ang iyak, na humihina, ay nagsasabi sa kanya na ang kanyang tupa ay handa nang mamatay. Sa wakas, ang kanyang pagsisikap ay nagbunga; ang nawawala ay natagpuan. At hindi niya ito pinagsabihan o pinagalitan dahil nagdulot ito sa kanya ng labis na hirap.

At ako’y labis na nagpapasalamat sa mga salitang iyon. Hindi Niya tayo pinapagalitan, kahit na nagdulot tayo sa Kanya ng maraming hirap upang iligtas tayo. At tulad ng alam natin, si Hesus ay nagtiis ng

higit pang hirap sa Krus, 120 pang taon higit sa kinakailangan dahil sa ating kasalanan.

Hindi Niya ito hinahampas gamit ang latigo. [Hindi Niya ginagamit ang puwersa.] Hindi Niya rin sinusubukang hilahin ito pauwi. [At ito ang talagang nakakaantig sa akin.] Sa Kanyang kagalakan, niyayakap Niya ang nanginginig na nilalang sa Kanyang mga balikat; kung ito ay may pasa at sugatan, niyayakap Niya ito sa Kanyang mga bisig, [at pakinggan ito] pinipisil ito nang malapit sa Kanyang dibdib, upang ang init ng Kanyang sariling puso ay magbigay ng buhay dito. Sa pasasalamat na ang Kanyang paghahanap ay hindi nasayang, dinadala Niya itong pabalik sa kawan. (*Christ's Object Lessons*, page 188)

Ang init ng Kanyang sariling puso ay makapagbibigay sa atin ng buhay. At ito ang nagbigay sa akin ng labis na ginhawa dahil sa sinasabi ng mga Kasulatan.

Nais kong bumalik sa puntong ito; nang binabasa ko, “Si Kristo ang pinagmumulan ng bawat tamang hangarin.” Ito ang nagdala sa akin sa Roma, Kabanata 3, Talata 10. At bigla, ang ‘panahon’ ng pandiwa ang tumalon sa akin. Ang kasalukuyang panahon, hindi ang nakaraan, kundi ang kasalukuyang panahon.

Gaya ng nasusulat, Walang sinuman ang matuwid, wala, ni isa man: (Roma 3:10)

Hindi nito sinasabi na walang sinuman ang matuwid hanggang dumating tayo sa Father of Love movement. Hindi, hindi ito ang sinasabi. Walang sinuman ang matuwid ngayon. Wala sa atin ang matuwid sa ating sarili. Wala tayong taglay sa ating sarili. At saka sinasabi, walang sinuman ang nakakaunawa. Kung tayo ay may anumang pag-unawa, ito ay dahil ibinigay ito sa atin ni Hesus. Hindi ito nagmula sa ating sarili; hindi ito dahil sa ating talino; hindi ito dahil sa ating karunungan, na alam natin ang mga bagay na ito – sapagkat walang sinuman ang nakakaunawa. At kahit sa lahat ng itinuro sa atin ni Hesus sa nakalipas na mga taon, hindi pa rin natin

I. WALANG SINUMAN ANG NAGHAHANAP SA DIYOS

lubos na nauunawaan. Hindi natin kayang maunawaan ang lahat ng komplikasyon ng Dakilang Alitan; lahat ng bagay na nakataya, hindi natin nauunawaan. At saka sinasabi, walang sinuman ang naghahanap sa Diyos.

Walang sinuman ang nakakaunawa, walang sinuman ang naghahanap sa Diyos. (Roma 3:11)

At iyan ang punto. Nagpadala ako sa inyo ng paanyaya na sumali sa grupong ito. At kayo'y tumugon; kayo'y dumating. Ngunit si Kristo ang humila sa inyo; Siya ang tumawag sa inyo, Siya ang naghahanap sa atin.

Ilang taon na nating inilatag ang mga pundasyon ng mensaheng ito. Marami sa inyo ang nakipagtulungan sa akin upang isulat ang mga pangunahing punto ng ating pananampalataya. Marami sa inyo ang nagsalin ng mensaheng ito sa iba't ibang wika. At nais kong sabihin na sa pagkakatapos ng aklat na *One Mediator*, lahat ng pangunahing punto ng mensahe ay nakalagay na. Maliban sa anumang mga elementong propetiko sa Daniel at Pahayag na hindi pa ipinapakita sa atin ng Diyos. Ngunit mula sa ating kaalaman tungkol sa mensahe ng Adventist, at kung ano ang magiging kabuuan ng mensaheng pagselyo, naniniwala ako na lahat ng pangunahing bahagi ay nakalagay na ngayon.

At ito ang dahilan kung bakit ngayon ang mensahe, ang panawag na lumalabas, "Hanapin ninyo ang Aking mukha, hanapin ninyo ang Aking Espiritu." Kailangan nating gawin ito nang taimtim. Kung nararamdaman natin ang taimtim na hangarin sa ating loob – walang sinuman ang naghahanap sa Diyos – si Kristo ang naghahanap sa atin. Kapag mas nararamdaman natin ang taimtim na pagnanasa, mas malinaw na patunay ito na si Kristo ang humihila sa atin; na si Kristo'y dinadala tayo sa Kanyang dibdib, upang tayo ay makatanggap ng buhay mula sa init ng Kanyang puso, dahil ang ating mga puso ay malamig.

Habang tinatahak natin ang landas na ito, marami ang umalis, marami ang tumanggi. At ang ating mga puso ay nasasaktan at nalulungkot

dahil sa napakaraming tao na minamahal natin. Marami sa inyo ang maaaring hindi maipahayag sa salita kung gaano kalalim ang inyong kalungkutan. May mga araw na ako'y tila walang pakiramdam, hindi ko man lang kayang ilarawan ang lungkot na nararamdaman ko. Para sa ilan sa atin na lumaki sa Simbahang Adventist, o sa kilusang reporma na nahati, tunay naming nararamdaman ang lungkot sa nakikita kung saan patungo ang ating simbahan. Para sa maraming tao, tila nagsisikap tayong magbahagi, ngunit hindi nakikinig ang mga tao.

Nagkaroon ako ng pag-uusap ngayong araw kasama ang isang tao mula sa Simbahang Adventist at masasabi kong hindi talaga sila interesado sa Karakter ng Diyos. Sila ay nasisiyahan sa paniniwala na ang katarungan ay nangangailangan ng parusa. Sinubukan kong sabihin, "Ngunit isaalang-alang ninyo ito, isaalang-alang ninyo ito." At makikita mo na hindi talaga sila nakikinig. Lahat tayo ay naranasan na ito ng maraming beses.

Ang ilan sa inyo ay nasa mga liblib na lugar. Wala kayong masyadong kasama na makasalo o makasama sa pagsamba; kayo ay medyo nag-iisa. At ang pagtanggap sa mensaheng ito ay nagpuputol sa inyo mula sa pagkakaibigan at pakikisama sa iba. Ang aking mga panalangin ay lalo na para sa inyo, na nawa'y aliwin kayo ni Hesus, dahil alam ninyo na ito ang katotohanan, alam ninyo na ito ang mensahe – ito ang "ikaapat na anghel."

At ako'y nananalangin na gaya ng ipinahayag ni Ellen White, sa tingin ko nasa mga salitang ito, "Si Hesus ay sapat na." Upang makilala si Hesus kung ano Siya, ano pa ang kailangan mo? Ano pa ang nais mo? May mga araw na ako'y nakakaramdam ng pag-iisa, kapag ako'y naputol mula sa isang tao, maaari akong lumapit kay Hesus at makakuha ng init mula sa Kanyang puso upang ako'y makapagpatuloy at magpatuloy, magpatuloy sa pag-usad.

Habang nagbubulay-bulay ako sa kung ano ang aking ibabahagi sa inyo, dumating sa aking isipan ang mga kaisipang ito "Si Kristo ang pinagmumulan ng bawat tamang hangarin." At dahil dito, labis akong

nababahala kapag nakikita ko ang pag-uugali ng ibang tao na hindi kaayon sa mensaheng ito, kapag nakikita ko ang mga tao na lumalaban sa liwanag, kapag nakikita ko ang mga tao na kusang pumupunta sa maling direksyon o nagiging mapanghimagsik o mapagmatigas – nadarama ko ang tukso na mairita. Maaaring ito ay simpleng pag-ikot ng mata. Maaaring ito ay pagpapakita ng malalim na paghinga: “Ahhh.” Maaaring wala rin naman talagang nangyayari.

Ngunit natuklasan ko na kung ako’y naniniwala na si Hesus ang pinagmumulan ng bawat tamang hangarin, kailangan kong maging matiisin sa isang kapatid na hindi naglalakad ayon sa liwanag gaya ng nararapat. Kapag ipinapakita nila ang kahinaan ng karakter, kapag hindi nila ginagawa ang mga bagay na nararapat nilang gawin, o mas malala pa, kapag binabaluktot nila ang iyong mga salita, at sinusubukan ka nilang atakihin at pahinain, kapag nangyayari ang mga bagay na ito, kung ako’y mairita, nakakaligtaan ko na si Kristo ang pinagmumulan ng bawat tamang hangarin. At iyan ang punto na taimtim kong ipinapanalangin na maunawaan natin. Ako’y nananalangin na mawala ang lahat ng paghuhusga at lahat ng inis sa akin.

At nagpapasalamat ako sa marami sa inyo para sa inyong mga panalangin. Siyempre, sa aking posisyon, nakikipag-ugnayan ako sa daan-daang tao sa buong mundo, habang pinamamahalaan natin ang pagsasalin at mga pagpupulong. Kamangha-mangha para sa akin na papunta na tayo sa 1,200 sa pagsasalin ng ating mga publikasyon. Isang libo, dalawang daang pagsasalin! Kamangha-mangha! Muli, si Kristo ang pinagmumulan ng bawat tamang hangarin. Siya ang gumagawa nito. Siya ang nagpapatupad ng mga bagay na ito. Ngunit sa lahat ng mga taong aking nakakasalamuha, kung minsan kapag ang isang tao ay ‘mabagal sa kilos,’ o medyo mabagal, o nagrerebelde, o lumalaban, nakakatukso na nais na lamang na sabihan agad ang mga tao kung ano ang tama at kung ano ang mali.

At tayong lahat, sa iba’t ibang antas bilang mga pinuno, ay nahaharap sa ganitong sitwasyon. Kailangan nating harapin ang mga taong hindi nakakaunawa, o walang sapat na kaalaman sa mensahe. At ito ay

nangangailangan ng pagtitiis sa ating bahagi. Dito ko sinasabi sa aking Ama, “Itinuro Mo sa akin 25 taon na ang nakalipas na si Kristo ang pinagmumulan ng bawat tamang hangarin, bakit ako’y naiirita pa rin?”

At sa partikular na puntong ito, mayroon akong isa sa pinakamahuhusay na obserbasyon sa kilusan habang nakikipag-ugnayan ako sa marami sa inyo sa iba't ibang bansa. At ako’y may kamalayan sa ilang mga hamon sa relasyon na inyong kinakaharap. Habang tinitingnan ko ang iba't ibang personalidad, at ang mga taong ngayon ay dumarating sa mensahe, marami sa kanila ang hindi pa matibay sa mga pangunahing prinsipyo, ngunit naiintriga sa Karakter ng Diyos. Marami na hindi pa kailangang harapin ang pagiging pinaghihiwalay mula sa simbahan at nananatiling matatag sa kanilang paniniwala nang hindi nagagalit o nagiging agresibo. Ang mga hindi pa nakaraan sa ganitong karanasan ay maaaring mas mabilis magpalagay o pagsamahin ang mga prinsipyo ng ating mensahe sa iba na nagtuturo ng tila katulad na mensahe.

At habang nakikipag-usap ako sa Panginoon nitong nakaraang gabi tungkol sa mga bagay na ito, at sa nakikita ko sa hinaharap, at kung saan ko nakikita na tayo ay patungo, imposibleng matapos natin ang gawaing ito. Hindi natin kaya; hindi ito posible. Sa ating kahinaan, sa ating mga kakulangan, sa ating hindi ganap na pagkahinog, sa mga pagsalungat na ating hinaharap, at sa mga pagtalikod na nararanasan natin, hindi natin magagawa ito.

Nakakatukso na bumalik sa lumang tipan, at tatalakayin ko ito sa isa pang presentasyon. Maaaring sabihin natin, sa lahat ng mensaheng mayroon tayo, tayo ay mayaman at sagana sa mga bagay at wala tayong pangangailangan. Maaari tayong magtatag ng isang doktrina. Maaari tayong magtakda ng mga alituntunin at disiplina sa konteksto ng lumang tipan, at maaari tayong magpakilala para sa ating sarili. At mas malayo tayo kay Hesus kaysa sa ating maiisip. Hindi iyon ang landas na tinatawagan sa atin. Tayo ay tinatawagan na kilalanin na wala tayong magagawa. Na ang pagtapos ng misyon na ibahagi ang

I. WALANG SINUMAN ANG NAGHAHANAP SA DIYOS

Karakter ng Diyos ay ganap na imposible para sa atin, ngunit ito ay magagawa. Ang mundo ay liliwanagan ng Kaluwalhatian ng Diyos.

Kapag ako'y nahihirapan sa pananampalataya, lumalapit ako sa Pahayag 18, at sinasabi ko sa aking Ama, "Ang mundo ay liliwanagan ng Iyong kaluwalhatian. Sinabi Mo na ito. Naniniwala ako. At nais ko lamang pakinggan ang Iyong tinig at gawin ang mga bagay na hinihiling Mo sa akin." Iyan lamang ang hinihingi ng ating Ama. "Shema, O Israel, makinig; makinig sa akin."

Habang nakikipag-usap ako sa ilan sa inyo, sa pakikipag-usap kina Daniel Bernhardt at iba pa, naramdaman namin ang panawag sa panalangin. Naramdaman namin ang pangangailangan. Napakaraming gawain ang kailangang tapusin; maaari nating ilubog ang ating sarili dito nang 24 na oras sa isang araw. Ngunit ngayon ang panahon para sa panalangin: Panalangin para sa ating sarili, panalangin para sa isa't isa, panalangin para sa pagkakaisa, pag-amin ng kasalanan, kaliwanagan sa mensahe, at kaalaman kung ano ang dapat nating gawin, kung paano haharapin ang mga kumplikadong sitwasyon. Saan tayo pupunta? Kanino tayo makikipag-usap? Minsan, paano ko ilalagay ang tinapay sa mesa? Paano ko pakakainin ang aking pamilya kapag ako'y naputol mula sa karamihan ng simbahan o komunidad (iilang tao lamang)? Lahat ng ito ang mga bagay na tinatawagan tayo na ipanalangin.

Nais kong magbasa sa inyo ng isang bahagi, ginawa ko ito sa presentasyon, "Jesus, Lover of My Soul." At ito ay mula sa *My Life Today*, pahina 58, talata dalawa. Nakasaad dito,

Sa halip na hayaang gumalaw ng Banal na Espiritu, marami, kahit sa mga abala sa banal na gawain ng Diyos, ang humaharang sa daan laban sa Kanyang banal at nagbibigay-buhay na impluwensya.

Ngayon pansinin natin ang sinasabi ni Ellen White sa susunod. Ano ang humaharang sa daan?

Malaya nilang pinupuna at hinuhusgahan ang kanilang mga kapatid, ngunit hindi nila naiisip ang pangangailangan na taimtim na suriin ang kanilang sarili sa banal na salamin upang makita kung anong espiritu ang kanilang ipinapakita. Ang kanilang mga kapintasan sa karakter ay itinuturing nilang mga kabutihan, at mahigpit nilang pinanghahawakan ang mga ito.... (*My Life Today*, p. 58.2)

Madali para sa atin na tingnan ang ibang “Father and Son Ministries” at makita ang kanilang mga kahinaan. Madali para sa atin na maglagay ng mga bagay at sabihing, “Tingnan ninyo ang sinasabi ng kapatid na ito,” at punahin sila. Ngunit ito ay talaga namang humaharap sa atin na tanggapin ang Banal na Espiritu. Ang aking panawagan para sa ating lahat ay huwag nating itampok, kung maaari kong sabihin, huwag tayong maglagay ng mga video ng ibang ministryo upang punahin sila. Matapos kong maranasan ito nang maraming beses sa aking sarili, hindi ito kaaya-ayang karanasan. Hindi tayo tinatawag ng Diyos upang itaas ang ibang tao at pagkatapos ay hatulan sila, o magsalita laban sa kanila, o sabihing, “Tingnan ninyo ang ginagawa ng kapatid na ito.” Hindi ito ang gawaing tinatawag sa atin.

Tayo ay tinatawagan na manalangin para sa lahat ng tao, mahalín ang lahat ng tao, at pasanin ang ating krus. At ito ay isang bagay na higit kong kailangan ang Espiritu ni Hesus upang magawa. Pagkatapos ay sinasabi nito ang ganito,

Nawa’y magkaroon ng gawaing reporma at pagsisisi.

Tunay na kailangan ko ang reporma at pagsisisi. Pagkatapos ay sinasabi nito,

Nawa’y lahat ay maghanap ng pag-apaw ng Banal na Espiritu. Tulad ng nangyari sa mga alagad matapos ang pag-akyat ni Kristo, maaaring kailanganin nito ang ilang araw ng taimtim na paghahanap sa Diyos at pagtanggál ng kasalanan. (*My Life Today*, p. 58.3)

Ang 'several' sa Ingles ay nangangahulugang anim o pitong araw. Siyempre, para sa mga alagad matapos ang pag-akyat ni Kristo, ito ay sampung araw. Nagtatalaga tayo ng sampung araw. At maaari kong sabihin, ilang araw lamang, sapat na ba iyon? Ilang araw, hindi ilang linggo o buwan o taon, ilang araw lamang. Sa loob ng sampung araw na ito, maaari nating masaksihan ang ganap na pagbabago ng ating kilusan. Ngunit makikinig ba tayo? Kanino ko kailangang makipag-usap? Kanino ako dapat humingi ng paumanhin? Kanino ako dapat umamin? Sige, aminin ang inyong mga pagkukulang. Hilingin sa Diyos na patawarin ang inyong mga kasalanan. Aminin ang inyong mga pagkukulang sa isa't isa.

Kaya, ang hinihiling ko sa ating lahat sa loob ng sampung araw na ito, hangga't kaya ninyo, sa oras mula 8:00 hanggang 9:00 ng umaga, kung mayroon kayong lokal na grupo sa oras ng umagang sakripisyo, tipunin ang lokal na grupo at manalangin nang sama-sama bilang isang grupo. Para sa inyong mga ministro, sa pagitan ng umaga at gabi na sakripisyo, pag-aralan ang *Steps to Christ*, magnilay, at manalangin. Maaari rin kayong tumawag sa isang kapatid. Mahirap manatiling nakatuon kapag nag-iisa sa panalangin nang maraming oras, maliban kung kayo ay nag-aayuno. At ipapayo ko sa panahong ito na kumain lamang ng sapat upang makapagpatuloy at magawa ang mga kinakailangang gawin, upang maituro ang ating pokus sa espiritwal kaysa sa pisikal. Kaya, iwasan natin ang malalaking pagkain; maliit na pagkain, simpleng pagkain na madaling tunawin, makakatulong ito sa atin sa gawaing ito.

Ngunit sa pagitan ng oras ng umagang sakripisyo at ng oras ng gabing sakripisyo, manalangin tayo nang mag-isa, maglakad sa kagubatan, kausapin ang ating Ama, humanap ng tahimik na lugar, idulog sa Ama ang paghingi ng Espiritu, manalangin para sa isa't isa, ipanalangin natin ang bawat isa. At pagkatapos, sa oras ng gabing sakripisyo, muli, magsama-sama kasama ang sinumang maaari at manalangin. At pagkatapos ng gabing sakripisyo, muli, ipagpatuloy, lalo na para sa mga ministro, sa mga may oras upang manalangin. Manalangin para sa Simbahang Adventist, manalangin para sa

Repormadong Simbahan, manalangin para sa mga kontak, manalangin para sa ating mga anak, manalangin para sa isa't isa, para sa ating mga magulang, at para sa ating mga apo. Manatili tayong nakatuon sa Panginoon ng ilang araw. Sapagkat ang Diyos ay higit na handang ibigay sa atin.

Ganito ang bagay, mga kapatid, bakit kailangan nating magsikap sa panalangin nang matagal na panahon? Bakit hindi Niya na lamang ibigay sa atin ito ngayon? Dahil nakakalimot tayo na si Kristo ang pinagmumulan ng bawat tamang hangarin. Kung kailangan nating idulog sa Diyos ang ating mga panalangin nang maraming oras sa loob ng maraming araw at maramdaman na tila walang nagbabago, pakiramdam natin ay nagdarasal tayo at nagdarasal ngunit wala namang nangyayari. Mahalaga na ipakita ang ating kasalanan nang lubusan, upang ang biyaya ay lalong dumami.

Ang Diyos ay hinihila tayo ngayon na isantabi ang lahat ng iba pang bagay at ituon ang ating pansin sa panalangin at pananampalataya: na kung hihingi tayo ng tinapay, hindi Niya tayo bibigyan ng bato; at kung hihingi tayo ng itlog, hindi Niya tayo bibigyan ng alimango. At iyan ang dahilan kung bakit kailangan nating magsikap nang taimtim sa panalangin sa Diyos.

Sa tingin ko, pareho tayo, marami akong mga kamag-anak, pinsan, at tila imposibleng maabot sila. Wala akong ideya at labis akong nababahala sa loob ko habang iniisip ko sila. Nasa paligid ko sila, ngunit hindi sila interesado sa anumang bagay na sasabihin ko. O ayaw nilang makipag-usap sa akin. At kung makipag-usap man sila, nais nilang pag-usapan ang mga bagay sa mundo.

At ako'y nananalangin para sa mas malalim na karanasan. Dumating na tayo sa sandaling iyon. Alam ko na tayong lahat ay may pamilya at mga kaibigan, ngunit ngayon na dumating tayo sa panahong ito, nangangahulugan ito na naghihintay ang Diyos na ibuhos ang Kanyang Espiritu sa atin. Ngunit kailangan Niyang tiyakin na wala nang natitirang sarili sa atin. Dahil kung Ibubuhos Niya ang Kanyang Espiritu sa atin nang sagana, nang napakasagana, at may natitirang

kaunting sarili, ito ay makasisira sa atin. At hindi Niya ito maaaring gawin. Hindi Niya maaaring payagan na mangyari iyon.

Kaya, sa panahong ito, magsasalita ako sa tuwing oras na ito, gabi ko, umaga o hapon ninyo, bilang panahon ng pagmumuni-muni at muling pagtutok. Ngunit nasa atin bilang indibidwal ang manalangin sa ating mga grupo, makipag-ugnayan sa isang kapatid, at manalangin para sa isang tao. At gagabayan tayo ng Espiritu. Hindi mo kailangan ang sinumang tao upang ituro sa iyo kung ano ang gagawin sa buong araw ng panalangin. Ituturo sa iyo ng ating Ama sa pamamagitan ng Kanyang Anak sa pamamagitan ng Kanilang Espiritu.

Ang buong prosesong ito, ang sampung araw na ito, ay aking ipinapanalangin na magtatapos sa sampung araw sa pagitan ng Trumpeta at Pagbayad-sala, na muling ating balikan ito upang kapag tumunog ang trumpeta sa bagong buwan ng ikapitong buwan, tayo ay nasa isang panalangin at taimtim na kalagayan ng isip. At tayo ay nakatuon sa pagdating sa Araw ng Pagsisisi, handa na tanggapin ang pag-apaw ng Espiritu at pagkatapos ay sa Tabernakulo; upang tayo ay makalakad mula sa lugar patungo sa lugar na may liwanag sa ating mga mukha. Iyan ang aking panalangin.

At upang tayo ay maging espiritwal na handa para sa pagbagsak ng ating mga ekonomiya, sa pagbabago ng kaayusan ng mundong ito. Sino ang nakakaalam kung ano ang mangyayari? Hindi natin alam. Ngunit ang tanging paraan upang maghanda ay maging handa espiritwal at magtiwala sa ating Ama, itigil ang lahat ng pagreklamo, lahat ng sama ng loob, lahat ng inis, lahat ng pagkabigo, at palitan ito ng kapayapaan. Ito ang magiging pagsubok natin. Tulad ng nabasa ko, maaaring kailanganin nito ang ilang araw; iyan lamang. At ang pangunahing hadlang, ang pangunahing bagay na humarang, ay ang espiritu ng panghuhusga. Ito ay kailangang mawala sa ating bokabularyo, sa ating wika: ang panghuhusga, upang mapalitan ng pag-ibig, pagtitiyaga, at pagdadala ng ating krus.

Sana'y maramdaman ninyo ang ginhawa sa panawagan ng panalangin na ito, ang paghahangad na makilala ang Diyos. Iisa lamang ang Nilalang sa buong sansinukob na tunay na naghahangad sa Diyos, at ito ay si Hesus. At kung naroroon sa inyo ang Kanyang Espiritu, kayo rin ay maghahangad sa Diyos. Ngunit si Kristo ang pinagmumulan ng bawat wastong hangarin. At sa pamamagitan ng Kanyang Espiritu, Siya ngayon ay tumatawag sa atin.

Balikan ang kuwento ng nawawalang tupa, nakahanap ako ng ginhawa sa pag-iisip na si Hesus ang magdadala sa atin pauwi. Dahil, habang nakatingin ako sa mahina kong kinatatayuan, hindang-hindi natin matatapos ang gawaing ito; kailanman. Sa ating sariling lakas, hindi ito mangyayari. At mas maaga nating matanto iyon, mas mabuti. Ngunit itataas tayo ng ating Ama, at gagawin Niya sa pamamagitan natin, at gagawin ng Kanyang Anak sa pamamagitan natin ang mga bagay na hindi natin kayang gawin.

Kaya simulan na natin ang panahong ito ng panalangin. At ang sampung araw na ito ang magiging pasimula. Umaasa ako na kung magkakaroon tayo ng isang napakagandang karanasan, na naniniwala akong mangyayari, ay magpapatuloy tayo, magpapatuloy hanggang dumating ang mga kapistahan, hanggang sa Trumpeta, Pagbayad-sala, at Tabernakulo. At na tayo'y magninilay sa *Steps to Christ*. Isasara natin ang lahat ng uri ng media. Hindi ako nanood ng anumang balita nang dalawa o tatlong linggo na. Kahanga-hanga ito. Talagang kahanga-hanga. Wala akong kaalam-alam tungkol sa mga nangyayari sa labas, ngunit alam ko kung ano ang nangyayari sa Makalangit na Santuwaryo. At alam ko kung ano ang nais gawin ng aking Ama, hindi lahat ng Kanyang layunin, ngunit ang nais Niyang gawin para sa akin sa ngayon.

Ang puso ng hari ay nasa kamay ng Panginoon, *tulad* ng mga agos ng tubig; Kanyang ibinabaling ito saanman Niya naisin. (Kawikaan 21:1)

Hindi ko kailangang malaman ang lahat ng detalye tungkol sa ginagawa ng mga pinunong politikal. Hindi ko kailangang makinig sa

mga balita. Ang kailangan ko ay basahin ang aking Bibliya at manalangin para sa inyo, para sa akin, para sa aking pamilya, at para sa inyong mga pamilya. Iyan ang kailangan kong gawin.

Kaya, maraming salamat sa inyong pakikibahagi. Salamat sa inyong presensya. Salamat din sa mga manonood pa mamaya. Gaya ng sinabi ko, maaari ninyong ibahagi ang link na ito (hindi ito naka-public) sa mga kaibigang maaaring maging interesado, ngunit huwag itong ilalagay sa social media. Ayokong ilabas ito nang hayagan sa publiko. Ito ay para lamang sa mga tumutugon sa panawagan ni Gideon, ang 300.

Kaya nais ko nang magwakas sa panalangin. Umaasa ako na para sa mga tagasalin ay hindi ako nagsalita nang napakabilis. At marahil sa susunod, kung sakaling mangyari iyon, maaari ninyo akong ipaalam. Ngunit nais kong ipanalangin kayong lahat at magtapos sa isang panalangin habang tayo'y naghahanap sa ating Ama.

Pangwakas na Panalangin:

Mahal naming Ama na nasa langit, salamat po sa pagtawag Ninyo sa amin sa pamamagitan ng Inyong Espiritu. Salamat po sa paglapit Ninyo sa amin. Idinadalangin ko ang aking mga kapatid na lalaki at babae. Idinadalangin ko na ipadala Ninyo ang Inyong kaaliwan sa kanila. Itatak mo po sa kanilang mga puso na sa kanila ay walang mabuting bagay na nagmumula sa kanilang sarili. Na sila, katulad ko, ay hindi nakahihigit kaninuman. At dahil dito, wala kaming karapatang magtanim ng pagkainis sa sinuman, sa anumang oras, at saan mang lugar. Ama, nangangailangan ito ng lubos na pagsuko ng sarili.

Napakahirap talikuran ang lumang sistema ng paghatol, lalo na kapag nakikita natin ang mga taong gumagawa ng mali. Napakanatural, parang paghinga, na humatol at manisi sa ating kalooban. Hinihiling ko, Ama, na alisin Ninyo ang lahat ng ito sa amin sa pamamagitan ng Inyong Espiritu. Idinadalangin ko ang mga pinuno, ang mga tagasalin, ang mga manggagawang Bibliya. Punuan N'yo po sila ng Inyong kapayapaan sa panahong ito ng bagong buwan at sabbath.

Nawa'y madama nila ang kagalakan. At Ama, ipagkaloob Ninyo sa kanila ang espiritu ng pananalangin.

Gaya ng sinabi ng iyong alagad sa Iyo, Hesus, Panginoon, turuan Mo kaming manalangin tulad Mo. Sa katunayan, Panginoong Hesus, manalangin Ka sa amin at sa pamamagitan namin. Nawa'y kami ang maging nakikitang pagkasaserdote ng Iyong hindi nakikitang pagkasaserdote. Nawa'y ang mga panalangin lamang na nagmumula sa Iyo ang aming ipanalangin, sapagkat Ikaw ang nagbibigay-inspirasyon sa mga panalanging aming binibigkas. At nawa'y maipahayag namin ang Iyong nais ipahayag, hindi ang aming sariling mga salita o ang aming sariling mga kaisipan. At Ama, hinihiling namin ito sapagkat bahagya naming nasilayan ang Iyong tunay na krus, ang Iyong pagdurusa, at kung paanong ninanais naming matapos na ang Iyong pagdurusa.

Panginoon, patawarin Mo po kami sa aming mga pagkukulang, sa aming kakulangan sa pang-unawa, sa aming pag-ayaw na isuko ang aming mga kahinaan at kapintasan ng ugali, at sa aming pagiging palaasa sa sarili. Panginoon, nais naming isuko ang lahat ng ito. At ngayon ay idinadalangin ko na ibuhos N'yo po sa amin ang Inyong Espiritu. Panginoon, pagkalooban Mo kami ng espiritu ng pagsisisi. Idinadalangin namin ang aming mga grupo, ang aming mga iglesia, ang mga alitan na nagaganap, at ang mga hamon na kinahaharap. Panginoon, pakigamot po Ninyo ang lahat ng ito at tulongan Ninyo kami.

Tulongan Mo po kaming malaman kung paano maghanda. Tulongan Mo kaming malaman kung paano makipag-usap sa aming mga kamag-anak at mga kapwa miyembro ng iglesia. Tulongan Mo kami, Panginoon, na mahawakan Ka nang mahigpit, upang manatili kami sa Iyong dibdib at matanggap ang init ng Iyong puso habang iniaakay Mo kami patungo sa kaharian.

Salamat po sa pakikinig sa aming panalangin. At inaasahan namin ang muling pagsasama-sama bukas. Hilain N'yo po kami tungo sa

panalangin sa araw na ito. At nagpapasalamat ako sa Inyong pangalan, Hesus. Amen.

Pangwakas na Pananalita:

Maraming salamat po sa inyong pakikinig. Idinadalangin ko na ito ay naging pagpapala sa inyo. Maging masigasig tayo sa kung ano ang gagawin ng ating Ama para sa atin. Makipagtulungan tayo sa Kanya at hayaang Siya ang kumilos sa pamamagitan natin, manalangin sa pamamagitan natin, at pagpalain tayo.

Nais ko lamang pong magpasalamat sa inyong lahat; sa iba't ibang paraan, pinagpala ninyo ako, pinalakas ninyo ang aking loob; at ipinanalangin ninyo ako. At idinadalangin ko rin po kayo. Idinadalangin ko na tayong lahat ay magsama-sama sa makalangit na lungsod, at purihin natin ang Diyos at ang Kordero, na maging bahagi tayo ng 144,000, at sundan natin ang Kordero saan man Siya pumunta.

Kaya, ipinapadala ko sa inyo ang pag-ibig sa pamamagitan ng Espiritu. Kakatapos lamang natin ng isang oras, kaya panahon na upang magwakas. Maraming salamat sa inyong oras at magkikita-kita tayo muli bukas.

Pagpalain kayo ng Diyos sa ngayon.

TRANSKRIP MULA SA PRESENTASYON
NI ADRIAN EBENS
NOONG 26 HULYO 2025

2. IKAW ANG AKING MINAMAHAL NA ANAK

Pagbati, mahal kong pamilya. Kahit nasaan man kayo sa mundo, ikinalulugod ko na makasama kayo at makapaglaan ng oras na ito kasama namin. Sana ay nagkaroon kayo ng isang kahanga-hangang bagong buwan. Ngayong gabi, nais kong pag-usapan ang “Ikaw ang Aking Minamahal na Anak” at kung gaano kahalaga ang prinsipyong pagkakakilanlan, kung paano natin natatamo ang ating halaga at pagkakakilanlan bilang mga anak, at kung paano tayo gumagana sa Father of Love movement. Bago ako magpatuloy, nais ko, para sa mga makakagawa, na tayo’y lumuhod.

Pagbubukas sa Panalangin:

Aming Ama sa Langit, kay sarap at kay saya pong lumapit sa Inyo. Sambahin Ka namin, purihin Ka namin, at pasalamatang Ka sa Iyong dakilang pag-ibig para sa bawat isa sa amin. Lumalapit kami sa Inyo sa panahong ito ng bagong buwan, at binubuksan namin ang aming mga puso upang tanggapin ang Iyong pagpapala. Salamat po na

tunay ngang kami ay Iyong minamahal na mga anak na lalaki at babae. Idinadalangin namin, Ama, na sa paglalaan namin ng oras na ito ay maaalala namin kung gaano kami kahalaga sa Iyo at maiintindihan namin kung gaano ito kahalaga para sa amin habang nagpapatuloy kami, habang nagiging ilaw kami sa mundo. Idinadalangin ko na ang Iyong mga anghel ay sumama sa amin ngayon upang liwanagin ang aming isipan, at pinasasalamatan Ka namin sa pangalan ni Hesus. Amen.

Presentasyon:

Gaya ng nabanggit ko kagabi, susubukan kong magsalita nang kaunti nang mas mabagal dahil ilan sa inyo ay nagsasagawa ng sabayang pagsasalin, at ayokong masyadong bumilis.

Nais kong magsimula sa aklat ni Daniel, kabanata 11 talata 32. Ganito ang sinasabi nito,

Yaong mga kumikilos nang masama laban sa tipan ay kanyang ililigaw sa pamamagitan ng papuri; ngunit ang mga taong kumikilala sa kanilang Diyos ay magiging matatag at gagawa ng mga *dakilang bagay*. (Daniel 11:32, NKJV)

Ang bayan ng Diyos sa mga huling araw ay gagawa ng mga *dakilang bagay*. Sa pamamagitan ng Kanyang Espiritu, kikilos ang Diyos sa ating mga puso upang makagawa ng makapangyarihang mga gawa na aalalahanin hanggang sa kawalang-hanggan, at dito mahalaga na kilalanin natin kung sino tayo, na malaman natin kung saan nagmumula ang ating halaga. Sa palagay ko, karamihan sa inyo ay nakabasa na ng aklat na *Identity Wars*, at sa aklat na iyon ay ipinakilala natin ang sistema ng pagpapahalaga sa langit: na ang ating halaga ay hindi nagmumula sa ating mga ginagawa. Hindi ito nagmumula sa mga *dakilang gawa* o anumang nagagawa natin. Ito ay nagmumula lamang sa katotohanan na ang Diyos ang ating Ama at Siya ang lumikha sa atin. Ang ating Ama ang nagbibigay sa atin ng ating tunay na halaga. Hindi natin ito nililikha para sa ating sarili.

Siyempre, matapos ang ilang taon ng pagpapaliwanag ng mga kaisipang ito, nagsimula akong magtanon, o naniniwala akong pinangunahan ako ni Hesus na itanong ang tanong na ito: Paano natatagpuan ni Hesus ang Kanyang halaga? Natatagpuan ba Niya ito sa Kanyang kapangyarihan, sa Kanyang kaalaman sa lahat ng bagay, sa Kanyang walang hanggang pag-iral? O natatagpuan ba Niya ang Kanyang halaga sa Kanyang Ama? Sa ibang paraan ng pagpapahayag, ang Anak ba ang tumutukoy sa Kanyang sariling halaga, o ang Ama ba ang tumutukoy sa halaga ng Anak? Napakahalaga ng tanong na ito, at tumatagos ito sa pinakapuso ng mensaheng ibinigay ng Diyos sa atin upang ibahagi sa mundo. Kaya't ang pagkakakilanlan at halaga ng Anak ang nagiging batong panulukan ng mensaheng ating ipinapahayag.

Siyempre, pumunta tayo sa Mateo 3:17, kung saan sinabi ng Diyos:

“Ito ang aking minamahal na Anak, na lubos kong kinalulugdan.” (Mateo 3:17)

Mas gusto ko ang salin sa Tyndale:

“Ito ang aking minamahal na Anak, na Siya ang aking kagalakan.” (Mateo 3:17, Tyndale)

Nalulugod ang Ama sa Kanyang Anak, at dito natatagpuan ng Anak ang Kanyang halaga na mahal Siya ng Kanyang Ama. Ang Siyang nagbigay sa Kanya ng buhay, ang Siyang nagpasimula sa Kanyang pag-iral, ang Siyang nagturo sa Kanya ng lahat ng Kanyang nalalaman, Siya ang tumutukoy sa tunay na halaga ng Anak.

Binanggit ko na ito sa aking presentasyon kamakailan, ang pinagmumulan ng halaga ng isang anak. Kapag naputol o pinahina mo ang ugnayan ng isang anak sa kanyang ama, napuputol o napapahina mo rin ang halaga ng batang iyon. At kung iuugnay mo ito kay Hesus, ang doktrina ng Trinidad ay sa katunayan ay pumuputol sa ugnayan sa pagitan ng Ama at ng Kanyang Anak, at dahil dito ay pinapababa nito ang tunay na halaga ng Anak ng Diyos. Narito ang isa sa maraming madilim na hiwaga ni Satanas, na sa

2. IKAW ANG AKING MINAMAHAL NA ANAK

doktrina ng Trinidad ay tila pinalalakas si Kristo, pinararangalan, at sinasamba dahil Siya ay makapangyarihan sa lahat at nakaaalam ng lahat ng bagay. Sa paningin ng marami, tila ito'y pag-angat kay Hesus. Ngunit sa katunayan, ito'y isang pagbababa sa Kanya, sapagkat itinuturo nito na ang halaga ng Anak ay nagmumula sa Kanyang sarili; At kung tatanggapin natin ang kasinungalingang ito, tiyak na tayo'y mamamatay.

Ang halaga ng Anak ng Diyos ay nagmumula sa Kanyang Ama at hindi sa Kanya mismo, at ito ang pinakapuso ng mensaheng ating ibinabahagi. Ito ang kahulugan ng paniniwala sa Anak ng Diyos, ang paniniwala na ang Kanyang halaga ay nagmumula sa Kanyang Ama, ang paniniwala na ang Anak ay nagmula sa Ama. Tulad ng sinasabi sa Juan 17, sa orihinal na Griyego ay gumagamit ng salitang *ex-erchomai*, ibig sabihin ay nagmula sa Ama. Naniniwala tayo na sa Kanyang pagdating mula sa Ama, ipinapahayag ng Ama ang Kanyang pagpapala sa Kanyang Anak at tinutukoy ang Kanyang halaga. At kay Kristo, ang halagang natanggap Niya mula sa Kanyang Ama ay minamana natin kapag tinanggap natin Siya. Kapag naniniwala tayo sa pangalan ng nag-iisang Anak ng Diyos, minamana natin ang Kanyang pagka-Anak; minamana rin natin ang Kanyang halaga. Mataas ang ating pagpapahalaga kay Kristo. Tulad ng sinasabi sa Efeso 1:6, tayo ay tinanggap sa minamahal. At muli, bumalik tayo sa aklat na *The Desire of Ages*, pahina 113, kung saan isinulat ni Ellen White ang mga magagandang salita.

At ang salita na binitiwang kay Hesus sa Jordan, “Ito ang aking minamahal na Anak, na lubos kong kinalulugdan,” ay sumasaklaw sa sangkatauhan. Kinausap ng Diyos si Hesus bilang ating kinatawan. Sa lahat ng ating mga kasalanan at kahinaan, hindi tayo itinakwil na parang walang halaga. “Pinatanggap Niya tayo sa minamahal.” Efeso 1:6. (*The Desire of Ages*, p. 113.1)

Kinausap tayo ng Diyos sa pamamagitan ni riKsto: “Ikaw ay aking minamahal na anak, na lubos kong kinalulugdan.” Napakahalaga para sa atin na maniwala dito; at dahil dito, upang matanggap ang

Espiritu ng Anak, na natatagpuan lamang ang Kanyang halaga sa Kanyang Ama.

At ang dahilan kung bakit ko sinasabi ito ay, kung hindi tayo tunay na nakapirmi sa kaalaman kung saan nagmumula ang ating halaga, kung ibubuhos ng Diyos ang Kanyang Espiritu sa atin nang lubos, na nagbibigay sa atin ng kakayahang gumawa ng dakilang mga gawa, kung hindi malinaw sa atin kung saan nagmumula ang ating halaga, maaari nating ituring na ang halaga ay nagmumula sa mga dakilang gawa na nagagawa natin sa halip na sa ating Ama. At ito ang dahilan kung bakit hindi tayo maaaring payagang gumawa ng dakilang mga gawa ng ating Ama hanggang sa tayo'y ganap na nakapirmi sa katotohanang ang ating halaga ay nagmumula lamang sa ating Ama sa Langit.

At ito ang dahilan kung bakit kailangan nating dumaan sa isang panahon ng matinding kapighatian. Gaya ng sinabi ng Espiritu ng Propesiya, tayo ay magiging itinuturing na dumi ng mundo. O sa ibang salita, tayo ay ituturing na labi o basura ng mundo. Tayo ay pagkamuhiin ng lahat ng tao. Tayo ay tutukuyin at uusigin dahil sa ating paniniwala at sa ating itinuturo. Ngunit ito ay isang kailangang apoy na ating pagdadaan, upang sunugin ang anumang prinsipyong nag-aakalang tayo'y may halaga dahil sa ating mga ginagawa, nakamit, o tagumpay. At ito ang dahilan kung bakit papayagan ng Diyos na lumaganap ang kasalanan. Papayagan Niya tayong dumaan sa isang pugon. At hindi ito isang kaaya-ayang karanasan. Ngunit sa pugong iyon, kung natutunan na nating magpahinga sa piling ni Hesus, kung alam natin na ang ating halaga ay nakatali sa katauhan ni Hesus, ang nag-iisang Anak ng Diyos, natagpuan na natin ang ating angkla sa kaluluwa. Maaari tayong magpahinga sa gitna ng bagyo, sa bangka na nasa gitna ng unos. At malalaman natin na kahit iwanan tayo ng lahat ng tao, maaari pa rin tayong humawak kay Hesus, o sa halip, si Hesus ang humahawak sa atin at dinadala tayo sa piling ng Ama, upang tayo ay magtagumpay.

Hindi papayagan ng ating Ama na ganap nating maranasan ang panahon ng kahirapan hanggang sa lubos nating mahawakan Siya. Kung pakakawalan Niya ang buong bunga ng ating mga kilos at ng reaksiyon ng mundo sa ating ipinapahayag, karamihan sa atin ay madadala ng agos. At matutuklasan natin na tayo ay nagtayo sa buhangin, o bahagi pa ng ating pundasyon ay nasa buhangin pa rin, na patuloy pa rin nating hinahanap ang ating halaga sa pamamagitan ng ating mga ginawa o ng ating mga nakamit.

Madaling isipin na, “Hindi, hindi na ako nag-iisip nang ganito.” Ngunit ang mga ugat na ito ay napakalalim sa ating kaluluwa. At kaya naman, sa ating panalangin para sa Espiritu ng Anak ng Diyos, nananalangin tayo para sa isang espiritu ng kababaang-loob, isang espiritu na nananatiling kalmado sa kabila ng paninisi o pang-uusig, isang espiritu na hindi nagagalit kapag hindi ka kinikilala ng iba, o tinitingnan ka lamang at para bang iniisip, “Ah, siya na naman.” Patuloy nating nararanasan ito sa araw-araw. Kung dumadalo ka sa isang Adventist na simbahan, malamang ay mararanasan mo ang ilan sa mga ito, lalo na kung alam nila ang iyong pinaniniwalaan, kung kilala ka nila. “Ah, siya na naman.” At palagi nating nararamdaman na tayo ay nai-iwan o tinatakwil dahil sa ating paniniwala. At ito ay isang pagsubok. Ito ang unang pagsubok na ating hinaharap.

Maraming tao sa simbahan ang nakikita na ang ating sinasabi ay totoo, ngunit ayaw nilang harapin ang pagiging tinatakwil, o ang mailabas sa simbahan, o ang hindi pagkilala sa kanilang halaga. Sapagkat ang kanilang halaga ay hindi nagmumula sa Diyos, ang kanilang halaga ay nasa kanilang denominasyon, sa kanilang pagkakakilanlan sa isang simbahan na iginagalang at pinaparangalan ng marami. Bagaman, malinaw, kinamumuhian din ng marami, ngunit gayunpaman, ito ay 20 milyon, 25 milyon na tao.

Ang maliit na grupong ito ng mga tao, na umaabot sa daan-daan, o marahil libo-libo, hindi natin alam dahil tayo ay nagwawaksi ng binhi. At hindi natin alam ang tunay na komposisyon ng kilusang ito. At hindi ito para sa atin na malaman. Ang magagawa natin ay itanim ang

binhi, manalangin, at hilingin sa Diyos na pagpalain ang ating ginagawa.

Kaya, ang puntong ito tungkol sa pagkakakilanlan ng Anak ng Diyos ay tuwirang may kaugnayan sa paksa ng halaga. Ito ang dahilan kung bakit ikinukuwento ko ang nangyari noong taong 2001, nang ako'y naglalakad isang Sabbath, at pumasok sa isip ko ang tanong: "Naaalala mo ba ang panalanging idinulog mo noong ipinanganak ang iyong anak?" Sinabi ko, "Oo, Panginoon, 'Ayokong may anumang bagay na pumagitna sa akin at sa aking anak, at ang tanging nais ko ay makilala niya ako.'" At pagkatapos ay malinaw kong narinig ang mga salitang ito, "Adrian, ganyan din ang nararamdaman Ko para sa iyo."

Nagkaroon ng tunggalian sa aking puso, sapagkat iniaalok sa akin ng aking Ama ang lahat ng halagang aking kailangan. At wala itong kinalaman sa aking mga gawa, wala itong kinalaman sa katotohanang ako ay isang ministro, na may degree sa teolohiya, na may degree sa computing, na taglay ko ang lahat ng iyon. Wala ni isa sa mga iyon ang may kinalaman dito. Ang mahalaga ay Siya ang aking Ama; ako ay Kanyang anak – isang anak, hindi ang Anak, isang anak – at ako ay lubos na minamahal at pinahahalagahan ng aking Ama.

Ito ang simula para sa akin ng buong kilusang ito, ang pagtanggap kung saan nagmumula ang aking halaga. Isa sa mga dahilan kung bakit ito mahalaga ay, hanggang sa ako'y nakasiguro na ang aking halaga ay nagmumula lamang sa aking Ama, sa pamamagitan ni Hesus, doon lamang ako nagkaroon ng lakas na harapin ang pagkawala ng aking posisyon sa simbahan, ang pagkawala ng aking reputasyon, at ang pagkawala ng karamihan sa aking mga kaibigan noong panahong iyon. Ang sistemang ito ng pagpapahalaga na nakatali sa pagkakakilanlan ng nag-iisang Anak ang tumulong sa akin na harapin ang mga pagbabagong iyon. Ngayon, hindi ko agad napagtanto sa simula na ito ay nakatali sa nag-iisang Anak. Ilang taon ang lumipas bago ako nakasunod sa Espiritu at naabot ang puntong iyon. Ngunit ito ay isang bagay na kailangan nating pag-isipan.

Maraming tao ang sabik na ipaliwanag ang paksa ng Karakter ng Diyos, o ng Ama at Anak, o ang mga kapistahan, o ang pagtubos, alinman sa mga doktrinang ito. Ngunit para sa marami, hanggang sa ang kanilang pagkakakilanlan ay matatag sa kanilang Ama sa Langit, wala silang lakas ng loob o kakayahan na yakapin ang mga bagay na ating sinasabi. Sapagkat ang pagtanggap sa ating sinasabi ay nangangahulugang mawawala ang kanilang posisyon sa simbahan, na para sa kanila ay pagkawala ng halaga. At dahil dito, hindi nila matatanggap ang ating sinasabi, sapagkat ang kanilang sistema ng pagpapahalaga ay hindi nagpapahintulot sa kanila na pumasok sa liwanag na ito, sa katotohanang ito, dahil mawawala ang kanilang posisyon sa simbahan. Kaya ang aklat na *Identity Wars* ang pundamental na dokumento. Ito ang pintuan na nagbubukas ng daan upang tanggapin ang iba pang mga turo.

Siyempre, ang pagka-Anak ni Hesus ang batong panulukan ng lahat ng bagay. Ngunit ang pintuan patungo dito, upang mabigyan tayo ng kakayahang tanggapin ang nag-iisang Anak at bitawan ang doktrina ng Trinidad, ay nangangailangan ng pagbabago sa sistema ng pagpapahalaga. At dito nagiging napakahalaga ang mga prinsipyo sa *Identity Wars*.

Kaya, bumalik tayo sa kung ano ang nasa hinaharap sa atin, ang ilan sa inyo ay magwawali sa harap ng libu-libo, daan-daang libo. Ang ilan sa inyo ay muling magbabangon ng mga patay, sa espiritu at marahil pati sa katawan. Ang ilan sa inyo ay tatayo sa harap ng mga hari. Ang ilan sa inyo ay magbabago ng tubig na maging alak. Ang ilan sa inyo ay lalakad sa tabi ng mga tao, at ang inyong anino, kapag dumaan sa may sakit, ay magbabangon sila at gagaling. Lahat ng mga bagay na ito ay nakatala sa salita ng Diyos...

... ang mga ito ay nasusulat para sa ating pagtutuwid, na kung kanino'y dumarating na ang katapusan ng sanlibutan. (1 Corinto 10:11)

Ang ilan sa atin ay hihinto sa pag-usad ng mga buhawi. Ang ilan sa atin ay pipigilan ang pagdating ng bagyo at lindol. At ito ang dahilan

kung bakit kailangan nating malaman kung sino tayo bilang mga anak na lalaki at anak na babae ng Diyos. Upang maunawaan na ang mga dakilang gawa na ito ay walang kinalaman sa ating halaga. Dapat natin itong malinaw sa ating isipan. Kaya, kailangan nating ganap na magsisi sa paghahanap ng halaga sa pamamagitan ng ating mga ginagawa. Kung gagawin natin ito, titigil din tayo sa pagiging walang pasensya dahil sa hindi tayo kinikilala o hindi naiintindihan.

Ang paniniwala ko, lalala pa ang mga bagay bago ito bumuti. Sapagkat kailangan nating ganap na maalís sa atin ang maling sistema ng pagpapahalaga. At kailangan tayong subukin at tatakan sa katiyakan kung saan nagmumula ang ating halaga. Kung saan laganap ang kasalanan, mas laganap pa ang biyaya.

...Ngunit kung saan laganap ang kasalanan, higit pang labis ang biyaya: (Roma 5:20)

Alam ko na marami sa inyo ang minamahal ang mga prinsipyo ng *Identity Wars* at ang sistema ng pagpapahalaga. Ngunit gayundin, marami sa atin ang hindi ganap na nauunawaan ang mga implikasyon ng turo na ito sa lahat ng iba pang ating pinaniniwalaan, at ang malapit nitong kaugnayan sa pagka-nag-iisang Anak ni Hesus at kung paano Niya natatamo ang Kanyang halaga. Kaya ngayong gabi / araw, ako ay napukaw na ipaalala sa inyo.

Tinanong ko ang aking Ama ngayong umaga, ano ang nais Mong sabihin ko? At agad pumasok sa aking isipan, “Ikaw ay aking minamahal na anak, na Ikaw ay aking kinalulugdan;” at ang mga dahilan kung bakit ito mahalaga.

Sapagkat, kapag ang lahat ng ating panlupaing suporta ay nawala, kung alam natin na tayo ay minamahal ng ating Ama, hindi tayo matatalo. Maaaring tayo ay malungkot o mabalisa. Ngunit kapag lumapit tayo sa ating Ama sa panalangin, tayo ay Kanyang ililigtas. At ang ating pananampalataya ay hindi magwawakas. Sapagkat alam natin na tayo ay minamahal ng Ama.

Pangalawa, kapag alam natin na tayo ay minamahal ng Ama, lalapit tayo sa Kanya at hihilingin na tulungan Niya tayo sa mga bagay na hindi natin magagawa. Maaaring mayroon tayong maling pagkaunawa na tayo ang tatapos ng gawain. Hindi natin matatapos ang gawain. Imposible para sa atin na matapos ang gawaing ito. Ngunit alam natin na sa pamamagitan ng ating Ama, ang lahat ng bagay ay posible. Kaya, bilang maliliit na anak, maaari tayong lumapit sa ating Ama at sabihing, “Ama, tulungan Mo po kami. Ipagkakaloob Mo sa amin ang Iyong Espiritu. Ipagkakaloob Mo sa amin ang Iyong biyaya. Bibigyan Mo kami ng kakayahang magtagumpay. Tatanggalin Mo ang natitirang damdamin ng inggit, kayabangan, at kawalang-halaga.”

Ito ang kabilang panig ng tanong tungkol sa halaga. Minsan naririnig ko ang ilan sa inyo na nagsasabi, “Ah, hindi ako mahusay diyen. Hindi ko kaya iyon.” At sa isang pabiro ngunit seryosong paraan, sasabihin ko sa inyo, “Sino ka upang husgahan ang ganitong mga bagay?” Maaaring ibigay sa atin ng ating Ama ang lahat ng kakayahan upang magawa ang lahat ng bagay, upang tayo ay mangibabaw sa biyaya sa lahat ng tao. Huwag nating limitahan ang ating sarili sa kung ano ang magagawa. Ang maling pagtatasa natin sa ating sarili ang may malaking papel sa pagpigil sa atin na umusad.

Kapag may gawain sa harap mo na tila mahirap, huwag mong pagpasiyahan sa iyong sarili kung kaya mo ba ito o hindi. Tanungin mo ang iyong Ama, “Ama, nais Mo ba na gawin ko ito?” Iyon lamang ang kailangan nating malaman. “Ipinag-uutos Mo ba sa akin na gawin ito, Ama?” Hindi ko kayo hinihikayat na maging padalus-dalos o mangahas gumawa ng anumang bagay basta’t pumasok lamang sa inyong isipan. Ngunit hinihiling ko na kapag ang Espiritu ng Diyos ang nangusap sa inyo upang gawin ang isang bagay, huwag na nating pagdudahan kung kaya natin ito o hindi. Tayo ay susulong na may pagtitiwala.

Naranasan ko na ito nang maraming beses habang naglalakbay ako sa ilang bansa ninyo. Habang ako’y pumupunta mula sa isang lugar

patungo sa iba, wala akong mga tala, wala akong nakahandang isipin kung ano ang dapat kong sabihin, maliban sa panalangin na, “Ama, ano ang nais Mong sabihin ko sa Iyong mga anak?” At sinasabi Niya sa akin, at inakay Niya ako, at ibinibigay Niya ang mga salitang dapat kong bigkasin. Ngayon, kung ako ay umaasa lamang sa aking kakayahan upang gawin ito, hinding-hindi ko ito gagawin. Hindi ko kailanman susubukang magsagawa ng tatlong linggong programa na may 24 na pag-aaral nang hindi ito isinusulat. Ang aking maling sistema ng pagpapahalaga ang pipigil sa akin na gawin ang mga ganitong bagay dahil aakalaing hindi ko ito kayang gawin. Ngunit sinasabi ko sa aking Ama, “Ikaw ang magsasabi sa akin kung ano ang dapat kong sabihin.”

Sa sampung araw ng panalanging ito, hindi ko alam kung ano ang dapat kong sabihin. Sinabi ko lamang, “Ama, Ikaw ang magsasabi sa akin kung ano ang dapat kong sabihin. At nagtitiwala ako sa Iyo. Naniniwala ako na aakayin Mo ako upang maging pagpapala sa aking mga kapatid at gagawin Mong pagpapala at pampalakas-loob ang sampung araw ng panalanging ito.” Hindi ko inaaako ang responsibilidad para sa mga bagay na ito. Ang nais ko lamang ay tumugon sa aking Ama at gawin ang pinakamahusay na kaya ko ayon sa tulong na ibinibigay Niya sa akin, upang mailagay ko ang aking buong kalooban sa panig ng pananampalataya, na ako’y makausad, patuloy na sumusulong, at hindi tinatanong kung kaya ko o hindi ko kaya ang mga bagay na ito.

Dalawampung taon na ang nakalilipas, hindi ako isang manunulat. Hindi ako marunong magsulat ng mga aklat. Ang una kong aklat, *Identity Wars*, ay puno ng mga pagkakamali, puno ng mga kamalian. Sa totoo lang, napakasama ng pagkakasulat nito. Ngunit nagpatuloy ako, at pinagpala ako ng Diyos, at gagawin Niya rin ang gayon para sa inyo. At ito ang dahilan kung bakit ang kaalaman na tayo ay minamahal na mga anak na lalaki at babae ng Ama ang nagbibigay-kakayahan sa atin na maging mga mangangaral, tagapagsalin, tagapagsalita, tagapayo, marurunong, manlalakbay, magsasaka, at maging mga imbentor. Hindi natin iniisip kung ano ang kaya o hindi

2. IKAW ANG AKING MINAMAHAL NA ANAK

natin kaya. Ang tinatanong lamang natin ay, “Ama, ito ba ang Iyong kalooban? Ito ba ang nais Mong gawin ko?”

Kaya hinihiling ko sa inyo na pagdugtungin sa inyong isipan ang prinsipyo ng bautismo ni Hesus: “Ikaw ang aking minamahal na Anak,” at kung saan nagmumula ang halaga ng Anak, bilang pundasyon din ng inyong sariling halaga.

Halos dalawang taon na ang nakalipas, hinarap ko ang matitinding pagsubok. Marami sa inyo ang malinaw na nakakaalala sa mga pangyayaring iyon, kung saan nawalan tayo ng ugnayan sa ilan sa ating mga kaibigan. Labis akong pinanghinaan ng loob; para bang gusto ko nang sumuko. Pakiramdam ko wala nang saysay ang lahat ng ginawa ko, at tinukso akong tumigil na lang. Ngunit ang pagsuko ay mangyayari lamang kung sasabihin kong: ‘Lahat ng ito na aking itinayo ay itatapon ko na.’ At kung sa ginagawa ko nanggagaling ang aking halaga, natural lamang na sumuko ako. Ngunit hindi sa aking mga ginagawa nagmumula ang aking halaga. Ang aking halaga ay nagmumula lamang sa aking Ama. At darating ang mga panahon na mararamdaman natin na tila wala nang kabuluhan ang lahat ng ating ginagawa. Na walang pakialam ang mga tao. Walang interesado. Ganyan ang pakiramdam minsan. Hindi ba’t parang ang sarap isipin kung nasa isang kilusan tayo kung saan daan-daan libong tao ang nagla-‘like’ sa ating mga post, at milyon-milyon ang nanonood ng ating mga video? Hindi ba’t parang kahanga-hanga iyon?

Ngunit sa kasamaang-palad, marami sa mga ministeryo ngayon ang nabubuhay para lamang doon. Gumagawa sila ng mga nilalaman upang makakuha ng reaksiyon. Gumagawa sila ng mga materyal upang makatanggap ng puna. Maaari ka ngang makakuha ng malaking reaksiyon kapag mapang-udyok ang iyong nilalaman, kapag ang pamagat ng iyong video ay kontrobersyal at kayang guluhin ang isipan ng mga tao. Mas marami itong “likes” at mas maraming manonood. Ngunit ang lahat ng ito ay bumabagsak sa pagsubok ng tamang pagkakakilanlan at halaga. At dahil dito, sinasadya kong iwasan ang paggamit ng mga pamagat na mapang-akit o mapag-udyok, dahil sapat na ang kagandahan ng mensaheng ating dala.

Hindi nito kailangan ng dekorasyon. Hindi nito kailangan ng palamuti o anumang 'kinang,' sabi nga natin. Ang katotohanan ay maganda; nagsasalita ito para sa sarili nito. Hindi natin kailangang pinturahan ito o maghangad ng mas maraming 'likes.' Tukso ito. Natutukso rin akong tingnan ang mga bagay na iyon at mag-isip. Siyempre, nais nating ipakita ng mga tao ang kanilang interes. Siyempre, nais nating tingnan nila ang ating ginagawa at tanggapin ito. Nais natin itong mangyari. Ngunit kailangang bantayan natin palagi kung saan nanggagaling ang ating halaga.

Kung tayo ay magpadala sa damdamin ng paninibugho sa ibang mga ministryo — at kailangan kong bigyang-diin ito, dahil marami ang madaling maapektuhan, may mga naglalagay ng mga video mula sa ibang ministryo sa ating grupo at sasabihing, "Tingnan ninyo ito!" At bahagi nito ay maaaring dahil ang ministryong iyon ay maraming manonood, maraming sumusubaybay, at tila maraming mabubuting bagay ang nangyayari para sa kanila. Kaya nais natin na maging katulad nila, at sinasabi natin, "Ah, makikita rin nila ang liwanag balang araw. Mananatili lang tayo malapit sa kanila, at makikita rin nila ang liwanag. At kapag ang malaking bituing iyon sa labas ay napasama sa atin, gaganda ang tingin ng mga tao sa atin." Iyan ang tukso na maraming nakararanas. Kung tanging ang mga lalaking tulad ni Walter Veith lamang ay tatanggap sa mensaheng ito. Hindi ba't napakaganda niyon? Pero, "Hindi marami ang marurunong... hindi marami ang makapangyarihan." (1 Corinto 1:26). At gaya ng ipinahayag sa minamahal na aklat na *Pilgrim's Progress*, ang pagdaan sa lambak ng pagpapakumbaba, hindi maraming marurunong, hindi maraming makapangyarihan, kundi landas ng pagpapakumbaba para sa mga anak ng Diyos.

Ang paglipat mula sa paghahanap ng halaga sa ating mga gawa tungo sa paghahanap ng halaga sa ating Ama lamang ay tulad ng pagtawid sa Dagat na Pula. May makitid na landas. Kapag tayo'y lumiko sa kaliwa o sa kanan, at kung magdududa tayo kung saan nagmumula ang ating halaga, malulunod tayo kasama ng mga Egipcio habang sinusubukan ding tumawid. Kung itatago natin ang ating paningin sa

liwanag, gaya ng inilarawan ni Ellen White sa mensahe ng hatinggabi, ang sigaw sa hatinggabi ang nagliliwanag sa landas hanggang sa siyudad. Ang landas na iyon ay naglalaman ng langis, at ang langis ay ang Bugtong na Anak, at ang Bugtong na Anak ay ang mismong sistema ng halaga. Nakikita ba ninyo kung paanong ang lahat ng bagay na ito ay magkakaugnay? Napakalalim nga ng kaugnayan ng lahat ng ito.

Kaya, marahil ito ay isang bagong pag-iisip, ngunit ang pagtawid sa Dagat na Pula ay ang pagdaan sa sistemang ito ng pagpapahalaga.

... Hindi sa pamamagitan ng lakas, ni sa pamamagitan ng kapangyarihan, kundi sa pamamagitan ng Aking Espiritu, sabi ng PANGINOON ng mga hukbo. (Zacarias 4:6)

Hindi ang halaga ay nagmumula sa lakas, hindi rin sa kapangyarihan, kundi sa pamamagitan ng Espiritu. Upang palaging maalala natin na tayo ay mga minamahal na anak ng Ama. Iyan ang nais kong ipaalala sa inyo ngayon: Na kayo ay minamahal ng Ama, na kayo ay mahalaga sa Ama, at na sa pamamagitan ni Kristo, kayo ay nananahan sa piling ng Ama; na hindi ninyo ito malilimutan. Nais ni Satanas na makalimot kayo kung saan nagmumula ang inyong halaga. Tinutukso niya kayong tumingin sa paligid at sabihin, “Bawat Sabado, mag-isa ako. Walang kasama sa akin. Lubos akong nag-iisa.” Sapagkat ilan sa inyo ay nararanasan ito sa kasalukuyan. Ngunit kayo ba ay nag-iisa? Kung kasama ninyo si Hesus, kayo ba ay nag-iisa? Kung kasama ninyo ang inyong anghel na tagapag-alaga, kayo ba ay nag-iisa? “Ah, pero hindi ko sila nakikita.” Ngunit kung mayroon kayong mata ng pananampalataya, makikita ninyo sila; at malalaman ninyo na kayo ay mahalaga.

Sa unang limang taon matapos tanggapin ang Bugtong na Anak, kami ng aking asawa ay inilagay sa isang sitwasyon kung saan kami ay halos ganap na nag-iisa. Wala kaming kasama. Pakiramdam namin ay ganap kaming itinakwil at labis na nag-iisa. Ngunit nakahanap ako ng aliw kay Hesus, ang Bugtong na Anak. At sa panahong iyon ko naisulat ang aklat na *My Beloved*. Hindi ko nais magbigay ng sampung

dahilan kung bakit ko kinamumuhian ang Trinidad. Nais kong magbigay ng isang daang dahilan kung bakit ko minamahal ang Bugtong na Anak. Malaki ang pagkakaiba ng dalawang iyon. Nakahanap ako ng aliw sa Bugtong na Anak. Natagpuan ko ang halaga sa Kanya, na kahit ang buong mundo ay tumindig laban sa akin. At ganoon ang pakiramdam noong 2012 nang ako ay tinanggal sa simbahan. Pakiramdam ko ay ganap akong pinutol. Maraming tao ang nagsasabi sa akin kung gaano ako kabaliw, na isinusuko ko ang lahat para sa Bugtong na Anak na ito. Ngunit Siya ay siya, at Siya ay palaging magiging, ang perlas ng dakilang halaga. Kaya, gaya ng sinabi ni Pablo, itinuturing ko ang lahat na dung, maliban sa kahusayan ng kaalaman kay Kristo at sa Kanya na ipinako sa krus. (Filipos 3:8).

Kaya, minamahal kong pamilya, dalangin ko na sabay-sabay nating matawid ang Pulang Dagat. Tatawid tayo. Ganap tayong palalayain mula sa sistemang pagpapahalaga ng sanlibutan. Ganap nating bibitawan ang mga bagay na ito. At nais kong makita ninyo, mga kapatid, na ang tanging paraan upang malaman na tunay na natin itong binitawan ay ang pagdaan mismo sa Pulang Dagat. Habang dumarating sa atin ang mga Egipcio, tila wala nang daan ng pagtakas. Tila mamamatay na tayo. Kailangan nating maranasan ang karanasang ito. Kailangan nating malaman na hindi tayo umaasa kaninuman maliban sa ating Ama at sa Kanyang sistema ng pagpapahalaga, at na tayo ay Kanyang minamahal.

Kaya't idinadalangin ko na ang Espiritung ito, na ilang taon nang ibinubuhos sa atin, ang Espiritu ng bugtong na Anak, ay atin talagang pahalagahan, na maitatak sa ating mga noo na tayo ay Kanyang minamahal na mga anak, at tunay natin itong paniwalaan. At maputol natin ang mga argumento ng kaaway na patuloy na nagsasabi sa atin na tayo'y walang halaga. Maaaring ihambing ko ang karanasang ito ng pagtawid sa Pulang Dagat sa isang tagpo mula sa Pilgrim's Progress. (Muli, lubos akong nagpapasalamat sa aking kapatid na si Kirk para sa kanyang walang pagod na paggawa sa produksiyong iyon.) Lagi akong malalim na naaantig sa tagpo ng binatang sumugod

sa kastilyo: hinarap niya ang mga paper dragons, at sinabi niya, “Isulat po ninyo ang aking pangalan, ginoo.” Dumiretso siya at pinutol ang lahat ng argumento, lahat ng panlulumo, lahat ng kasinungalingang nagsasabing wala tayong halaga at hindi tayo mahal ng Diyos. Diniretso niya ang lahat ng iyon at pumasok sa kagalakan ng kanyang Panginoon. Iyan ang ating tunay na laban.

Kapag naitatag na natin ito sa ating isipa, na nakatanim na ito sa atin (at hindi ko tuwirang tinutukoy ang “pagpapatatak”)—kundi na tayo ay napagtatakan sa ating sistema ng pagpapahalaga — ibubuhos ng ating Ama ang Kanyang Espiritu sa atin, at makagagawa tayo ng mga bagay na hindi maiisip ng sanlibutan, sapagkat hindi tayo kumukuha ng halaga mula sa mga bagay na iyon. Nakatuon lamang tayo sa mga paghihirap ng ating Ama at ng Kanyang Anak, at ninanais natin na matapos na ang kanilang mga pagdurusa. Na ang paghihirap ng aking Ama ay magwakas, na ang paghihirap ng aking Hesus ay magwakas. Wala nang iba pang mahalaga. Sapat na ang kanilang tiniis.

Ang ating mundo ay isang malawak na tahanan ng mga maysakit, isang tagpo ng pagdurusa na hindi natin dapat payagang pag-isipan man lamang. Kung ating mararanasan ito ayon sa tunay na kalagayan, ang pasanin ay magiging napakatindi. Ngunit nararamdaman ito ng Diyos nang buo. Upang wasakin ang kasalanan at ang mga bunga nito, ibinigay Niya ang Kanyang pinakamamahala sa Anak, **at inilagay Niya sa ating kapangyarihan, sa pamamagitan ng pakikipagtulungan sa Kanya, na wakasan ang tagpong ito ng pagdurusa.** (*Education*, p. 263.2)

Kung wala tayong tamang pagkakakilanlan, hindi natin maibibigay ang ating sarili sa Ama at sa Anak. Hindi mo alam ang iyong ibinibigay kung hindi mo alam kung sino ka. Mabuti na malaman, gaya ng sinabi mo, Juan, na walang makapaghihiwalay sa atin mula sa pag-ibig ng Diyos. Pasensya na kung may ilang komento akong hindi nasagot, ngunit pinahahalagahan ko ang inyong pakikilahok, at ako’y

nagpapasalamat sa bawat isa sa inyo. Bawat isa sa inyo ay mahalaga. Alam ko na marami sa inyo ang nagdusa at nagsakripisyo ng marami upang makiisa sa mensaheng ito. Ngunit sa pagsali sa mensaheng ito, alam ninyo, na wala naman kayong gaanong isinuko. Napakapalad ninyo na makilala ang ating kahanga-hangang Ama.

Nagkaroon ako ng pagkakataon na manalangin kasama ang ilan sa inyo ngayong araw. At pinag-usapan namin ang magandang katotohanan tungkol sa ating Ama; kung gaano Siya kaganda; at ang kagalakan na sambahin ang ating Ama nang tapat mula sa ating puso, hindi dahil sa takot na masunog o mamatay o maging isang piraso ng tinapay na sinunog. Gusto man ninyo o hindi, iyon noon ay isang motibasyon sa nakaraan. Maaari kong itinanggi ito noon, ngunit ito ay isang motibasyon.

Kaya, may 16 na tao na nakikinig sa Espanyol. Sana'y hindi ako masyadong mabilis magsalita, Daniel. Hindi mo pa ako binigyan ng senyales. Sinisikap kong huwag masyadong ma-excite.

Ngunit ang kaisipang naitanim sa akin ay kailangan nating malaman ang ating halaga bilang mga anak ng Diyos. At iyan ang ating ipinapanalangin; iyan ang hinihiling ko na ipanalangin natin. "Ama, hayaan Mo na ang aking halaga ay magmula lamang sa Iyo. Tulungan Mo akong bitawan ang lahat ng kaisipan ng kapalaluan, paninibugho, pagkahabag sa sarili, pagpapaligaya sa sarili, pagkain para sa aliw, panonood ng pelikula para sa aliw, pagkain ng matatamis para sa aliw, o anumang aliw." Ang lahat ng ito ay mga palatandaan ng maling sistema ng pagpapahalaga.

Ilang taon ang nakalipas, nagkaroon ako ng presentasyon na tinawag na "The Judgment Comfort Vortex." Kapag hinuhusgahan natin ang iba, sa paraan ng ating paghuhusga, sa huli ay hinuhusgahan din natin ang ating sarili. At kapag ginagawa natin iyon, kailangan natin ng aliw. At lahat ng ito ay nagaganap dahil sa maling sistema ng pagpapahalaga.

Kaya, gaya ng sinabi ni Moises, tayo'y manindigan at masdan ang kaligtasan ng Panginoon. Babuksan Niya ang landas sa ating harapan. At magtatagumpay tayo laban sa sistema ng pagpapahalaga ng mundong ito. Sa pamamagitan ng Bugtong na Anak, tayo'y magtatagumpay.

At sa puntong ito, nais kong manalangin para sa inyong lahat at para sa aking sarili, upang matanggap natin ang Espiritu ng Bugtong na Anak, na nakakaalam ng Kanyang halaga mula sa Kanyang Ama at hindi mula sa Kanya mismo. Ito ang Espiritung hinihiling ko para sa aking sarili at para sa inyo, upang tayo'y makagawa ng dakilang mga gawa para sa ating Ama nang hindi tayo nasisira ng mga ito. Iyan ang aking panalangin. Kaya, kung maaari kayong sumama sa akin, tayo'y manalangin.

Pangwakas na Panalangin:

Ama naming nasa langit, salamat po dahil Kayo ang nagtakda ng aming halaga kay Kristo Hesus. Panginoong Hesus, Ikaw ay nakaupo sa trono ng Iyong Ama, hindi dahil sa Iyong kapangyarihan, kundi dahil sa salita ng Iyong Ama. Ang Iyong Ama ang nagpakilala sa Iyo, at ang Iyong Ama ang nagbigay sa Iyo ng pagkakapantay sa Kanyang sarili sa pamamagitan ng Kanyang pag-ibig, ang Kanyang pag-ibig na agape.

At nagpapasalamat kami sa Inyo, Ama, na sa pamamagitan ng Inyong Anak ay maaari naming malaman, gaya ng ipinanalangin ni Hesus, na makilala nilang iniibig Ninyo sila gaya ng pag-ibig Ninyo sa akin. (Juan 17:23). Tayo ay iniibig ng Ama kung paanong iniibig ng Ama ang Anak ng Diyos.

Ama, idinadalangin ko ang aking mga kapatid na lalaki at babae. Ipagkaloob nyo po sa kanila ang Inyong Espiritu. At lalo na, hinihiling namin ang Espiritu ni Hesus, na hindi nagtitiwala sa Kaniyang sariling karunungan. "Huwag magmapuri ang marunong sa kaniyang karunungan, ni ang makapangyarihan sa kaniyang kapangyarihan. Ngunit ang nagmamalaki ay magmapuri sa bagay na ito: na siya ay

nakakakilala at umuunawa sa Akin.” (Jeremias 9:23–24). At iyon ay Ikaw, Panginoong Hesus. Ikaw ang hindi nagmamapuri sa Iyong kapangyarihan, bagaman Ikaw ay Makapangyarihan. Ikaw ang hindi nagmamapuri sa Iyong kayamanan, bagaman Ikaw ay mayaman sa lahat. At Ikaw ang hindi nagmamapuri sa Iyong karunungan, bagaman Ikaw ay lubos na marunong. Ito ang Espiritu na aking idinadalangin para sa aking sarili at para sa aking mga kapatid, upang kami ay maging kaya, maging may kakayahan, na gumawa ng dakilang mga gawa: na mangaral, magpagaling, maglimbag, magsalin, magsalita sa mga hari, sa mga pamahalaan, sa malalaking pagtitipon, at magsalita nang may matinding paninindigan at katapangan ng puso, sapagkat kilala namin ang aming Diyos.

Nagpapasalamat ako sa Inyo sa pakikinig sa panalanging ito, sa pangalan ni Hesus. Amen.

Pangwakas na Pananalita:

Maraming salamat, mga kapatid. Idinadalangin ko na kayo ay manalangin sa oras ng umaga at gabi. Ako’y naghahanap ng mga taong makakasama sa panalangin, at patuloy ko itong gagawin. Samantalain ninyo ang bawat pagkakataon upang manalangin. Ako’y naglakad-lakad at nanalangin sa aking Ama. At nais ko lamang manatili sa lugar na iyon hangga’t maaari. Natutuwa ako na kayo ay pinagpala. At ito ang inilagay ng aking Ama sa aking puso. Ipinapadala ko sa inyo ang pag-ibig mula sa Ama sa pamamagitan ng Anak. Ipinapadala ko ang pag-ibig sa inyong lahat. Nawa’y kayo ay maprotektahan at pagpalain. At nawa’y kayo’y magsaya sa katotohanan, na kayo ay minamahal na anak ng Ama. Maraming salamat muli, at magkikita tayo sa loob ng 24 na oras. Pagpalain kayo ng Diyos sa ngayon. Paalam.

TRANSKRIP MULA SA PRESENTASYON
NI ADRIAN EBENS
NOONG 28 HULYO 2025

3. ANG SALITA NG PAGPAPALA

Pagbati, mga kapatid. Isang tunay na pagpapala na muli akong makasama kayo. Salamat sa lahat ng inyong magagandang mensahe sa side [chat]. Laging isang kagalakan na makasama ang mga mananampalataya sa buong mundo. Ngayon, sa oras ng umaga at gabi para sa handog, nagkaroon ako ng pagkakataon na manalangin; ngayong hapon, nanalangin kami ng aking asawa nang magkasama, at ito ay tunay na pagpapala. Ngayong hapon, nagkaroon ako ng pagkakataon na magtrabaho sa labas; ang kalangitan ay perpektong asul at habang tumitingala ako sa langit, naisip ko na sa lalong madaling panahon, gaya ng kanta, “Far beyond the sun,” tayo ay makakasama ng ating Ama at ng Kanyang Bugtong na Anak. Lubos akong pinagpala ng inyong mga tugon sa presentasyon kagabi; sa aking huling gabi, sa inyong araw o umaga.

Nagbigay ako ng komento tungkol sa pagkamit ng ating pagkakakilanlan sa pamamagitan ng pagdaan sa Pulang Dagat. Siyempre, ang ating pagkakakilanlan ay ipinapahayag sa bautismo. At siyempre, ang pagdaan sa Pulang Dagat ay isang uri ng bautismo.

Binanggit iyon sa akin ni Lorelle ngayong araw, at sa palagay ko, napakagandang koneksyon iyon.

Kaya ngayong gabi, o ngayong araw, tayo ay magsasalita tungkol sa salitang pagpapala. Kaya ako ay luluhod at magbibigay ng isang panalanging salita.

Pagbubukas sa Panalangin:

Ama, nagpapasalamat ako na bilang Inyong mga anak, maaari kaming lumapit sa Inyo. At tinatanggap Ninyo kami nang bukas ang mga bisig. Lumalapit kami sa pangalan ni Hesus, ang Inyong Anak. At sa pamamagitan ni Hesus, alam naming mayroon kaming daan papunta sa Inyo. Sapagkat walang ibang daan patungo sa Ama kundi sa pamamagitan ng Anak. At Ama, sinasamba namin Kayo at ang Inyong magandang Karakter. Pinapasalamatan namin Kayo na tinawag Ninyo kami na maging Inyong mga anak, at tunay nga na kami ay Inyong mga anak na nilikha Ninyo. At mayroon kaming kaunting pang-unawa sa aming tadhana na mabuhay magpakailanman kasama ang Diyos at ang Kordero at purihin ang aming Ama araw at gabi sa harap ng Trono ng Diyos. At upang ipahayag sa mga bansa, sa mga mundong hindi pa nadadala ng kasalanan, kung paano kami napalaya at kung anong kagalakan ang aming tinatamasa na kami ay dinala mula sa madilim na mundong ito at inilipat sa kaharian ng minamahal na Anak ng Diyos.

Ama, kami ay humahawak sa Inyong mga katiyakan. Pinanghahawakan namin ang Inyong salita dahil ang Inyong salita ay puno ng pangako. Ang Inyong salita ang lahat sa amin. At ang Inyong salita ay nakapaloob sa persona ng Inyong Anak, ang Salita ng Diyos.

At ako'y nananalangin ngayon na habang patuloy nating pinag-aaralan, pinagninilayan, at ipinapanalangin ang Inyong Espiritu, na liwanagin Ninyo ang aming mga isipan at turuan Ninyo kami, upang kami ay lalong mapalapit sa Inyo, sa pangalan ni Hesus. Amen.

Presentasyon:

3. ANG SALITA NG PAGPAPALA

Kaya, ang buong prinsipyo ng pagkakakilanlan ay nagmumula sa mga salitang sinabi kay Hesus sa Kanyang bautismo, Mateo 3:17. Dapat natin itong lubos na maunawaan, kung saan nabuksan ang kalangitan at ang anyo ng isang kalapati, na ayon kay Ellen White ay isang sagisag ni Hesus, ay bumaba sa ibabaw ni Kristo. At narinig ang tinig. “Ito ang minamahal kong Anak na lubos kong kinalulugdan.” Ang mga salitang ito ay mga salita ng pagpapala. Ang mga ito ay nagbibigay-buhay. At ang mga salitang ito ay naglalahad ng halaga at pagkakakilanlan. Nasa mismong salita ang kahulugan nito.

Kaya, sa kaisipang iyan, nais ko kayong dalhin sa Juan kabanata 6, talata 63. Nais ko lamang na pag-isipan natin ang talatang ito, na nag-uugnay sa salita at sa Espiritu.

Ang Espiritu ang nagbibigay-buhay; ang laman ay walang naidudulot na pakinabang: ang mga salitang sinasabi ko sa inyo ay Espiritu at buhay. (Juan 6:63)

Paano nga ba nagiging Espiritu ang salitang sinasabi sa atin ni Hesus? Ang salitang Griego ay *pneuma*. Ang mga salitang Kanyang binibigkas ay Espiritu at buhay. Sa mismong salitang sinasabi, naroroon ang Espiritu ng buhay na Diyos at naroroon ang buhay. Siyempre, kung maglalapit ka ng salamin sa iyong bibig habang nagsasalita, may lumalabas na hininga at may kasamang hamog o tubig. Kaya sa salita, ang salita ay dinadala ng hangin, na sagisag ng Espiritu, at ng tubig, na isa ring sagisag ng Espiritu.

Kaya, nang sabihin ng Ama ang mga salitang, “Ikaw ang minamahal Kong Anak na lubos Kong kinalulugdan,” naroon sa salitang iyon ang Espiritu. At nakikita natin ito sa anyo ng kalapati, ang Espiritu ng Diyos. Ang salita ay bumaba kay Hesus, at para kay Kristo, iyon ay Espiritu at buhay. At nais nating panghawakan ang puntong ito, sapagkat maraming tao ang may pagkaunawang para bang ang Diyos ay may hawak na isang bagay na tinatawag na buhay. Na tila nasa isang maliit o malaking kahon at Siya ang kumokontrol at nagmamay-ari nito. Ngunit pansinin ang mga salitang sinabi ni Hesus kay Marta. Makikita ito sa Juan 11.

Sinabi ni Hesus sa kanya, Ako ang muling pagkabuhay at ang buhay: Ang sinumang sumasampalataya sa Akin, kahit siya'y mamatay, ay mabubuhay muli: (Juan 11:25)

Hindi sinabi ni Hesus, “Taglay ko ang sangkap; pagmamay-ari ko ang sangkap na tinatawag na buhay. Mayroon akong buhay.” Hindi, Ako ang buhay. At bakit si Hesus ang buhay? Nais natin itong pag-isipan. Sapagkat ang Ama ang nagbigay ng buhay sa Kanya nang sabihin Niya, “Ikaw ang minamahal Kong Anak.”

Ngayon, sa simula ng aklat na *Life Matters* (kukunin ko lamang ang aklat; mas luma ang kopyang nasa akin), sa aklat na *Life Matters*, nais kong basahin sa inyo ang isang bahagi mula sa pinakaunang bahagi ng aklat, sa dulo ng unang kabanata, kung saan aking binibigyang-diin ang puntong ito,

Paano tayo makapagtatag ng isang sistema ng pagpapahalaga sa lipunan na magpapalakas at magpapabuti sa ugnayan ng pamilya? (*Life Matters*, p. 14).

At pagkatapos, sa dulo ng talatang ito, sinabi ko,

...Naniniwala ako na may isang pangunahing sangkap na kailangan nating isaalang-alang, at ang sangkap na ito ay agad na nagdadala ng dalawa pang iba pang sangkap:

Pangunahing Sangkap:

Buhay o pinagmumulan ng lakas – Buhay: pisikal, mental, at espirituwal. Ito ang kakanyahan ng pagiging. Saan nagmumula ang buhay? Paano natin ito ginagamit o pinapagana? *Paano tayo mamumuhay ng isang buhay na ganap at makabuluhan?*

Pangalawang Sangkap:

Ugnayan – Ang likas na kalikasan ng kapanganakan at pagkabata ay nangangailangan na ang mga tao ay makipag-ugnayan sa ibang tao sa anumang anyo ng relasyon. Sa ating pagiging tao, ang buhay ay nabubuo sa pamamagitan ng mga

3. ANG SALITA NG PAGPAPALA

ugnayan. Nakikita rin natin ang pagnanais para sa relasyon at pagiging malapit sa iba dahil sa malaking pag-iwas ng karamihan sa pagiging nag-iisa. *Ang buhay na walang ugnayan at pagkakalapit sa iba ay walang laman. (Life Matters, p. 14)*

At sa puntong ito, kung ikaw ay nag-iisa, kung wala kang mahalín o walang umiibig sa iyo, mayroon ka nga bang tunay na buhay? Mayroon kang pag-iral, ngunit mayroon ka bang buhay? Sinabi ni Hesus, “Ako’y naparito upang magkaroon sila ng buhay, at magkaroon ng higit na kasaganaan ng buhay.” (Juan 10:10) Kaya, ang pag-iral ay hindi buhay. Ang pag-iral ay, sa isang paraan, mayroon kang pananaw, mayroon kang kamalayan, mayroon kang pagkaalam sa sarili, ngunit ito ay hindi tunay na buhay. Ang buhay ay laging konektado sa pagpapala.

At ang susunod na puntong binibigyang-diin ko rito sa *Life Matters* ay ang sangkap ng pagpapahalaga:

Pagpapahalaga o halaga – isang malusog na pag-unawa sa sarili, at pagkakaroon ng pakiramdam ng layunin at tadhana. Kung wala ang pakiramdam ng layunin na ito, nagiging walang kabuluhan ang buhay at nasisira ang pagnanais na pangalagaan ito. *Ang buhay na walang pagpapahalaga ay walang kahulugan. (Life Matters, p. 14)*

Na ang ibig sabihin, ang buhay o pag-iral na walang halaga ay walang anumang kabuluhan. At dahil dito, hindi ito tunay na buhay. Ito ay simpleng pag-iral lamang. Si Satanas ay nagsasalita sa atin tungkol sa pag-iral at sa pag-angat o pagbibigay-katwiran sa ating pag-iral. Ngunit ang Diyos ay nagsasalita sa atin tungkol sa buhay. At ang lahat ng buhay ay nagsisimula sa pagpapala, na nagbibigay ng halaga. Kaya ang iyong pag-iral ay nagiging tunay na buhay sa pamamagitan ng pagpapala. Ito ay isang napakahalagang prinsipyo para sa Father of Love movement. Ang pag-iral ay nagiging buhay sa pamamagitan ng pagpapala at sa pagdadala ng pagpapahalaga.

Ngayon, nais kong ibahagi sa inyo ang isang bagay. At ito ay matatagpuan sa aklat ni Marcos, Marcos kabanata 10. Isa ito sa mga paborito kong kwento. Marami akong paboritong kwento, ngunit ito ay ang kwento ng pagpapala ni Hesus sa mga bata. Marcos 10, simula sa talata 13.

At dinala sa Kanya ang mga batang paslit upang Siya ay mahawakan sila: at pinagsabihan ito ng *Kanyang* mga alagad ang mga nagdala sa *kanila*. Ngunit nang makita *ito* ni Hesus, Siya'y labis na nagalit [Isa ito sa dalawang pagkakataon na labis na di masaya si Hesus], at sinabi sa kanila, hayaan ninyo ang mga batang paslit na lumapit sa Akin, at huwag ninyo silang hadlangan: sapagkat sa mga tulad nila ang kaharian ng Diyos. (Marcos 10:13-14)

Kaya dito natin nakikita, sa paghawak ni Hesus sa mga bata at sa pagpapala sa kanila, ang kaharian ng Diyos. Ganito nililikha ang buhay. Sa pamamagitan ng pagpapala. At umaasa ako na sa pamamagitan ng Espiritu, inyong maiintindihan ang sinasabi ko sa inyo, kung ano nga ba talaga ang buhay.

Katotohanang sinasabi ko sa inyo, ang sinumang hindi tatanggap ng kaharian ng Diyos gaya ng isang batang paslit, ay hindi makapapasok dito. (Marcos 10:15)

Kaya, ano nga ba ang nagpapahintulot sa mga bata na makapasok sa kaharian? Pansinin ang susunod na talata. Ganito tayo pumapasok sa kaharian ng Diyos.

At niyakap Niya sila sa Kanyang mga bisig, inilagay ang *Kanyang* mga kamay sa kanila, at pinagpala sila. (Marcos 10:16)

Ganito tayo pumapasok sa kaharian ng Diyos. Ganito natin tinatanggap ang buhay. At gaya ng sinasabi ni Hesus sa atin sa Juan 7:37, Siya ay nagsabi:

Sa huling araw, ang dakilang *araw* ng kapistahan [Kapistahan ng mga Tabernakulo], tumayo si Hesus at sumigaw, na

3. ANG SALITA NG PAGPAPALA

sinasabi, Kung ang sinuman ay uhaw, ay lumapit sa Akin at uminom. Ang sumasampalataya sa Akin, gaya ng sinabi sa Kasulatan, mula sa kaniyang kaibuturan ay aagos ang mga ilog ng buhay na tubig. (Juan 7:37-38)

Kaya, ano ang ibig sabihin ng maniwala kay Hesus? Ibig sabihin nito ay maniwala na Siya ang kaisa-isang Anak. Ito ay maniwala na sinabi ng Diyos sa Kanyang Anak, ikaw ang minamahal Kong Anak na lubos Kong kinalulugdan. Ganito nilikha ang buhay.

At kung inyong pinapansin, muli kong hinahamon ang mismong pundasyon ng Trinitarianismo. Sa Trinitarianismo, ang buhay ay isang bagay na mayroon sa sarili nito. Ang buhay ay isang kalakal. Ang buhay ay isang bagay na kinokontrol at pagmamay-ari ng Diyos. Ito ang konsepto ng Trinitarianismo. Ngunit ang sinasabi ko sa inyo ay ang buhay ay isang konseptong pan-ugnayan, na naipapasa sa pamamagitan ng mga salitang binibigkas.

Nakikita ninyo ba ang pagkakaiba? Ibinigay ng Diyos ang buhay sa Kanyang Anak. Kung paanong ang Ama ay may buhay sa Kanyang sarili, ganoon din ang Kanyang ibinigay sa Anak upang magkaroon ng buhay sa Kanyang sarili. Ang Ama ay may buhay dahil Siya ay puspos ng agape. Siya ay nagbibigay. Siya ay isang nagmamahal na nais ipagkaloob ang buhay sa lahat.

Salamat, Malcolm. Sabi niya, “ito ay tulad ng hamon ng Hermon na bumababa sa mga bundok ng Sion, sapagkat doon iniutos ng Panginoon ang pagpapala.” Salamat, kapatid. Napakaganda nito. Buhay magpakailanman. Ito ay isang mahusay na pagpapatibay sa puntong aking binibigyang-diin. Iniutos ng Panginoon ang pagpapala, pati na ang buhay magpakailanman. Tatandaan ko ang talatang iyon sa kontekstong ito.

At dito natin nakikita ang paglipat mula sa pagkaunawang ang buhay ay isang kalakal tungo sa konsepto ng buhay bilang ugnayan. Mula sa likas na konsepto ng buhay tungo sa konsepto ng buhay bilang

pamana. Mula sa konsepto ng buhay batay sa pagganap tungo sa konsepto ng buhay bilang ugnayan. Ito ay napakahalaga.

Kaya, niyakap ni Hesus ang mga bata sa Kanyang mga bisig, inilagay ang Kanyang mga kamay sa kanila, at pinagpala sila. Ang tanong na aking itinatangay ay, saan natutunan ni Hesus na gawin ito? Sino ang nagturo sa Kanya na gawin ito? Lumipat tayo sa Juan kabanata 5, talata 19.

At sumagot si Hesus at sinabi sa kanila, Katotohanang katotohanan, sinasabi ko sa inyo, Ang Anak ay walang magagawa sa Kanyang sarili, kundi yaong nakikita Niya ang ginagawa ng Ama: sapagkat yaong anumang ginagawa ng Ama, ginagawa rin ng Anak sa parehong paraan. (Juan 5:19)

Kaya, nang niyakap ni Hesus ang mga bata sa Kanyang mga bisig at pinagpala sila, ito ay dahil ito ang nakita Niyang ginagawa ng Ama sa Kanya. Ipinapakita ni Hesus ang kaharian ng Diyos. At paano natin malalaman na si Hesus ay niyakap sa mga bisig ng Ama at pinagpala? Tingnan natin ang Kawikaan kabanata 8. At mababasa natin sa Kawikaan 8, talata 30. Ibibigay ko ang literal na salin, at hindi ko isasama ang mga idinagdag na salita. Binabasa ko ito mula sa King James, dahil ito ang salin na sa tingin ko ay pinaka-tama.

Nasa Kanya ako, iniluwal na kasama Siya; at araw-araw ay Kanyang kinalulugdan, laging nagagalak sa Kanyang harapan; (Kawikaan 8:30, KJV, tinanggal ang idinagdag na mga salita)

Ngayon, ang salitang “iniluwal na kasama Siya” kung mas susuriin pa ang Hebreo, may dalawang pananaw tungkol sa kahulugan nito. Isa ay ang ibig sabihin ay “isang manggagawa o superbisor.” Ngunit ang isa pa ay ang ibig sabihin ay “isang iniluwal, isang hinahaplos at pinapalaki nang may pagmamahal,” o sa Hebreo ay nangangahulugang pinasasayaw sa tuhod. Ang salita sa Ingles ay “dandled.” Kaya, inilagay si Hesus sa mga tuhod ng Ama, at hinawakan Siya ng Ama at pinagpala.

3. ANG SALITA NG PAGPAPALA

Isa pang paraan upang pag-isipan ito ay sa banal na huwaran. Sa pagdating ni Kristo sa mundong ito, ipinapakita ni Kristo ang hindi nakikita. Gaya ng sinasabi sa atin ng Spirit of Prophecy (1SM 226-227), si Kristo ay naging Anak ng Diyos sa isang bagong kahulugan. Siya ay Anak ng Diyos sa kawalang-hanggan, at Siya ay naging Anak ng Diyos sa laman upang ipakita ang naganap sa simula. Kaya, kapag sinasabi sa aklat ni Juan na si Hesus ay lumago sa tangkad, sa karunungan, at sa pabor ng Diyos at ng tao, ito ang naganap sa kawalang-hanggan.

Si Kristo ay itinuro ang lahat ng Kanyang nalalaman ng Kanyang Ama. At tinalakay ko ito nang detalyado sa *Divine Risk*, kung saan pinagusapan ko ang partikular na puntong ito. At ito ay napakahalaga sa akin: na ang Aking Tagapagligtas ay inilagay sa mga tuhod ng Kanyang Ama. Niyakap Siya ng Ama, hinalikan, at sinabi, “Ikaw, Anak, ay napakahalaga sa Akin.” At dito nagaganap ang paglilipat ng buhay. Ang agape ng Ama ay nagpakita mismo sa Kanyang mga salitang binigkas. At ang Kanyang sinabi ay nagbunga ng buhay sa persona ni Hesus. Ang salita ng Ama ay binhi. Ang salita ng Ama ay Espiritu. At sa paggawa Niya nito para sa Kanyang Anak, Itinayo Niya ang mga pundasyon ng buong sansinukob, upang tayong lahat ay makainom mula sa bukal na nagmumula sa kaibuturan ni Hesukristo, sapagkat ang buhay ay nasa Kanya sa pamamagitan ng pagpapala.

Nauunawaan mo ba ang prinsipyong ito? Ito ay ganap na salungat sa lahat ng itinuro sa atin sa Kristiyanismo. Binabaliktad nito ang lahat ng bagay.

Ang buhay ay nagmumula sa pagpapala. At si Kristo ang pinagpalang Anak. At ito ang nagbibigay sa Kanya ng buhay. At muli, salamat, Malcolm, sa pagbibigay ng talata mula sa Awit 133.

Tulad ng hamog ng Hermon, *at tulad ng hamog* na bumaba sa mga bundok ng Sion: sapagkat doon iniutos ng PANGINOON ang pagpapala, *pati* na ang buhay magpakailanman. (Awit 133:3)

Dito nagmumula ang buhay. Napakahalaga, tunay na napakahalaga.

Kaya, ang ginawa ni Kristo sa mga bata; sa pagyakap sa kanila sa Kanyang mga bisig at pagpapala sa kanila, ay simpleng ginagawa lamang ang Kanyang nakita sa Ama na ginagawa sa Kanya sa kawalang-hanggan. Ipinapakita Niya ang kaharian ng Diyos. Siyempre, kapag binabasa natin ang Marcos kabanata 10, sinasabi na sinubukan ng mga alagad na itaboy ang mga bata. Maliit lamang sila. Sa likas na katangian, hindi sila masyadong matalino. Wala silang gaanong kaalaman. Mababa sila; wala silang gaanong lakas o kapangyarihan gaya ng matatandang lalaki. Kaya, sa paningin ng mga alagad, maliit ang kanilang halaga. Hindi nila naunawaan ang prinsipyo ng kaharian ng Diyos. At iyon ang dahilan kung bakit labis na nagalit si Hesus.

Tayo ay lahat ay unti-unting lumilipat, o isinasalin, sa kaharian ng minamahal na Anak ng Diyos. Kaya, ang kilusang ito na ating kinabibilangan ay nakabatay sa isang prinsipyo ng pagpapala.

At ngayon, isa pang napakahalagang punto. Upang matanggap ang pagpapala, ang tatanggap nito ay dapat may pananampalataya sa mga salitang binibigkas. Sinabi ni Hesus, “ang mga salitang sinasabi Ko sa inyo ay Espiritu at buhay.” (Juan 6:63) Ngunit para lamang ito sa mga sumasampalataya. Sapagkat kung walang pananampalataya, imposibleng mapaligaya ang Diyos. (Hebreo 11:6) Kaya, kapag isinasaalang-alang natin ang Hebreo kabanata 12, at marami sa inyo ay pamilyar na dito, nakikita natin sa talata dalawa,

Tumingin kayo kay Hesus, ang tagapagpasimula at tagapagtapos ng pananampalataya; ... (Hebreo 12:2)

Ang salitang “ating” pananampalataya ay idinagdag. Kaya, hindi lamang si Hesus ang tagapagpasimula ng ating pananampalataya. Siya ang tagapagpasimula ng pananampalataya mismo. At upang maging tagapagpasimula ng pananampalataya, Kanya ring kailangang magkaroon ng pananampalataya sa isang higit na

3. ANG SALITA NG PAGPAPALA

makapangyarihan kaysa sa Kanya. Si Adam ay sumulat ng isa pang teksto,

Ituturo Mo sa akin ang landas ng buhay; sa Iyong harapan *ay* may kasaganaan ng kagalakan; sa Iyong kanan *ay may* kaligayahan magpakailanman. (Awit 16:11)

Ikinokonekta ang mga utos, ang batas ng Diyos, sa paraan ng pamumuhay. Salamat, Adam.

Sa Iyong harapan ay may kasaganaan ng kagalakan. “Araw-araw ay Kanyang kinalulugdan ako, laging nagagalak sa Kanyang harapan.” (Kawikaan 8:31).

Kaya, pananampalataya. Si Hesus ang tagapagpasimula ng pananampalataya. At dahil Siya ay ipinanganak ng Ama, at natanggap ang lahat mula sa Ama, Siya ay nasa posisyon na pagpalain ng Ama. Napakahalagang maunawaan ito: na si Hesus ay ang pinagpalang Anak. Ngunit maaari ka lamang pagpalain kapag kinikilala mo ang isang higit na makapangyarihan kaysa sa iyo. Hindi ka pagpapalain ng isang kapantay mo lamang. Maaari ka nilang purihin. Maaari ka nilang sabihan. Ngunit hindi ka nila mapagpapala sa kahulugan ng pagbibigay ng buhay. At ito ang malaking trahedya, isa sa maraming malalaking trahedya ng Trinidad.

Sa Trinidad, ang Ama ay hindi talaga makapagpapala sa Anak, dahil ang Anak ay may buhay mula sa Kanyang sarili. Ito ay isang kalakal na Kanyang pag-aari, kapareho ng sa Ama. Kaya, hindi ibinibigay ng Ama ang buhay sa Anak; kahit na sinasabi sa aklat ni Juan,

Kung paanong ang Ama ay may buhay sa Kanyang sarili; ganoon din ang Kanyang ibinigay sa Anak upang magkaroon ng buhay sa Kanyang sarili; (Juan 5:26)

Kaya, nakikita natin na sa pananampalataya sa ipinanganak na Anak ay nakasalalay ang pundasyon ng kakayahang pagpalain, at nakasalalay din ang pundasyon ng tunay na mga prinsipyo ng pananampalataya. Umaasa akong inyong maiintindihan ang

kahalagahan ng mga pahayag na iyon. Ang ipinanganak na Anak ang batayan ng pagiging pinagpala. Sapagkat sinabi Niya,

... sapagkat ang Aking Ama ay higit na dakila kaysa sa Akin.
(Juan 14:28)

Oo, Siya ay kapantay ng Ama, dahil ginawa Siya ng Ama na ganoon. Ngunit ang Ama ay higit sa Anak, sapagkat Siya ang pinagmumulan ng lahat, ang dakilang pinagmumulan ng lahat. At ito ay hindi nakababawas sa halaga ng Anak, dahil ang halaga ay hindi nagmumula sa kung ano ang taglay mo sa iyong sarili. Sa kaharian ng Diyos, ang halaga ay nagmumula sa pamamagitan ng pagpapala. "Ikaw ang minamahal Kong Anak na lubos Kong kinalulugdan."

Kaya, sa ipinanganak na Anak, kung inyong mauunawaan ito nang tama, dapat ninyong masimulan na makita, sa ganitong uri ng komunidad, ang prinsipyo ng pagpapala. Ang pagpapala at ang ipinanganak na Anak ay laging magkaugnay, sapagkat si Hesus ay may buhay sa pamamagitan ng pagpapala. Ang Ama ang nagsalita, at tinanggap ng Anak ang pagpapalang ito. At iyon ang dahilan kung bakit ang kilusang ito ay isang kilusan ng pagpapala, at upang kausapin ang mga anak ng Diyos, at upang ang mga salitang binibigkas, "Ikaw ang minamahal Kong Anak," ay maging Espiritu at buhay. Mula sa ating kaibuturan ay maaaring dumaloy ang mga ilog ng buhay na tubig. At ang buhay na tubig na ito ay nasa mga salitang, "ikaw ay minamahal na anak ng Ama, mahalaga sa Kanya, at napakahalaga, higit na mahalaga kaysa sa maraming maya." Ito ang paglilipat ng buhay. Ito ang paglilipat ng pagpapala.

Isang bagay na napansin ko, habang iniisip ko ang mga bagay na ito at kung paano pinagpala ni Hesus ang mga bata, ay naisip ko, "Ama, dapat ko ba itong gawin?" Marami sa inyo ang nakakaalam ng kwento kung paano ko inimbitahan ang mga bata na lumapit at binigyan sila ng mga salitang pagpapala. At napansin ko na ang kapangyarihan ng mga salitang binigkas ko sa pagpapala ay nakadepende sa dalawang bagay. Isa ay ang mukha ng taong nakikinig sa aking sinasabi. Kung ang isang tao ay nagsabi, "Ah, si

3. ANG SALITA NG PAGPAPALA

Adrian na iyon, talagang walang kwenta,” ang aking mga salita ay walang kapangyarihan para sa ganitong tao. “Hindi ko siya kilala. Marahil ay may kakaiba sa kanyang isipan.” Marahil nga, ngunit alam ko na ako ay minamahal ng Aking Ama; at dahil dito, mayroon akong buhay sa aking sarili mula sa Aking Ama, gaya ni Hesus; at dahil dito, mula sa aking kaibuturan ay dumadaloy ang mga ilog ng buhay na tubig. At para sa mga sumasampalataya at tumatanggap ng salitang ito, natatanggap nila ang salita ng kanilang Ama sa pamamagitan ni Kristo, sa pamamagitan ko bilang isang daluyan ng liwanag na iyon. At naririnig nila ang salita ng kanilang Ama, “Ikaw ang minamahal Kong anak na lubos Kong kinalulugdan.” At pumapasok ang buhay sa kaluluwa. Mula sa simpleng pag-iral, tayo ay naililipat sa tunay na buhay.

Gamit ang dalawang salitang Griyego, ang pansamantalang buhay sa Griyego ay tinatawag na *psuche*, samantalang ang bukal ng buhay ay *zoe*.

Sapagkat ang sinumang magtangkang iligtas ang kanyang buhay [*psuche*] ay mawawala ito; ngunit ang sinumang mawawalan ng kanyang buhay [*psuche*] alang-alang sa Akin, ay maililigtas ito.” (Lucas 9:24)

Ngunit ang sinumang handang mawala ang kanyang *psuche*, ang pansamantalang buhay, ay magkakamit ng buhay, *zoe*, ang buhay na walang hanggan. Kaya, tayo ay naililipat mula sa *psuche* patungo sa *zoe* sa pamamagitan ng pagpapala. Ganito ito dumarating sa atin. At ito ay dumarating sa atin sa pamamagitan ng Anak ng Diyos. Siya lamang sa buong sansinukob ang may ganitong biyaya. Ibinigay ito sa Kanya ng Ama. Siya lamang sa kawalang-hanggan ang inilagay sa mga tuhod ng Ama. Kinuha Niya ang bahagi ng Kanyang sarili at ipinanganak ang Kanyang Anak, hinalikan Siya at pinagpala. At iyon ang dahilan kung bakit si Kristo ay may buhay sa Kanyang sarili. At ibinabahagi Niya ito sa atin. Gaya ng sinasabi ni Pablo,

Siya ang naroroon bago ang lahat ng bagay, at sa Kanya nagtatagpo at nananatiling buo ang lahat ng bagay. (Colosas 1:17, NASB)

Sa Kanya ay naroroon ang buhay.

Sa Kanya ay naroroon ang buhay; at ang buhay ay ang liwanag ng mga tao. (Juan 1:4)

Kaya, ang salita ng pagpapala, ganito natin ipangangaral ang ebanghelyo. Umaasa akong nasusundan ninyo.

Ako ay nagmula sa isang linya ng pagkaunawa ng Adventist tungkol sa dakilang ebanghelista na may kanyang dakilang tsart, na naglalahad ng mga hula ng panahon, at nagpapakita ng katiwalian ng papasiya. Isang malalim na mag-aaral ng Bibliya na may malawak na kaalaman at pagkaunawa, at kayang tumayo sa harap ng libu-libong tao at ipangaral ang salita. At ito ang aking pagkaunawa sa ebanghelyo noon. Ngunit ngayon, nagbago ang aking pagkaunawa sa ebanghelyo. At hindi ko nais maliitin ang aking dating pagkaunawa, maliban na lamang sa katotohanang walang buhay sa mga itinuro sa akin noon.

May buhay sa pagpapala. At siyempre, may pagtuturo. Ngayon ay nagtuturo tayo upang maipaliwanag ang prinsipyong ito. Ngunit kung papasok tayo sa kaharian ng Diyos, kung pahihintulutan natin ang ating sarili na niyakap sa mga bisig ni Hesus, at hinawakan Niya tayo at sinabi, “Mahal ka ng Ama, mahalaga Ka sa Kanya,” magkakaroon tayo ng buhay sa ating sarili. Sa ganoong paraan, makakapagpala rin tayo. Tulad ng nakikita natin ang ating Tagapagligtas na ginagawa ang ginagawa ng Kanyang Ama, ganoon din tayo ay gagawa ng mga bagay na ito. Pagpapalain natin ang mga nakakakilala sa Espiritu sa atin, at nakikita na tayo ay mga daluyan ng pagpapala. Aanyayahan natin ang mga bata na lumapit. Maliban kung tayo ay magiging gaya ng mga batang paslit (na nangangahulugang lahat tayo) upang tanggapin ang salita, “Ikaw ang minamahal Kong Anak, at tanggapin ito sa pamamagitan ng pananampalataya, hindi

3. ANG SALITA NG PAGPAPALA

papasok ang buhay sa kaluluwa. Nagawa ko na ito sa marami sa inyo sa iba't ibang bahagi ng mundo, partikular sa mga pista at sa Sabbath.

At narito ang ikalawang bahagi ng pagpapala. Sapagkat sa ikapitong araw ay nagpahinga ang Diyos mula sa lahat ng Kanyang mga gawa, at mula sa lahat ng Kanyang nilikha at ginawa. Iminumungkahi ko sa inyo na sa Sabbath, may nilikha ang Diyos. Nilikha Niya ang pagkakakilanlan. Ginawa Niya sina Adan at Eba sa ikaanim na araw. Sa ikapitong araw, pinagpala Niya sila at sinabi, “Kayo ang minamahal Kong mga anak, na lubos Kong kinalulugdan.” Ipinasa ni Kristo kina Adan at Eba ang buhay na Kanyang natanggap mula sa Kanyang Ama: “Ikaw ang minamahal Kong Anak, na lubos Kong kinalulugdan.” At ang bagay na ito ay ibinigay kina Adan at Eba, upang ang mga katawan na kanilang natanggap noong Biyernes ay mapuno na ngayon ng pagkakakilanlan na kanilang natanggap sa Sabbath.

Nakikita natin ito sa kaayusan ng paglikha. Sa unang araw, nilikha ng Diyos ang liwanag. Nilikha Niya ang isang puwang. At sa ikaapat na araw, pinuno Niya ang puwang na iyon ng araw, buwan, at mga bituin. Sa ikalawang araw, nilikha Niya ang kalangitan at inihiwalay ang hangin mula sa tubig. Sa ikalimang araw, pinuno Niya ang mga puwang ng hangin ng mga ibon at ang tubig ng mga isda. Sa ikatlong araw, inihiwalay Niya ang tuyong lupa, at ginawa Niya ang daigdig. At sa ikaanim na araw, pinuno Niya ang daigdig ng mga hayop at ng tao mismo. Kaya, nakikita natin ang prinsipyong ito ng paglikha ng puwang at pagkatapos ay pagpuno nito. Iminumungkahi ko sa inyo na nilikha ng Diyos ang katawan at psyche ng tao noong Biyernes. At sa Sabbath, pinuno Niya ang puwang na iyon ng pagkakakilanlan at halaga.

Kaya, ang Sabbath ay konektado sa pagbibigay ng pagkakakilanlan, sa pagbibigay ng pagpapala. At ito ang dahilan kung bakit ang Sabbath ang pinakamahusay na oras upang mailipat ang pagkakakilanlan, pati na rin sa mga pista. Ito ang naging bahagi ng ating kilusan. Minsan, kapag ako ay nagsagawa ng pagpapala at inimbitahan ang mga

pamilya na lumapit, at inilagay ang aking mga kamay sa mga tao, nakaramdam ako ng napakalaking init sa paglilipat ng pagpapala na hanggang sa ako ay pinawisan. Nakaramdam ako ng labis na init. Mayroong enerhiya, mayroong buhay na naipapasa sa pamamagitan ng mga salitang binibigkas. At muli, salamat, Adam,

Sa salita ng PANGINOON ay nilikha ang mga langit; at ang lahat ng kanilang hukbo ay sa hininga ng Kanyang bibig. (Awit 33:6)

Hindi lamang tayo nilikha sa pisikal sa pamamagitan ng hininga ng bibig ng Panginoon. Natanggap natin ang ating pagkakakilanlan sa pamamagitan ng salita ng Panginoon. “Ikaw ang minamahal Kong anak.” Umaasa akong ang mga pag-iisip na ito ay tumatagos sa inyong isipan. Hindi lamang tayo laman at buto. Tayo ay mga anak ng Kataas-taasang Diyos. Iyan ang ating pagkakakilanlan. Iyan ang ating tadhana. At sa pagkakalapit na mayroon tayo sa relasyong iyon, mayroon tayong buhay. At kapag mayroon tayong buhay na iyon, kaya nating ipasa ito sa ating mga asawa, ating mga anak, at sa lahat ng nakakakilala sa ating ministeryo, anumang uri ng ministeryo iyon. Maaari na nating ipasa ang pagpapalang iyon sa iba. At ang mga ilog ng buhay na tubig ay dadaloy mula sa atin kapag binibigkas natin ang mga salitang ito.

Gaya ng sinabi ko, noon, tanging ang isang pinagpalang tao lamang ang makapagbibigay ng pagpapala. Kung hindi ka pa pinagpala, kung hindi ka pa naipuwesto sa mga tuhod ni Kristo, kung hindi ka pa Niya niyakap at hinalikan sa pamamagitan ng Espiritu at narinig ang Kanyang mga salita, “Ikaw ang minamahal Kong anak,” hindi mo ito maibibigay sa iba, dahil hindi mo pa ito natatanggap. Hindi mo maibibigay ang isang bagay na hindi mo pa natatanggap. Ngunit maliban kung ikaw:

maliban kung kayo ay maging gaya ng mga batang paslit, hindi kayo makakapasok sa kaharian ng langit. (Mateo 18:3)

3. ANG SALITA NG PAGPAPALA

Kaya, ako'y nananalangin na kung hindi pa ninyo nagagawa, pahintulutan ninyo ang inyong sarili na niyakap sa mga bisig ni Hesus, mahawakan Ninyo sa pamamagitan ng Espiritu, at paniwalaan ang Kanyang mga salita, "Ikaw ang minamahal Kong anak."

Ipinapahayag na natin ito sa loob ng ilang taon na. At ito ay dumating sa atin sa anyo ng unang ulan. At muli, nais kong ibalik sa teksto na binanggit ni Malcolm (Awit 133:3). Parang hamog ng Hermon na bumababa sa mga bundok ng Sion. "Ikaw ang minamahal Kong Anak." Ito ang pagpapala. Ito ay nagbibigay-buhay. Ito ang unang ulan. At kapag ating inalagaan ang binhing iyon,

... Hindi pa natin nakikita kung ano tayo magiging: ngunit alam natin na kapag Siya ay lilitaw, tayo ay magiging katulad Niya; sapagkat makikita natin Siya kung ano Siya sa tunay na anyo. (1 Juan 3:2)

Kaya, upang matanggap natin ang pagbuhos at pagpapakita ng Espiritu, kailangan natin ang binhi ng unang ulan ng Espiritu, na alam natin na tayo ay mga anak ng Diyos, lalaki man o babae. Kung wala kang binhiling iyon, kahit bumuhos pa ang lahat ng tubig sa sansinukob, wala ring tutubo. Wala ang pagpapalain. Dapat mo itong paniwalaan. At sa iyong pananampalataya, magkakaroon ka ng buhay; sapagkat ang buhay ay nagmumula sa pagpapala. At ito ay sa pamamagitan ng mga salita na binigkas ng ating Ama na nagbigay sa atin ng pagpapala.

Ako'y nananalangin na ang ating Ama ay ipapako ito sa inyong puso, upang inyong makita kung gaano kalalim ang pundasyon ng mensaheng ito, at kung paano lahat ay magkakaugnay. Kung wala ang ipinanganak na Anak, walang pagpapala. Kung wala ang ipinanganak na Anak, walang pananampalataya. Ang mga salitang binibigkas ni Hesus ay Espiritu at buhay, sapagkat ang Espiritu at buhay ay dumarating sa pamamagitan ng salitang binibigkas. At ang salitang binigkas noong simula ay, "Ikaw ang minamahal Kong Anak, na lubos Kong kinalulugdan."

Ako'y nananalangin na pagpalain ng ating Ama ang mga pag-iisip na ito sa inyong isipan, upang masimulan ninyong makita na ang kaharian ng Diyos ay lubos na iba sa itinuro sa atin. Kaya, magsalita tayo ng pagpapala. Mga asawa, mahalín ninyo ang inyong mga asawa. Hikayatin ninyo sila, magsalita ng mga salitang pagpapala sa kanila. Sabihin ninyo sa kanila na mahal sila ng Ama, na mahal ninyo rin sila, at na sila ay mahalaga sa inyo. At siyempre, ang inyong mga anak; mga ama at ina, sabihin ninyo sa inyong mga anak na sila ay mahalaga. Kung sasabihin ninyo lamang sa kanila na sila ay mahalaga kapag ginawa nila ang lahat nang perpekto at tama, iyon ay isang pang-aabuso ng kapangyarihan. Kailangan nating sabihan ang mga bata na mahal natin sila kahit na sila ay nagkakamali, sapagkat kung ang ating pagmamahal sa kanila ay nakabase lamang sa kanilang kilos, hindi natin sila mamahalin ng *agape*. Mamamahalin natin sila ng *eros*. Mamamahalin lamang natin sila kapag sila ay nakakatugon sa ating kagustuhan. At ito ay hindi ang pagmamahal ng Diyos.

Tayo, na mga pastol, matatanda, at mga guro, ipagkaloob natin ang pagpapala sa ating mga kongregasyon at mga estudyante, at sabihin sa kanila na sila ay minamahal ng Ama. Ganito naipapasa ang buhay mula sa pinagmulan patungo sa daluyan, mula sa pinagmulan patungo sa daluyan. Ganito ipinangangaral ang ebanghelyo.

Gaya ng sinabi ni Ellen White,

Isang maayos at disiplinadong pamilya ay nagpapahayag nang higit para sa Kristiyanismo kaysa sa lahat ng mga sermon na maipapangaral. (*The Adventist Home*, p. 32.1)

Madalas nating tawaging ating sarili bilang pamilya. At kung tayo ay maayos at disiplinado, ibig sabihin, tayo ay namumuhay ayon sa banal na huwaran, kinikilala natin ang mga matatanda sa ating kilusan. Iginagalang at pinapahalagahan natin sila. At ang mga matatanda ay kinikilala ang kanilang tungkulin na magbigay ng pagpapala, maghikayat, at hindi manghusga, sapagkat ang ating Ama ay hindi humuhusga sa sinuman. Sinabi ni Hesus, “Hindi ako dumating upang hatulan ang mundo, kundi upang iligtas ang mundo.

3. ANG SALITA NG PAGPAPALA

At sa pagkilala sa prinsipyong ito ng pagpapala, tayo ay pumapasok sa isang ganap na naiibang pagkaunawa ng ebanghelyo, ng buhay, at ng halaga. Kaya, habang papalapit tayo sa Pista ng Tabernakulo, nasaan man kayo, ako'y nananalangin na ang pagpapala ay magpakita sa inyong pakikipag-isa at sa inyong komunidad, na ang mga matatanda sa ating hanay ay maglalagay ng kanilang mga kamay sa mga pamilya at mga bata at ipagkakaloob sa kanila ang pagpapala. Ngunit upang magawa ninyo ito, kailangan ninyong matanggap ang pagpapala.

Kaya, sa pagtatapos, nais kong ipanalangin kayo at ipagkaloob ang pagpapala sa inyo sa pangalan ni Hesus. Lumuhod tayo at manalangin nang sama-sama.

Pangwakas na Panalangin:

Mahal naming Ama sa langit, nagpapasalamat ako na maaari naming tawagin Kayo na Ama. Pinapasalamatan ko Kayo na sa pamamagitan ni Hesus, ang kaisa-isang ipinanganak na Anak, natanggap namin ang pagpapala. Ama, ang salitang binigkas Ninyo sa Iyong Anak noong simula, ipinapanalangin ko, sa pamamagitan ng Espiritu, na ipahayag Ninyo ngayon sa Iyong mga anak, para sa lahat ng aking mga kapatid na nakikinig sa aking mga salita. Ipinapanalangin ko na ang mga ito ay maging Iyong mga salita, mga salita ng buhay, mga salita ng pagpapala, at na tayong lahat ay mahawakan ang katotohanan: “Ikaw ang minamahal Kong anak, na lubos Kong kinalulugdan.” Kinukumpirma ito ng Espiritu ng Propesiya. Sa *The Desire of Ages*, pahina 113, ang salitang binigkas kay Kristo ay ipinahayag sa bawat isa sa atin: “Ikaw ang minamahal Kong anak, na lubos Kong kinalulugdan.”

Ama, nais naming ganap na isuko ang aming mga sarili sa Iyo, at sa pananampalataya ni Hesus, hawakan ang Iyong pangako, paniwalaan ito, at paniwalaan ang bawat salita ng Diyos. Sapagkat sa bawat pangako ay naroroon ang Iyong pagpapala. At sinasabi sa atin ng salita, “Ang aking Diyos ay magbibigay sa inyo ng lahat ng inyong pangangailangan.” (Filipos 4:19) Ito ang buhay at pagpapala. Sa

mismong salita, ito ay paglilipat ng buhay. “Ang aking Diyos ay magbibigay sa inyo ng lahat ng inyong pangangailangan.” Ama, hinahawakan namin ito dahil marami sa amin ang may matinding pangangailangan. Marami sa amin ang nagkakaproblema. Marami sa amin ang nakakaramdam na mahirap ang daan.

Hindi mo kami binigyan ng espiritu ng takot, kundi ng kapangyarihan, pag-ibig, at isang maayos na pagiisip.” (2 Timoteo 1:7) Sa mga salitang ito ay naroroon ang buhay, sapagkat ito ang salita ng Diyos para sa atin. Yakapin ko ito at ipinapanalangin ko na gawin din ng aking mga kapatid. “Magalak kayo sa Panginoon palagi: at muli, sinasabi ko, Magalak kayo.” (Filipos 4:4) Ama, tinatanggap namin ang Iyong mga salita. Ito ay buhay. Ito ay espiritu. At nagpapasalamat kami na sa pamamagitan ni Hesus, nagiging reyalidad ito para sa amin sa pamamagitan ng pananampalataya.

Salamat po sa pakikinig sa panalangin ito. Pagpalain Ninyo kami habang patuloy kaming nananalangin. Nawa’y maging mga batang maliit kami at makapasok sa kaharian ng pagpapala at matanggap ang buhay na walang hanggan. At ako’y nagpapasalamat, sa pangalan ni Hesus. Amen.

Pangwakas na Pananalita:

Maraming salamat sa inyong lahat. Isang malaking kagalakan ang makasama kayo. Sabik na akong makita kayo bukas at ibahagi ang mga ituturo sa akin ng Aking Ama; alam kong gagawin Niya ito. Nawa’y maging mapagpala ang inyong araw. Para sa mga nagsisimula pa lamang sa kanilang araw, at para sa amin na handa nang matulog, ipinapanalangin ko na magkaroon kayo ng isang mapagpalang gabi. Pagpalain kayo ng Diyos sa ngayon. Magkita-kita tayo bukas. Paalam.

TRANSKRIP MULA SA PRESENTASYON
NI ADRIAN EBENS
NOONG 29 HULYO 2025

4. AGAPE NA ANAK

Kamusta kayong lahat. Ikinagagalak kong makasama ninyo kami sa ika-apat na araw ng ating mga pagmumuni-muni at debosyon, habang ipinagpapatuloy natin ang ating panahon ng panalangin at paghahanap sa mukha ng Ating Ama upang mapuspos tayo ng Kanyang Espiritu. At ako'y labis na pinagpala ng marami sa inyo na nagkomento sa chat pati na rin ang sumulat sa akin nang personal.

Ako'y labis na pinagpala ng ating pagmumuni-muni kahapon, na ang buhay ay nagmumula sa pagpapala; at maliban kung tayo ay magiging tulad ng maliliit na bata at hayaang tayo'y buhatin ni Hesus sa Kanyang mga bisig at pagpalain, hindi tayo maaaring maging bahagi ng kaharian ng Diyos. Naalala ko, at maaaring pag-usapan ko ito sa isa pang presentasyon na may kaugnayan sa Sabbath, na sa Exodo 31 ay sinasabi, ang sinumang hindi iniingatan ang Sabbath ay tiyak na mamamatay. At siyempre, ang mga salitang ito ay maaaring isalin bilang tiyak na mamamatay o mawawala. Ang Sabbath ay isa sa mga pagpapala, isa sa pinakamahalagang pagpapala na ibinigay sa atin ng Diyos, at ang sinumang hindi tatanggap sa pagpapalang ito ay mamamatay. Naalala ko ang kwento ng isang ampunan sa Romania ng maliliit na bata na hindi kailanman niyakap, hindi kailanman

pinahalagahan, at hindi kailanman minahal, at sila'y namatay. Kaya, hindi tayo makakaligtas nang walang mga salita ng paghihikayat at marubdob na haplos. Kailangan natin ang mga bagay na ito upang mabuhay, at kailangan natin ito mula sa nagbigay sa atin ng buhay.

So today I want to talk about the Agape Son. But before I begin, for all who can, let us kneel together and we will pray.

Pagbubukas sa Panalangin:

Minamahal naming Ama, lumalapit kami sa Iyo na may pusong puno ng kagalakan dahil Tinawag Mo kami, ang Iyong mga anak na lalaki at babae, at dahil Hinila Mo kami ng Iyong Espiritu. Walang sinuman, lalaki man o babae, ang makalalapit sa Iyo maliban kung hihilahin siya ng Iyong Espiritu. At ang aming mga puso ay nahihila patungo sa Iyo. At tulad ng ating pagmumuni-muni sa unang presentasyon, walang sinuman ang naghahanap ng Diyos. Kaya, sa aming paghahanap sa Iyo, ito ay nangangahulugang Hinahanap Mo rin kami.

Ama, ang aming mga puso ay puno ng pasasalamat. Salamat po sa paghahanap sa amin na naligaw. Salamat po sa Iyong pagmamahal sa amin. Salamat po sa lahat ng mga sugat at paghihirap na Iyong tiniis upang magkaroon kami ng buhay na walang hanggan. Sa ngalan ng aking mga kapatid, nais naming sabihin sa Iyo na minamahal Ka namin, Ama, at Ikaw ang aming pinakadakilang kagalakan. Inaalay namin ang aming pagsamba sa Iyo at hinihiling namin sa lahat ng anghel sa langit na itaas ang kanilang tinig sa pagpupuri sa Iyong Banal na Pangalan.

Sumaamin ka aming, Ama. Bigyan Mo ako ng mga salita upang magpahayag. Salamat po sa mga panalangin ng aking mga kapatid. Pagpalain Mo po kami habang ginugugol namin ang oras na ito nang magkakasama bilang isang pamilya. At ako'y nagpapasalamat sa Iyo sa pangalan ni Hesus. Amen.

Presentasyon:

Nagsimula ang aking buong paglalakbay sa mga salita ng Ama sa pagbibinyag: “Ikaw ang aking minamahal na anak, na lubos kong kinalulugdan.” Napakalalim ng dating ng mga salitang iyon sa akin at nagtulak sa aking pagnanais na pag-aralan ang mga ito. At ang buong mensaheng ibinabahagi natin ay laging bumabalik sa Mateo 3:17. “Ikaw ang aking minamahal na anak.” At ang salitang minamahal sa wikang Griyego ay *agape*. Kaya nang magsalita ang Ama, sinabi Niya, ito ang aking agape na Anak, na lubos kong kinalulugdan. At kung babalik tayo sa aklat ng Colosas kabanata 1 at babasahin ang talata 13.

Pinalaya Niya tayo mula sa kapangyarihan ng kadiliman at inilipat tayo sa Kaharian ng Anak ng Kanyang pag-ibig. Ang Anak ng Kanyang agape. Sa Unang Juan kabanata apat, talata pito, sinasabi “Ang Diyos ay agape.” At si Hesus ang Anak ng agape. Si Hesus ang nakikitang larawan ng Diyos na hindi nakikita. Ang hindi nakikitang agape ng Diyos ay nahahayag nang hayagan sa Anak ng Diyos. Dito natin nakikita ang agape ng Ama. Kapag nanatili tayo sa Colosas kabanata isa, mababasa natin sa talata 15. Siya ang larawan ng Diyos na hindi nakikita, ang panganay sa lahat ng paglikha. Kaya si Hesus ang pagpapakita ng agape ng Diyos. At tayong mga nagsasaliksik tungkol sa Ama at sa Anak ay naniniwala sa mga salita ng apostol Pablo sa aklat ng Hebreo, na nagsasabing si Kristo ang ganap na anyo ng Ama, at na sa pamamagitan ng mana ay tinanggap Niya ang isang lalong marangal na pangalan. (Hebreo 1:3–4).

Kaya ang agape ay inilarawan ni Pablo sa Unang Corinto. At para sa isang magandang kabuuang pag-unawa tungkol sa agape, inirerekomenda ko sa iyo ang aklat ni Daniel Bernhardt na *The Agape of God or Eros*. Makapagbibigay ito sa iyo ng malinaw na pangkalahatang pananaw. Tinalakay ko rin ito sa aking aklat na *My Beloved*, sa mga huling kabanata. Ang dalawang aklat na ito ay magbibigay sa iyo ng mabuting kabuuang pag-unawa. Ngunit sa pinakasimpleng anyo nito, basahin natin ang mga salita ni Pablo sa Unang Corinto 13.

At nais kong magsimulang magbasa mula sa talata apat, kung saan sinasabi ni Pablo kung ano ang pag-ibig, sa halip na kung ano ang hindi.

Ang pag-ibig [o agape] ay matiisin *at* may kabutihang-loob; ang pag-ibig ay hindi naiinggit; ang pag-ibig ay hindi nagmamapuri at hindi nagmamalaki; hindi ito kumikilos nang walang galang, hindi naghahangad ng sariling kapakinabangan, hindi madaling magalit, at hindi nag-iisip ng masama. (1 Corinto 13:4–5, NKJV)

Ang lahat ng ito ay naglalarawan sa ating Ama. Ang ating Ama ay matiisin. Siya ay mabuti at mahinahon. Hindi Siya naiinggit kaninuman. Hindi Niya ipinagyayabang ang Kanyang sarili o pinapapansin ang Kanyang sarili upang itampok Siya. Hindi Siya nagmamalaki. Hindi Siya kumikilos nang walang galang. At hindi Niya hinahanap ang para sa Kanyang sarili lamang na para bang hindi na Niya iniisip ang iba. Hindi ito ginagawa ng agape. Ang agape ay hindi madaling magalit.

At sinasabi ko, O Ama, bigyan Mo ako ng Iyong Espiritu upang hindi na ako madaling magalit o mapasuko sa poot. Ang agape ay hindi nag-iisip ng masama. Hindi nito pinaghihinalaang may ginagawang masama ang kapwa. Hindi ito lumilikha o nag-iimbento ng mga kuwento laban sa ibang tao.

hindi nagagalak sa kasamaan, kundi nagagalak sa katotohanan. (1 Corinto 13:6, NKJV)

At ngayon, narito ang ilang napakahalagang punto sa talata pito.

tinitii ang lahat ng bagay, pinaniniwalaan ang lahat ng bagay, inaasahan ang lahat ng bagay, at pinagtiyatiyagaan ang lahat ng bagay. Ang pag-ibig ay kailanman ay hindi nabibigo... (1 Corinto 13:7–8, NKJV)

Ang agape ay tinitii ang lahat ng bagay. Ang agape ay hindi kailanman umaabot sa puntong sasabihin; “Hindi ko na kaya.” Hindi

4. AGAPE NA ANAK

nito ginagawa iyon. Pinaniniwalaan nito ang lahat ng bagay na nagmumula sa Ama. Inaasahan nito ang lahat ng bagay. Hindi ito sumusuko. Tinitiiis nito ang lahat ng bagay. At ito ay naglalarawan sa ating Ama. Ang pag-ibig ay kailanman ay hindi nabibigo; ang agape ay kailanman ay hindi nabibigo. Hindi ito sumusuko. Upang matiis ang lahat ng bagay, hindi mag-isip ng masama, at maging mabuti; ito ay isang pag-ibig na ganap na walang makasariling hangarin. Ang walang-hanggang pagtitiis sa kahangalan ng ibang tao ay walang makasariling layunin; ito ay mapagbigay, at ito ang ating Ama. Lahat ng nakikita natin sa ating Ama, bagaman Siya ay hindi nakikita sa atin; ang lahat ng ating nalalaman tungkol sa Ama ay nahahayag sa persona ni Hesukristo, na tumanggap ng lahat ng bagay mula sa Ama. Upang maging isang Agape na Anak si Hesus, kinakailangan Niyang matanggap ang lahat mula sa Kanyang Ama. Kung hindi, hindi Siya maaaring maging Agape na Anak. Ang isang *agape* na Anak o Anak ng agape ay nangangahulugang Siya ay pinagkalooban ng lahat. Napakahalaga na maunawaan ito, ang Anak ng Diyos ay maaari lamang maging pagpapakita ng agape kung alam natin na tinanggap Niya ang lahat ng bagay mula sa Kanyang Ama. Hindi natin kailangang magduda tungkol dito, sapagkat malinaw itong sinasabi sa Aklat ni Juan, kabanata 3, talata 35.

Minamahal ng Ama ang Anak, at ibinigay Niya ang lahat ng bagay sa Kanyang kamay. (Juan 3:34, NKJV)

Ibinigay ang lahat ng bagay kay Hesus. At ito ang dahilan kung bakit Siya ang Anak ng agape. Dahil ibinigay sa Kanya ng agape ang lahat ng bagay. Ganito ang ginagawa ng agape. Ganito ang ginagawa ng pag-ibig, at ang Diyos ay pag-ibig. Mateo 28:18.

... “Ibinigay sa Akin ang lahat ng kapangyarihan sa langit at sa lupa.” (Mateo 28:18, NKJV)

Ibinigay ng Ama ang lahat ng kapangyarihan sa Kanyang Anak. Ibinigay Niya sa Kanya ang lahat, ibinigay ang Kanyang trono, ang Kanyang luklukan. Walang itinago ang Ama mula sa Kanyang Anak.

Ibinigay Niya ang lahat sa Kanya nang walang bayad at walang kapalit. Ibinigay Niya ito sa pamamagitan ng kanilang relasyon. Dahil Siya ang Kanyang Anak, ibinigay Niya sa Kanya ang lahat. At dito natin nakikita ang malaking pagkakaiba sa pagitan ng Anak ng agape at, maaari ba akong magsabi, ng anak ng eros, o “Diyos na Anak.” Sa aking pagkaunawa, ang “Diyos na Anak” ay anak ng eros. At ang eros ay pag-ibig na nakatuon sa sarili. Ito ay pagmamahal sa sariling kagandahan. Dahil dito, sa pag-ibig sa kagandahan, ito ay naaakit sa anumang maganda at naghahangad na ito’y lamunin, ariin, kontrolin, at dominahin. Sa madaling salita, ang eros ay makasarili; hinahangad ang lahat para sa sarili. Sa kosmikong kahulugan, ang eros ay parang isang itim na butas. Nilulon nito ang lahat at walang pinapalaya.

Ano ang pagkakaiba ng Anak ng agape, ng Anak ng Diyos, at ng Diyos na Anak, ang anak ng eros. Ang malaking pagkakaiba ay napakadaling maunawaan. Ang Anak ng Diyos, sa pagtanggap ng lahat ng bagay mula sa Kanyang Ama, ay puspos ng pasasalamat. Ang Kanyang puso ay puno ng pagpapahalaga at pasasalamat sa Kanyang Ama. “Ama, ibinigay Mo sa Akin ang lahat ng bagay. Inihuhulog Mo sa Akin ang lahat ng Iyong pagpapala. Wala akong nagawa sa aking sarili upang maging karapat-dapat dito, ngunit ibinigay Mo ito sa Akin ng Malaya.” Ang puso ni Hesus ay puno ng kagalakan. Tulad ng sinabi ni Hesus,

...Ako ay naparito upang magkaroon sila ng buhay, at upang magkaroon sila *nito* nang mas sagana. (Juan 10:10)

...upang ang inyong kagalakan ay maging ganap. (Juan 16:24)

Si Hesus, sa pamamagitan ng agape, ay puspos ng kagalakan, puspos ng kasiyahan, at puspos ng pagsamba sa Kanyang Ama. At dito natin nakikita kay Hesus ang perpektong halimbawa kung paano lapitan ang Ama. Isang puso na puspos ng kagalakan, puspos ng pasasalamat, araw-araw na nagagalak sa harap ng Ama. Ito ang dahilan kung bakit sinasamba ng Anak ng agape ang Kanyang Ama at iginagalang Siya bilang Kanyang Diyos. Ang Anak ng Diyos ay may Diyos, ang nag-iisang tunay na Diyos. Bumaling tayo sa aklat ni Juan,

kabanata 20, talata 17. Dito malinaw na ipinapahayag ni Hesus kung sino ang Diyos, at ito ay isang talata na pamilyar sa karamihan sa inyo.

At sinabi ni Hesus, nang kausapin si Maria,

Sinabi ni Hesus sa kanya, “Huwag kang dumikit sa Akin, sapagkat hindi Ko pa nararating ang Aking Ama; kundi pumunta ka sa Aking mga kapatid at sabihin sa kanila, ‘Ako’y aakyat sa Aking Ama at sa inyong Ama, at sa Aking Diyos at sa inyong Diyos.’” (Juan 20:17)

Ipinahayag sa atin ni Hesus na ang Kanyang Diyos ay ating Diyos. Naiintindihan mo ba ang kasimplihan ng pahayag na iyon? Na Siyang nag-iisang tunay na Diyos? Ang Diyos ni Hesukristo, ang Diyos na sinasamba ni Hesus, ang Diyos na iniibig at pinapahalagahan ni Hesus. Mahal Niya ang Kanyang Ama, iniingatan Niya ang Kanyang Ama, at ito ang dahilan kung bakit ibinigay ng Diyos sa Kanya ang isang higit na marangal na Pangalan—ang pangalan ay nangangahulugang karakter. Hindi ito dahil sa anumang dakilang tagumpay, tulad ng sinabi ni Waggoner sa aklat na *Christ and His Righteousness*, pahina 11 at 12 (sa Ingles). Hindi sa pamamagitan ng isang dakilang tagumpay nakuha Niya ang pangalang ito, kundi sa pamamagitan ng karapatan sa mana. Sa pamamagitan ng pagtanggap ng lahat ng bagay bilang mana, taglay ni Hesus ang isang karakter ng pasasalamat, pagpapasakop, at mapagmahal na pagsunod. At ito ang espiritu na umaabot sa buong uniberso, mula sa puso ni Kristo patungo sa ating lahat. Tanging ang Anak ng agape lamang ang nagmamay-ari ng Espiritung ito, sapagkat ang Kanyang puso ay puspos ng pasasalamat.

Ang “Diyos na Anak” ay walang pasasalamat, sapagkat wala Siyang natanggap mula kaninuman, kailanman, sa anumang paraan, o sa anumang lugar; wala. Siya ay Diyos mula sa sariling kayamanan. Sinasabi ko sa inyo nang buong katapatan, ang ganitong Diyos ay hindi umiiral sa Bibliya; ang ganitong Diyos ay idolatrya. Ang maniwala sa isang Diyos na ganito, na hiwalay sa Ama; ang maniwala

na si Hesus ay walang mana mula sa Ama, ay pinakamataas na uri ng paghamak sa Diyos. Ang mga sumasamba sa ganitong nilalang ay may tatak sa kanilang noo, kung hindi man ay lumalayo mula rito, bilang “Misteryo, Babilonya, ang ina ng mga patutot.” Malakas ang pahayag na ito, hindi ba, ngunit malinaw ito sa mga nakapag-aral ng Kasulatan na kung si Hesus ay walang mana mula sa Ama, wala Siyang pasasalamat, wala Siyang kagalakang nagmumula sa Kanyang Ama; ang Kanyang puso ay hindi tunay na nakaugnay sa Kanyang Ama sa pasasalamat at kagalakan. Kung Siya ay Diyos na Anak, ang Kanyang ugnayan sa Ama ay batay lamang sa kapwa paghanga. “Mahal kita dahil katulad mo ako. Naakit ako sa iyo dahil katulad mo ako.” Hindi ito agape. Ito ay eros o pag-ibig sa sarili, pagmamahal sa sariling kagandahan, at dahil dito, naaakit sa anumang maganda upang ito’y ariin at kontrolin. Ito ang dahilan kung bakit sa puso ng “Kasamaan na nagiging ilang” ay ang tatlo-sa-iisang Diyos. Ito ang sumisira sa tunay na Diyos at sa Kanyang kaisa-isang Anak. Tulad ng sinabi ni Ellen White,

Ang Diyos ang Ama ni Kristo; si Kristo ang Anak ng Diyos. Kay Kristo ay ibinigay ang isang mataas na posisyon. Siya ay ginawa maging katumbas ng Ama. Lahat ng mga plano at payo ng Diyos ay ipinahayag sa Kanyang Anak. (Testimonies for the Church, Volume 8, p. 268.3)

Bakit ako ganoon ka-insistente sa puntong ito? Bakit tila paulit-ulit kong binibigyang-diin ang paksang ito? Dahil upang maging Anak na agape si Hesus, kailangan Siyang maging nilalang na tumanggap ng lahat ng bagay mula sa Nagbigay sa Kanya ng lahat ng bagay. At sa puso ni Hesus matatagpuan ang sentro ng tunay na pagsamba sa nag-iisang tunay na Diyos. Kay Hesus lamang matatagpuan ang tunay na pagsamba. Wala tayong anumang maibibigay sa ating Ama. Wala tayong ganap na konsepto kung ano ang pagsamba o kung paano dapat lumapit sa Diyos. Walang sinumang nakalalapit sa Ama kundi sa pamamagitan ni Hesus. Siya lamang ang daan patungo sa Ama. Dahil Siya ang Anak ng agape. Taglay Niya sa Kanyang sarili ang pasasalamat. Mahal Niya ang Kanyang Ama, iginagalang Niya ang

4. AGAPE NA ANAK

Kanyang Ama, sumusunod Siya sa Kanyang Ama, at kinalulugdan Niya ang Kanyang Ama, sapagkat ibinigay ng Ama sa Kanya ang buhay at ibinigay sa Kanya ang lahat ng bagay.

Tulad ng sinabi natin kagabi, hindi lamang basta ibinigay ng Diyos ang pag-iral sa Kanyang Anak.

Ibinigay Niya sa Kanya ang buhay dahil hinalikan Niya Siya, niyakap Niya Siya, niyakap ng buong pagmamahal at sinabi, “ikaw ang aking dakilang kagalakan. Nagdudulot ka sa Akin ng labis na kasiyahan, at pinagpapala Kita.” Sa ganitong paraan nagkaroon ng buhay sa Kanyang sarili si Hesus.

Ito ay nilikha ng Kanyang Ama. Sa Kanya, kay Kristo, nagkaroon ng buhay, orihinal, hindi hiniram, at hindi nagmula sa iba, dahil ito ay nilikha sa Kanya ng Kanyang Ama sa pamamagitan ng pagpapala kay Kristo. At wala pang ibang lugar kung saan matatagpuan ang buhay na maaari tayong makibahagi.

At kung nabasa mo ang aklat na My Beloved, malalaman mo na pinag-uusapan ko ang karunungan ng Diyos sa pagpapanganak ng Kanyang Anak. Sapagkat hindi natin mahahawakan ang buhay ng Ama kung direktang titignan natin ang Ama, dahil sa pagtingin, tayo ay magbabago. Ang Ama ay hindi sumusunod sa sinuman, at sa pagtanaw sa Kanyang larawan, hindi rin tayo susunod sa sinuman, at mamamatay tayo. Sapagkat wala tayong buhay sa ating sarili. Kaya, inilagay ng Diyos ang buhay sa Kanyang Anak. Inilagay Niya ang buhay sa isang nilalang na lubos na nakasunod sa Kanya. Ngunit ang pagsunod na ito ay hindi sapilitan.

Sumunod sa pamamagitan ng pag-ibig sa pagbibigay ng lahat sa Kanyang Anak at sa pagbibigay sa Kanya ng Kanyang kalayaan. Ang Anak ng Diyos ay malaya upang gawin ang anumang nais Niya sa buhay at pagpapalang ibinigay ng Ama sa Kanya. Pansinin sa Juan 8:35–36.

At ang alipin ay hindi nananatili sa bahay magpakailanman.
Juan 8:35

Kung si Hesus ay simpleng alipin lamang ng Kanyang Ama, hindi Siya makatatagal magpakailanman. Siya ay hindi alipin. Siya ay isang Anak.

Ngunit ang Anak ay nananatili magpakailanman. Kaya, kung ang Anak ang magpapalaya sa iyo, tunay na ikaw ay magiging malaya. Juan 8:35,36

Ang salita sa Griyego para sa malaya ay nangangahulugang ganap na walang hadlang. Walang puwersa, walang bagay na pinipilit ka laban sa iyong kalooban. At upang mapalaya ka ng Anak, sa pamamagitan ng pagtanggap ng Kanyang Espiritu, ang Anak mismo ay dapat ganap na malaya sa Kanyang sarili. Walang ipinataw na anumang limitasyon sa Kanya ng Ama. At ito ay isa sa mga dahilan kung bakit sinasamba ko ang Anak ng Diyos, at iginagalang Ko Siya, pinapahalagahan Ko Siya, at nararamdaman Ko ang malalim na damdamin para sa Kanya. Sapagkat buong kalayaan at kusang-loob Niyang inialay ang Kanyang sarili sa Kanyang Ama magpakailanman. Lahat ng sinasabi ng Ama sa Kanya ay pinaniniwalaan Niya. Tinanggap Niya ito. Wala Siyang pinipiling salungatin ang Ama. Ngunit sa bawat pagkakataon na may sinabi ang Ama, kailangang gumawa ng pagpili ang Anak. Susunod ba ako sa Aking Ama o hindi? Ngunit Kanyang pinili na laging sumunod sa Kanyang Ama mula sa Kanyang sariling malayang pagpili, ganap at walang hadlang. Hindi Siya pinilit ng Diyos. Hindi Siya in-manipula ng Diyos. Sapagkat ang Diyos ay Agape. Ang Agape ay hindi gumagamit ng puwersa.

Ang puwersa ang huling pamamaraan ng bawat maling relihiyon. Ang pamamahala ng Diyos ay hindi pamamahala ng puwersa. Desire of Ages, pahina 22. At si Hesus ang katawan ng kaharian ng Diyos. Siya ay ganap na malaya.

Kahit na natanggap Niya ang lahat mula sa Kanyang Ama. Ibinigay ng Ama sa Kanya ang kalayaan na gawin ang anumang nais Niya. At sinabi ng Anak, “Hindi Kita iiwanan ni pababayaan kailanman. Ikaw ang Aking minamahal na Ama. Ibinigay Mo sa Akin ang lahat ng bagay, at iniibig Kita nang buong puso dahil pinagpala Mo Ako.

4. AGAPE NA ANAK

At kapag pinagpala ng Ama ang Kanyang Anak at nagagalak sa Kanya na may awit, ang puso ni Hesus ay napupuno ng labis na kagalakan. Ang Kanyang kopa ay umaapaw. At habang umaapaw ang Kanyang kopa, ito ay bumabagsak sa atin. At tinatanggap natin ang kagalakang iyon. Nagmumula ito sa isang pusong puspos ng kagalakan. At ito ang Espiritu na aking ninanais; ang Espiritu ng Anak ng Diyos na nagmamahal sa Kanyang Ama.

Kapag tinanggap mo ang Espiritung iyon, wala ka nang ibang diyos maliban sa Ama. Sapagkat si Hesus ay walang ibang diyos maliban sa Ama. Hindi ka luluhod o magsisilbi sa ibang diyos. Paano mo magagawa iyon? Tinanggap mo ang lahat mula sa Ama. Hindi mo babanggitin nang walang kabuluhan ang Pangalan ng Ama. Sapagkat si Hesus ay hindi kailanman binabanggit ang Pangalan ng Ama nang walang kabuluhan kundi lagi Siyang iginagalang ang Kanyang Ama. Igagalang mo ang Sabbath at ang iyong mga magulang. Hindi ka papatay, sapagkat si Hesus ay hindi pumapatay. Hindi ka magnanakaw, sapagkat si Hesus ay hindi nagnanakaw. Bakit pa Siya magnanakaw? Ibinigay na sa Kanya ang lahat, at ang lahat ng Kanyang tinanggap ay Kanyang ibinabahagi sa atin. Uupo tayo sa trono kasama ang Anak ng Diyos, tulad ng pag-upo Niya sa trono ng Kanyang Ama. Magmamana tayo ng lahat ng bagay.

At kung magmamana tayo ng lahat ng bagay, bakit tayo mag-aalimpungat? Bakit tayo mag-aalala? Ipinagkaloob ng ating Ama ang lahat ng bagay para sa atin. At pinaniwalaan ito ni Hesus kahit noong Siya ay nasa disyerto, nang tila iniwan Niya Siya ng Kanyang Ama. Pinaniwalaan Niya ang Kanyang Ama. At ito ang pagsubok na dapat nating lahat pagdaanan. Upang magkaroon ng agape na tatatak sa ating puso, upang tulad ni Hesus, masabi natin sa Ama na ikaw ang aking Diyos magpakailanman. Hindi Ko nais na iwan Ka. Lagi Kitang nais na makasama. Sinasamba Kita mula sa kabuuan ng aking pagkatao. Ang aking buong kaluluwa ay nagagalak para sa Iyo.

At kapag nagawa na natin ang pagpiling iyon, kailangan tayong subukin. Totoo ba ito? Upang matanggal ang huling bakas, ang huling

bahagi ng ating makasariling pagnanasa, kailangan nating dumaan sa apoy. Ang ginto ay nililinis sa pamamagitan ng apoy, upang kapag tila iniwan ka ng Diyos, Diyos Ko, Diyos Ko, bakit Mo Ako iniwan? Maunawaan natin ang kahulugan nito. Lahat tayo ay tinutukso na isipin na dapat tayong iwan ng Diyos dahil sa ating mga kasalanan. Araw-araw tayong tinitukso ni Satan. Hindi ka karapat-dapat sa pag-ibig ng Diyos.

Ikaw ay ganap na hangal. Gumagawa ka ng masama. Naisip mo ang masama. Bakit mo iisipin na mamahalin ka at ililigtas ka ng Diyos? Isantabi mo na ang kahangalang ito. Ngunit kapag alam natin na ang Diyos ay agape, nauunawaan natin na ang Kanyang pag-ibig ay hindi nakabatay sa ating mga gawa. Ang Kanyang pag-ibig ay walang kinalaman sa ating ginagawa o hindi ginagawa. At kapag naniwala ka rito, ang kabutihan ng Diyos ay gagabay sa iyo tungo sa pagsisisi, at magiging Anak ng Diyos ka magpakailanman. Tayo ay lahat ay naituro na maniwala na kung hindi natin maisagawa ang mga gawa ng katuwiran, hindi tayo tatanggapin ng Diyos.

Ano ang dapat nating gawin upang maisagawa natin ang mga gawa ng Diyos. Juan 6:29.

Nasa ating mismong pagkatao ito. Ngunit ito ang pag-iisip ng isang alipin. At ang alipin ay hindi nananatili sa bahay magpakailanman. Tanging ang isang Anak lamang. At ang isang Anak ay namamana ng lahat ng bagay nang malaya, walang bayad, walang kapalit, walang gawa. Kung iaalay mo ang iyong mga gawa sa Diyos na may sariling merito, tulad ng sinabi ni Ellen White, kung iaalay mo ang lahat ng mabuti, lahat ng marangal, lahat ng karapat-dapat sa tao bilang may merito sa plano ng kaligtasan, ito ay tatanggihan bilang pagtataksil sapagkat lahat ng mabuti na nagmumula sa atin ay nagmula na sa Diyos. Siya lamang ang tunay na mabuti.

Walang sinumang mabuti kundi ang Diyos. At napapansin natin na si Hesus ang nagsabi nito.

4. AGAPE NA ANAK

Sinabi Niya, “ang nag-iisang tunay na mabuti ay ang Aking Ama.” At siyempre, sa pagsasabing iyon, hindi Niya isinasantabi ang Kanyang sarili, sapagkat ang kabutihan ni Hesus ay nagmula sa kabutihan ng Diyos. Ang Kanyang kabutihan, ang kabutihan ni Hesus, ay pagpapakita ng kabutihan ng Ama.

Naiintindihan mo ba? Iyon ang dahilan kung bakit may nag-iisang tunay na mabuti lamang. Iyon ang Ama. Siya ang pinagmumulan ng lahat ng kabutihan. At lahat ng kabutihan ni Hesus ay nagmumula sa Ama.

Ngayon, maraming Kristiyano ang sisigaw ng paghamak sa Diyos, at puputulin nila ang kanilang mga damit at sasabihing, “nagsalita Siya ng paghamak sa Diyos.” “Si Hesus ay may sariling kabutihan.” Hindi ito ang Anak ng Agape. Ang Anak ng Agape, lahat ng Kanyang kabutihan ay minana. Lahat ng Kanyang kabutihan ay ibinigay sa Kanya at nilikha sa Kanya. Nang Siya ay isinilang at pinagpala ng Ama.

At ito ay hindi sa anumang paraan nag-aalis ng halaga ng Anak ng Diyos. Sapagkat tinawag Siya ng Ama na Diyos, at ang salita ng Ama ay may ganap na kapangyarihan. Kapag sinabi ng Diyos ng lahat ng bagay sa Kanyang Anak, “ikaw ang Diyos hayaan ang lahat ng mga anghel, hayaan ang lahat ng sangkatauhan na sumamba sa Kanya,” sinabi ng Diyos tinatanggap Natin ito.

Pinaniniwalaan natin ito. Hindi natin ito kinukuwestiyon. Hindi natin tinatanong. Ano ang iyong pinagmulan upang sambahin kita? May sarili ka bang kapangyarihan? May sarili ka bang pag-iral na hiwalay sa sinuman? Sino tayo upang magtakda ng mga kundisyon o paghihigpit sa Anak ng Diyos? Sinabi ng Ama, sambahin Siya.

At naiintindihan ko kung bakit Niya sinasabi ito, sapagkat Siya lamang ang nag-iisang daan patungo sa Ama. At ito ang dahilan kung bakit napakahalaga na maunawaan ang Kaisa-isang Anak. Ito lamang ang nag-iisang daan patungo sa buhay. Walang ibang daan patungo sa Ama kundi sa pamamagitan ng Kaisa-isang Anak.

Naiintindihan mo ba ang kahulugan ng sinasabi ko? Kung nais mo ng pusong puspos ng pasasalamat, kailangan mong sambahin ang Isa na ang puso ay puspos ng pasasalamat. Kung nais mo ng pusong puspos ng kagalakan, kailangan mong sambahin at igalang ang Isa na ang puso ay puspos ng kagalakan. At ito ay hindi Diyos-na-Anak. Ito ay ang Anak ng Agape, ang Anak ng Diyos na minana ang lahat ng bagay na ibinigay at iniluwal mula sa Ama. Kung hindi mo ito paniniwalaan, ikaw ay mamamatay. Mamamatay ka. Sapagkat sinasabi sa atin ni Juan, “Ang may Anak ay may buhay.” Dahil ang Anak ang may pagpapala. Ikaw ang Aking minamahal na Anak.

Ang sinumang walang Anak ay walang buhay. Salamat, Adam. 1 Juan 5:12. Kailangan mong magkaroon ng Anak, hindi ang Diyos-na-Anak. [Kailangan natin] ang Anak ng Diyos, upang magkaroon ng daan sa buhay. Ang may Anak ay may buhay.

Bakit? Dahil ang Anak lamang ang pinagpala. At ipinaaalala natin sa ating sarili na ibinahagi sa atin ni Malcolm ang talatang ito kagabi. Awit 133:3, na nagsasalita tungkol sa langis na dumadaloy sa balbas ni Aaron. Sa talata 2, sinasabi, “Sapagkat doon iniutos ng Panginoon ang pagpapala, buhay magpakailanman.” Nasa Anak ang buhay dahil hinalikan Siya ng Ama at pinagpala Siya. At sinabi, Anak, lahat ng bagay na Aking mayroon, ibinibigay Ko sa iyo. Idadagdag ko rito na sa pamamagitan ng pagtanaw sa Diyos na nagbigay ng lahat ng bagay sa Kanyang Anak. Mayroon tayong halimbawa para sa mga asawa kung ano ang dapat nilang gawin para sa kanilang asawa.

Kung paanong ibinigay ng Ama sa Kanyang Anak ang lahat ng bagay at pinagpala Siya. Ganoon din dapat gawin ng isang asawa para sa kanyang asawa, na ibigay sa kanya ang lahat ng bagay at pagpalain siya. At siya, tulad ni Kristo, ay magiging puspos ng pasasalamat at igagalang ang kanyang asawa bilang kanyang pinuno, at magpapahinga siya sa pamumuno nito. Tulad ng pagpapahinga ni Kristo sa piling ng Ama, makakapagpahinga Siya sapagkat minana Niya ang lahat ng bagay at lubos na nagtitiwala sa Kanyang Ama. At kung kukumpirmahin ng aking Ama ang aking sasabihin bukas,

marahil magsasalita ako tungkol sa Sabbath. Na ang Sabbath, ayon sa sinasabi sa Juan, ay si Hesus ang Panginoon ng Sabbath.

Siya ang namamahinga sa piling ng Ama. Juan 1:18. Siya lamang ang nag-iisang nakakaalam kung ano ang ibig sabihin ng magpahinga, ng humimlay sa piling ng Ama at maging ganap na payapa, na walang iniintinding alalahanin sa mundo. Sapagkat ibinigay Niya ang Kanyang sarili nang lubusan sa Kanyang Ama at lubos na nagtitiwala sa Kanya. Siya lamang ang nilalang sa buong sansinukob na nakakaalam kung ano ang pahinga. Sapagkat Siya ay nagpapahinga sa isang higit na dakila kaysa sa Kanya. Sinabi ni Hesus, “Ang Aking Ama ay higit sa Akin.” At hindi upang sabihin na Siya ay mas mahusay. Hindi, siyempre, kundi upang makapagpahinga sa Kanya at umasa sa Kanyang dibdib. At nakikita natin si apostol Juan na ginagawa kay Hesus ang ginagawa ni Hesus sa Ama. Siya ang humimlay sa dibdib ni Hesus.

Naranasan Niya ang Sabbath kay Kristo, ibinigay ang Kanyang sarili nang lubusan kay Hesus, at lubos na nagtitiwala sa Kanya. At ito ang sentro ng aking presentasyon. Kung si Hesus ay ang Anak ng Agape, ibig sabihin, ibinigay Niya ang Kanyang sarili nang buo sa Ama dahil ibinigay ng Ama ang lahat ng bagay sa Kanyang Anak. At kung ibinigay sa atin ni Kristo ang lahat ng bagay, tayo ba ay ibinigay na rin ang ating sarili nang lubusan sa Kanya? O nagdududa tayo? Umuurong ba tayo? At ito ang kwento sa katapusan ng aklat ni Juan. Juan kabanata 21. Tinanong ni Hesus si Pedro mula sa talata 15, Simon, mahal mo ba Ako ng agape? Ano ang ibig Niya sabihin? Mahal mo ba Ako ng agape? Wala tayong anumang bagay na maibibigay.

Ang tanging paraan upang mahalin natin si Hesus ng agape ay ang malaman na minahal Niya tayo ng agape. Mahal natin Siya dahil Siya muna ang nag-agape sa atin. Sa pagkilala na ibinigay Niya sa atin ang lahat ng bagay, ang pasasalamat na nabubuo sa atin ay nagtutulak sa atin na ibigay ang lahat pabalik sa Kanya at isumite ang ating sarili nang lubusan sa Kanya, upang hindi natin pakinggan ang tinig ng

ibang tao. Hindi tayo sasamba sa isang huwad na diyos. Bagkus, ibibigay natin ang ating sarili nang buo kay Hesus.

At kaya, nang tanungin si Pedro, “mahal mo ba Ako ng agape?”, sinabi Niya, “Mahal kita ng phileo.” Ang phileo ay isang uri ng pagmamahal na pagkakaibigan o kapatiran. Ito ay pagkakaroon ng mutual na respeto at paggalang sa loob ng isang grupo ng tao. Hindi ito ganap na pagbibigay ng sarili. Mayroong itinatabi o hindi ibinibigay nang buo. At si Pedro ay may itinatabi. Sapagkat hindi Niya ganap na tinanggap ang Kanyang mana sa pamamagitan lamang ng pananampalataya.

Samantalang nakikita natin sa susunod na bahagi ng kabanatang ito na tinawag ni Juan ang kanyang sarili bilang disipulo na minahal ni Hesus ng agape. Ibig sabihin, tinanggap ni Juan ang agape ni Hesus. Nakita niya na ibinigay ni Hesus ang Kanyang sarili nang lubusan kay Juan at minahal Siya nang ganap at buo. At sa pagtunghay sa pag-ibig na ito, ibinigay ni Juan ang kanyang sarili nang lubusan kay Hesus. Kaya, hindi na tinanong ni Hesus si Juan, “Mahal mo ba Ako ng agape?” Dahil malinaw na minahal na Niya si Hesus ng agape, tulad ng sinabi niya, siya ang disipulo na minahal ni Hesus ng agape. Ikaw ba ang disipulo na minamahal ni Hesus ng agape? Nakikita mo ba na natanggap Niya ang lahat ng bagay mula sa Ama?

At dahil natanggap Niya ang lahat mula sa Nagbigay ng lahat, tulad ng Kanyang Ama, ibinibigay Niya sa atin ang lahat nang malaya, nang walang anumang pamimilit, nang walang anumang banta na sunugin o patayin tayo. Ito ay wala sa puso ng Anak ng Diyos. Wala Siyang ginawa upang matanggap ang lahat. Kaya hindi Niya inaasahan sa atin na gumawa ng anumang bagay kundi tanggapin lamang. At dahil dito, ang paniniwala sa Kaisa-isang Anak ang nagiisang batayan kung paano ka maaaring maituwid sa pamamagitan ng pananampalataya lamang. Si Hesus ang may-akda at nagtapos ng pananampalataya. Sapagkat sinabi ng Ama sa Kanya, “Lahat ng Aking mayroon ay sa Iyo.” At sinabi ni Hesus, “Amen”.

4. AGAPE NA ANAK

Pinaniniwalaan Ko Siya. Siya ang Dakilang Amen. Pinaniniwalaan Niya ang Kanyang Ama at ito ay itinuring sa Kanya bilang katuwiran. Ito ang Kanyang katuwiran, at tayo, tulad ni Hesus na tumanggap ng Kanyang Espiritu, ay maaaring magsabi kapag sinabi Niya sa atin, “Halina kayo, mamana ng kahariang inihanda sa inyo ng Aking Ama.” At hindi natin iniisip o sinasabi, “Bakit Mo ako pinili? Ano ang nagawa ko? Ako’y masama. Ako’y kasamaan.”

Gaya ng sinasabi ko sa marami sino ka upang humatol? Mas dakila ka ba kaysa kay Hesus? Iniaalok Niya ang lahat sa iyo. Halika, umupo ka sa Aking trono. Mamuno ka kasama Ko. Ibinibigay Ko ito sa iyo nang walang bayad. Mga kapwa-tagapagmana kasama ni Kristo, gaya ng sabi ni Pablo, Tinatanggap mo ba ito? Tanging kung ikaw ay sumasamba sa Anak ng Agape. Kung sinasamba mo ang Anak na tumanggap ng lahat nang walang anumang kapalit, yaong tumanggap ng lahat upang maibigay ang lahat. At tanging yaong mga tumatanggap ng lahat nang malaya ang makapagbibigay ng lahat nang malaya. At ito ang dahilan kung bakit hindi pa natin naibibigay ang lahat sa kasalukuyan. Mayroon pa rin tayong itinatago, dahil nahihiya tayo sa ating mga kasalanan. Nadidismaya tayo sa ating sarili.

Kinamumuhian natin ang mga bagay na nagagawa natin, at nais nating itama ang mga ito at ialay ang kahit ano sa ating maruruming kasuotan sa Diyos. Ito ay pagtataksil. Itapon mo na ito. Sambahin ang Kaisa-isang Anak.

Sambahin ang Anak ng Agape at magkakaroon ka ng kapahingahan, buhay, at kapayapaan. Amen. Kilton. “Panginoon, naniniwala ako, tulungan Mo ang aking kakulangan sa pananampalataya.” Nais ko sa inyo ang mga pagpapala, mga kapatid. Nawa’y magalak kayo sa Kaisa-isang Anak, ang nag-iisang daan patungo sa Ama, puspos ng biyaya at katotohanan, na sa Kanya’y umaapaw ang buhay.

Siya ay maganda. Siya ay mahalaga. Tanggapin Siya at lahat ng bagay sa kaharian ay magiging sa iyo nang walang bayad at walang kapalit. Tayo'y manalangin.

Pangwakas na Panalangin: Ama, sa pananampalataya, tinatawag Ka naming Ama sa Espiritu ni Hesus, nagtitiwala na gaya ng pagiging Iyong Ama sa Kanya, sa Kanyang Espiritu, Ikaw ang aming Ama, at gaya ng pagiging Iyong Diyos sa Kanya, Ikaw ang aming Diyos. Panginoong Hesus. Panginoong Hesus, ang Iyong pasasalamat sa Ama ay aming pasasalamat sa Ama. Ikaw lamang ang nag-iisang daan patungo sa Ama.

Habang nagpapahinga Ka sa piling ng Ama, makapaghihinga rin kami sa Iyong piling gaya ni Juan, at malalaman naming minahal Mo kami ng agape, at na nauunawaan Mo kung ano ang agape at kung ano ang nagagawa nito, sapagkat ito ay ginawa sa Iyo mula pa sa simula nang ikaw ay itinatag mula sa walang hanggan. Sinasamba Ka namin, O Anak ng Diyos, Anak ng Agape, ang pinakamalinis at pinakamaganda. Ibinigay sa Iyo ang isang pangalan na higit sa lahat ng pangalan dahil sa kung ano ang inilagay ng Diyos sa Iyo sa pagbibigay sa Iyo ng lahat ng bagay, sa paghahalik sa Iyo at pagsasabi sa Iyo na Ikaw ay Kanyang minamahal. Nasa Iyo ang buhay na orihinal; dahil dito, sinasamba Ka naming; pinupuri Ka namin, at alam naming dadalhin Mo kami sa Ama. At pinasasalamatan Ka namin sa pangalan ni Hesus. Amen.

Ngayon, inaasahan natin ang susunod na pagkakataon. Talagang nasisiyahan ako sa ating mga oras na magkasama. Gustung-gusto kong pag-usapan si Hesus. Siya ay napakaganda. At sana ay pinagpala kayo habang sabay-sabay nating inaalala ang mga bagay na ito. Nawa'y magkaroon kayo ng isang kahanga-hangang araw. Ngayon o bukas. At patuloy tayong manalangin. Panginoon, ibigay Mo sa amin ang Espiritung ito, ang Espiritu ng Agape. Panginoon, naniniwala kami na ibibigay Mo ito sa amin. Hindi dahil magdasal kami buong gabi, mananatiling gising, huhubarin ang aming buhok, at papahirapan ang aming sarili, kundi dahil kami ay Iyong mga anak

4. AGAPE NA ANAK

na lalaki at babae. Ibibigay Mo ito sa amin. Ngunit kailangan muna kaming masubok. Naniniwala ka ba? Nagtitiwala ka ba? Malapit na, mga kapatid, darating ang kapanapanabik na kasariwaan. Manatili sa pananampalataya at malapit na itong darating sa atin. Pagpalain kayong lahat ng Diyos hanggang bukas. Paalam sa ngayon. Pagpalain kayong lahat ng Diyos hanggang bukas.

TRANSKRIP MULA SA PRESENTASYON
NI ADRIAN EBENS
NOONG 30 HULYO 2025

5. ANG KRUS NG AGAPE

Kumusta, mga minamahal kong kapatid mula sa iba't ibang panig ng mundo, napakasarap makasama kayong muli. At aaminin ko, talagang nasisiyahan ako sa oras na ito na magkasama tayong naglalaan.

Ngayon, kailangan kong pumunta sa bayan at bumili ng ilang bagay. At habang nagmamaneho ako, iniisip ko ang mga paksang pinag-uusapan natin, at ang aking puso ay puno ng kagalakan habang iniisip ko ang ating Ama, ang dakilang Ama ng Agape, ang nagbibigay ng lahat ng bagay sa Kanyang Anak, at wala Siyang itinabi o kinupas sa Kanya. At tulad ng ating binasa noong nakaraang pagkakataon, sa Juan 8:35-36, kung ang Anak ay magpapalaya sa inyo, tunay ngang malaya kayo. na sa Kanyang Anak, walang anumang limitasyon, pamimilit, manipulasyon, o puwersa na ipinataw ng Ama, wala ring banta man lang.

At sa katauhan ni Hesus, nakikita natin sa pagitan ng Agape ng Ama at ng mana ng Anak, ang magandang bukal ng Espiritu na nagmumula sa kanilang dalawa, ang pagpapala at pagbibigay ng Ama

at ang kagalakan at pasasalamat ng Anak ay magkasamang nakakapit sa Espiritu, na kung saan man pumunta ang Espiritu, naroroon ang buhay, sapagkat sa Espiritung iyon naroroon ang pagpapala, na siyang buhay, at ang pasasalamat at pagsusumite sa iisang Espiritu. At sa katauhan ni Hesus, ang kaloob ng Diyos na pag-ibig na Agape ay nagbunga ng pinakamagandang resulta. Ngunit ngayong gabi, dito sa Australia, ngayong umaga sa Amerika, at pagkatapos lamang ng tanghalian sa Europa at Africa, nais nating lumipat sa ikatlong pinakamataas na nilalang sa sansinukob, na kasunod sa karangalan kay Kristo, na ayon sa Espiritu ng Propesiya ay si Lucifer.

At ano ang nangyari? Bago natin simulan ang pag-aaral na ito, makipag-usap muna tayo sa ating Ama at lapitan Siya sa pamamagitan ng Kanyang Anak. Minamahal na Ama, lumalapit kami sa Iyo sa minamahal na pangalan ni Hesus. Ito ang Iyong Espiritu na humihila sa amin, at kami ay nananalangin para sa inspirasyon.

Maraming bagay ang maaaring masabi, ngunit nananalangin kami na ang mga bagay lamang ang masabi na Iyong nais at Ipinapangarap. Nawa'y tayong lahat ay sabay-sabay na manalangin at magnilay-nilay. At muli,

Pagbubukas sa Panalangin.

Ama, nais lamang naming sabihin sa Iyo na mahal Ka namin, na Ikaw ay napakaganda, at kami ay sumasamba sa Iyo. Isang kagalakan ang sambahin Ka. At ang kagalakang ito, ang pagpapalang ito ay atin lamang dahil ang Espiritu ni Hesus ay nananahan sa amin. Kapag nararamdaman namin ang kagalakang ito, kapag nararamdaman namin ang pag-ibig na ito, ito ay nagmumula lamang kay Hesus, sapagkat walang sinuman ang naghahanap sa Diyos. Kaya, ang katotohanan na hinahanap Ka namin at mahal Ka namin ay dahil lamang sa Espiritu ni Hesus. Salamat, Hesus, sa paghila sa amin patungo sa Ama. Ama, salamat sa pagpapakita sa amin kung gaano Siya kahalaga. At salamat, Hesus, sa pagtitiwala sa Ama sa lahat ng bagay at sa paggalang sa Kanya bilang Iyong Diyos at Ama. At

pinasasalamatan Ka namin, Ama, sa pakikinig sa panalanging ito sa pangalan ni Hesus. Amen.

Presentasyon.

Kaya, nabanggit natin na ayon sa Juan 5:19, sinabi ni Hesus, “Wala akong ginagawa sa aking sarili, kundi kung ano ang nakikita kong ginagawa ng Ama.” At habang ibinigay ng Ama ang lahat kay Hesus at pinagpala Siya, hinaplos, hinalikan, at niyakap Siya, ganoon din ang ginawa ni Kristo sa kauna-unahang nilalang na nilikha sa sansinukob, si Lucifer, gaya ng ginawa ng Ama kay Kristo, na nagtatag ng isang daluyan ng pagpapala mula sa Ama patungo sa Anak at kay Lucifer. Wala ring itinabi si Kristo para kay Lucifer. Ibinigay Niya sa kanya ang lahat ng natanggap Niya at pinagpala Siya, hinalikan, niyakap, at pinagpala Siya gaya ng pagpapala ng Ama kay Kristo.

At ito ang nagbigay kay Lucifer ng buhay sa pamamagitan ng pagpapala. Sa kasamaang-palad, alam natin ang kwento na si Lucifer, sa ilang dahilan, ay naging mainggit kay Kristo, nainggit sa Isa na nagbigay sa kanya ng lahat. At ito ay isang misteryo.

Ito ang misteryo ng kasamaan. Paano ka mainggit sa Isa na nagbigay sa iyo ng lahat? Siyempre, tiningnan ni Lucifer ang Ama bilang pinakamataas na nilalang, na siya nga. Ngunit sa ilang kadahilanan, hindi niya naunawaan ang ganap na kahalagahan ni Kristo bilang nag-iisang daan patungo sa Ama.

Hindi mo maaaring lapitan ang Ama maliban sa pamamagitan ni Hesus, sapagkat si Hesus ay nasa posisyon ng pasasalamat at pagsusumite. At ang nag-iisang paraan upang lapitan ang Ama ay sa pamamagitan ng pasasalamat at pagsusumite. At dahil ang mga elementong ito ay hindi likas sa sinumang nilalang, kailangan itong ibigay sa bawat nilalang na pumapasok sa sansinukob.

5. ANG KRUS NG AGAPE

At matatagpuan lamang ang mga ito kay Hesus. Ganap na kusang pagsusumite, pasasalamat, pagsunod, at siyempre, ang kaalaman na Siya ay minamahal ng Ama. Lahat ng ito ay nasa kay Kristo.

At mula kay Kristo, dinala ng Espiritu ang mga kahanga-hangang biyayang ito sa bawat nilikhang nilalang, upang tayo rin ay makaranas ng lubos na kaganapan bilang mga anak ng Diyos. Utang natin ang lahat ng ito kay Kristo.

Ngunit pinagnasaan ni Lucifer ang posisyon ni Hesus, at isinuko niya ang relasyon kapalit ng rangya. Sa halip na makita ang kanyang tunay na halaga sa pagpapala ng Ama at ng Anak, hinanap niya ang kahalagahan sa pamamagitan ng kapangyarihan, posisyon, at pagganap. At sa pagbago niya ng ganitong sistema ng pagpapahalaga, inilayo niya ang kanyang sarili sa likas na karakter ng Diyos.

At sa kanyang paglayo mula sa Ama at kay Kristo, ang Anak, nagsimula siyang magpakita ng ibang uri ng karakter, ang karakter ng pagkamakasariili, ang karakter ng Eros. Ngunit dito rin natin nakikita ang lalim ng agape. Sa persona ni Hesus, nakikita natin ang positibong bunga ng agape.

Nakikita natin ang kagalakan, ang pagpapala, at ang kamanghaan ng agape na kumikilos sa puso ni Kristo at nagpapakita sa Kanya bilang ningning ng kaluwalhatian ng Ama. Ngunit kay Satanas at sa kanyang mga tagasunod, nakikita natin ang isang dimensyon ng agape na hindi kayang arukin. Ang kagandahan nitong patuloy na ipinagkakaloob.

Kaya't ibinabalik ko kayo sa 1 Corinto 13, kung saan ang agape, o sa kabuuan, ang Karakter ng Ama, ay inilalarawan. At nais kong dalhin kayo sa prinsipyong ito ng agape na nag-uugnay sa atin sa krus. Ang agape, kapag humaharap sa pagtutol, ay nagpapahayag ng prinsipyo ng krus.

At nakikita natin sa talatang 7, 1 Corinto 13:7, na “ang agape ay pinapasan ang lahat ng bagay.” At ang salitang Griyego na ginamit

para sa bears, *stego*, ay nangangahulugang maglagay ng bubong sa ibabaw o takpan sa pamamagitan ng katahimikan. Kapag ikaw ay dumaraan sa kahirapan at hindi ka patas na tinatrato ng mga tao.

Tinatakpan mo ba ito ng katahimikan? Pinipili mo bang manahimik at umiwas na magreklamo tungkol sa kawalang-katarungan ng sitwasyon. Ito ang agape. Ito ang likas na ginagawa nito.

Naglalagay ito ng pantakip. Ang pag-ibig, ang agape, ay nagtatakip ng maraming kasalanan, gaya ng itinuturo sa ibang bahagi ng Kasulatan. At sinasabi rin doon na ang agape ay nananampalataya sa lahat ng bagay.

Ito ay may pananalig at pagtitiwala. Ang pananalig ng Ama, ang pag-asa ng Ama, sapagkat sinasabi rin doon na “umaasa ito sa lahat ng bagay. Isipin ninyo ang pag-asa ng Ama para sa sangkatauhan sa nakalipas na 6,000 taon.

Isipin ninyo ang mga trahedyang naganap. Ang masasaklap na kasaysayang nabuksan at ang matitinding dalamhating naganap. Gayunman, ang Ama ay patuloy na umasa at hindi kailanman sumuko sa pag-asang magkakaroon ang sangkatauhan ng isang grupo ng mga tao na mahuhubog na kawangis ng Kanyang Anak.

Hindi Niya kailanman isinuko ang Kanyang pananalig, ang Kanyang pag-asa, at ang Kanyang paniniwala na mangyayari ito dahil sa Kanyang dakilang pag-ibig. At ito ay isang bagay na napakaganda. Isa rin itong bagay na dapat nating alalahanin, lalo na para sa atin na konektado sa Simbahang Seventh-day Adventist.

Habang tinitingnan natin ang Simbahang Seventh-day Adventist, at batid natin ang ating kaalaman tungkol sa Diyos at sa Kanyang Anak, sa agape ng Ama, at sa tunay na kahulugan ng pagtubos, maaari nating pagmasdan ang Simbahan at sabihin, wala ng pag-asa. Ngunit sa sandaling sabihin mo ito, pinakawalan mo na ang agape. Ang agape ay hindi kailanman tumitigil sa pag-asa.

Ito ay laging nananatili. At siyempre, hanggang sa magsalita ang Ama at sabihing tungkol kay Efraim, hayaan mo siya, bigyan siya ng kalayaan sa kanyang pagpili. Siya ay nakadikit sa kanyang mga diyus-diyosan. At maaaring ang mga salitang ito ay malapit nang sabihin sa Simbahang Adventist. Hayaan mo siya, siya ay nakadikit sa kanyang mga diyus-diyosan. Ngunit ang agape ay umaasa, nananatili, at patuloy na nananalangin.

Wala pa tayong natatanggap na salita mula sa Ama, wala pang propetikong tinig na nagsasabi sa atin na tinapos na ng Diyos ang Kanyang ugnayan sa Simbahang Adventist. At sa katunayan, hindi kailanman tatapusin ng Diyos ang Kanyang ugnayan sa simbahan. Ang simbahan mismo ang magtatapos ng kanyang ugnayan sa Kanya, na sinasabi sa Kanya na umalis.

At ipinapanalangin ko na hindi dumating ang araw na iyon, sapagkat kung ako mismo ang hahatol batay sa nakikita ng mata at naririnig ng tainga, ang aking konklusyon ay wala nang pag-asa. Ngunit hindi ganito ang paghuhukom ni Hesus, gaya ng sinasabi sa Isaias 11. Hindi Siya humuhusga batay sa nakikita ng mata at naririnig ng tainga. Kaya't maging matiisin tayo. Dito tayo direktang dumarating sa prinsipyong ng krus. "Tinitii ang lahat ng bagay."

At ang salitang *tinitii* ay nangangahulugang manatili sa ilalim, magpatuloy. Magtaglay ng lakas ng loob, magtiyaga, maging matiisin, at magdusa. Si Hesus ay nananatili sa ilalim ng bigat ng sangkatauhan. Siya ang nagdadala sa atin. Siya ay tinitii ang lahat ng bagay. At dito, sa prinsipyong ito, subukan ninyong gawin ang koneksyon sa inyong isipan.

Kung ang Agape ay pinapasan ang lahat ng bagay at tinitii ang lahat ng bagay, kung gayon ay hindi kailanman darating ang panahon na ang Diyos o ang Kanyang Anak ay pakakawalan ang sinuman, anuman ang kanilang gawin. At dito ipinakikilala sa atin ang krus. Ang mananatiling nakadikit sa isang tao kahit pa siya ay mapanibughuin o mapoot sa iyo.

Ang pagpapanatili ng pag-asa para sa kanila ay pagpapakilala ng elemento ng krus. Sapagkat si Hesus ay hindi kailanman bumibitaw hanggang sa ang makasalanan mismo ay buong-lubos at matatag na bumitaw at sirain ang kanyang sarili. Sa sandaling iyon, napipilitan si Kristo at ang Ama na bumitaw, dahil tumanggi ang makasalanan na pumasok sa piling ng Anak at ng Ama.

At sa gayon, ang Diyos ay gumagawa ng Kanyang kakaibang kilos. Ang Kanyang kakaibang kilos ay ang humiwalay pansamantala at hayaan ang makasalanan na mabangga ng bigat ng kanyang sariling kasamaan, at hindi Niya ito pinipigilan. At ito ay isa sa pinakamahirap at pinakamasakit na krus na dapat tiisin ng isang magulang.

Ang hayaan ang kanilang mga anak na maranasan ang kakila-kilabot na bunga ng kasalanan. Ito ay isang krus na araw-araw na dinadala ng ating Ama at ng Kanyang Anak. Kaya naman, ang Agape ay naglalarawan ng krus bilang pagtitiis sa lahat ng bagay.

At upang matiyak na tama ang kahulugang ito, bumabalik tayo sa mga salita ni Hesus sa Mateo 16:24. Dito matatagpuan ang tunay na kahulugan ng krus.

At sinabi ni Hesus sa Kanyang mga alagad, kung sino man ang nagnanais sumunod sa Akin, ipagkakaila niya ang kanyang sarili ... Mateo 16:24

Narito ang pagpapasan ng lahat ng bagay, ang pagtitiis sa lahat ng bagay. Ipinagkakaila ang sarili kapag ikaw ay hinampas sa isang pisngi, iniikot mo ang kabila, at tinitiiis mo ito.

Ipinapatakip mo ito, tinatanggap mo nang tahimik, at hindi ka nagrereklamo. Ito ang krus, at ito ang kapangyarihang taglay ng Agape. Ang Agape ay may kapangyarihang tiisin ang pagdurusa at panatilihin ang pagtitiis.

...ipagkakaila ang sarili, pasanin ang kanyang krus, at sumunod sa Akin. Mateo 16:24

Dito natin makikita ang kahulugan ng krus. At ang kahulugang ito ng krus, dahil sa Agape, ay ganap na naiiba sa pagkaunawa ng Kristiyanismo.

At susubukan kong ipakita ang mga koneksyon para sa inyo. Sa Trinidad, ang Diyos ay Eros, at sinabi pa nga ito mismo ni Papa Benedict. Ayon sa kanya, ang Diyos ay Eros sapagkat walang pamana. Ang Anak ay pantay na kasama ng Ama. Mayroong pag-ibig sa sarili na naipapakita sa pagmamahal sa iba na katulad Niya. At ito ay hindi Agape, kundi ang Diyos na ito ay lumilikha ng isang prinsipyo na tinatawag na katarungan, na humihiling ng parusa at kamatayan.

At maraming koneksyon ang kailangang gawin upang mailahad ang lahat ng ugnayang ito. Hindi ko na ito ilalahad nang detalyado ngayon. Ngunit sapat na ang sabihin na kung wala ang Ipinanganak na Anak, walang pagpapakita ng Agape.

At dahil dito, kung wala ang Ipinanganak na Anak, hindi maaaring magkaroon ng tunay na pag-unawa sa krus. Sapagkat ang krus ay nagmumula lamang sa Agape. At nais kong dalhin kayo sa aklat na Education, pahina 263.

Maraming beses, kapag binabasa ko ang talatang ito, naaalala ko kung gaano ako naging Laodiciano. Na magkaroon ng aklat na Education sa aking silid-aklatan sa loob ng maraming dekada, binabasa ang aklat na ito, at gayon pa man ay hindi maunawaan ang ipinapahayag nito. Dito natin makikita ang pag-unawa ng Agape sa krus. At sinasabi nito:

Ang mga nag-iisip tungkol sa bunga ng pagpapabilis o pagpigil sa ebanghelyo ay iniisip ito kaugnay ng kanilang sarili at ng mundo. Iilan lamang ang nag-iisip tungkol sa kaugnayan nito sa Diyos. Iilan ang nagbibigay-pansin sa pagdurusang idinulot ng kasalanan sa ating Maylikha. Ang buong langit ay nagdusa sa paghihirap ni Kristo. (At ito ay nasa Getsemani at sa krus). Ngunit ang pagdurusang iyon ay hindi nagsimula o nagtapos sa Kanyang pagpapakita sa sangkatauhan. Ang krus

ay isang rebelasyon sa ating mapurol na pandama ng sakit na mula pa sa simula, idinulot ng kasalanan sa puso ng Diyos. Education 263.

Kaya, ang sakit na naramdaman ng Diyos mula pa sa simula ng kasalanan ay ipinahayag sa paghihirap at kamatayan ni Hesus sa krus. Ang krus na ito ay isang rebelasyon ng krus ng Ama. Ang nakikitang krus ni Kristo ay nagpapakita ng di-nakikitang krus ng Ama. At nagpapatuloy ito sa susunod na talata, at lilipat ako nang kaunti pa.

Ang ating mundo ay isang malawak na bahay-ospital, isang tanawin ng kapighatian na hindi natin kayang hayaang mapag-isipan kahit sa ating mga isip. Kung ating mauunawaan ito ayon sa tunay nitong kalagayan, ang bigat ay magiging napakasakit. Gayunpaman, nararamdaman ito ng Diyos nang buo. Education 263.

Ito ang kahulugan ng krus. Nararamdaman ng Diyos ang lahat ng paghihirap ng mundong ito. Bawat mabagsik na salita, bawat pang-aabuso, bawat panggagahasa, bawat pagpatay, bawat kasinungalingan, bawat panlilinlang, bawat paggamit ng droga, bawat kabaluktutan. Nararamdaman ng Diyos ang lahat.

At nararamdaman Niya ang lahat dahil ang Kanyang pag-ibig ay umaabot sa buong sangkatauhan. At bilang isang dagdag na paliwanag, may nagsabi kamakailan na tanging agape lamang ang nagpapahintulot sa Diyos na maging marunong sa lahat ng bagay o lubos na nakaaalam ng lahat. Sa tingin ko, maaaring si Fifiield ang nagtalakay nito, o si Waggoner. Siguro si Fifiield. Dahil ang Diyos ay malapit na konektado sa bawat tao at hindi kailanman bumibitaw, Siya ay may malalim na kaalaman tungkol sa bawat isa. At ito ang batayan ng Kanyang pagkakaalam ng mga bagay. Sapagkat ang pagputol ng ugnayan sa isang tao ay nangangahulugang hindi mo na siya lubos na kilala. At samakatuwid, hindi maaaring magkaroon ng ganap na kaalaman kung hindi mo kilala ang lahat ng tao o lahat ng nilalang sa sansinukob. Dito natin nakikita ang koneksyon sa pagitan

ng agape at karunungan sa lahat ng bagay sa isang relasyonal na konteksto.

Kaya, ang kaisipang nararamdaman ng Diyos ang lahat ng pagdurusa sa mundong ito ay isang sakit na lampas sa aking pang-unawa. At ito ay nagpapakita sa atin ng isang kagandahan sa karakter ng Diyos na hinding-hindi natin ganap na mauunawaan. Sa buong kawalang-hanggan ng panahon, hindi natin kailanman masusukat ang lalim ng paghihirap na dinaanan ng ating Ama upang iligtas tayó.

At sa puntong ito, ako ay napipilitang yumuko sa harap ng ating Ama at sambahin Siya. Kaya, sa puntong ito, nais ko lamang manalangin. At ako ay luluhod sapagkat nais kong pasalamat ang ating Ama sa Kanyang magandang pag-ibig para sa atin.

Panalangin: Ama, hindi maipahayag ng mga salita ang kamanghamanga na nakikita namin sa Iyong karakter. Paano Mo ba tinitii ang lahat ng pagdurusa ng sangkatauhan, ang lawak at bigat nito? Nakakabighani. At gayon pa man, tinitii Mo ito. Tinitii Mo ang lahat ng bagay. At ipinapatakip Mo ito, tinatanggap sa katahimikan. At hindi Ka nagrereklamo. Nakita namin ito sa Iyong Anak. At humahanga kami sa Iyo. Sambahin Ka namin, Ama. Igalang Ka namin hangga't aming makakaya. At sinasabi namin, Ama, Panginoon, ipagkaloob Mo sa amin ang Espiritung ito. Nawa'y muling maglakad si Hesus sa mundong ito sa katauhan ng Iyong mga anak. Nawa'y magliwanag ang mga mukha ng Iyong mga anak sa agape. Hindi namin ito maaaring likhain. Hindi namin ito maaaring ipagkaloob sa aming sarili. Tanging tatanggapin lamang namin ito bilang pamana, upang matiis namin ang lahat ng bagay sa aming mundo, gaya ng pagtitiis Mo sa lahat ng bagay sa lahat ng mundo.

Panginoon, sa aming paghingi nito, alam naming malaki ang aming hinihiling. Nawa'y ang aming mga puso ay maakit sa Iyo. Ang pag-ibig na ito, ito ay may lakas na humihila. Pinipilit kami nito. Hinahatak kami nito. Kaya naman, sinasabi namin, Ama, ipagkaloob Mo sa amin ang Iyong Espiritu. Upang kami rin ay makapagpuri sa

Iyo. Upang habang pinupuri Mo kami, maipakita Mo ang Iyong karakter sa amin. Upang kami ay makapagpuri sa Iyo, Ama. Upang maiparangal namin Ka. Upang mapagpala namin ang Iyong pangalan sa pamamagitan ng pagpapakita ng kagandahan ng Iyong pangalan. Salamat, Ama, na gagawin Mo ito. Hinihiling ko ito para sa aking sarili at para sa lahat ng nakikinig at makikinig pa. Upang magkaroon kami ng lakas na tiisin ang lahat ng bagay. Sapagkat ang sinumang tinitiiis hanggang wakas, siya rin ang maliligtas.

At habang patuloy kaming magnilay, Ama, sa krus ng Agape, ipinapanalangin namin na liwanagin Mo ang bawat isa sa amin. Ipakita Mo sa amin, ayon sa aming kakayahang tiisin, ang kagandahan ng krus ng Agape. Pinapasalamatan Ka namin, Ama, sa pangalan ni Hesus. Amen.

Pagpapatuloy ng Presentasyon: Ang pag-unawang ito ng krus ay ganap na binabago ang ebanghelyo. At tinalakay ko na ito sa ilang presentasyon. At sistematikong ipinahayag ko rin ito sa aklat na One Mediator. Ano ang krus? Itinuturo sa atin ng Kristiyanong mundo na ang krus ay ang kasiyahan ng katarungan ng Diyos. Na ang galit at poot ng Diyos laban sa kasalanan ay nasisiyahan sa duguang anyo ng Kanyang kaisa-isang Ipinanganak na Anak.

Na sa halip na durugin tayo, Kanyang dinurog ang Kanyang Anak. At may ilang tao na tututol sa aking matapang na paglalarawan, ngunit ako ay naging maingat sa pagsasabi kung ano talaga ang nangyari. At iyan ang reyalidad ng doktrinang Kristiyano, na ang Diyos ay nasisiyahan sa ganap na pagkawasak ng Kanyang Anak. Hindi ba't kamangha-mangha na ang tao ay hindi ganap na naaakit sa ganitong larawan ng pag-ibig? Ang buong mundo ay hindi naaakit dito. Ngunit sinasabi ni Hesus, kung ako'y iaangat, huhugotin ko ang lahat ng tao sa akin.

At kaya, ang krus, ayon sa kahulugan sa aklat na Education, pahina 263, ay isang krus na nagsimula mula pa sa simula ng kasalanan nang maghimagsik si Lucifer laban sa Kanyang Ama at Anak at binago ang

mga konsepto ng katarungan. Ito ay isang tusok sa puso ng Diyos na nagpapatuloy hanggang sa kasalukuyan. Sa nakalipas na higit 6,000 taon, ang Ama at ang Anak ay naglakad sa landas patungong Golgota, patungong Kalbaryo araw-araw sa pagdurusa ng sangkatauhan. At kanilang pinasan ang lahat ng bagay. Tinitiiis nila ang lahat ng bagay. At ang krus na ito na nakikita natin ay may walang hangganang higit na kapangyarihan kaysa sa krus na aking dating nauunawaan.

Ang krus na ito ay huhugot sa lahat ng tao patungo sa Kanya. Ito ang krus ng Agape. Ang krus ng Eros ay isang naiwalang Diyos na humihingi ng dugo, humihingi ng parusa para sa kasalanan. Ito ay hindi ang ating Ama. Ito ay si Satanas na nagkukunwaring Ama. At ang buong mundo ay hinahabol ang sistemang ito na pinakamasinungaling na ipinahayag sa simbahan noong Gitnang Panahon o Middle Ages, sa unibersal na simbahan, ang Simbahang Romano.

Kaya, nais kong ipakita sa inyo ang koneksyon sa pagitan ng Agape na ipinapakita sa Anak at kung paano ang Agape na iyon ay humahantong sa krus at sa pagtitiis sa lahat ng bagay. At ito ang pinakamahalagang bagay para sa akin kapag iniisip ko kung ano ang handang tiisin ng ating Ama para sa akin, para sa inyo. Anong tugon ang maaari kong ibigay? Ang manahimik bilang tugon dito ay pagtataksil. Ang manahimik sa pagkakaalam kung ano ang tiniis ng Diyos para sa atin kahit hanggang ngayon ay kasuklam-suklam sa Kanya. Iniisip ba natin Siya ngayon?

Noong isang araw, ang isa sa ating mga kapatid, si Hasan mula sa Lebanon, ay nagpost ng larawan ng isang batang musmos mula sa Gaza. Napakasakit makita ang larawang iyon. Habang tinitingnan ko ang batang iyon, para bang nakikita ko ang mukha ni Hesus sa krus. At naisip ko, Hesus, paano Mo ito tinitiiis? Ito'y dahil sa Kanyang Agape. Isang pag-ibig na napakalakas. At siyempre, itatanong ng mundo, bakit hindi Ka gumawa ng anuman tungkol dito? Dahil ang Agape ay pinapasan ang lahat ng bagay. At binubuhay nito ang lahat dahil ang Agape ay hindi gumagamit ng dahas. Hindi nito maaaring

pilitin ang kalooban. Tinatanggihan nitong pilitin ang sinuman. At dahil nais ng Diyos na bigyan ng ganap na kalayaan ang bawat isa sa Kanyang mga anak, kinakailangan Niyang dalhin ang krus. At ang larawang ito, ang napakagandang larawang ito, ay talaga namang nagpapalambot ng aking puso. Umaasa akong nagpapalambot din ito ng inyong mga puso.

Oo, Adam, ang kapangyarihan ng Kanyang pag-ibig ang nagbibigay-lakas sa atin na sumunod sa Kanya, hindi dahil sa takot. Walang takot sa pag-ibig, sapagkat ang takot ay may kasamang pahirap. Iyan ang parusang ipinapataw. Kung paniwalaan natin na pinarusahan ng Diyos ang Kanyang Anak, magkakaroon tayo ng takot. At ang taong natatakot ay hindi pinapahusay sa Agape, kaya hindi siya maaaring maging Anak ng Agape, at hindi niya maaaring taglayin ang tatak ng Agape sa noo.

Maraming salamat, Jerven. Ang Agape ay katumbas ng walang hanggan, ang Eros ay katumbas ng chronos, o maaari nating sabihin Agape = zoe sa Griyego, at Eros = psuche, pansamantalang buhay na chronos. Kaya, iniisip ko ang mga prosesong nagpasimula o gumising sa aking pag-unawa. At kung babalik tayo sa taong 2001, habang muli kong pinapanood ang ilan sa mga video ng 9-11, Setyembre 11, nang ang matatataas na gusali sa New York ay winasak at bumagsak sa pamamagitan ng pag-ikot o pagbaliklad ng kapangyarihan ng Diyos.

Ayon sa nakasaad sa *Life Sketches*, pahina 411–412, at sa pagkawala ng napakaraming buhay, para sa atin na namuhay bilang mga nasa hustong gulang bago ang Setyembre 11, 2001, alam natin na ang mundo ay nagbago magpakailanman. Pagkatapos ng petsang iyon, nawala ang aking kamusmusan. Pagkatapos ng pangyayaring iyon, napagtanto kong kailangan kong mamuhay sa isang mundong malinaw na pinapatakbo ng makapangyarihang puwersang handang magsinungaling, manlinlang, at kontrolin ang mundo.

At ganito gumana ang krus sa pangyayari ng 9-11. Alam ko ang tungkol sa Orden ng Heswita. Alam ko na ang Roma ang nagtatakda

5. ANG KRUS NG AGAPE

sa likod ng lahat ng malalaking digmaan at pangyayari sa mundong ito. Isa itong intelektwal na pag-unawa na nakuha ko mula sa aking pagbabasa ng kasaysayan, sa aking kaalaman sa mga pangyayari, at sa aking pagbabasa ng *Great Controversy* at iba pang aklat. Ngunit pagkatapos ng 9-11, nasaksihan ko ang kapangyarihan ng kadiliman na nagpapakita ng sarili sa isang kakila-kilabot na paraan. At nakikita natin ang krus na naitatag noong Setyembre 11, dahil mahigit 3,000 katao ang nawalan ng buhay sa araw na iyon.

At marami pang libo-libong tao ang nawalan ng buhay pagkalipas ng pangyayaring iyon dahil napuno ng asbestos mula sa mga tore ang kanilang mga baga. At isa sa mga dahilan kung bakit nais ng mga makapangyarihang nasa likod nito na mawasak ang mga tore ay dahil ang mga ito ay puno ng asbestos, na isang nakalalasang materyal. At sa halip na sila ang magbayad ng napakalaking halaga para sa pag-alis nito, pinabagsak nila ang mga gusali at inangkin ang insurance. Ngayon, maaaring mukhang napakasinal ng ganitong pagtingin. Maaari nga. Ngunit para sa akin, ito ang reyalidad batay sa aking pananaliksik.

Ngunit sa pagkawala ng 3,000 katao, naririnig ko pa rin ang malalakas na pagbangga ng mga katawan na nahulog mula sa ika-100 palapag, bumabangga sa kalsada. Hinahabol ako ng alaala nito. Patuloy itong nagdudulot sa akin ng matinding trauma kapag iniisip ko ang mga pangyayaring ito at ang dagundong ng mga gusali habang bumabagsak, at ang paghikbi ng mga tao habang tumitingala at nakikita, at alam na sa sandaling iyon, libu-libong katao ang namamatay.

Ngunit mula sa pangyayaring iyon, nakita ko mismo ang kasamaan ng papasiya at ang tunay na kasamaan ng tao sa pangyayaring iyon. At ito ang nagbukas ng aking mga mata. Nagsimula akong maghanap. Ang lahat ng aking tiwala sa sangkatauhan ay tuluyang naubos. Mayroon akong mapanganib na paniniwala na may kabutihan pa ang tao. Hindi ko noon alam na dala ko pala ang paniniwalang iyon na may kabutihan pa sa sangkatauhan. Ngunit pagkatapos ng 9-11, alam

ko na wala nang kabutihan. Walang matuwid. Walang humahanap sa Diyos.

At kinailangan ang pangyayaring iyon upang gisingin ako sa tunay na diwa. At iyon ang nagpasimula ng aking paghahanap kung paano tayo nakarating sa kalagayan natin ngayon. Siyempre, bago iyon, marami na akong pinag-aralan na nagbigay-daan upang gabayan ako sa aking paghahanap. Ngunit noong 9-11, ang pinagsama-samang kasamaan ng sangkatauhan ay nahayag sa pinakamatingkad na paraan sa aking isipan. Naalala ko pa, matapos kong makita ang mga larawang iyon, naglakad ako at tumutulo ang aking mga luha, hindi lamang dahil mahal ko ang aking kapwa Amerikano, kundi dahil napagtanto ko kung ano ang kahulugan nito, at kung saan tayo patungo. Mayroon akong pakiramdam; may kamalayan akong may mali, may hindi tama.

Habang tinitingnan ko ang malaking butas sa gusali ng Pentagon at walang makitang eroplano, sinasabi ng aking isipan na ito ay lubos na walang saysay. Nagsisinungaling sila sa iyo. Nagsisinungaling sila, at alam nilang nagsisinungaling sila. Susunod na lang ba ako sa kasinungalingan at magpapaniwalang ganoon talaga ang nangyari? O haharapin ko ba ang madilim na katotohanang ang sangkatauhan ay masama sa kaibuturan at wala nang pag-asa para sa tao maliban sa persona ni Hesus? At iyon ang dahilan kung bakit ako naniniwala, at nais ko itong basahin sa inyo. Sa tingin ko, mahalaga ito.

Life Sketches 411, sa ibaba ng pahina 411:

Ngayon, dumarating ang pahayag na sinabi ko raw na ang New York ay lilipulin ng isang dambuhalang alon. Hindi ko kailanman sinabi iyon. Ang sinabi ko, habang pinagmamasdan ko ang malalaking gusaling itinataas doon, palapag matapos palapag, Anong kakila-kilabot na mga tagpo ang magaganap kapag bumangon ang Panginoon upang yuguin nang may matinding pagyanig ang lupa? Kung magkagayon, matutupad ang mga salita sa Pahayag 18:1-3. Ang buong ika-18 kabanata ng Pahayag ay isang babala tungkol sa darating sa sanlibutan.

5. ANG KRUS NG AGAPE

Ngunit wala akong natanggap na partikular na liwanag tungkol sa kung ano ang darating sa New York. Ang tanging alam ko lamang ay darating ang araw na ang mga dakilang gusali roon ay guguh sa pamamagitan ng pag-ikot at pagbaliktad ng kapangyarihan ng Diyos.

At sa gayon, ang Setyembre 11, 2001, ay nagsisilbing simula ng ika-apat na anghel. Maaari ninyo itong basahin doon. Malinaw itong nakasaad sa Life Sketches 411 at 412. Ngunit kapag ang mga dakilang gusali ay nabuwag, doon magsisimulang tumunog ang ika-apat na anghel.

At kinailangan na si Kristo ay magdusa ng ganoong kakila-kilabot na pangyayari, pasanin ang lahat ng bagay, upang magising man lamang ang aking isipan sa katotohanan ng mundong ito at upang hindi ko na naisin ang anuman dito. Isinuko ko ang lahat ng hangarin sa sandaling iyon. Nawala ang lahat ng aking pag-asa sa sangkatauhan. At mabuti ito, sapagkat kung saan sumasagana ang kasalanan sa ilalim ng pagtakip ng agape, sapagkat hindi maaaring umiral ang kasalanan maliban kung ang agape ay nagtitiis ng lahat ng bagay. Sa ilalim ng pagtakip ng agape, sumagana ang kasalanan.

Si Kristo ay ipinako sa krus sa kamatayan ng lahat ng mga taong namatay noong 9-11. At sa kamatayan ng mga taong iyon, ang aking kaluluwa ay tinubos. Paano nga ba? Gaya ng sinasabi sa Isaias 43, habang nagsasalita ang Diyos sa Israel, “Ibinigay ko ang Ehipto bilang pantubos ninyo.”

Para sa akin, ibinigay ng Diyos ang 3,000 katao noong 9-11 bilang pantubos ko upang gisingin ako sa katotohanan ng kasuklam-suklam na kalagayan ng sangkatauhan at sa kasamaan ng mundong ito, upang hindi ko na ninais na makiisa rito. At sa lugar kung saan sumagana ang kasalanan, mas sumagana pa ang biyaya para sa akin at ito ang nagpatnubay sa akin hakbang-hakbang hanggang sa kalagayan natin ngayon. Kaya naman, labis akong nagpapasalamat sa mga pangyayari noong 9-11.

Labis akong nalulungkot sa nangyari at sa mga dalamhating naganap. Naiisip ko ang pagguho ng World Trade Center building number seven. Sa totoo lang, natawa pa ako nang mapanood ko ang kuha. Pinapanood ko ang isang kontroladong demolisyon, at nais nilang maniwala ako na basta na lamang bumagsak ang gusali. Hindi iyon kayang tanggapin ng kawawa kong isipan. Umiral ang aking gag reflex at ako'y nasuka. Sinabi ko, hindi na ako tatanggap ng mga kasinungalingan ng media. Ngunit dito natin nakikita ang prinsipyong nakapaloob sa krus.

At kapag nakita mo ang prinsipyong ito ng krus sa 9-11, sa mga salot sa Ehipto, makikita mo rin ito sa buong Lumang Tipan, sa Sodom at Gomorra, sa baha, sa pagpatay sa 3,000 sa Golden Calf, nakikita mo ang prinsipyong krus. Matatagpuan natin ito sa mga polyeto na *Christ's Red Sea Burial* at *Christ's Antediluvian Cross*. Dito namin malinaw na inilatag ang prinsipyong ito.

At nais kong tapusin sa pahayag na ito mula sa Great Controversy pahina 652: Ang misteryo ng krus ang nagpapaliwanag sa lahat ng iba pang misteryo.

Sa liwanag na nagmumula sa Kalbaryo, ang mga katangian ng Diyos na dati'y nagdulot sa atin ng takot at pagkamangha ay nagiging maganda at kaakit-akit. Ang awa, kabaitan, at pagmamahal ng magulang ay nakikitang pinaghalong kabanalan, katarungan, at kapangyarihan. Habang tinitingnan natin ang kadakilaan ng Kaniyang trono na mataas at nakataas, nakikita natin ang Kaniyang pagkatao sa Kaniyang mahabaging pagpapakita at nauunawaan natin nang higit sa dati ang kahulugan ng nakakatuwang pamagat na, Aming Ama. Great Controversy 652.

Ang krus ay hindi lamang isang pangyayaring 24 na oras, bagaman kasama rito ang pangyayaring iyon 2,000 taon na ang nakalilipas. Ito ang pinakamataas na pagpapahayag ng krus, ngunit hindi ito ang nag-iisa. Kahit saan man nasisira ang mga tao sa pamamagitan ng karahasan, kahit saan may pagdugo dahil sa digmaan at kalupitan,

naroroon ang krus dahil nararamdaman ito ng Diyos. At sa pagpapahintulot ng Diyos na mangyari ang mga bagay na ito, naipapakita ang katarungan ng Diyos.

Ang katarungan ng Diyos ay ipinapahayag sa Awit 9:16. Ang masama ay nahuhuli sa gawa ng kaniyang sariling mga kamay. At kapag sumiklab ang karahasan, kapag naipakita ang kasamaan, pinahintulutan ng Diyos na magpatuloy ang kasalanan sa takbo nito. At sa pagpapahintulot na iyon, Kaniyang pinapasan ito. Kaniyang tinitiiis at pinapasan ang krus sa marahas na kamatayan ng bawat lalaki, babae, at bata, ito ang krus ni Kristo, ito ang pighati ng Kaniyang kaluluwa. At ang krus na ito, kapag itinaas, ay maghihikayat sa lahat ng tao patungo kay Kristo.

Inaanyayahan ko kayong pagnilayan ang krus na ito. Ang krus na ito ay mahalaga upang maunawaan ang mga kwento sa Lumang Tipan. At ang krus na ito ay nagiging posible lamang sa pamamagitan ng agape. At ang agape ay ganap na naipapakita lamang sa Anak. Sana'y magawa ninyong makita ang mga koneksyong iyon. Lahat ng ito ay magkakaugnay. Napakaganda nito. Ang aking isipan ay nagliliwanag sa pananabik habang tinitingnan ko ang krus na ito at sinasabi, Ama, kamangha-mangha Ka. Kaya naman, dalangin ko na kayo'y pagpalain ng krus, kayo'y maaliw at mahikayat, at magsimulang maunawaan.

Alam ko na ang ilan sa inyo ay nauunawaan ang prinsipyong ito, ngunit marami sa inyo, hindi pa ito malinaw. At dalangin ko na ngayong maging malinaw ito sa inyo at maunawaan ninyo ang kadakilaan ng krus, ang krus ng agape. Maaari ba nating tapusin sa panalangin?

Pangwakas na Panalangin.

Ama, nagpapasalamat ako na maaari kaming magnilay-nilay nang kaunti sa katotohanang pinapasan at tinitiiis Mo ang lahat ng bagay. At kung tinitiiis Mo ang lahat ng bagay, hindi kailanman darating ang panahon na gagamit Ka ng karahasan o puwersa upang pigilan ang isang pangyayari. Kung gagamit Ka ng karahasan o puwersa, hindi

Mo matatapos tiisin ang lahat ng bagay. Masasabing natapos ang Iyong pagtitiis, ngunit ang pagtitiis ng agape ay walang hanggan. Sapagkat ang awa ng Diyos ay nagtatagal magpakailanman Awit 136. Ama, habang nakatayo kami sa Bundok ng Kalbaryo, nawa'y mabago kami sa pamamagitan ng pagbabago ng aming isipan. Nawa'y sa pamamagitan ng pagmamasid, kami ay maging katulad ng larawan na ito upang ang krus ay maipakita sa amin. Gaya ng sinabi ni Pablo, Ako'y namamatay araw-araw upang ang krus ay maipakita sa amin. Kami ay nananalangin at nagpapasalamat sa Iyo sa pangalan ni Hesus. Amen.

Maraming salamat muli, mahal kong pamilya. Nawa'y kayo'y maaliw at mahikayat, at inaasahan namin ang muli nating pag-uusap. Sana'y patuloy kayong manalangin at humingi ng Espiritu, ng Espiritu ng agape, at nawa'y kumilos ang Diyos sa ating mga buhay sa makapangyarihang paraan. Kaya, pagpalain kayo ng Diyos sa ngayon, at magkikita tayo bukas ng gabi, sa aking oras. Pagpalain kayo ng Diyos.

TRANSKRIP MULA SA PRESENTASYON
NI ADRIAN EBENS
NOONG 31 HULYO 2025

6. ANG KAPAHINGAHAN NG AGAPE

Pagpalain kayo, mahal kong pamilya. Natutuwa akong makasama kayo, at umaasa ako na sa inyong panig ng mundo, nagkaroon kayo ng isang pinagpalang araw, ako mismo ay nagkaroon ng isang pinagpalang araw. At para sa inyo na nagsisimula pa lamang sa inyong araw, dalangin ko na magkaroon kayo ng isang kahangahangang simula ng araw kasama si Hesus, ang Bugtong na Anak, ang Minamahal na Anak, ang Anak ng agape, ang Pinagpalang Anak.

At ngayong araw, nais nating tingnan ang ugnayan sa pagitan ng Bugtong na Anak at ng prinsipyong kapahingahan. Ang kapahingahan ay nauugnay lamang sa Bugtong na Anak ng Ama. Siya lamang ang may tunay na kapahingahan, at nais nating tuklasin ito at kung bakit ang Sabbath at, sa mas malawak na kahulugan, ang mga pista ay lahat ay nauugnay sa Bugtong na Anak ng Ama at, siyempre, sa Ama mismo. Kaya bago tayo magsimula, tayo'y lumuhod sa panalangin para sa mga makakagawa, at tayo'y mananalangin.

Pagbubukas sa Panalangin.

Mahal naming Ama sa langit, maraming salamat na maaari kaming lumapit sa Iyo sa pangalan ni Hesus. Maraming salamat na pinagtiisan Mo ang sangkatauhan sa isa na namang araw, isa na namang araw ng dalamhati at pagdurusa, isa na namang araw kung kailan milyon-milyong trahedya ang naganap, ngunit isa rin na namang araw ng kagandahan sa kalikasan, sa mga hayop, sa mga ibong umaawit, at sa kagandahan ng buong nilikha.

Nakikita namin ang kababalaghan ng aming Ama, at pinagpupuri Ka namin, Ama, dahil Ikaw ang nagbibigay ng pangangailangan ng lahat ng nilikha Mo at lumalapit kami sa Iyo upang humingi ng kaliwanagan o pagpapala, at upang mas ganap naming maunawaan ang mga kababalaghan ng mensaheng ito. Patuloy kaming nananalangin at humihingi sa Iyo ng pagbuhos ng Iyong Banal na Espiritu. Ipinapanalangin namin na alisin Mo ang mga hadlang na pumipigil sa amin at tulungan Mo kaming makapasok sa kapahingahan na aming tatalakayin ngayong gabi. At nagpapasalamat ako, Ama, sa Iyong pakikinig sa panalanging ito sa pangalan ni Hesus. Amen.

Presentasyon.

Kaya, ang dahilan kung bakit alam natin na si Hesus ay nasa kalagayan ng kapahingahan ay makikita natin sa Mateo 12:8 at ito ay isang maikling talata na nagsasabing, sapagkat ang Anak ng Tao ang Panginoon (na sa Griyego ay Kyrios), Panginoon, ang Tagapamahala ng Sabbath.

At ang dahilan nito, siyempre, ay matatagpuan sa Juan 1:18, Juan kabanata 1, talata 18.

Walang sinuman ang nakakita sa Diyos sa anumang panahon.
Ang Bugtong na Anak na nasa piling ng Ama, Siya ang naghayag sa Kaniya.

Gaya ng pagdampi ni Apostol Juan sa dibdib ni Hesus nang buong tiwala sa Kaniya, gayundin, ang Anak ng Diyos ay nagpapahinga sa

6. ANG KAPAHINGAHAN NG AGAPE

dibdbd ng Kaniyang Ama at nasa Kaniyang piling, sa Kaniyang yakap. At sa kalagayang iyon, si Kristo, ang Anak ng Diyos, ay nasa kapahingahan.

At ang tanging dahilan kung bakit Siya maaaring magkaroon ng ganitong kapahingahan ay dahil sa Kaniyang mana, na Kaniyang ipinagtatanto na lahat ng Kaniyang taglay ay nagmula sa Kaniyang Ama. Kaya, muli, ang mana ni Hesus ay nagbibigay sa atin ng isa pang mahalagang prinsipyo sa ating paghahanap ng katotohanan. Ito ang prinsipyong kapahingahan.

Tiningnan natin ang katotohanan na ang pagiging Bugtong na Anak ang nagbibigay ng kakayahang pagpalain, sapagkat maaari ka lamang pagpalain ng isang taong higit sa iyo. Hindi ka maaaring pagpalain ng isang taong kapantay mo sa lahat ng bagay. Walang pagpapala na darating sa ganoong tao.

Ang mga ito ay maaari lamang maging pagpapahayag ng paghanga at paggalang, ngunit hindi tunay na pagpapala sa kahulugan ng pagpapalain ang isang tao na nagmula sa iyo. Kaya, ang pagiging Bugtong na Anak ang nagsisiguro ng pagpapala. Ipinapakita ng pagiging Bugtong na Anak ang agape ng Ama sa pagbibigay sa Kaniya ng lahat ng bagay.

Ang pagiging Bugtong na Anak ay siya ring batayan ng kapahingahan. Kaya naman, maaaring sabihin ni Hesus, bilang pinagpalang Bugtong na Anak, na Siya ang Panginoon o Tagapamahala ng Sabbath. Kaya, ang pag-uugnay ng Sabbath sa Hindi Bugtong na Anak ay walang kahulugan; wala itong konteksto maliban sa isang arbitraryong bagay.

At walang anumang arbitraryo sa Diyos. Lahat ay may layunin at dahilan. At ang Sabbath ay matatagpuan lamang sa Bugtong na Anak. Sapagkat, at marahil dapat nating ipaalala sa ating sarili, babawasan ko na, sabi ni Ellen White, ang Sampung Utos ay sampung pangako. Kaya, kapag binabasa mo ang Huwag mong gagawin at Gagawin mo, hindi mo binabasa ang mga utos na hinihingi ng Diyos sa iyo upang Kaniya kang mapasaya. Ang Sampung Utos ay nagsasabi sa iyo kung

ano ang mangyayari sa iyo kapag tinanggap mo ang Kaniyang Espiritu, na maaari lamang tanggapin sa pamamagitan ng Kaniyang Anak.

Sapagkat mayroong iisang tagapamagitan sa pagitan ng Diyos at ng tao, ang taong si Kristo Hesus. 1 Timoteo 2:5

Kaya, kapag nasa atin si Kristo, mayroon tayong katiyakan na maaari nating panatilihin ang lahat ng utos, maipapakita natin ang lahat ng utos. At siyempre, ang ika-apat na utos ay, Alalahanin mo ang araw ng Sabbath.

Kapag ikaw ay kay Kristo, sa Bugtong na Anak, aalalahanin mo ang araw ng Sabbath. Ito ay kusang lalabas sa iyo. At gaya ng paninirahan ni Hesus sa piling ng Kaniyang Ama, gayundin, tayo ay maninirahan sa piling ng Anak gaya ng ginawa ni Juan ang alagad.

At sa lugar na iyon, tayo ay magpapahinga, magpapahinga kapag tayo ay pagod, magpapahinga kapag ang mga bagay ay nakalilito at labis na nakakaapekto. Ilang oras lamang ang nakalipas, may nangyari, at lubos akong napasobra. Hindi ko alam kung ano ang gagawin.

Kaya, lumingon ako sa aking Tagapagligtas, at iniabot ko ang aking espirituwal na kamay sa Kaniya at sinabi, Ito ay lampas sa aking kakayahan, ako'y labis na nababahala sa bagay na ito, ngunit Ikaw ang nakakaalam ng lahat ng bagay at Ikaw ang magtutulak upang maging mabuti ang lahat ng ito. At nagdulot ito sa akin ng kaunting kapayapaan dahil ako ay nasa proseso ng ganap na pagsuko sa aking Tagapagligtas, dahil naniniwala ako na ang lahat ng bagay ay posible sa Ama at sa Anak. Siyempre, ang aking laman ay sumisigaw, Ngunit kailangan mong kumilos. Kailangan mong gampanan. Ngunit sa pagsuko ng sitwasyon kay Kristo, natatanggap ko ang kapahingahan. At siyempre, sa mas malawak na konteksto, ito rin ay nauugnay sa Sabbath.

Kaya, napapansin natin sa Mateo 11:27 na nakikita natin ang ugnayan ng mana at kapahingahan.

6. ANG KAPAHINGAHAN NG AGAPE

Lahat ng bagay ay ipinagkaloob sa akin ng aking Ama. Walang sinuman ang nakakakilala sa Anak kundi ang Ama, at walang sinuman ang nakakakilala sa Ama kundi ang Anak at ang mga taong ninanais ng Anak na ipahayag ito.

Kaya, naroon ang mana. Ang lahat ng bagay ay ipinagkaloob kay Kristo ng Ama. At sa batayang iyon, sinabi Niya sa talatang 28,

Lumapit kayo sa akin, kayong lahat na nagpapagal at nabibigatan, at bibigyan ko kayo ng kapahingahan.

Dahil tinanggap Niya ang lahat ng bagay mula sa Kanyang Ama, at sinabi sa Kanya ng Ama, “ikaw ang aking minamahal na Anak.” Ipinahayag ng Ama ang buhay sa Kanyang Anak sa pamamagitan ng pagpapala. At bilang bunga nito, si Kristo ay namamahinga sa sinapupunan ng Ama. At sinabi Niya, na kung nais ninyo ng kapahingahan, kailangan ninyong lumapit sa Akin. At ang ibig sabihin nito ay ang kapahingahan ay isang karanasang matatagpuan sa bugtong na Anak.

Madalas ko nang itanong ang katanungang ito sa mga tao dahil sinasabi ng ikaapat na utos, alalahanin mo ang araw ng Sabbath upang ipangilin ito. Paano makapagpapangilin ng Sabbath ang isang taong hindi banal? Ito ang tanong, sapagkat tulad ng ilang ulit ko nang nabanggit, iisa lamang ang tunay na tagapag-ingat ng Sabbath sa sansinukob. At ibinabahagi Niya sa atin ang Kanyang pagiging tapat sa Sabbath. At iyon ay ang bugtong na Anak. Ang Espiritu ng kapahingahan ay matatagpuan lamang kay Kristo.

At sa paglapit sa Kanya, matatanggap natin ang kapahingahang nasa Kanya mula sa Kanyang Ama. Ang kapahingahang ating nararanasan ay ang kapahingahan mismo ni Kristo sa Kanyang Ama. Hindi Niya sinasabi, pumunta ka roon at umupo sa ilalim ng punong iyon upang magpahinga. Hindi, kundi lumapit ka sa Akin at bibigyan kita ng kapahingahan. Nakikita natin na ang tunay na kapahingahan ay matatagpuan lamang sa persona ni Hesus. At ang Hesus na ito ang Siyang tumanggap ng lahat ng bagay mula sa Ama.

Ito ay malinaw na nakasaad sa Mateo 11:27 at 28. At inaasahan kong makita ninyo mula rito na ang tunay na pag-iingat ng Sabbath ay ang katuwiran sa pamamagitan ng pananampalataya. Ito ay isang karanasang taglay ni Kristo sa Ama at ibinubuhos Niya sa atin sa pamamagitan ng Kanyang Espiritu.

At isa pa itong dahilan kung bakit ang Espiritu ay hindi maaaring maging iba kundi ang Espiritu ni Hesus. Sapagkat tanging ang Isa na nananahan sa sinapupunan ng Ama, pinagpala ng Ama, ang Anak ng agape—ang ebidensyang ibinigay sa Kanya ng Diyos ang lahat ng bagay. Siya lamang ang may kapahingahang maibibigay sa atin.

At iyon ang dahilan kung bakit Siya ang Panginoon ng Sabbath. Kaya't pagdating natin sa Exodo 31, makikita natin dito ang paglalarawan ng karanasan ng kapahingahan. Alam natin na sinasabi rito sa Exodo 31 talata 17 na ang Sabbath:

...ay isang tanda sa pagitan Ko at ng mga anak ni Israel magpakailanman. Sapagkat sa loob ng anim na araw ay ginawa ng Panginoon ang langit at ang lupa, at sa ikapitong araw Siya ay nagpahinga at nabigyang-sariwa. Exodo 31:17

At ang salitang *nabigyang-sariwa* ay nangangahulugang huminga o hingahan. At ang tanong ay, alin ba talaga ang tama? Ang Diyos ang humihinga sa Sabbath. Ibinubuga Niya ang Kanyang pagpapala, ang Kanyang hininga, ang Kanyang Espiritu sa Kanyang Anak. At dahil dito, Siya ang humihinga, at si Kristo naman ang Siyang hinihingahan. Tinatanggap Niya ang Espiritu ng Kanyang Ama.

At pagkatapos, nararanasan Niya ang kapahingahan sa sinapupunan, isang ganap na pagpapakawala ng lahat at pagtitiwala sa mga kamay ng Kanyang Ama. At ang kapahingahang nasa Kristo ay dumadaloy mula sa Kanya. Ang Kanyang kopa ay umaapaw at dumarating sa lahat ng nananampalataya sa pangalan ng Anak ng Diyos. Sapagkat kung hindi ka mananampalataya sa pangalan na iyon, ang bugtong na Anak, hindi mo tunay na mararanasan ang kapahingahang ito. At nakikita natin na sinasabi rito na ito ay isang tanda. At tulad ng napag-usapan ko noon, ang salitang tanda ay maaaring

mangahulugang bawat ikapitong araw. Tulad ng stop sign. Narito, huminto. Ngunit ang salitang *tanda* sa Hebreo ay maaari ring mangahulugang himala. Mga tanda at kababalaghan.

Ang parehong salita ang ginamit para sa mga himalang ginawa ni Moises sa Egypto. Tinawag itong mga tanda. Kaya, ang tanda ng Sabbath ay isang himala sa pagitan ng Diyos at ng mga anak ni Israel magpakailanman. Isang himala ito kung saan ganap nating isinusuko ang ating mga sarili sa ating Ama, lubos na nagtitiwala sa Kanya, sapagkat iyon ang Espiritu ni Kristo. At ito rin ang dahilan kung bakit walang makalalapit sa Ama maliban sa pamamagitan ng Anak, sapagkat ang Anak ay patuloy na nagpapahinga sa Kanyang Ama. Siya ay nagpapahinga sa Kanyang salita. Ginagawa Niya ang Kanyang sinasabi. Naniniwala Siya na tama ang lahat ng paraan ng Kanyang Ama. At nagtitiwala Siya sa Kanya.

At ito ang batayan ng kapahingahan. At ang patuloy na karanasan ng kapahingahan ng Anak ay naipapakita. Nagiging malinaw ito sa Sabbath kapag ang Ama at ang Anak ay nagpapahinga nang magkasama. At tayo ay iniimbitahan na makiisa sa kapahingahang iyon kasama nila. Makikita natin ito sa 1 Juan 1:3:

Ang aming nakita at narinig ay aming ibinabalita sa inyo, upang kayo rin ay magkaroon ng pakikipag-isa sa amin at ang aming pakikipag-isa ay tunay na pakikipag-isa sa Ama at sa Kanyang Anak na si Hesukristo.

Hindi lamang Anak, kundi Kanyang Anak, sa anyong pagmamay-ari. Isang Anak na pag-aari at pagmamay-ari ng Ama sapagkat Ibinigay sa Kanya ng Ama ang lahat ng bagay. Ang pakikipag-isa na ito ay isang pakikipag-isa ng kapahingahan. Si Kristo na nagpapahinga sa sinapupunan ng Kanyang Ama.

At sa sandaling maunawaan mo ang maganda at simpleng konseptong ito, mauunawaan mo ang Sabbath, at masasabi ko pa, nang mas malalim. Ito ay isang mas malalim na pagkaunawa. At kapag pumasok ka sa Sabbath, hindi lamang ito paghinto sa iyong mga gawain. Tinatanggap mo ang Espiritu ng kapahingahan.

Tinatanggap mo ang hininga ng Anak ng Diyos habang binubugahan Niya ang Kanyang mga alagad. At pinapasok mo ang karanasang iyon ng kapahingahan sa pamamagitan lamang ng pananampalataya. At sa tuwing dumarating tayo sa Sabbath, sa bagong buwan, o sa isang kapistahan, tinatanggap natin ang Espiritu ng kapahingahang ito.

Ngayon, kawili-wili ito, at ginawa ko ang pag-aaral na ito ilang panahon na ang nakalipas, ngunit sa wikang Griyego, nang sabihin ni Hesus, lumapit kayo sa Akin, kayong lahat na nagpapagal at nabibigatan, lumapit kayo sa Akin at bibigyan Ko kayo ng kapahingahan, ang salitang Griyego na ito ay matatagpuan sa Lumang Tipan sa Griyego sa konteksto ng Sabbath.

Sa loob ng anim na araw ay magtatrabaho ka at gagawin mo ang lahat ng iyong gawain, ngunit ang ikapitong araw ay ang Sabbath. At ang parehong salita ay konektado rin sa mga Sabbath sa panahon ng mga kapistahan. At ito rin ang mga kapistahan sa ikapitong buwan, ang kapistahan ng mga trumpeta, ng pagbayad-sala, at ang una at huling araw ng kapistahan ng mga tabernakulo, lahat ng ito ay may sangkap ng kapahingahan na sinasabi ni Hesus, Ibibigay Ko sa inyo.

Kaya, kung sinasabi ni Hesus, lumapit kayo sa Akin, at sinasabi rin Niya, Ako ang Panginoon ng Sabbath at nais Ko kayo ay magpahinga sa Sabbath, ibig sabihin sa Sabbath, sinasabi ni Hesus, lumapit kayo sa Akin. Nais Kong pagpalain kayo ng kapahingahan na nasa Akin. At kung pipiliin nating hindi lumapit, hindi Niya maibibigay sa atin ang Kanyang kapahingahan.

Kung pipiliin natin ang ibang araw, hindi natin mararanasan ang kapahingahan. At ang hindi paglapit kay Hesus kapag Siya ay tumatawag sa iyo ay kasamaan. At walang kapahingahan para sa masasama, ayon sa sinasabi ng Kasulatan.

At lalo na sa ikapitong buwan, at papalapit na tayo sa mga kapistahan ng ikapitong buwan, bawat isa, kapistahan ng mga trumpeta, ng pagbayad-sala, una at huling araw ng kapistahan ng mga tabernakulo, lahat ng ito ay naglalaman ng kapahingahan. At dito tinatawag tayo ng ating Tagapagligtas, partikular sa bawat Sabbath, at sa bawat isa sa

mga kapistahang ito, naroon ang kapahingahan. Ang tanong, hindi mo ba nais matanggap ang kapahingahan ito? Palagi akong nahahamon ng mga bagay sa mundong ito, at kailangan ko ang kapahingahan na ito, kailangan ko ang kapayapaang ito.

Kaya, siyempre, maaari nating tanggapin ang Espiritu na ito araw-araw. At tayo ay nakikibahagi sa pag-alay sa umaga at gabi, kung saan may sangkap ng Espiritu na ibinubuhos sa atin. Ngunit mas higit ang sukat nito sa Sabbath at sa mga kapistahan.

Ngunit muli, paalalahanan natin ang ating mga sarili, at ito ang mahalagang bahagi, na ang Sabbath ay matatagpuan lamang sa bugtong na Anak, na ibinabahagi sa atin ang Kanyang karanasan ng kapahingahan sa Ama. Ngayon, sana'y nalaman ko ito noong ako ay bata pa. Sana'y nagkaroon ako ng pagkaunawa tungkol dito. Bilang isang bata, ang Sabbath ay isang pabigat. Nakakabigat ito dahil gusto kong gawin ang mga bagay na gusto ko, at iningatan ko ang Sabbath dahil lamang sa pakiramdam ng tungkulin. Kailangan kong gawin ito para hindi ako patayin ng Diyos.

Hindi naman direktang ganito ang iniisip ko noon, pero parang ganito, Siya ang pinakamakapangyarihang nilalang, at siguro karapatan Niya na sabihin sa atin kung ano ang gagawin, kahit na hindi ko lubos na nauunawaan, pero gagawin ko ito dahil Siya ang boss. Ito ay hindi ang Sabbath. Ito ay hindi tunay na pag-iingat ng Sabbath.

Ito ay pagdiriwang ng Sabado o gawain sa Sabado na mabigat. Hindi ito ang kapahingahan ng Sabbath. Kaya, sa pagsamba sa bugtong na Anak, dapat mong maunawaan na ibinibigay Niya sa atin ang daan patungo sa kapahingahan ito, at nakikita natin sa banal na huwaran ang larawan ng mag-asawa at ng magulang at anak.

Kapag ang isang bata ay nagpapahinga, ang maliit na bata ay nagpapahinga sa kanyang magulang at natutulog, nakikita natin dito ang prinsipyo ng kapahingahan, at ito ay dahil ang bata, sana'y kinikilala ang pagpapala ng kanyang magulang, o ang asawa ay kinikilala ang pagpapala ng kanyang asawa at nagpapahinga sa kanya

at may pagtitiwala sa kanyang pamumuno. Dito nagiging kasiyahan ang yakap at pagiging nasa sinapupunan ng asawa o ama. Ito ay kapahingahan.

Ito ay mapayapa. Ito ay kamangha-mangha, at ang karanasang ito ng kapahingahan, habang natututo tayong higit pang magpahinga, ay nagbibigay sa atin ng kakayahan na kapag tayo ay nahaharap sa tukso at naramdaman natin ang dalas o pangininginig ng kasalanan o makasariling pagnanasa, ay hahawakan natin si Kristo at ang Kanyang kapahingahan, upang hindi tayo magsabi o gumawa ng mga bagay na hindi natin dapat gawin. At sa pagkaunawang ito ng Sabbath, nakikita natin kung bakit ang Sabbath ay dapat maging dakilang sentrong punto ng labanan sa pagitan ng bayan ng Diyos at ng mga tagasunod ng halimaw at ng kanyang larawan.

Dapat makarating ito sa puntong iyon. At sa huli, iniisip ng ilang tao sa Simbahang Adventist na ang isyu ng Batas ng Linggo ay wala nang saysay. Isang labanan iyon noong ika-19 na siglo. “Hindi na natin ito haharapin ngayon.” Hindi ito totoo. Palaging babalik ito sa puntong ito dahil ang ebidensya na ikaw ay nananatili sa bugtong na Anak ay ang kapahingahang nararanasan mo kapag Siya ay tumatawag sa iyo, lumapit kayo sa Akin, kayong lahat na nagpapagal at nabibigatan, at bibigyan Ko kayo ng kapahingahan.

At Siya ay tumatawag sa atin sa Sabbath. Tinatawag Niya tayo sa umaga at gabi, ngunit ang pag-alay sa umaga at gabi ay sumusunod sa parehong prinsipyo ng tinatawag kong six plus one. Isang Sabbath, anim na araw, isang Sabbath.

Sa araw-araw na pagbuhos ng Espiritu, mayroon tayong pag-alay sa umaga, anim na oras, pag-alay sa umaga, at ito ay sumusunod sa prinsipyo ng six plus one, six plus one. Kaya’t araw-araw tayo ay tinatawag, lumapit kayo sa Akin, at bibigyan Ko kayo ng kapahingahan. Bawat Sabbath, bibigyan Ko kayo ng kapahingahan.

At sa bagong buwan, walang direktang biblikal na kaugnayan sa salitang Sabbath at kapahingahan, maliban na lamang kung makikita natin ang koneksyon, halimbawa, sa Ezekiel 46, kung saan ang mga

6. ANG KAPAHINGAHAN NG AGAPE

pintuan ng templo ay binubuksan sa Sabbath at sa bagong buwan. Kaya, may koneksyon sa pagitan nila. Ngunit nakikita natin sa Isaias 66 na sinasabi, mula sa isang Sabbath hanggang sa isa pa at mula sa isang bagong buwan hanggang sa isa pa, ay darating ang lahat ng laman sa harap Ko.

Mayroong prinsipyo ng kapahingahan sa bagong buwan na konektado rito at, siyempre, sa mga kapistahan. Kaya naman, may kabuluhan na kapag tiningnan natin ang tipolohiya o halimbawa ng nangyari sa Ehipto sa sampung salot, makikita natin ang pagkakatulad sa pitong huling salot. Makikita natin ito, at kung pinag-aralan mo ito, maaari mong tingnan ang Exodo 5:5.

Sinabi sa kanila ng hari ng Ehipto, kay Moises at Aaron, bakit ninyo inaalas ang bayan mula sa kanilang mga gawain? O bakit ninyo pinapahinga sila? Exodo 5:4

Pagpaumanhin, nabasa ko ang talata 4. Talata 5.

At sinabi ni Paraon, 'Tingnan ninyo, ang mga tao sa lupa ay marami na ngayon. Pinapahinga ninyo sila mula sa kanilang paggawa. Exodo 5:5

May batas sa pagtatrabaho sa Ehipto na nag-aatas sa kanila na magtrabaho sa Sabbath. At nagtatag si Moises ng paalala sa kanila, sa mga Israelita, na hindi sila dapat magtrabaho sa Sabbath. At ito ay ikinagalit ni Paraon. At, siyempre, ito ay pinalawak nang pumunta si Moises kay Paraon. At tulad ng nakasaad sa talata 1, Exodo 5:1, tinanong ni Moises kung maaari ba nilang ipagdiwang ang isang kapistahan.

At ang kapistahan na nais Niyang ipagdiwang kasama nila ay ang Paskuwa, na sa huli ay kanilang ipinagdiwang, o ang unang bahagi ng unang araw nito sa Ehipto. At pagkatapos, sila ay umalis. Kaya maaaring bago dumating ang huling labanan tungkol sa Sabbath, magsimula ito sa isang kapistahan.

Dahil tila walang reaksiyon si Paraon tungkol sa Sabbath hanggang sa humiling sila ng kapistahan, upang maipagdiwang ang isang

kapistahan. At nang humiling si Moises nito, doon nagsimula ang pag-uusig, ang utos na gumawa ng mga laryo nang walang dayami. At lahat ng ito ay nasulat para sa ating paalaala, sa atin na narating na ang wakas ng mga panahon.

Ngayon, ang prinsipyo ng kapahingahan ng Sabbath ay napakahalaga sa maraming kadahilanan. Isa na rito, tingnan natin ang Levitico 25. At makikita natin ang isang napakainteresanteng bagay sa talata 2. Sinasabi rito,

Magsalita ka sa mga anak ni Israel at sabihin mo sa kanila, kapag pumasok kayo sa lupang ibinibigay Ko sa inyo, ang lupa ay dapat magpanatili ng Sabbath para sa Panginoon. Sa loob ng anim na taon ay magtatanim kayo sa inyong bukirin at sa loob ng anim na taon ay mag-aalaga kayo ng inyong ubasan at aanihin ang bunga nito. Ngunit sa ikapitong taon, magkakaroon ng Sabbath ng banal na kapahingahan para sa lupa.

Kaya, nakikita natin dito na ang Sabbath ay hindi lamang para sa tao, kundi para rin sa lupa, para sa kalupaan. Ang lupa mismo ay nangangailangan ng kapahingahan. At ito ang dahilan kung bakit tayo ay mamamalagi sa langit sa loob ng 1,000 taon, habang ang lupa ay nagpapahinga sa loob ng 1,000 taon pagkatapos ng 6,000 taon ng kasamaan. Kailangan ng lupa na magpahinga at gumaling mula sa kasamaan ng tao sa loob ng 6,000-taong panahon. At ito rin ang dahilan kung bakit dinala sa pagkabiha ng Babilonia ang Israel, at inalis sila sa lupa upang ang lupa ay makapagpahinga sa loob ng 70 taon. Ginawa ito ng Diyos upang maibalik ang kapahingahan sa lupa.

Kapag ang lupa ay nagpapahinga, hindi ito nagdudulot ng lindol, buhawi, bagyo, at iba pang mabagsik na bagay, sapagkat ito ay nagpapahinga, ito ay nasa kapahingahan. At nakikita natin ang koneksyon sa pagitan ng bayan ng Diyos na may Espiritu ng kapahingahan sa kanila at ang lupa mismo. At upang ipakita ang koneksyon na ito, dadalhin ko kayo sa Isaia 24:5. At ang talatang ito ay nagsasalita sa negatibo.

6. ANG KAPAHINGAHAN NG AGAPE

Ang lupa rin ay nadungisan sa ilalim ng mga naninirahan dito sapagkat nilabag nila ang kautusan, pinalitan ang kautusan, at sinira ang walang hanggang tipan.

Ngayon, kung ating iningatan ang kautusan, ito ay nangangahulugang kabaligtaran na ang lupa ay hindi nadudungisan sa ilalim ng mga naninirahan dito, kundi ang lupa ay pinagpapala sa ilalim ng mga naninirahan dito. At kapag ating iningatan ang kautusan, at tayo ay lumalakad ayon sa mga statutes at may Espiritu ng kapahingahan sa atin, ang kapahingahang ito ay dumadaloy patungo sa lupa.

Ang kapahingahang ito ay nagdudulot ng kapayapaan sa lupa. Kapag iningatan natin ang Sabbath, ang mga bagong buwan, at ang mga kapistahan, nagdadala tayo ng kapayapaan sa lupa, kabutihan sa kapwa, sapagkat ang Espiritu ni Kristo sa atin ay nagiging dahilan rin upang umunlad at mapagpala ang lupa. At kapag naunawaan mo ang prinsipyo ng Sabbath at ang prinsipyo ng kapahingahan, mauunawaan mo rin ang proteksyon na iniaalok ng Sabbath sa iyo, sapagkat nakikita natin na sinabi ng Diyos kay Cain sa Genesis 4, sa talata 11, dahil napatay niya ang kanyang kapatid, nilabag niya ang kautusan, sinira ang walang hanggang tipan: “Ngayon ay ikaw ay isinumpa mula sa lupa,” ibig sabihin, ang sumpa ay dumarating sa iyo mula sa lupa. Ang lupa ay hindi kasing-burul at mataba dahil sa iyong kasalanan. Ikaw ay pumatay at nagdulot ng kamatayan, at ang kamatayang ito ay nagiging panginginig sa lupa at nagdudulot ng kamatayan sa lupa.

“Ang lupa ay nadungisan sa ilalim ng mga naninirahan dito.” Kaya, makakabuo tayo ng konklusyon na ang mga tagapag-ingat ng Sabbath ay dadaan sa pitong huling salot, at ang lupa ay hindi sila masasaktan. Ang sumpa ay hindi darating sa kanila mula sa lupa, kundi sila ay mapoprotektahan sapagkat sila ay nasa matataas na lugar ng lupa, na siyang Sabbath.

Kaya, lumingon tayo sa Isaias 58, at makikita natin sa talata 12 na sinasabi:

ang ilan sa inyo ay magtatayo ng mga luma at wasak na lugar.
Itatayo ninyo muli ang mga pundasyon ng maraming salinlahi.
At kayo ay tatawaging tagapag-ayos ng sirang pader.

Ang Sabbath, tulad ng sinasabi sa susunod na talata, ay nagpapakita kung paano naibabalik ang sirang pader. Kung iyong iiwasan ang paa mo mula sa Sabbath, o hindi tatapak sa Sabbath, o hindi lalabag sa Sabbath sa pamamagitan ng paggawa ng sariling kagustuhan sa Aking banal na araw, at tatawagin ang Sabbath na kaligayahan. Kung minamahal mo ang bugtong na Anak at nagagalak ka sa Kanya, matatanggap mo ang kaligayahang taglay Niya sa Kanyang Ama sa Sabbath.

Sa pag-iingat ng Sabbath at sa pag-iingat ng mga kapistahan, mayroon tayong dobleng patong ng proteksyon. Sabbath at mga kapistahan, parang dobleng salamin sa bintana upang mapanatili ang lamig ng mundong ito. Kaya, ang mga sumusuko sa Sabbath sa ilalim ng puwersa ng makabagong Paraon, ang hari ng Babilonia, alin man, parehong tipolohiya ay naaangkop. Ang mga sumusuko sa Sabbath ay makakatanggap ng mga salot. At tinalakay ito ni Ellen White sa Early Writings sa mga pahina 33 at 34. Sinasabi rito:

Nakita ko na may mga anak ang Diyos na hindi nag-iingat ng Sabbath. Hindi nila tinanggihan ang liwanag tungkol dito. At sa pagsisimula ng panahon ng kagipitan, kami ay napuspos ng Banal na Espiritu (ang Espiritu ng kapahingahan). At kami ay lumabas at ipinahayag ang Sabbath nang mas ganap.

Ipapadala natin ang kapahingahan, ipapadala natin ang kapahingahan ng ating Tagapagligtas, ng ating minamahal, sa buong mundo at ang lupa ay magiging maliwanag sa kaluwalhatian ng Diyos. Pansinin gayon:

Ito ay nagdulot ng galit sa mga simbahan at sa mga nominal na Adventist.

Ito ay lahat ng mga tumatanggi sa bugtong na Anak, sapagkat tanging ang bugtong na Anak lamang ang may ganap na Sabbath, ang

pinagpalang Sabbath, ang kapahingahan sa sinapupunan ng Ama. At sinasabi rito:

...dahil hindi nila matanggihan ang katotohanan tungkol sa Sabbath. At sa panahong ito, malinaw rin sa mga pinili ng Diyos na taglay natin ang katotohanan, at lumabas sila at tiniis ang pag-uusig kasama natin.

Pansinin ngayon:

Nakita ko ang tabak, kagutuman, salot, at malaking kaguluhan sa lupa.

Ito ay dahil sa kanilang pagtanggihan sa pag-iingat ng Sabbath. Wala silang tagapag-ayos ng sirang pader. Wala silang kapahingahan sa kanilang mga kaluluwa. At bilang bunga nito, mayroong tabak, na siyang digmaan, sapagkat ang mga taong walang kapayapaan ay nagnanais makipagdigma at mararanasan nila ang digmaan, ang kagutuman ay nagmumula sa kakulangan ng kapahingahan sa lupa, at ang salot ay nagmumula sa kakulangan ng kapahingahan sa lupa at sa tao.

Kapag ang tao ay hindi nagpapahinga sa Diyos, ang kanyang katawan ay nasisira at siya ay nagkakasakit, na kabaligtaran ng kapahingahan. Maaari nating tawagin ang sakit bilang kawalan ng kapahingahan o kaguluhan. Ang sakit ay nagmumula sa kakulangan ng kapahingahan at sa hindi pagpapahinga sa sinapupunan ng Ama kay Kristo.

Kaya, ang tabak, kagutuman, at salot ay nagmumula sa kakulangan ng kapahingahan. At siyempre, ang limang mangmang na dalaga ay nagsabi sa matatalino, bigyan ninyo kami ng inyong langis, upang makasama rin kami sa kasalan. Ngunit ang langis, ang langis ay matatagpuan sa bugtong na Anak.

At sa prinsipyong ito ng kapahingahan, ito ang pagpapalang ibinubuhos sa pamamagitan ni Kristo. Kaya, kung nais nating maprotektahan mula sa pitong huling salot, kailangan nating ingatan ang Sabbath, ngunit maaari lamang nating ingatan ang Sabbath sa pamamagitan ng pagtanggap nito mula sa bugtong na Anak. Siya

lamang ang nag-iisa sa buong sansinukob na may ganito, kaya Siya ang Panginoon ng Sabbath, ang maykapangyarihan sa Sabbath.

Ang Diyos ang nagbibigay ng karanasan ng Sabbath sapagkat sa Kanyang sinapupunan nananahan si Kristo. Ngunit si Kristo ang tumatanggap ng Sabbath. Siya ang unang isinilang sa lahat ng nag-iingat ng Sabbath. At tinatanggap natin ang Kanyang pag-iingat ng Sabbath sa pamamagitan ng pananampalataya sa Kanyang pangalan, ang bugtong na Anak ng Diyos, at ito ay agad na mabibigyang-katotohanan. Kaya, ang lahat ng nag-aangkin na nag-iingat ng Sabbath sa labas ng bugtong na Anak ay hindi tunay na mararanasan ito.

Ngayon, maaaring balewain ng Diyos ang kamangmangan, ngunit ngayon Siya ay nag-uutos sa lahat ng tao na magsisi. At oo, ito ay isang malalim na katotohanan. Hindi ba, Jerven? At isinulat ni Ralph:

“Ang unang tao, si Adan, ay naging isang buhay na kaluluwa, ngunit ang huling Adan ay ginawa bilang Espiritu na nagbibigay-buhay.

Tumpak. Buhay, kapahingahan, pagpapala. Bakit mo hindi ito nanaisin? Ito ay simple. Ito ay maganda. Ang Sabbath ay isang kaloob. Isa itong kaloob mula kay Hesus sapagkat Siya ay nagpapahinga sa sinapupunan ng Ama. At isa sa kahulugan ng salitang Adonai sa Hebreo ay may malalaking dibdib, na nangangahulugang isang malaking dibdib kung saan maaari kang humiga at magpahinga.

Sapat na maluwang ito para sa lahat ng Kanyang mga anak na makapasok sa Kanyang mga bisig kay Hesus. Kaya, umaasa ako na maiuugnay ninyo ang lahat ng pirasong ito upang makita na ang Sabbath ay konektado lamang sa bugtong na Anak. Paulit-ulit ko na itong sinabi, ngunit ayokong mapalampas ninyo ito.

Ang Diyos—Anak—ang Diyos ng Linggo. Ang Diyos—Anak, ang Linggo, at ang Trinidad ay magkakaugnay. Kaya, kung sinasamba mo Ang Diyos—Anak, sa huli ay kailangan mong pumunta sa Linggo at sa Trinidad. At palaging mauuwi sila sa iisang lugar dahil ang konsepto ng pagpapala ay nawala sa Trinidad. Lahat ay pantay-

pantay, walang katapusan, at may likas na kapangyarihan. Walang prinsipyo ng pagpapala dito sa relasyon ng Ama at Anak.

Ngunit sa bugtong na Anak, ito ay malinaw na naipapahayag. Ito ay isang matalinong pagkaunawa sa Sabbath. Kaya, umaasa ako na inyong makikita ang Sabbath nang mas ganap sa liwanag ng bugtong na Anak. At makikita ninyo na ang inyong pag-iingat sa Sabbath, ang inyong pag-iingat sa mga kapistahan ay simpleng pag-iingat sa Espiritu ni Hesus. Naiintindihan nyo ba? Ito ay ang pag-iingat sa Espiritu ni Hesus. Ito ang gawain ng matatalinong dalaga na magkaroon ng langis sa kanilang mga lalagyan.

Ang Sabbath, mga bagong buwan, at mga kapistahan ay nagbibigay-daan upang mapuno ninyo ang inyong lalagyan, upang magkaroon ng kapahingahan sa panahon ng kagipitan at magkaroon ng kapayapaan. At oo, tulad ng sinasabi ni Jutta, Panginoong Hesus, ibigay sa amin ang Iyong Espiritu ng Anak at ang Espiritu ng pagpapahinga sa sinapupunan ng Ama. Amen. Ito ang ating ninanais. At makakamtan lamang natin ito kay Hesus kapag ating kinikilala, tulad ng sinasabi sa Mateo 11:27, Natanggap Ko ang lahat ng bagay mula sa Aking Ama. Kapag naniwala kayo rito, maaari ninyong yakapin ang kapahingahan kay Kristo.

Kaya, salamat sa inyong pakikinig. Umaasa ako na naipakita ko sa inyo ang Sabbath nang mas ganap at na sa bugtong na Anak, nakikita natin ang kagandahang ito at hayaan ninyong ilahad ko ito sa ganitong paraan. Kung nanonood kayo ng balita, maaaring matakot kayo sa mga nakikita ninyo. Nagkaroon ng malaking lindol ngayong linggo. Muli, ito ay dahil sa kakulangan ng kapahingahan. At ang lahat ay natakot sa posibilidad ng tsunami.

Ngunit kung inaangkin mo ang bugtong na Anak bilang iyo at ikaw ay lumalakad sa Kanyang Sabbath at Kanyang mga statutes, dapat kang maging tiwala na maaari mong sabihing sa buhawi, kapayapaan, huminto ka. Sa mga alon na nagbabanta na lamunin ka, sa pamamagitan ng kapayapaan ng Anak ng Diyos na aking natanggap, sinasabi ko sa iyo, kapayapaan, huminto ka.

Hindi ba sinabi ni Hesus, namamangha ba kayo sa mga ito? Gagawa kayo ng higit pang mga gawa kaysa sa mga ito. Higit sa diwa na marami sa atin ang gagawa nito, hindi lamang si Hesus mag-isa, sapagkat ang mga gawa ni Hesus ay malalim at dakila. At siyempre, higit na mga gawa dahil sa mas maraming bilang ng tao. Iyan ang aking pagkaunawa. Kaya, salamat sa inyong pakikinig.

Nais kong tapusin sa isang panalangin, at pagkatapos ay magsasara na tayo.

Pangwakas na Panalangin.

Mahal na Ama, salamat po sa pagbuhos ninyo sa inyong Anak, ang inyong kagalakan, ang inyong pag-ibig para sa Kanya. At salamat po, Panginoong Hesus, na kayo ay nagpapahinga sa sinapupunan ng Ama. Wala kayong ginagawa nang hiwalay sa Kanya. Panginoong Hesus, ibigay Ninyo sa amin ang Inyong Espiritu, upang wala rin kaming gawin nang hiwalay sa Inyo, at sa gayon sa Ama. Nawa'y matanggap namin ang Sabbath sa pamamagitan ng pananampalataya lamang, sa pananampalataya sa bugtong na Anak, ang bugtong ng Ama. At magkaroon ng tiwala na ililigtas Ninyo kami mula sa pitong huling salot. Sapagkat ang lupa ay hindi madudungisan sa ilalim ng aming mga paa, dahil kami ay magkakaroon ng kapahingahan. Umaga at gabi, Sabbath, bagong buwan, at ang kapistahan tatlong beses sa isang taon, upang kami ay magkaroon ng kapahingahan. At sa ikapitong taon, at sa Jubileo, ito ay nagpapatuloy. At nagpapasalamat kami, Ama, sa Inyong magandang Sabbath. Ito ay napakahalagang prinsipyo. At nagpapasalamat kami sa Inyo sa pakikinig sa panalangin ito, sa pangalan ni Hesus. Amen.

Maraming salamat sa inyong lahat. Talagang nasisiyahan ako sa ating panahon na magkasama. Labis akong nagagalak na kayo ay pinagpala at salamat sa inyong mga nakaka-hikayat na mga salita. Ipinapanalangin ko na maging mas mahalaga sa inyo ang Sabbath, at madala ninyo ang kapahingahang ito para sa inyong sarili at sa inyong mga pamilya. Kaya, hanggang sa muli, pinagpapala ko kayo sa

6. ANG KAPAHINGAHAN NG AGAPE

pangalan ni Hesus, ang bugtong na Anak, ang Anak na agape, ang Anak na nagpapahinga. Pagpalain kayo ng Diyos sa ngayon.

TRANSKRIP MULA SA PRESENTASYON
NI ADRIAN EBENS
NOONG 1 AGOSTO 2025

7. ANG PANGANIB NG AGAPE

Pagpapala sa inyo, minamahal kong pamilya at mga kaibigan sa buong mundo. Salamat sa inyong mga mensahe at sa inyong mga panalangin.

Ako ay nagmumuni-muni sa mga bagay na ating ibinahagi sa nakaraang linggo, at ito ay nagdulot sa akin ng labis na kagalakan habang itinatakda natin ang ating isipan sa mga bagay na nasa itaas at sa kapayapaan na kaakibat nito, sapagkat sinasabi sa Isaias 26:3, kayo ay iingatan sa ganap na kapayapaan ang may matibay na isipan na nakatuon sa Iyo. At sa pagsasara sa boses ng mga dayuhan, ng media, ng social media, ng internet, ito ay naging napakabigat na pagpapala. At kung ano ang ating pinagmamasdan, iyon ang nagbabago sa atin. Kung ating pinagmamasdan ang kamatayan, pagkawasak, pagtatalo, labanan, galit, karahasan, tayo ay mababago sa mga bagay na iyon. Ngunit kung ating pinagmamasdan ang kababalaghan ng agape para sa Diyos, ang Diyos ay agape, ating pinagmamasdan ang Diyos na ito na ating pinagninilayan, pinagdarasal, at iniisip, kung gayon tayo ay mababago sa larawan Niya. Iyan ang ating katiyakan.

Kaya ngayon nais kong pag-usapan ang panganib ng agape at magmumuni-muni ako, magbabahagi ng ilang kaisipan mula sa aklat na *Divine Risk*. Ang *Divine Risk* ay hindi isang aklat na aking pinlanong isulat, ngunit minsan sa panalangin, nakatanggap ako ng napaka-tuwirang pahiwatig na dapat kong isulat ang tungkol sa *Divine Risk*. Nakakita ako ng ilang sipi mula kay Ellen White tungkol sa panganib ng walang hanggang pagkawala at kay Kristo na inilalagay ang Kanyang sariling pag-iral sa panganib sa pagdating sa mundong ito o inilalagay ang Kanyang pag-iral sa panganib upang dumating sa mundong ito.

At ito ay tunay na nagdadala sa atin sa rurok ng pag-ibig ng ating Ama para sa atin. At ito ay isang bagay na hindi ko lubos na maiintindihan, ngunit tinatanggap ko ito. Pinaniniwalaan ko ito. Kaya, bago tayo magpatuloy, mag-aalok muna ako ng isang panalanging salita.

Pagbubukas sa Panalangin.

Mahal na Ama, labis ang kagalakan naming tawagin Kayo na Ama at ginagawa namin ito sa Espiritu ng Inyong Anak. Salamat po, Panginoong Hesus, na higit ninyong minamahal ang Ama kaysa sa anumang bagay at na ang Ama ay inyong Diyos at, sa gayon, aming Diyos. Ang Ama ay inyong Ama at sa pamamagitan Ninyo, Siya ay aming Ama. Salamat po, Panginoong Hesus, na Kayo ay ang pinagpalang Anak at na ibinabahagi Ninyo ang Inyong namanaing pagpapala sa amin. Binubuksan namin ang aming mga puso upang tanggapin ang pagpapalang ito.

At dito sa Australia, habang tayo ay pumasok sa Sabbath, nagpapasalamat kami para sa dobleng bahagi. At ibinabahagi namin ito sa aming mga kapatid na lalaki at babae na papasok pa lamang sa Sabbath sa loob ng ilang oras. Kaya, Ama, habang pinagninilayan namin ang paksang ito, bigyan Mo kami ng lakas upang masilayan ang kagandahan ng Iyong pag-ibig, ang kagandahan ng Iyong karakter, at upang kami ay sumamba sa Iyong mga paa, parangalan Ka, at lubos na mabago mula sa mga bagay ng mundong ito. Nawa'y

lumiwanag nang kakaiba sa liwanag ng Iyong kaluwalhatian at biyaya ang lahat ng iyon. At nagpapasalamat kami, Ama, sa pangalan ni Hesus. Amen.

Presentasyon.

Nais kong pumunta sa 1 Corinto, kabanata 1, at magsisimula tayo sa talata 18.

Sapagkat ang mensahe ng krus ay kahangalan para sa mga naliligaw, ngunit para sa atin na naliligtas, ito ang kapangyarihan ng Diyos.

Noong nakaraang araw, tinalakay natin kung ano talaga ang krus. At nakikita natin na ayon sa mga prinsipyong agape, ang krus ay pagtalikod sa sarili. Ito ay pagtitiis sa lahat ng bagay, pagbubuhay sa lahat ng bagay dahil sa pag-ibig, dahil sa hangaring panghawakan ang inyong mga anak at handang tiisin ang kanilang galit, kanilang karahasan, at ang mga kakila-kilabot na bagay na kanilang ginagawa dahil ang awa ng Diyos ay nagtatagal magpakailanman. Ang krus na ating tinatalakay na naganap sa nakaraang 6,000 taon ay halos hindi kilala. Hindi ko alam ang maraming tao na naglalahad ng ganitong pananaw tungkol sa krus, at maraming dahilan para rito. Ngunit sa kasalukuyan, ang bagay na itinuturing nating napakahalaga ay kahangalan sa mundo.

Ito ay patuloy na nakapagtataka sa akin, at ito ay isang palatandaan ng kasamaan ng puso ng tao sa esensya ng pagpapabaya sa katotohanan na nararamdaman ng Ama ang lahat ng pagdurusa sa mundong ito. Hindi ito maunawaan. Ngunit ang krus na ito, ang krus ng Ama at ng Anak, ay kahangalan sa mga naliligaw. At sa talata 19, sinasabi nito:

sapagkat nasusulat, Sisirain Ko ang karunungan ng mga marurunong at wawasakin ang pang-unawa ng mga maingat,

7. ANG PANGANIB NG AGAPE

At ang kamangha-mangha tungkol sa mensaheng ito ay ang mga teologo ng mundong ito, ang mga marurunong sa relihiyon, ay hindi nakikita ang mensaheng ito. Hindi nila ito nauunawaan.

Ngunit sa pamamagitan ng mensahe ng tunay na krus at ng agape ng Ama na naipapahayag sa Kanyang bugtong na Anak, sisirain ng Diyos ang karunungan ng mga marurunong. Talata 20.

Nasaan ang marurunong? Nasaan ang tagasulat? Nasaan ang tagapagtalo ng panahong ito? Hindi ba ginawa ng Diyos na kahangalan ang karunungan ng mundong ito? Sapagkat sa karunungan ng Diyos, ang mundo sa pamamagitan ng karunungan ay hindi nakilala ang Diyos. Ipinasiya ng Diyos na sa pamamagitan ng kahangalan ng mensaheng ipinangaral ay iligtas ang mga naniniwala.

At kahangalan sa pananaw ng mundo. Ang maniwala na ang Diyos ay hindi maninira, na ang katarungan ng Diyos ay hindi humihingi ng kamatayan. Ito ay kahangalan sa mga naliligaw. Paano ito posible? At tulad ng madalas nating naririnig, sisirain ba ng masama ang kanilang sarili? Oo. Sisirain ba ni Satanas ang kanyang sarili? Kailangan mayroong sumisira sa kanila. Ito ang karunungan ng mundong ito. Ganito ang iniisip ng mundo. Ganito rin ang dating iniisip natin. Kaya, magpapatuloy tayo sa talata 22

Sapagkat ang mga Judio ay humihingi ng tanda. (Kung Ikaw ang Kristo, bumaba ka sa Iyong krus. Humihingi sila ng tanda.) Ang mga Griyego ay naghahanap ng karunungan, ngunit ipinangangaral natin ang Kristo na ipinako sa krus (hindi lamang 2,000 taon na ang nakalipas, kundi ipinangangaral natin ang Kristo na ipinako sa krus sa nakalipas na 6,000 taon). At para sa mga Judio (ang mga Adventist, ito ay) isang kasagkaan.

At para sa mga Griyego, ito ay hindi kabaliwan. Ito ay kahangalan. Kaya, ngayon, ituon natin ang pansin sa talata 24.

Ngunit para sa mga tinawag ng mga Judio at Griyego, si Kristo, ang kapangyarihan ng Diyos, at ang karunungan ng Diyos.

Nakasulat ako ng isang polyeto na pinamagatang Ang Karunungan ng Diyos, at kung paano sa karunungan ng Diyos, iniluwal ang isang Anak, pinagpala Siya, ibinigay sa Kanya ang Kanyang mana, ibinuhos ang Kanyang agape sa Kanya, at ipinahayag ang Kanyang kapangyarihan sa pamamagitan ng Kanyang Anak. Ang buong uniberso ay nilikha sa pamamagitan ni Kristo. Ang kapangyarihan ng Diyos ay ipinahayag sa Kanyang Anak, na ginagawang kapangyarihan ng Diyos ang Anak. At pagkatapos ay dumating tayo sa teksto na nais kong ituon ang pansin. Sapagkat ang kahangalan ng Diyos, at kapag sinasabi Niya ang kahangalan ng Diyos, tinutukoy Niya ito ayon sa pananaw ng tao.

Sapagkat ang kahangalan ng Diyos, (ayon sa pananaw ng tao,) ay higit na marunong kaysa sa tao. At ang kahinaan ng Diyos, (ayon sa pananaw ng tao,) ay mas malakas kaysa sa tao.

At ano ang kahinaan ng Diyos? At ang salitang kahinaan ay, sa Griyego, ay tumutukoy sa karamdaman, kahinaan, o kawalan ng kakayahan. Kapag sinabi ni Hesus, ang Espiritu ay masigasig, ngunit ang laman ay mahina. Ito ay gamit ang parehong salita. Gayundin, sa Bagong Tipan, ang salitang ginagamit para sa maysakit o mahina ay mula sa parehong salita. At ang Diyos na ating sinasamba ay itinuturing na mahina. Sapagkat ang Diyos na ating pinaglilingkuran ay hindi gumagamit ng puwersa. Siya ay nagpapahintulot na ang puwersa ay maipataw sa Kanya.

Kung titingnan natin ang buhay ni Hesus, at ang Kanyang paglalakbay patungong Calbaryo, hinayaan Niya na hampasin Siya ng Kanyang nilikha, lagyan ng korona ng tinik ang Kanyang ulo, at ipako Siya sa krus. Ito ang kahinaan ng Diyos na ipinapakita sa Kanyang Anak. Ngunit mas malalim pa rito. Sapagkat maaari nating isipin noong simula, nang pinagninilayan ng Diyos at ng Kanyang Anak ang mga posibleng bunga ng pagbibigay ng kalayaan sa pagpili sa

sangkatauhan, o sa sinuman. “Kung bibigyan natin ng kalayaan sa lahat ng ating nilikha, papasok tayo sa isang lugar ng panganib. Paano kung ang ilan sa ating nilikha ay gamitin ang kanilang kalayaan upang sumalungat sa atin? Malinaw, sila ay mamamatay.”

Sapagkat tandaan natin, ang buhay ay dumarating sa pamamagitan ng pagpapala, gaya ng sinabi natin noong mga nagdaang araw. At ang mamili laban sa Diyos ay ang lumabas mula sa Kanyang pagpapala, na siya ring paglayo mula sa buhay mismo. Ito ay ang hindi na paglakad sa Kanyang pagpapala.

At kaya, pinag-isipan ng Ama at ng Anak kung ano ang kanilang gagawin. At iisipin ng tao, ayon sa karunungan ng tao, na kung piliin nilang tahakin ang maling landas, malas nila. Sila ang pumiling lumayo, kaya nararapat lamang na sila’y mamatay. Ganyan tayo mag-isip. Ngunit sa pakikipag-ugnayan ng Diyos at ng Kanyang Anak, napagpasiyahan nila, lalo na bilang paghahanda sa paglikha ng mundong ito, na gumawa sila ng isang tipan, na kung ang lahing tao ay mahulog sa kasalanan, si Kristo ang magiging katiyakan para sa kanila. Siya ang tutubos sa kanila. Ibibigay Niya ang Kanyang buhay. Siya ay magiging tulad natin at tutubusin tayo.

At sa pag-uusap na iyon, malinaw na napag-usapan na kung Kanyang sasalubungin ang lahing tao sa kanilang makasalanang kalagayan, kailangan Niyang akuin ang kanilang likas na pagkatao. Isang likas na naapektuhan ng kasalanan at nabawasan ang moral na halaga. At kung aakuin ni Kristo ang likas na iyon sa Kanyang banal na kalikasan, ano ang mga maaaring mangyari? Ang posibilidad ay maaaring magkasala si Kristo at Siya mismo ay maligaw at mapahamak.

At makikita natin na sa prinsipyo, sa kapulungan ng kapayapaan, napagpasiyahan na kung ang lahing tao ay mahulog, si Kristo ang magiging kanilang Tagapagligtas, ang kanilang Tagapamagitan. Ngunit nang ang tao ay tunay na nahulog, muling nag-usap ang Ama at ang Anak. At kanilang tinalakay ang mga bagay na una na nilang pinag-usapan.

At tinalakay ito sa Early Writings. Sa Early Writings, pahina 127. Babasahin ko mula sa dulo ng pahina 126. Hindi, babalik pa ako nang kaunti. Sa simula ng pahina 126.

Napuno ng dalamhati ang langit nang maunawaan na ang tao ay nawala at na ang buong mundong nilikha ng Diyos ay mapupuno ng mga mortal na nakatakdang dumanas ng paghihirap, sakit, at kamatayan, at na walang daan ng pagtakas para sa lumabag. Ang buong sambahayan ni Adan ay kailangang mamatay.

At ito ang kahanga-hangang bahagi. Isipin ninyo si Hesus habang minamasdan Niya ang lahing tao kay Adan.

Tumingin Siya pababa at nakita ang magiging kinabukasan ng lahing tao. At sa Espiritu ng Kanyang Ama, na nagbigay ng lahat ng bagay sa Kanya, lumapit Siya sa Ama. At nakita ito ni Ellen White sa pangitain.

Pagkatapos ay nakita ko ang kahanga-hanga at kaibig-ibig na Hesus.

Hindi ba't napakaganda? Hindi lamang si Hesus, kundi ang kaibig-ibig na Hesus. At sinasabi ko, Amen.

Nakita ko ang kaibig-ibig na Hesus at nasilayan ang isang anyo ng habag at dalamhati sa Kanyang mukha. Hindi naglaon, nakita ko Siyang lumapit sa napakaliwanag na liwanag na bumabalot sa Ama, sabi ng aking kasamang anghel. Siya ay malapit na nakikipag-usap sa Kanyang Ama. Ang pagkabalisa ng mga anghel ay tila napakatindi habang nakikipag-usap si Hesus sa Kanyang Ama. Tatlong beses Siyang sinirado ng maluwalhating liwanag na pumapalibot sa Ama.

Noong mga nakaraang araw ko, inakala ko na tatlong beses iyon sa loob ng isang araw. Ngunit kapag pinag-iisipan mo ang ganitong napakahalagang paksa at mga kinalabasan, naniniwala ako na ang tatlong panahon ng pista sa isang taon ay kaugnay sa tatlong beses na lumapit si Hesus sa Ama. Sapagkat alam natin na walang ginagawa ang Ama nang basta-basta lamang. At ang mga desisyong ginawa sa

tatlong pagtitipong ito ay ang kaligtasan ng lahing tao. Kaya naman, nakikita ko na sa bawat anibersaryo, kapag inaalala nila ang mga desisyon sa tatlong pagtitipong iyon, mayroong pagbuhos ng pag-ibig para sa lahing tao. At para sa akin, ito ang nagiging batayan ng mga pista sa isang napakagandang pundasyon. Sa anumang kaso, maaaring katulad ng nangyari kay Hesus sa hardin ng Getsemani, Siya ay dumating, nanalangin ng tatlong beses, at pagkatapos ay bumangon at lumabas. Nangyari iyon sa loob lamang ng isang gabi. Kaya maaaring may kaugnayan rin ito. At sinasabi nito

nang ikatlong beses Siyang bumalik mula sa Ama, nakita namin ang Kanyang katauhan. Ang Kanyang mukha ay kalmado, malaya sa anumang pagkalito at suliranin. At nagniningning ito ng isang kagandahang hindi kayang ilarawan ng mga salita.

Napakaganda na nakita ni Ellen White ang mga bagay na ito. Nakita niya ang simula ng dakilang tunggalian at nakita niya ang mga desisyon upang tayong ay iligtas.

Pagkatapos ay ipinahayag Niya sa mga anghel na may daan na ng pagtakas para sa nawalang tao. Na Siya ay nanalangin sa Kanyang Ama at nakakuha ng pahintulot na ialay ang Kanyang sariling buhay bilang pantubos para sa lahi, pasanin ang kanilang mga kasalanan, at akuin ang hatol ng kamatayan para sa Kanya mismo.

Kawili-wili ito. Mula kanino nga ba? Tulad ng ating natuklasan, hindi mula sa Kanyang Ama, kundi mula sa lahing tao, na naniwala, gaya ni Satanas, na ang bawat kasalanan ay dapat parusahan, tulad ng nakasaad sa Desire of Ages, pahina 761, talata 4.

Akuin ang hatol ng kamatayan para sa Kanya mismo, sa gayon ay binuksan ang isang daan kung saan sila, sa pamamagitan ng kabutihan ng Kanyang dugo, ay makakahanap ng kapatawaran para sa kanilang mga nagdaang kasalanan at sa pamamagitan ng pagsunod ay maibabalik sa hardin kung saan sila pinalayas. Pagkatapos, muli nilang maaabot ang

maluwalhating walang kamatayang bunga ng puno ng buhay, na ngayo'y kanilang nawalang lahat ng karapatan. EW 126.2

At pagkatapos ay inilalarawan niya ang tugon ng mga anghel.

Pagkatapos ay napuno ang langit ng kagalakang hindi mailarawan, at ang koro ng mga anghel ay umawit ng isang awit ng papuri at pagsamba. Hinaplos nila ang kanilang mga alpa at umawit ng mas mataas na tono kaysa dati dahil sa dakilang habag at kababaang-loob ng Diyos sa pagsuko ng Kanyang minamahal na Anak upang mamatay para sa isang lahi ng mga rebelde. EW 126.3

Napansin mo ba ang salitang kababaang-loob? Tinatagpo Niya ang tao ayon sa Kanyang sariling pag-unawa. Siya ay nagpakumbaba at isinigaw ang Kanyang minamahal na Anak dahil iyon ang aming naunawaan na kinakailangan.

Kung iyon ang hinihingi ng Diyos, hindi ito itinuturing na kababaang-loob. Ito ay simpleng katarungan lamang ng Diyos. Ngunit dito sinasabi ni Ellen White na ito ay isang kababaang-loob upang tagpuin ang tao ayon sa kung nasaan siya sa kanyang pag-unawa.

Pagkatapos ay bumuhos ang papuri at pagsamba para sa pagtitiis at sakripisyo ni Hesus sa Kanyang pagsang-ayon na lisanin ang piling ng Kanyang Ama at piliin ang buhay ng pagdurusa at dalamhati, at ang isang kahihyan na kamatayan, upang maibigay Niya ito sa iba. EW 126.3

Ngayon ay narating na natin ang pinaka-diwa, ang pinakamahalagang punto, sabi ng anghel kay Ellen White.

Sa palagay ninyo ba na ibinigay ng Ama ang Kanyang minamahal na Anak nang walang pakikipaglaban? Hindi, hindi. Isa itong pakikipaglaban mismo ng Diyos ng langit kung pahihintulutan ba ang makasalanang tao na mapahamak o ibigay ang Kanyang minamahal na Anak upang mamatay para sa kanila. EW 127.1

7. ANG PANGANIB NG AGAPE

Ngayon, narito kung saan kailangan nating itanong, bakit ito naging pakikipaglaban para sa Diyos? Kung gagamitin ko ang dati kong pagkaunawa sa Diyos, ang Diyos sa Kanyang pagkaalam sa lahat ng bagay ay titingin lamang sa hinaharap at makikita na ang Kanyang Anak ay magtatagumpay. Ano ang pakikipaglaban pa rito? Ano ang ipinaglalaban ng Diyos? Kaya, tingnan natin ang pahayag sa Desire of Ages, pahina 49, talata 1.

Si Satanas sa langit ay kinamumuhian si Kristo dahil sa Kanyang posisyon sa hukuman ng Diyos. Lalong kinamumuhian Niya si Kristo nang siya mismo ay tanggalin sa trono. Kinamumuhian Niya ang Siya na nagpanata na tubusin ang isang lahi ng mga makasalanan. DA 49.1

Isipin ninyo iyon, kinamumuhian si Hesus dahil nais Niya tayong iligtas. Hmm.

Ngunit sa mundong inangkin ni Satanas bilang kaniyang nasasakupan, pinahintulutan ng Diyos na ang Kanyang Anak ay dumating bilang isang walang kalaban-labang sanggol. DA 49.1

Maiisip mo ba iyon? Siya ay isang sanggol, nasasakupan ng kahinaan ng sangkatauhan,

Pinahintulutan Niya Siyang harapin ang panganib ng buhay kasama ng bawat kaluluwa ng tao, na labanan ang pakikibaka tulad ng bawat anak ng sangkatauhan na dapat labanan ito, na may panganib ng kabiguan at walang hanggang pagkawala. DA 49.1

At nakikita natin ang salitang panganib dito, ngunit ano nga ba ang ipinanganib? Ito ba ay ang panganib lamang ng kabiguan at samakatuwid ay mamamatay ang lahing tao? Hindi, higit pa ryan. At nais kong basahin sa inyo ang sipi mula sa General Conference Bulletin, Disyembre 1, 1895, na pinamagatang Seeking the Lost. Isinusulat ni Ellen White,

Sino ang makapagtatantiya ng halaga ng isang kaluluwa? Pumunta kayo sa Getsemani at makisama kay Hesus sa mga mahabang oras ng pagdurusa, nang Siya ay mangpawis, na para bang malalaking patak ng dugo. Tingnan ninyo ang Tagapagligtas na nakataas sa krus. Pakinggan ang Kanyang desperadong sigaw. Diyos ko, Diyos ko, bakit Mo Ako iniwan? Masdan ang sugatang ulo, ang tusok na tagiliran, ang napinsalang mga paa. Alalahanin na isinugal ni Kristo ang lahat.

Dito natin nakikita na si Kristo ay kumukuha ng panganib. May panganib para sa Kanya nang personal, na tinitikman ang tukso tulad ng sa atin, inilagay Niya pati ang Kanyang sariling walang hanggang pag-iral sa panganib ng labanan.

Dito natin nakikita ang kadakilaan ng agape. Nang si Hesus ay papalapit sa Ama, naunawaan Niya na Siya ay kumukuha ng panganib. At ang panganib ay maaari Siyang mabigo, mahulog sa kasalanan, at maligaw.

At ito ang pakikipaglaban na pinag-iisipan ng Ama. Maaari ko bang ibigay ang Aking Anak sa ganitong panganib? Maaari ko bang ipagsapalaran ang pagkawala Niya? At siyempre, ang buong talakayan tungkol sa panganib na ito ay hangal sa mundo, sa diyos ng mundong ito, kabilang na ang Trinidad, sapagkat sa Trinidad, walang panganib dahil alam ng Diyos ang lahat ng bagay. Kaya naman, ang pagsasabing ipinagsapalaran ng Diyos ang Kanyang Anak ay hangal para sa mundo ng mga Kristiyano. Mas higit pang hangal ito sa mata ng mundo. Isang Diyos na ipinagsasapalaran ang pagkawala ng lahat para sa isang kaawang-laong lahi ng mga makasalanan. Iyon ay hangal. Ito ay kabaliwan. Kailangan mong maging may sakit o mahina ang isip upang gawin iyon. Ganyan ang iniisip ng mundo.

Ngunit kapag tinitingnan natin ito, at iniisip ko ang Aking Ama sa trono habang pinag-iisipan Niya ang posibilidad na mawala ang Kanyang Anak, ang Kanyang pinakamamahal na Anak, na palaging sumunod sa Kanya, na hindi kailanman gumawa ng anumang laban

sa Kanyang Ama, na minamahal ang Kanyang Ama, at ang Ama ay napunta sa kalagayan kung saan naunawaan Niya na maaari Niyang mawala ang Kanyang Anak sa pagsisikap na iligtas tayo. Naiintindihan mo ba ito? May alinlangan ka ba na mahal ka ng Ama nang kasing-laki ng pagmamahal Niya sa Kanyang Anak? Hayaan mong pawiin nito ang alinlangan. Sapagkat kung handa ang Diyos na mawala ang Kanyang Anak magpakailanman para sa atin, ginagawa nitong pantay natin sa halaga sa Ama tulad ng Kanyang sariling Anak. Ito ang tugatog ng agape. Ito ay isang bagay na labis na humahaplos sa akin. At para sa mundo, ito ay kabaliwan.

Isusuko mo ang iyong pinakamahalagang pag-aari para sa isang mapaghimagsik, masama, at likong lahing makasalanang. Anong uri ng pag-ibig iyon? Inaanyayahan ko kayong pagmasdan ito, mga kapatid. Pag-isipan ninyo ito. Hayaan ninyong maantig ang inyong puso. Masdan ninyo ang inyong Ama na nakikipagbuno. Nauunawaan ba ninyo kung bakit Siya nakipagbuno? Ginugunaw nito ang aking kaibuturan.

At pagkatapos, siyempre, si Hesus ay namamanhik sa Kanyang Ama. Hayaan Mo akong pumunta, Ama. Hayaan Mong ibigay ko ang aking sarili para sa lahing tao, upang matubos natin sila.

At pagkatapos ay yumuko ang Ama bilang tanda ng kasiyahan at pagsang-ayon at sinabi, Humayo ka, Aking Anak, at ibalik mo sa Akin ang lahing tao. Sino ang makapagbibigay ng halaga sa bagay na iyon? Upang iligtas tayo, upang maabot tayo, kinailangan Niyang pumasok sa isang kalagayang maaari Niyang mawala ang Kanyang Anak magpakailanman. Ang puntong ito, higit sa lahat, ang dahilan kung bakit sinasamba ko ang Ama; agape. Ipinakikita nito ang isang pag-ibig na hindi ko kayang lubos maunawaan, ngunit ako'y hinahatak nito. Iniaangat nito ako. Gagawin Mo ito?"

At siyempre, ito ang itinuro sa akin dahil ako'y uhaw sa alak ng Babilonia, dahil sa nakakatawang aral ng pagkaalam sa lahat ng bagay na nagpatanggal ng anumang panganib, at muli, ang kawalang-hiyaang doktrina ng Trinidad ay tuluyang pinapatalsik ang

pinakamagandang aspeto tungkol sa ating Ama. At ito'y labis na nakakainis sa akin. At ito ang dahilan kung bakit ako'y nabulag ng aral na ito. Ngunit pag-isipan ninyo ito. Ang pag-ibig ay nasusukat sa panganib. Ang pag-ibig ay nasusukat sa kung gaano kalaki ang handa mong isakripisyo.

May katuturan ba iyon? Sapagkat gayon na lamang ang pag-ibig ng Diyos sa sanlibutan na ibinigay Niya ang Kanyang bugtong na Anak, upang ang sinumang sumampalataya sa Kanya ay hindi mapahamak, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan. Ipinagsapalaran ng Ama ang Kanyang pinakamamahal upang tayo'y muling mabawi at maibalik sa Ama. Tatalikod ba tayo sa alok ng Diyos? Tatalikod ba tayo sa panganib na kinuha ng Ama? Hindi ko magagawa.

Ako'y nahihila sa pag-ibig na ito, sa napakagandang pag-ibig na ito. Hindi ko ito maisalaysay sa mga salita. Ipinapanalangin ko na ang Espiritu ni Hesus ang magsalita sa inyo at ipakita sa inyo ang pakikipaglaban na pinagdaanan ng Ama.

Itinanong ni Obadiah ang tanong; gaano ka handang magsakripisyo? At iyan ay isang napakahalagang tanong. Kapag tinitingnan natin ang panganib na hinarap ng Ama, anong mga panganib naman ang handa nating harapin? Handa ba tayong matawag na kakaiba dahil sa ating paniniwala? Handa ba tayong ihayag ang katotohanang ating nauunawaan kahit iniisip ng nakararami na tayo'y baliw? Hindi ba't mas madali na lamang manahimik at huwag magsalita? Ngayon, mga minamahal na kaibigan sa kilusang Nag-iisang Tunay na Diyos, patawad, ngunit hindi kayo ang kilusang iyon sapagkat naniniwala kayo sa isang Diyos na pumapatay. Pinipighati nito ang aking puso. Hindi iyon ang Nag-iisang Tunay na Diyos. Isa iyong huwad na diyos. Isang diyus-diyosan.

Ito ay isang mapanirang Diyos. Natatakot ba tayo sa kung ano ang iisipin nila? At siyempre, kapag sinasabi ko ang mga bagay na ito, oh, napakasakit pakinggan. Bakit ka kailangang maging nakakasakit, Adrian? Dahil kumukuha ako ng panganib, tulad ng aking Ama, upang sabihin ang katotohanan, nang walang kahihyan, upang

7. ANG PANGANIB NG AGAPE

malaman ng mundo ang katotohanan tungkol sa ating Ama. Sa biyaya ng Diyos, ako'y walang kahihiyan sa pagpapahayag na ang aking Ama ay hindi isang mananira. Ang aking Ama ay sumusunod sa Kanyang sariling mga utos. Siya ay hindi pumapatay.

At kapag sinasabi nating Siya ay hindi pumapatay, ang ibig nating sabihin ay hindi Niya ginagamit ang puwersa upang wakasan ang buhay ng sinuman. Iyon ang tunay na ibig sabihin ng pagpatay. Walang anumang pabaya o basta-basta sa ating Ama. Nahihiya ba tayo na ipahayag ang mga bagay na ito dahil sa takot na pagtawanan, o dahil sa iniisip ng iba? Ako'y may ganitong pangamba pa rin. Hindi ko gusto ang maitatakwil. Wala sa atin ang gusto iyon. Ngunit handa ba tayong magsapalaran? At kapag tinitingnan ko ang aking Ama sa pamamagitan ng Espiritu ng propesiya at ng Kasulatan, ako'y namamangha. Namamangha ako sa isang pag-ibig, sa panganib ng agape, na inilagay ng Ama ang Kanyang sarili sa kalagayan na hindi Niya alam kung makakaraos ba ang Kanyang Anak mula sa libingan at lalabas sa kabilang panig. Iyon ay hindi masukat sa aking isipan.

At aabutin ng walang hanggang panahon bago ko lubos na maunawaan ito. Ngunit ang aking nauunawaan ay napakalaki ng pagmamahal ng ating Ama sa atin. Kaya, lumipat tayo sa Juan 17 at basahin natin ang talata 23.

Ako ay nasa kanila at ikaw ay nasa akin, upang sila ay maging ganap sa iisa, upang malaman ng mundo na ikaw ang nagsugo sa akin at minahal mo sila gaya ng pagmamahal mo sa akin.

Nakita ninyo, alam natin ito dahil handa ang Diyos na mawala ang Kanyang Anak magpakailanman upang iligtas tayo. Iyan ang patunay na mahal Niya tayo nang katulad ng pagmamahal Niya sa Kanyang Anak.

May mga araw ba na pakiramdam mo ay hindi ka karapat-dapat mahalin? Iniisip natin na hindi tayo kayang mahalin ng Diyos, na tayo'y walang kwenta. Itanong mo ito sa iyong sarili.

Mahal pa rin ba ng Diyos si Hesus? Siyempre. At kung mahal pa rin Niya si Hesus, minamahal Niya rin tayo sa eksaktong parehong paraan na minamahal Niya ang Kanyang Anak. At sa panganib na iyon na tinanggap ng Diyos upang iligtas tayo, nakikita mo ba ang Kanyang sistema ng pagpapahalaga? Ano ba ang maaari nating ialok sa Kanya bilang dahilan upang iligtas Niya tayo? Ano ba ang mapapala Niya na makapagpapahusay sa Kanya o magiging kapalit ng paglalagay sa panganib ng Kanyang Anak? Ano ba ang makukuha Niya mula rito? Iisa lamang ang sagot.

At iyon ay upang tayo ay maligtas. Nariyan ang ating halaga, hindi sa ating ginagawa, hindi sa ating sinasabi, hindi sa ating naaabot, kundi dahil tayo ay minamahal Niya sa isang kamangha-manghang paraan. At inilagay lamang ni Steve dito ang isang napakagandang sipi.

Ngayon, nawa'y si Panginoong Hesukristo mismo at ang ating Diyos at Ama, na minahal tayo at nagbigay sa atin ng walang hanggang aliw (Oh, anong aliw iyon), at ng mabuting pag-asa sa pamamagitan ng biyaya, ay aliwin ang inyong mga puso.

Naaliw ba kayo sa kaisipang ito tungkol sa panganib na kinuha ng ating Ama? Paano tayo makikinig sa iba pang mga paksa na hiwalay sa paksang ito? Ibig kong sabihin, lahat ay may kaugnayan sa katauhan ng Diyos at ng Kanyang Anak, ngunit paano tayo manonood ng mga pelikula? Paano tayo manonood ng balita? Hindi iyon balita kumpara rito. Ito ang tunay na balita. Ito ang balita na isinapalaran ng ating Ama ang lahat upang iligtas tayo.

Kaya't pagnilayan natin ito, ang magandang panganib na ito, ang kamangha-manghang panganib na tinanggap ng Ama at ni Hesus. Si Hesus ay handang isakripisyo ang Kanyang sarili para sa atin. Ano ang sinasabi nito tungkol sa Kanyang damdamin para sa atin? At muli, hindi ba't dapat nating sabihin kay Hesus na minamahal natin Siya, na Siya ay napakahalaga? Pumunta Siya sa Ama, lumuhod sa Kanyang harapan at sinabi, Ama, hayaan Mo akong pumunta at iligtas ang lahing tao.

Pagpalain Ka, Panginoong Hesus. Salamat. Ipinapakita Mo ang karakter ng Ama, na handa Kang mawala magpakailanman upang iligtas tayo.

Hindi ko masukat ang panganib na tinanggap Mo sa paglayo sa Iyong Ama, sa paglayo sa pagmamahal ng mga anghel, upang dumating sa mundong ito na masama at isapalaran ang pagkawala ng lahat para sa atin. Anong uri ng pag-ibig ito? Pagmasdan natin ito. At ngayon, masasabi natin, masdan, anong dakilang pag-ibig ang ipinagkaloob ng Ama sa atin, na tayo'y dapat tawaging mga anak ng Diyos. Anong kamahal-mahal na halaga ang ibinayad, anong panganib ang tinanggap. Ito ang mga pag-iisip na hinihiling ko sa inyo na pagnilayan habang papasok tayo sa oras ng Sabbath. At marahil nais ninyong basahin ang aklat na *Divine Risk*.

Kawili-wili, Adam, dapat mong banggitin ang awit ni Charles Wesley, *Amazing Love, How Can It Be?* Nang tawagin ako sa mensaheng ito noong 2006, iyon ang awit na narinig ko sa aking isipan, *Amazing Love, How Can It Be?* At sino, noon, hindi ko pa alam ang buong lalim nito, at hanggang ngayon, hindi ko pa rin lubos na nauunawaan, ngunit mas malinaw na ang aking larawan tungkol dito. Purihin natin ang Ama at ang Anak. Ipahayag natin ang panalangin para sa Espiritung ito, upang magkaroon tayo ng lakas na isapalaran ang lahat, upang iligtas ang natitira sa lahing tao.

At kapag sinasabi kong iligtas, malinaw na si Kristo ang nasa atin, ang pag-asa ng kaluwalhatian. Wala tayong magagawa nang wala Siya, ngunit habang Siya'y ating pinagmamasdan, tayo'y mababago ng Espiritu ng Panginoon mula sa kaluwalhatian tungo sa kaluwalhatian, gaya ng ginagawa ng Espiritu ng Panginoon. Sa mga pag-iisip na ito, nais kong lumuhod at magsara sa panalangin.

Pangwakas na Panalangin.

Mahal naming Ama sa langit, anong mga salita ang maaari naming gamitin upang ipahayag ang aming pagmamahal sa Iyo? Paano Ka namin pasasalamatan, Ama? Inilagay Mo sa panganib ang lahat. Inilagay Mo sa panganib ang Iyong Anak upang kami ay mailigtas.

Inilagay Mo sa panganib ang lahat, at papurihan Ka para sa lahat. Nang kainin ni Eba ang bunga, si Adan ay ayaw magsapalaran at mawala ang lahat. Ang sinumang nagtatangkang iligtas ang kanyang buhay ay mawawala ito, ngunit ang sinumang mawawala ang kanyang buhay sa mundong ito ay maililigtas ito hanggang sa buhay na walang hanggan. Ama, punuin Mo kami ng temang ito ng Iyong panganib.

Nawa'y pagmasdan natin ang ganitong uri ng pag-ibig araw at gabi hanggang tayo'y mabago sa larawan Niyang ito at maging handa, gaya ng sinasabi tungkol sa natitirang tao, na hindi mahalín ang ating mga buhay hanggang kamatayan. Upang makagawa tayo ng dakilang mga gawa, gaya ng sinasabi sa Daniel 11, para sa ating Diyos, sa ating Tagapagligtas, at para sa katotohanan. At pinasasalamatan Ka namin sa pakikinig sa panalanging ito sa pangalan ni Hesus. Amen.

Maraming salamat sa inyong lahat. Naniniwala ako na ito ay isang pagpapala. Ito ang pinaka-kaitaasan ng Karakter ng Diyos, at labis akong pinagpala nito. Nawa'y pagpalain din kayo habang papalapit sa oras ng Sabbath, at inaabangan namin ang muli ninyong pagkikita. Mayroon akong presentasyon sa umaga ng Sabbath, at pagkatapos ay muling magkikita tayo sa loob ng 24 na oras, 23 na oras.

Kaya, pagpalain kayo ng Diyos, at magkita-kita tayo sa susunod. Paalam muna sa ngayon.

TRANSKRIP MULA SA PRESENTASYON
NI ADRIAN EBENS
NOONG 2 AGOSTO 2025

8. MGA MANDIRIGMA NG AGAPE

Napakasarap muli na makasama kayo, at para sa ilan sa inyo, nagsisimula pa lamang ang umaga ng Sabbath, at para sa iba, hapon na, at para sa amin dito sa Australia, malinaw na gabi na, at umaasa ako na natatanggap ninyo ang dobleng bahagi ng Espiritu, at kayo ay tunay na pinagpala, tulad ko, habang nagninilay tayo sa ating kahanga-hangang Ama at sa Kanyang magandang Anak. Ang pag-iisip tungkol sa kahinaan ng Diyos, sa konteksto ng Kanyang panganib, ang Kanyang kahandaan na isapalaran ang lahat, isapalaran ang Kanyang Anak, ang Kanyang minamahal na Anak, upang iligtas tayo, ay napakaganda. Bago ako manalangin, nais kong basahin sa inyo ang isang bagay na ipinadala sa akin ni Adam Pearce ngayong hapon. Ito ay mula sa apo na babae ni Ellen White, at ikinukwento niya ang isa sa mga sermon na narinig niya mula sa kanyang lola. Nais ko lamang basahin ito sa inyo dahil may kaugnayan ito sa tinalakay natin sa nakaraang presentasyon, at ito ang kanyang sinabi, ako'y nagbabanggit,

Nakikita ko si Lola na nakatayo sa pulpito, nakasuot ng kanyang maluwag na itim na amerikana at pantalon, may

makitid na puting manggas, makitid na puting kwelyo, at nakasara sa leeg ng isang maliit na brotsa,

Kaya't nakukuha natin ang detalyado tungkol sa kanyang kasuotan. Pagkatapos ay sinabi niya ito,

Ikinukwento niya ang walang kapantay na pag-ibig ni kristo, sa pagtitiis ng kahihiyan at kamatayan, at pati na ang panganib ng walang hanggang pagkakahiwalay sa Kanyang Ama, sa pamamagitan ng pagtanggap sa Kanyang sarili ng mga kasalanan ng mundo. Siya'y huminto saglit, tumingala, at habang ang isang kamay ay nakapatong sa mesa at ang isa pa'y itinaas sa langit, siya'y sumigaw nang malinaw na tinig, o Hesus, gaano Kita kamahal, gaano Kita kamahal, gaano Kita kamahal,

sinabi niya ito nang tatlong beses, nakikita ninyo ang kanyang reaksiyon sa banal na panganib, ito'y nagmumula sa puso at nagdudulot ng pag-ibig, napakalakas ng epekto nito, at pagkatapos ay nagtapos ang apo ni Ellen White, mayroong malalim na katahimikan, napakalapit ng langit at ito ang tinatalakay natin, isang napakaibang ebanghelyo kaysa sa orihinal na itinuro sa marami sa atin, tungkol sa panganib na tinanggap ng Diyos. At ngayon ay dumarating tayo sa tanong, paano tayo tutugon? Kaya, bago tayo magpatuloy, ako'y luluhod, at tayo'y mananalangin.

Pagbubukas sa Panalangin.

Mahal naming Ama, kami'y lumalapit upang sambahin Ka, parangalan Ka, at pasalamatan Ka sa Iyong dakilang panganib. Hindi namin sapat na maiparating ang aming pasasalamat, hindi namin sapat na maipuri Ka, at ang kawalang-hanggan ay hindi kailanman ganap na maipapakita ang Iyong pinagtiisan, upang kami'y magkaroon ng buhay na walang hanggan. Ipinapanalangin ko, Ama, na ang pag-ibig na Iyong ipinakita ay makahanap ng matabang lupa, na tayo'y tutugon sa Iyo, at pahihintulutan Ka na kumilos sa atin at sa pamamagitan natin.

Nananabik tayo sa ikaapat na anghel, sa malakas na sigaw ng ikaapat na anghel na marinig. Tinitingnan namin ang Iyong pagtitiis at pagpaparaya, at hinihiling namin ang kaparehong Espiritu. Panginoon, nawa'y isuko namin ang lahat ng makasariling hangarin, lahat ng kalabisan, lahat ng inggit, lahat ng kayabangan, lahat ng awa sa sarili, at ang madilim na damdamin mula sa maling pagtrato. Nawa'y isuko namin ang lahat ng ito at mapuspos ang lahat ng ito sa pag-ibig na agape, upang tayo'y maging tulad ni Ellen White, na palaging sinasabi, O, gaano Kita kamahal, Hesus. Napakahalaga Mo. Salamat sa lahat ng sumali sa amin para sa presentasyong ito, at sa mga makikinig sa susunod.

Ipinapanalangin ko na tayo'y maantig at kumilos habang ating pinag-iisipan ang mga bagay na ito, sa pangalan ni Hesus. Amen.

Presentasyon.

Nais kong tumungo sa Mateo 24, at ituon natin ang pansin sa talata 14, kung saan ating mababasa,

...at ang ebanghelyo ng kaharian ay ipangangaral sa buong sanlibutan, bilang patotoo sa lahat ng mga bansa, at pagkatapos ay darating ang wakas.

Ngayon, para sa mga nakapag-aral ng mensaheng ito, na karamihan sa inyo ay nakapag-aral na, malalaman ninyo ang termino, ang ebanghelyo ng kaharian, ay may kaugnayan sa kasalukuyang pagdurusa ng Diyos at ng Kanyang Anak. Ito ay isang krus na dinadala ng Ama at ng Anak sa pagpapakasakit mula pa sa simula ng kasalanan, at sa pamamagitan ng agape ng Diyos, Kanyang tiniis ang lahat ng bagay at pinasan ang lahat, upang ang katotohanan ng Kanyang karakter ay makilala. Ngayon, maraming tao ang inaasahan ang nalalapit na pagbabalik ni Kristo, at napakakatiyak nila na gumagawa sila ng mga tsart at materyales na naglalahad ng tinatayang oras ng pagdating ni Kristo, at, sa aking pagpapahayag, naghahanap ng tulong mula kay Chronos upang pabilisin ang

pagdating ni Kristo, na, gaya ng ating pinag-aralan, ay hindi bahagi ng ebanghelyo, ngunit may kasalukuyang sitwasyon tayo.

Ang mga bagay na ibinahagi natin kaugnay sa Bugtong na Anak, sa Karakter ng Ama at ng Kanyang Anak, ang malawak na pagbuhos ng Espiritu sa prinsipyo ng Sabbath at sa mga pista, ang mga prinsipyong may kinalaman sa kapangyarihan sa mundo, ang salamin, ang mga tipan, kung wasto ang pagkaunawa, at maaari rin nating banggitin sa maikling sabi ang limang punto ng Pentagon, na kinabibilangan ng di-imortalidad ng kaluluwa, at ang isyu ng Sabbath at Linggo, siyempre, at sa loob ng mga puntong ito, may mensahe na dumating sa atin, at lahat ng ito ay bumuo sa mensaheng ibinibigay natin sa ebanghelyong ito, ang ebanghelyo ng kaharian. Ang mga nagtuturo na sunugin ng Diyos ang masasama gamit ang Kanyang sariling kamay ay hindi ipinangangaral ang ebanghelyong ito, ang mga nagtuturo ng tatlo-sa-isa na Diyos ay hindi maipapakita ang agape sa kabuuan nito at kaya hindi rin naipapahayag ang ebanghelyo ng kaharian. At maaari pa nating ilista ang iba pang mga bagay na bumubuo sa ebanghelyo ng kaharian. Kapag iniisip natin kung gaano karaming tao ang nakakakilala sa ebanghelyong ito, dapat nating tanungin, naipangaral na ba ang ebanghelyo ng kaharian sa buong mundo bilang patotoo sa lahat ng mga bansa? Sapagkat hangga't hindi ito naipangaral, hindi darating ang wakas. At kung maaari kong sabihin ito, dahil sa pagtangga ng mga Adventist sa mensahe ng 1888, mula sa pagkamatay ni Ellen White at sa pagbabagong iyon, sa pagtangga sa dalawang tipan at sa pagbayad-sala ayon sa itinuro ni Waggoner, ang Simbahang Adventist ay ganap na nabigo sa misyon nitong ipangaral ang ebanghelyo ng kaharian, lubusang nabigo, lubhang nabigo, sapagkat hindi ito ang tunay na ebanghelyo.

Gaya ng sinabi ko sa isang mahal kong kaibigan, na noon ay isang presidente ng konferensya, sinabi ko, ang ebanghelyong ipinangangaral natin bilang mga Adventist ay hindi kayang iligtas ang kaluluwa. At tila medyo mabagsik ang pahayag na iyon, ngunit ang tatak ng Diyos ay ang Kanyang Pangalan, at ang Kanyang Pangalan,

siyempre, ang Pangalan ng Kanyang Ama, na ginagawang Ama Siya ng isang Anak, at ang Kanyang Karakter. Ito ang tatak ng Diyos.

At habang tayo ay nabubuhay pagkatapos ng 1844, tayo ay nasa panahon ng pagtatatagan. Kaya't ang mensaheng ito ay kailangang maunawaan. Sinabi ni Pablo sa atin sa Galacia kabanata uno, at magsisimula tayo sa talata anim.

At ito ay maaaring masabi tungkol sa Seventh-day Adventist movement.

Kaya't namamangha ako na kayo'y mabilis na lumilingon mula sa Kanya na tumawag sa inyo sa biyaya ni Kristo patungo sa ibang ebanghelyo, na hindi naman iba. Ngunit may ilan na nakaaabala sa inyo at nais baguhin ang Ebanghelyo ni Kristo. Ngunit kahit kami man, o isang anghel mula sa langit, ang mangaral sa inyo ng ibang ebanghelyo kaysa sa aming ipinangaral sa inyo, siya'y sumpain. Galacia 1:6-8

Pansinin na hindi nito sinabi, gawin mo siyang sumpain. Sinabi nito, sumpain siya.

Dahil iisa lamang ang ebanghelyo, na nagtuturo sa atin na ang Diyos ay hindi sumusumpa. Siya ay hindi humahatol. Siya ay hindi sumisira. Kaya, kung tatanggi kang lumapit sa katotohanang iyon, sa pagkaunawa sa Kanyang karakter, wala nang magagawa ang Diyos kundi hayaan ang taong iyon na masumpa. Sapagkat sila ay masusumpa sa paniniwala sa isang marahas at misteryosong tatlo-sa-isa na Diyos. At sinasabi niya na inuulit niya ang kanyang sarili, gaya ng ating nasabi kanina.

Kaya ngayon, muli kong sinasabi, kung sinuman ang mangangaral sa inyo ng ibang ebanghelyo, kaysa sa inyong natanggap, siya ay sumpain. At narito ang sitwasyon, ang ebanghelyo ng kaharian. Isang lumalaking bilang sa atin ang kumbinsido na itinaguyod ng Diyos ang mensaheng ito ayon sa mga salita ni Ellen White sa Life Sketches 411 at 412, na kapag bumagsak na ang mga dakilang tore sa New York, saka magsisimulang tumunog ang ikaapat na anghel.

At ang mensaheng ito ay tumutugon sa mga kwalipikasyong iyon. Ang tanong ngayon, paano tayo tutugon? Ang mensahe, at hayaan ninyong ilahad ko ito sa ganitong paraan, kapag mayroon kang ebanghelyo na wala ng... well, hindi ito ang tunay na ebanghelyo, kailangan mo ng mga tagapagsalita na magpapasigla sa iyo, upang mahikayat ka. At sa klasikong paraan ng mga tagapagsalita sa motibasyon, sa Ingles, sinasabi nila, just do it, upang mahikayat ka, upang lumabas at ipangaral ang ebanghelyo.

Ngunit ang ebanghelyo na ating ipinangangaral ay may sariling motibasyon, ang Karakter ng Diyos, ang panganib na Kanyang tinanggap, ang haba ng pagdurusang Kanyang tiniis, ang katotohanang minamahal Niya tayo nang kasing-labis ng pagmamahal Niya sa Kanyang Anak at ginawa ang lahat ng posible upang tayo'y mailigtas, ito ay may malakas na kapangyarihang makahikayat. Kung ako'y itataas, sabi ni Hesus, lahat ng tao ay hihilahin Ko sa Akin. At habang tayo'y nahihila sa pag-ibig ni Kristo, at nagsisimulang isara ang ating sarili sa mundo at sa mga paraan nito, at tayo'y nagninilay, nananalangin, nangangaral at nagbabahagi, tayo'y ganap na nakatuon sa mensaheng ito.

Wala nang ibang mahalaga. At si Pablo, sa kanyang pananalita kay Timoteo, sa 2 Timoteo kabanata 2, at sa talata... mababasa natin nang kaunti sa kabanata 2. At sa marami sa inyo, sasabihin ko ang mga salitang ito, gaya ng sinabi ni Pablo sa iba, Ipinanganak ko kayo sa pamamagitan ng ebanghelyo. At sinasabi ko rin sa marami sa inyo, sa pamamagitan ni Kristo, ipinanganak ko ang marami sa inyo sa pamamagitan ng ebanghelyo ng kaharian na ipinagkaloob sa atin upang ibahagi sa buong mundo.

Sa liwanag na iyon, binabasa natin mula sa 2 Timoteo kabanata 2, "kaya nga, anak ko, magpakatatag ka sa biyayang nasa kay Kristo Hesus," na ang ibig sabihin, yakapin mo ito, ang biyaya, ang katiyakan ng Kanyang pag-ibig.

8. MGA MANDIRIGMA NG AGAPE

At ang mga bagay na inyong narinig mula sa akin, kasama ng maraming saksi, ipagkatiwala ninyo sa mga tapat na tao na makapagtuturo rin sa iba.

At ito'y napaka-angkop. Kailangan nating makahanap ng mga tapat na lalaki at babae na makakagawa nito, at siyempre, lalo na ang mga lalaki, upang magturo sa iba. At pagkatapos ay sinabi niya ang mga salitang ito,

kaya't dapat kang magtiis ng kahirapan bilang isang mabuting sundalo ni Hesukristo.

At dito, ipinakilala ni Pablo ang konsepto ng isang sundalo. Ang tanging layunin niya ay paglingkuran ang kanyang Heneral, ang kanyang kumander, at siya'y ganap na nakatuon araw at gabi sa misyon ng digmaang kanyang isinasagawa sa ilalim ng pamumuno ng kanyang kumander. At pagkatapos ay sinasabi nito,

walang sinumang nakikibahagi sa digmaan ang nakikibuhol sa mga bagay ng mundong ito, upang siya'y mapaligaya ng nag-enlist sa kanya bilang sundalo.

Naalala ko ang paggawa ng isang sermon halos 30 taon na ang nakalilipas na tinawag na Civilian Pursuits.

Ang ilan sa mga modernong salin ay nagsasabing, at marahil hihilahin ko ang isa para sa inyo. Oo, gagamitin ko ang NIV.

Walang sinumang naglilingkod bilang sundalo ang nakikibuhol sa mga bagay ng sibilyan, bagkus ay nagsisikap siyang mapasaya ang kanyang kumander.

At ito ang sinasabi ni Pablo sa atin, na huwag tayong makisangkot sa mga bagay ng sibilyan. At huwag tayong malulong. Kailangan nating makisalamuha sa mundo, ngunit hindi tayo dapat malulong dito.

At dito, kung ang pag-ibig ni Kristo at ng Ama ay nasa inyong puso, hindi na ninyo kayang manood ng mga pelikula ng Hollywood. Hindi ninyo magagawa. Hindi ninyo kayang panoorin ang karahasan. Hindi ninyo kayang panoorin ang pagpatay. Hindi ninyo kayang panoorin

ang mga palakasan kung saan ang mga lalaki at babae ay nasasaktan sa isa't isa, mga kompetitibong laro. Ito ang mga sibilyang libangan.

Ang mga bagay na ito, kapag nilulubos, ay nagpapakita ng pagkawala ng pokus sa pag-ibig na ipinakita sa atin. Bawat hininga na hinihinal ni Hesus ay puno ng pasanin ng Krus at pagtitiis sa lahat ng paghihirap ng tao. Habang Siya ay hiras na huminga sa gitna ng paghihirap ng tao.

Gugugulin ba natin ng dalawang oras ang panonood ng kathang-isip na kwento? Na puno ng imoralidad, karahasan, masasamang salita, kahit na ginagamit ang pangalan ni Hesus bilang mura? Hindi na natin kayang makilahok sa mga bagay na ito kapag ang pag-ibig ni Kristo ay humawak sa atin. Isang lugar na mapang-akit, at tiyak na ako'y nasadlak na sa tukso na ito, ay dahil ang mga aklat nina Daniel at Pahayag ay tumatalakay sa mga aspeto ng buhay pampulitika, lalo na sa kasalukuyan, ay ang mga galaw sa Hilagang Amerika, dahil sa kapalaran nito sa pagbuo ng imahe ng halimaw na Romano.

At kaya, may kaunting interes sa pulitika ng Amerika, ngunit hindi tayo nalulunod sa mga bagay na ito. Matapos panoorin ang ilang aspeto ng balita, natagpuan kong nahihila ako sa espiritu ng tunggalian. At habang ako'y nag-aayuno ngayon mula sa lahat ng midya ng balita, natutuklasan kong ako ay medyo nalulong sa mga bagay ng mundong ito, ang makinig sa mga argumento ng Republican o Democrat, at magnilay o mag-isip tungkol sa mga bagay na ito, ay walang saysay para sa atin.

Sinasabi ko sa Aking Ama na kung may impormasyon sa mundo na kailangan kong malaman, Iyong dadalhin ito sa akin sa pamamagitan ng Iyong sariling mga paraan. Hindi ko na kailangang hanapin pa, sapagkat habang tinitingnan natin ang balita, habang tinitingnan natin ang galit, poot, karahasan, talaan ng mga pagpatay at paglapastangan, ang ating isipan ay hindi nakatuon sa agape ng Ama sa loob ng ilang sandali. At ito ay maaaring dahan-dahang ilayo tayo sa tamang landas.

At kaya, tinawag tayo ni Pablo na mga kawal, at pinamagatan ko ito bilang Mga Kawal ng Agape. At tayo ay may kinahaharap na isang suliranin sa kasalukuyang panahon. Sa totoo lang, tila isa itong malaking suliranin.

Kung may isang taong nais ialay nang lubusan ang kanyang sarili sa gawain, paano niya matutustusan ang kanyang sarili? Paano niya maipagkakaloob ang pangangailangan ng kanyang pamilya? At ito ay isang bagay na maaari ko lamang ibahagi batay sa aking sariling karanasan. At iyon ay ang sinabi ni Pablo, na ang mga nangangaral ng ebanghelyo ay nabubuhay mula sa ebanghelyo. At nasaksihan ko na ang mga lubos na naglalaan ng kanilang sarili sa gawain ng pangangaral ng mensaheng ito ay pinagkakalooban ng ating Ama ng kanilang pangangailangan.

Maaaring maranasan nila ang pagtitiis. Maaaring matagpuan nila na mahirap ang landas. At sa katunayan, gaya ng sinabi ni Pablo sa talatang 3 ng 2 Timoteo, kaya't kailangan mong tiisin ang mga kahirapan.

Kailangan nating matutunan ang mahihirap na aral ng espirituwal na digmaang ito at matutong umasa sa ating Ama, manalangin para sa pagtugon ng ating mga pangangailangan, at magtiwala na tutugunan ito ng Diyos at gawin natin ang lahat upang hindi tayo masangkot sa mga gawaing makamundo. Ngayon, si Pablo ay isang tagagawa ng tolda, kaya't tinustusan niya ang sarili niya sa pamamagitan ng kanyang hanapbuhay.

At ang natitira niyang oras ay malinaw na inilaan niya sa pangangaral at pagtuturo ng ebanghelyo. Ang ilan sa atin ay nasa kalagayang makapagtatrabaho nang part-time upang matustusan ang ating sarili. At ito rin ang ginawa ni Pablo.

Ngunit ang iba naman ay tinatawag para sa paglilingkod nang full-time. At hinihiling ko sa bawat isa sa inyo na ipanalangin kung ano ang nais ng Panginoon na inyong gawin at kung saan Niya kayo tinatawag. May ilan na mga apostol, may ilan na mga guro, may ilan na mga pastor, at ang iba ay pinagkalooban ng kaloob ng pagtulon,

pagiging mapagpatuloy, at iba pang mga kaloob na ibinigay sa atin ng Espiritu ni Hesus.

Ngunit ang pag-ibig na ipinakita sa atin ng ating Ama ay dapat magbunga sa atin ng tugon kay Kristo, na ibinigay ang lahat ng nasa Kaniya para sa atin. Ang tugon ng agape ay ang ibigay natin ang lahat ng nasa atin para sa Kaniya, magtiwala sa Kaniya, at manalangin na buksan ng ating Ama ang daan. Nang ipinahayag ko ang aking paniniwala sa Bugtong na Anak, nawalan ako ng trabaho.

At kasabay nito, dahil nagkasakit ako bunga ng matinding stress at mga suliranin sa kalusugan, nawala ang aking bahay, ang aking sasakyan, lahat ng aking pag-aari. At ang tanong noon ay, paano mo susuportahan ang iyong sarili? Mayroon akong hanapbuhay. Ako ay isang computer programmer.

Mayroon akong degree sa larangan ng kompyuter, kaya kung nanaisin ko, maaari ko iyong gamitin upang makabalik sa trabaho. Ngunit para sa akin, imposible iyon. Nabihag ako ng kagandahan ng Bugtong na Anak, at nagtitiwala akong ipagkakaloob ng aking Ama ang aking pangangailangan at Siya ang tutustos sa akin.

At kailanman ay hindi Niya ako binigo. May mga pagkakataong natutukso akong mag-alala kung paano ako makapagbibigay para sa aking sarili, ngunit ang aking Ama ay palaging nag-alaga sa akin at gumawa ng paraan upang ang gawaing ating isinasagawa ay na makapagpatuloy. At may ilang tao na inaakalang ang Maranatha Media ay maraming pera.

Ang aking Ama ang may-ari ng lahat ng baka sa libong burol. Lahat ng ginto ay Kanya. Lahat ng pilak ay Kanya.

Ngunit ako ay umaasa sa kabutihang-loob ng aking Ama, sa Kanyang pagtustos. At sa maraming tao sa kilusang ito na nagbibigay-daan upang magpatuloy kami sa aming gawain, at sa iba pang mga paraan ng Kanyang probisyon na labis na nagpasaya sa aking puso, ako ay nailagay sa posisyong makapaglaan ng aking sarili nang lubusan sa pangangaral, pagtuturo, paggabay, pagsasalin, pag-develop ng

website, at paglalakbay sa iba't ibang bahagi ng mundo. Lahat ng ito ay bunga ng pananampalataya, na nagtitiwala na ang aking Ama ang tutustos.

At maraming beses, ako'y nagtataka kung dapat ba akong magsimula sa isang proyekto na maaaring mangailangan ng malaking pera. At naramdaman kong sinabi ng aking Ama, magtiwala ka sa Akin, magpatuloy tayo, Adrian. Ang ebanghelyong ito ay kailangang ipangaral sa buong mundo.

Ang ebanghelyo ng kaharian. Kaya nais kong hikayatin kayo, ngunit upang kayo ay lubos na mapagpala at matustusan, kailangan nating alisin ang ating sarili mula sa lahat ng makamundong gawain. At itinuro sa akin ng aking Ama sa langit na kung kayo, para sa aking personal na karanasan, ay nakikibahagi sa mga libangan ng mundong ito, makakalikha kayo ng puwang, lalo na sa pamamagitan ng musika, pelikula, palakasan, at iba pang anyo ng libangan.

Ang mga bagay na ito, kung ilalaan mo ang iyong isip sa ganoong direksyon, ay makalilikha ng puwang na maglilimita sa kakayahan ng ating Ama na pagpalain tayo. Kaya, bilang isang kawal ni Kristo, ako ay nananalangin para sa disiplina at pinapagsanay ang aking sarili sa disiplina. Binigyan ako ng aking Ama ng dagdag na sukat ng disiplina dahil sa loob ng ilang taon, halos hindi ako makakain ng kahit ano.

Kumakain ako ng dahon ng repolyo, mga beans, lahat ng hindi malagkit na berdeng gulay, kaunting protina, at ilang suplemento. At kinailangan kong kainin iyon sa loob ng maraming taon at matutong tiisin ang kahirapan bilang isang mabuting kawal ni Hesukristo. At gaya ng alam ninyo, sa pagtawag sa akin upang ipangaral ang ebanghelyong ito, marami akong dahilan na maiaalok ko sa Panginoon para sabihin sa Kanya kung bakit hindi ako makapunta.

Mayroon akong anak na nangangailangan ng 24-oras na pag-aalaga at suporta. Tiyak na maaari kong gamitin iyon bilang dahilan at sabihin, Panginoon, hindi ako makapunta dahil kailangan ako ng aking anak. At mahirap nga iyon.

Kapag ako'y naglakbay sa iba't ibang bansa at ang aking anak ay na-overwhelm o nahirapan, lumilitaw ang tanong, marahil ay hindi mo dapat gawin ang paglalakbay na ito. At ang sagot ko palagi ay, tinawag ako ng aking Ama, at magpapatuloy tayo, at walang makakapigil sa akin, kahit ano pa man. Nakararanas na kami ng lahat ng uri ng sitwasyon, napakahirap na sitwasyon, maraming sakit at pakikibaka.

Nang ako ay nasa Argentina noong nakaraang taon, pinahintulutan ng kaaway na hampasin ako at magdulot ng malaking sakit sa akin. Ngunit sinabi ko sa aking sarili, hindi ako pumunta rito upang humiga lang. Pumunta ako rito upang gawin ang isang gawain at gagawin ko ito.

At tutulungan ako ng Diyos. Mukha itong nakakatakot. Mukha itong mahirap.

At kahit isang araw, kinailangan kong huminto sa pangangaral dahil hindi ako makakain nang marami, ngunit nagpatuloy kami, nagtitiwala sa Diyos ng Israel na Kanyang tutustosan ang aming mga pangangailangan. Kailangan natin ng pagtitiis. At ang nagbibigay-daan sa atin upang magtiis ay ang pag-ibig ni Kristo, ang pag-ibig na tiniis Niya para sa atin, upang makatiis tayo ng pagdurusa kasama Niya.

Tunay, masasabi ko na wala kaming naranasang makabuluhang paghihirap hanggang sa puntong ito. Nawalan ako ng aking mga kredensyal, ng aking trabaho, ng aking posisyon sa simbahan, naputol ang ugnayan sa maraming tao, tinawag ng iba't ibang pangalan, inabuso, sinumpa, naglakbay sa buong mundo kasama ang aking pamilya, habang maraming tao ang magsasabi, ito'y kahangalan. Ngunit pinipili ng Diyos ang mga kahangalan ng mundong ito upang lituhin ang makapangyarihan.

Kaya't pinasasalamatan ko ang ating Ama, sa ganitong pananaw, sa pagtawag sa akin sa posisyong kinalalagyan ko, kasama ang mga limitasyong mayroon ako, dapat itong magsilbing pahiwatig sa iba na may mas mabuting kalusugan at walang katulad na limitasyon na

mayroon ang aking pamilya, na maaaring kayo ay nasa mas magandang posisyon upang isulong ang ebanghelyo. Ngunit gaya ng madalas na nangyayari, ang kasabihang nagsasabing, ang mga bato sa ilog ang nagbibigay ng awit sa ilog. Ang mga bato ay ang mga hidwaan, ang mga hamon, ang mga kahirapan na hinarap at napagtagumpayan.

Ang mga dalamhati sa isang kamakailang paglipad pabalik mula sa ibang bansa, kinailangan naming harapin ang pagiging sensitibo ng aking anak. At kapag nasa eroplano ka at sa paligid mo ay mga screen na nagpapalabas ng karahasan, imoralidad, at iba pang bagay, sinisikap naming protektahan ang aming anak upang hindi niya makita ang lahat ng ito.

At nakita niya ang isang kakila-kilabot na eksena at labis siyang naapektuhan. At syempre, nagsimula siyang sumigaw ng 15 minuto, habang kami ay nasa taas na 35,000 talampakan sa himpapawid. At tatanungin mo ang iyong sarili, bakit ko ba ginagawa ito? Bakit kailangang tiisin ng aking anak ito? Bakit natin kailangang makita ang lahat ng mga screen na ito? Hindi ba puwede sanang maging mas madali?.

Ngunit sa kabutihan at pag-ibig ng Diyos, nang ako ay nasa ganoong sitwasyon, lalo lamang akong pinatatag. Hinahampas ako ng Satanas na sinasabi, papatayin kita para dito dahil si Hesus ang aking kumander. At ang lahat ng ito ay lalo lamang nagpatibay sa akin upang magsulat, mangaral, at ipagpatuloy ang gawain ng pangangaral ng ebanghelyo.

Pagkatapos ng pangyayaring iyon, umiiyak lang ako. Napakahirap nito. Ngunit sinabi ko, Panginoon, hindi kami sumusuko. Hindi kailanman. Sa anumang sitwasyon, magpapatuloy kami at aangat. At tutulungan Mo kami. At tinulungan Niya kami. At hindi ko sinasabi ang mga bagay na ito upang kayo ay panghinaan ng loob, kundi sapagkat ang pag-ibig ni Kristo ang gumagabay sa atin. Dapat ay mayroong isang bagay sa pag-ibig ni Kristo na nagbibigay sa atin ng lakas upang magtiis, harapin ang kahirapan, at labanan ang pagtutol.

Hindi ito kaaya-aya kapag gising ka na nang higit sa 40 oras. Lubos kang pagod at wala ka nang lakas. At saka may koneksyon pa sa eroplano. Sobrang pagod mo na at hindi mo na alam ang gagawin. Nakaranas kami ng ilang sitwasyon na katulad nito. At may mga nagsasabi, ah, tiyak na kamangha-mangha ang maglakbay sa buong mundo. Para sa inyo na nakaranas ng mahabang biyahe, kaunti lamang ang kaakit-akit dito, lalo na kung nasa 14, 15, o 16 na oras na paglipad. Ang mga bagay na ito ay labis na nakakapagod.

At kapag malapit na akong matapos sa isa sa mga paglipad na iyon, ang tanging nagpapanatili sa aking pokus ay ang makita ko ang mga mukha ng aking minamahal na pamilya sa Father of love na aking makakasama at yayakapin. At ang pagkakataon na ipangaral ang ebanghelyo. At iyon ang nagbibigay sa akin ng motibasyon. At syempre, ang pag-ibig ni Hesus at ng Ama. Sapagkat sinabi ng aking Ama sa akin, ang mensaheng ito ay dapat mong dalhin sa buong mundo. Kaya't sineseryoso ko iyon.

Tungkulin ko bilang isang kawal ni Kristo na dalhin ang mensaheng ito sa buong mundo. At kapag ako ay nagsusulat ng mga libro, at minsan habang nagsusulat, sobrang nakatuon ako sa ginagawa ko na bigla na lang nanikip at sumakit ang buong balikat ko dahil matagal akong nakaupo. Alam kong hindi ko dapat gawin iyon. Nakaupo ako ng 16 na oras dahil sobrang nakatuon ako sa aking ginagawa hanggang sa sabihin na ng katawan ko, ngayon, oo, sa loob ng 16 na oras, pupunta na ako sa banyo at kakain ng kaunti. Kaya, ayos lang. Ngunit ang mensaheng ito ang nag-uudyok sa akin.

Ito ang nagtutulak sa akin na magpatuloy. At ako'y nananalangin na ipagkaloob ng Diyos sa bawat isa sa inyo, at marami sa inyo ang nakikibahagi at nakaranas ng paghihirap at inilagay ang inyong sarili sa linya. At isinuko ninyo ang iba pang mga oportunidad.

At pinagpapala ko kayo sa pangalan ng Panginoon. Ngunit ang presentasyong ito ay isang panawagan para sa tugon sa ating Ama, sa Kanyang Agape, Kanyang pag-ibig na Agape, at sa katotohanang ibinigay Niya ang lahat para sa atin. At dahil dito, nangangailangan

ito mula sa atin at maingat kong ginagamit ang salitang ito, nangangailangan sa diwa ng Kanyang pag-ibig na nagbubunga ng ganitong resulta, na dapat tayong tumugon, ibigay ang lahat sa Kaniya, at magpatuloy upang maabot at makamit ang anumang kasanayang kailangan natin.

Hinihiling ko sa inyo na huwag ninyong sabihin, hindi ko kaya ito. Hindi ako handa para dito. Huwag kailanman sabihing iyon. Bibigyan kayo ng Espiritu ng kailangan ninyo upang magawa ang kailangan ninyong gawin. Totoo na ang ilan sa atin ay nakapagsanay at nakapag-develop ng talento sa ilang larangan. Kailangan nating magtuon sa mga bagay na kaya nating gawin, ngunit hayaan din ang ating sarili na maitulak na gawin ang mga bagay na hindi natin karaniwang ginagawa, at gawin ang mga bagay na hindi natin maiisip na magagawa natin. Ang pag-ibig ni Kristo ang gumagabay sa atin. Ito ang nagbibigay sa atin ng kakayahan na gawin ang imposible at gawin ang mga bagay na hindi natin inakalang magagawa natin.

Natutunan ko ito noong 2010. At kung napanood ninyo ang alinman sa aking mga presentasyon mula noong 2010, mukha akong galing sa isang concentration camp. Balat at buto na lang ako. Mas mabigat pa ang aking asawa kaysa sa akin. Ang aking nervous system ay emosyonal na wasak. At napakahirap noon. Pumunta kami sa ilang mga pagpupulong at si Daniel ay talagang hindi nasa maayos na kalagayan. At pakiramdam namin ay sobrang nakaka-overwhelm. Ngunit humawak ako kay Hesus at Siya ang nagbigay sa amin ng lakas upang gumawa ng isang hakbang, isang hakbang, isang hakbang.

At binigyan Niya ako ng kakayahan na patuloy na umusad hanggang sa maramdaman kong parang naglalakad ako sa tubig, dahil hindi ko akalain na magpapatuloy ako kahit na inisip ko na lampas na ako sa aking kakayahan maraming beses. At ilan sa inyo ang nakapanood sa akin bago ako magsimula sa isang presentasyon at mukhang wala akong lakas, parang paano makakapangaral ang taong ito? Parang wasak na siya. At pagkatapos ay nananalangin kami. Dumating ang

kapangyarihan ng Diyos. At naipararating ang mensahe. Namangha ako kung gaano kadamang beses nangyari iyon.

Ngunit ang aking kahinaan ang nagbigay sa akin ng lakas dahil kailangan kong umasa sa Diyos. Kailangan kong hilingin sa Kaniya na tulungan ako. Kailangan kong hilingin sa Kaniya na bigyan ako ng lakas. Ngunit kailangan kong maniwala sa anumang oras, maaari ko rin Siyang limitahan sa pamamagitan ng pagsasabi, Hindi ko kaya ito. At may mga pagkakataon na nagawa ko iyon. At may mga pagkakataon na kailangan nating magpahinga. Ngunit kung patuloy nating sinasabi, Hindi ko kaya, hindi ko kaya, tulad ni Moises, Hindi ako mahusay sa pagsasalita. Hindi ako makapagsulat ng libro. Hindi ako makagawa ng website. Hindi ko kaya ito, nililimitahan natin ang ating Ama.

Kaya ngayong gabi, sinasabi ko sa inyo na kung kaya ng Diyos na gamitin ako, na balat at buto na lang, may pamilya na may malalaking hamon, at dalhin kami sa iba't ibang bahagi ng mundo, at magtayo ng isang network. At bukod pa rito, ako ay lubos na natatakot sa paglipad sa eroplano at sa iba't ibang hamong sikolohikal.

Kung nakilala ninyo ako noong unang bahagi ng 2000s, marahil iniisip ninyo na ako ay isang ganap na talunan. Marami akong pinagdaanang hamon. Ngunit sa lahat ng iyon, mahal ko si Hesus. Iyon ang isang bagay. Mahal ko si Hesus. At sa kabila ng aking kahangalan, kinuha Niya ako at pinagpala. At sa pamamagitan ng ministeryo na ibinigay sa akin ng Diyos, alam kong pinagpala Niya rin ang marami sa inyo. Kaya, kung kaya Niyang gawin ito sa akin, tiyak na kaya Niyang gawin ito sa inyo. Ikukuwento ko pa sa inyo ang isa pang kwento.

Dahil sa mga problema sa aking nervous system, at dahil hindi ako maayos na nakaka-react sa mercury sa aking bibig, labis nitong naapektuhan ang aking nervous system. Noon, mayroon akong problema sa pagkabalisa kapag sumasakay sa elevator, subway, o eroplano, hanggang sa puntong maaari akong mawalan ng malay. At ito ay humantong sa takot sa pagsasalita sa publiko. Dahil kung bigla akong mabibigo ng isang anxiety attack habang nasa harap, at ako ay

magiging mangangaral at nakakaranas ng mga ganitong anxiety attack tungkol sa pangangaral, tiyak na pinili ninyo ang maling tao. Ngunit hindi, ako ay nanalangin. Umasa ako kay Hesus. Sa tuwing pumapasok ako sa subway at ako ay tinatamaan ng panic attack, sinasabi ko, Hesus, tutulungan Mo ako. Tutulungan Mo akong malampasan ito. Tatalunin Mo ang takot na ito sa puso ko. At tinulungan Niya ako. Minsan, natumba nga ako.

Ngunit inangat ako ni Hesus, at tinulungan Niya akong magpatuloy. Kaya, kung kaya Niyang gawin ito para sa akin, isang taong nakakaranas ng panic attack at may problemang pangkaisipan na tulad ko, tiyak na kaya ninyo rin. Lahat tayo ay may kani-kaniyang hamon.

Kaya, hindi ko sinasabi na mas mahirap ang sa akin kaysa sa inyo. Ngunit ibinabahagi ko lamang ang ilan sa mga bagay na ito sa inyo, dahil may pag-asa para sa ating lahat. At hinahanap natin ang 300 ni Gedeon, upang maputok natin ang mga palayok at ang liwanag ni Kristo ay makarating sa buong mundo.

Pinapasalamatan ko kayo, Evan at Euan, kayo ay mga kawal ng pag-ibig. Tayo ay mga kawal. Pagpalain kayo. Kailangan ko ang inyong tulong. Kailangan ni Hesus ang inyong tulong. Kaya, salamat sa pakikinig. At nananalangin ako na pupunta kayo sa inyong Ama at hihilingin sa Kanya, ano ang kailangan kong gawin? At ang masasabi ko lamang sa inyo, hindi ko alam. Ngunit alam ko, gaya ng sinabi ko, kapag ako ay talagang tinamaan ng malakas na suntok sa ulo mula kay Satanang, at tinamaan niya ako nang husto. Maraming beses, ang pag-ibig ni Hesus ay nagsasabi, Hindi ako susuko. Hindi ngayon, at hindi kailanman ako susuko sa iyo. At ito ay talagang nakakatulong upang lalo akong maging determinado na magpatuloy. At dahil ayokong mabigo si Hesus.

Ayokong sumuko kay Satanang. Ayokong hayaang alisin niya ang aking determinasyon na ipangaral ang ebanghelyo. At tatapusin ko sa puntong ito, dahil isa sa pinakamahirap na bagay na kinaharap ko ay noong 2014, wala kaming gaanong pera.

At hindi ko kayang makalipad pabalik-balik sa ilang bansa. Wala rin akong sapat na kalusugan. Ang tanging paraan upang magawa ko ito ay iwan ang aking pamilya nang halos pitong buwan. Naalala ko na nakatayo kami sa paliparan, at tinitingnan namin ng aking asawa ang isa't isa at naisip namin na hindi kami magkikita sa loob ng pitong buwan. At pareho kaming umiyak. Umiyak kami na parang mga sanggol. Talagang napakahirap. Pagkatapos ng anim na linggo, gusto ko na lamang umuwi at makasama ang aking pamilya. Ngunit ang pag-ibig ni Kristo ang nag-udyok sa akin na magpatuloy at magtiwala.

Binilang ko ang mga araw, 203 araw na hiwalay sa aking pamilya, dahil iyon lang ang kaya naming gastusin noong panahong kakaunti lamang ang pumapasok na pera. At ipinasalubong kami ng Diyos sa mga panahong iyon nang himala. At isang sakripisyo na handang gawin ng aking asawa, sinabi niya, kailangan mong gawin ito. Tinawag ka ng Diyos. Kaya labis akong pinagpala na magkaroon ng asawa na tulad niya, na sumusuporta sa akin, nasa aking likuran, at kasama ko habang ipinangangaral namin ang ebanghelyong ito. Kaya, nananalangin ako na kayo ay pinagpala. Nanalangin ako na kayo ay magtiis sa kahirapan bilang mabuting kawal ni Hesukristo. Magtiwala na tutustos kayo ng Diyos ang inyong pangangailangan sa mensaheng ito. Ang Diyos ang may-ari ng lahat ng ginto at pilak. Tutulungan Niya kayo. Magtiwala kayo sa Kaniya, maniwala, at tayo ay magiging mga magwawagi. Manalangin tayo.

Pangwakas na Panalangin.

Ama, nagpapasalamat ako sa Iyo para sa kaloob ng Iyong Anak. Gaya ng sinabi ni Ellen White tungkol kay Hesus, O, gaano ko mahal ka, Hesus. Ikaw ang nagbibigay sa amin ng motibasyon upang magpatuloy. At Ama, kailangan naming harapin ang maraming pagsubok, at kung kami lamang ang masusunod, mas nanaisin namin ang isang maayos na tahanan, sapat na pagkain, isang komportableng higaan, at malamig at mainit na tubig na dumadaloy. Hindi ba't magiging maginhawa iyon? Ngunit hindi. Ang isang kawal ay handang matulog sa kabundukan, sa lamig, sa init, at sa hirap ng labanan. Tanging ang pag-ibig ni Kristo ang nagbibigay sa amin ng

kakayahang gawin ito. Kung walang katiyakan ng pag-ibig na iyon, kami'y manlalamig sa ilalim ng araw ng tag-init, kami'y maninikip sa lamig ng taglamig, at bibitaw kami. Ngunit Panginoon, tumatawag kami sa Iyong pangalan. Tulungan Mo kami. Kami'y mahina. Kami'y maliit. Sa kasalukuyan kami'y walang halaga sa paningin ng mundo. Ngunit kami ang pinili Mo upang ipangaral ang ebanghelyo ng kaharian.

Ipagkaloob Mo sa amin ang Iyong Espiritu. Ipagkaloob Mo sa amin ang tapang. Ipagkaloob Mo sa amin ang pananampalataya ni Hesus, upang magtagumpay kami sa lahat ng bagay, at upang malaman ng mundo na taglay namin ang katotohanan. At ito ay isang magandang katotohanan. Salamat sa Pakikinig sa panalanging ito, sa pangalan ni Hesus. Amen.

Muli, maraming salamat, aking minamahal na pamilya. Nawa'y sumainyo ang Diyos. Ipagpatuloy natin ang panalangin para sa Espiritu. Nakakatuwa ito. Tatapusin ko na lamang sa puntong ito. Ngayong hapon, naramdaman kong sinubukan akong labanan ng kadiliman. Ako ay natukso sa depresyon dahil sa ilang bagay, ngunit sinabi ko, Hindi, ako ay magagalak kay Hesus. Ikaw ang mag-aasikaso sa lahat ng bagay na ito. At sa paglipas ng ilang oras, unti-unti namang gumaan ang aking espiritu. Marahil ay ayaw ni Satanas na maipresenta ko ito ngayong gabi. Ngunit sa anumang kaso, muling natalo siya. At ako'y nagagalak kay Kristo, ang ating Tagapagligtas. Pagpalain kayo ng Diyos sa ngayon. Tangkilikin ninyo ang inyong Sabbath kasama ang Ama at si Hesus. At magkikita-kita tayong muli bukas. Pagpalain kayo ng Diyos.

TRANSKRIP MULA SA PRESENTASYON
NI ADRIAN EBENS
NOONG 2 AGOSTO 2025

9. PAGPATAY SA KAAWAY

Kamusta, minamahal kong pamilya. Masaya akong makasama kayong muli. Napakasagana ng aking araw ngayon. Ngayon ay ang ika-40 na anibersaryo ng pagtatapos ng aking klase sa mataas na paaralan sa Simbahan ng Adventist. Kaya nakipagkita ako sa marami sa aking mga kamag-aral mula sa Adventist High School sa Brisbane, at ito ay nagbalik ng maraming alaala at nagdulot din ng labis na pasasalamat na mula sa lugar na iyon, dinala ako ng ating Ama sa kinalalagyan ko ngayon sa katotohanan ng kasalukuyan.

Natutunan ko rin na mula noong huling pagkikita namin, na nangyari 10 taon na ang nakalipas, dalawa sa aming mga kamag-aral ang pumanaw na. Isa ilang buwan na ang nakalipas at isa ilang taon na ang nakalipas. Kaya nakakalungkot marinig ang balitang iyon. Ngunit nakapagbigay ako ng ilan sa aking mga business card at mga libro sa apat o limang tao. Kaya, nananalangin ako na dumating ang liwanag sa kanila. Mayroon akong espesyal na pagnanasa para sa aking mga kaibigan sa Simbahan ng Adventist at sa mga lumaki rito.

Ngayon, pinamagatan ko ang ating presentasyon na *Slaying the Enmity*. Tatalon tayo ngayon sa pinakatuklas ng mensaheng ito. Mananalangin muna ako, at pagkatapos ay nais kong ilatag ang ilang pundasyon at pagkatapos ay makarating sa rurok ng pagpatay sa kaaway, na ipinapahayag din bilang paglilinis ng santuwaryo. Kaya, para sa mga makakaya, manalangin tayo nang sama-sama.

Pagbubukas sa Panalangin.

Ama, ikinagagalak naming lumapit sa Iyo. At nagpapasalamat kami sa Iyong dakilang pag-ibig para sa amin. Iniisip namin ang Iyong sakripisyo, at sumasamba kami sa Iyo. Nais naming ialay ang lahat sa altar. Nais naming ibigay ang lahat sa Iyo at magtiwala na Kayo ang tutustos sa lahat ng aming pangangailangan, at tutulungan Mo kami.

Nananalangin ako, Ama, na hindi kami susuko sa panghihina ng loob, sa kalungkutan, sa matatalim na salita, at sa katotohanang kakaunti pa lamang ang nakakakilala sa mahalagang mensaheng ito. Lahat ng ito ay panawagan sa panalangin, at nawa'y mapuspos kami ng Espiritu ng aming Ama sa pamamagitan ng Kanyang Anak. Liwanagin Mo ang aming mga isipan habang kami ay nag-aaral nang magkakasama. Salamat sa aking minamahal na mga kaibigan sa buong mundo, sa kanilang pag-ibig, kanilang mga panalangin, at kagalakan sa mensahe. Ito ay nagbibigay sa akin ng tapang, pag-asa, at pagpapala. At nagpapasalamat ako, Ama, sa pangalan ni Hesus. Amen.

Presentasyon.

Isa sa mga unang sermon na aking ipinangaral bilang isang kabataan noong unang bahagi ng 1990s ay nagsimula sa isang talata mula sa Aklat ng Mga Awit, kabanata 11, talata 3. Sinasabi nito nang simple,

Kung ang mga pundasyon ay winasak, ano ang magagawa ng mga matuwid?

Marami, marami ang nagtatayo sa mga pundasyon, ngunit itinatayo ba nila ito sa bato? At siyempre, ang unang sagot na ibibigay natin dito ay si Kristo, ang tanging Anak, ang bato. At sa batong ito, maaari tayong magtayo.

Kaya, ang unang pundasyon ay ang tanging Anak, laban sa batong ito, ang mga pintuan ng impiyerno ay hindi magtatagumpay. Ang sinumang hindi nagtatayo sa tanging Anak ay hindi nagtatayo ng anumang istrukturang tatagal sa apoy na darating. At ito ay magiging katulad ng tore ng Pisa, at babagsak sa bigat ng kamalian. At sa partikular na puntong ito, kailangan kong ulitin, at maaaring tunog ito sa iba na masikip o matindi, ngunit batay sa aking karanasan, kapag sinasabi ng Bibliya sa 1 Corinto kabanata 3, talata 11, na

Walang ibang pundasyon ang maaaring ilatag kundi yaong naitag, ang tanging si Hesukristo.

At ang pundasyong iyon ay nakatali sa pagiging tanging Anak, na nagbibigay sa atin ng mana, na nagpapakita sa atin ng agape ng Ama, na nagtatakda ng sistema ng pagpapala. Lahat ng mga bagay na ito ay tinalakay natin sa nakaraang walong araw.

Kaya, kapag ang isang tao ay hindi nagtataas sa tanging Anak, hindi niya ipinangangaral ang tunay na ebanghelyo. At muli, may ilan na sasabi, Ah, parang mabagsik iyon. Sinasabi ni Hesus, direktso ang pintuan, makitid ang daan, kakaunti ang nakakakita nito. At sinabi ni Ellen White na kakaunti sa sangkatauhan ang tatanggap kay Hesus bilang tanging Anak. At nakikita natin ito, nakikita natin ito saanman. Ang hiwaga ng kasamaan ay pumapasok pa sa natitirang simbahan ng Diyos at nagiging sanhi na ang nakararami, ang napakalaking nakararami sa kasalukuyan, ay umiinom ng alak ng Babilonya.

Hindi na sinasabing sila ang Babilonya, ngunit iniinom nila ang alak nito, at sila ay nababaliw (Jeremias 51:7) dahil hindi nila kayang magtayo sa pundasyon. At dahil ang pundasyon ay winasak sa hindi paniniwala sa tanging Anak, ano ang magagawa ng mga matuwid? Wala nang magagawa. Kaya, siyempre, [dapat tayong magtayo sa] pundasyon, at nais kong basahin sa inyo mula sa Great Controversy, kabanata 23. Ano ang santuwaryo?

Oo, Adam. Salamat, Hesus. Ang batong panulok, na tinanggihan ng mga tagapagtayo. Eksakto.

Noong 2006 nang natanggap ko ang direktang panawag. Ang mensaheng ito ay dapat mong dalhin sa buong mundo.

Saan sinabi ni Ellen White na [kakaunti ang tatanggap sa tanging Anak? Maaaring nasa Early Writings, Kirk.

Sa simula, hindi makapagdiwang ang mga anghel; sapagkat ang kanilang Kumander ay hindi nagtago ng anuman sa kanila, kundi ibinukas sa harap nila ang plano ng kaligtasan. Sinabi ni Hesus sa kanila na Siya ay tatayo sa pagitan ng poot ng Kanyang Ama at ng makasalanang tao, na Siya ay tatanggap ng kasamaan at pang-uuyam, **at kakaunti lamang ang tatanggap sa Kanya bilang Anak ng Diyos.** EW 149.2

[Bumalik sa] aklat na Great Controversy at basahin ang pahina 409, sa simula ng kabanata 23.

Ang Kasulatan, na higit sa lahat ay naging pundasyon at sentrong haligi ng pananampalatayang Adventist, ay ang pahayag na sa loob ng dalawang libo't tatlong raan araw, lilinis ang santuwaryo.

Kaya, siyempre, ang unang pundasyon, walang ibang pundasyon ang maaaring ilatag. 1 Corinto 3:11, si Kristo, ang tanging Anak. Gaya ng isinulat ni Waggoner sa *Christ, Our Righteousness*

ang makilala si Hesus gaya ng Kanya, ay magbabago sa iyo upang maging ganap na Kristiyano.

At sa pagbanggit ni Robert Weiland ng talatang iyon, sinasabi niya na ito ang buod ng mensahe ng 1888, ang makilala si Kristo. At ito ay nangangahulugang malaman na Siya ay tanging Anak, malaman na Siya ay kinalaunan mula sa Ama. At siyempre, dito natin makikita na ang pundasyon at sentrong haligi ng pananampalatayang Adventist ay ang hula ng dalawang libo't tatlong raan araw kaugnay ng paglilinis ng santuwaryo. Samakatuwid, ang pag-aaral ng santuwaryo ay nasa puso ng pundasyon ng ating pananampalataya. At ito ay nakakatakot basahin.

Ang santuwaryo at ang propetikong balangkas na nagtatakda ng pagtatapos ng dalawang libo't tatlong raan araw, kung kailan magsisimula ang paglilinis ng santuwaryo. Ang paksang ito ang aking pinag-aralan nang halos 40 taon, kasama ang pag-aaral ng buong Adventismo upang maisapuso ko ang mga pundasyon. Noong huling bahagi ng aking kabataan at unang bahagi ng aking dalawampu't taon, ako ay ginabayan ng Espiritu na pag-isipan ang mga pundasyon, mga haligi, at mga palatandaan ng pananampalatayang Adventist. At siyempre, kapag iniisip mo ang mga palatandaan, haligi, at pundasyon, dapat palaging isama ang sipi mula sa *Early Writings*, pahina 258, na nagsasalita tungkol sa matibay na plataporma, isang matibay na plataporma. At dito, tinalakay ni Ellen White ang tatlong hakbang, na siyang mensahe ng unang, ikalawa, at ikatlong anghel na nagdadala sa atin sa isang matatag at di-matitinag na plataporma.

Marami sa atin ang pamilyar sa 50-taong pahayag ni Ellen White, ang mensahe ng nakalipas na 50 taon, na sinimulan niyang sabihin ito noong bandang 1904 o 1905, sa panahong iyon, ang huling 50 taon.

Hindi natin dapat tanggapin ang mga salita ng mga taong dumarating na may mensaheng salungat sa mga natatanging punto ng ating pananampalataya. Nag-iipon sila ng maraming talata sa Kasulatan at ginagamit ito bilang patunay sa kanilang ipinapalagay na mga teorya. Ito ay paulit-ulit nang naganap sa nakalipas na limampung taon. At habang ang Kasulatan ay salita ng Diyos at nararapat igalang, ang aplikasyon nito, **kung ang ganitong aplikasyon ay naglilipat ng kahit isang haligi mula sa pundasyon na pinanatili ng Diyos sa loob ng limampung taon, ay isang malaking pagkakamali.** Ang gumagawa ng ganitong aplikasyon ay hindi nauunawaan ang kahanga-hangang pagpapakita ng Banal na Espiritu na nagbigay ng kapangyarihan at bisa sa mga nakaraang mensahe na dumating sa bayan ng Diyos.—*Preach the Word*, p. 5 (1905). { CW 32.2 }

Ako ay inutusan na sabihin na ang mga salitang ito ay maaari nating gamitin ayon sa nararapat sa panahong ito, sapagkat

dumating na ang panahon na ang kasalanan ay dapat tawaging sa tamang pangalan. Nahahadlangan ang ating gawain ng mga taong hindi pa nababago, na naghahanap ng kanilang sariling karangalan. Nais nilang isipin na sila ang nag-umpisa ng mga bagong teorya, na kanilang ipinapakita at ipinapahayag na ito ay katotohanan. Ngunit kung tatanggapin ang mga teoryang ito, ito ay magdadala sa pagtanggì sa katotohanang **sa nakalipas na limampung taon ay ibinibigay ng Diyos sa Kanyang bayan, na pinatutunayan ng pagpapakita ng Banal na Espiritu.**—Letter 329, 1905. { 1SM 162.1}

Ito ay katotohanan. At alam natin na noong 1855, ayon sa pagkakasipi ni Irwin Gain [sa katotohanan si Russell Holt ang sinipi ni Mervyn Maxwell] sa kanyang tesis, lahat ng tao ay naniwala sa pagka-Diyos ni Kristo, ngunit itinanggi ang Trinidad. At ito ay bahagi ng nakaraang limampung taon.

“Isang pagsusuri sa ibang manunulat na Adventist sa mga taong ito (hanggang 1881) ay nagpapakita na, **lahat sa kanila, tinanggihan nila ang Trinidad, ngunit, nang may pantay na pagkakaisa, pinanatili nila ang pagka-Diyos ni Kristo.** Ang pagtanggì sa Trinidad ay hindi kinakailangang alisin ang pagka-Diyos ng Tagapagligtas. Sa katunayan, ang ilang manunulat na Adventist ay naniniwala na ang mga trinitaryan ang gumaganap sa papel ng pagpapababa sa banal na kalikasan ni Kristo.” {Russell Holt, “The doctrine of the Trinity in the Seventh-day Adventist denomination, its rejection and acceptance”, Isang term paper para kay Dr. Mervyn Maxwell, 1969}

Kaya, ang santuwaryo ay sentro sa pananampalatayang Adventist. At sa inyo na nag-aral nito, agad nating tinutukoy ang Awit 77, talata 13, na nagsasabi,

Ang Iyong daan, O Diyos, ay nasa santuwaryo.

At habang pinag-aaralan natin ang looban, habang pinag-aaralan natin ang banal na lugar, at ang pinakabanal na lugar, at ang mga

metal, at ang hugasan, at ang mga kasuotan, ang mga haligi, ang katawan sa paligid nito, at binabasa mo ang Haskell, *The Cross and its Shadow*, at pinag-aaralan mo ang mga bagay na ito, masisimulan mong pagsamahin ang santuwaryo.

Ngayon, ang paglilinis ng santuwaryo ay aming inilahad sa mga aklat na *Cleansed by the Blood of Jesus* at *One Mediator*. Ang mga aklat na ito ay nagdadala sa atin sa ruok. At kapag pinag-uusapan natin ang paglilinis ng santuwaryo, kaugnay ng tatak at kaganapan ng mga banal, nararating natin ang sukdulan ng mensahe ng ikatlong anghel.

At sa nakalipas na 10 taon, kami ay unti-unting nagtatayo, hakbang-hakbang, upang mailagay ang aming sarili sa isang kalagayan na maunawaan kung ano talaga ang paglilinis ng santuwaryo. At ang aking inilahad sa mga aklat na *Cleansed by the Blood of Jesus* at *One Mediator*, ay maraming materyal na nangangailangan pa ng karagdagang suporta. Naisaad na namin ang ilang mga bagay.

We have taken old light and put it in new settings. And this is something that I would appeal to all of you who are sharing this message, to pray that God will enlighten your minds to the content of *One Mediator* and *Cleansed by the Blood of Jesus*.

Isang malaking kakahayagan para sa aking isipan ang pag-aaral ng Mateo 26. At nagsimula kami sa talata 27. Naalala ko noong nakaraang taon na binabasa ko ang talatang ito at isang liwanag ng dakilang kaliwanagan ang sumiklab sa aking isipan nang ibigay ni Hesus ang kopa sa Kanyang mga disipulo.

Pagkatapos ay kinuha Niya ang kopa, nagpasalamat, at ibinigay ito sa kanila, na sinasabi, inumin ninyo ito, kayong lahat. Sapagkat ito ang aking dugo ng bagong tipan, na ibinuhos para sa marami. Mateo 26:27-28

At pagkatapos ay aking naunawaan, iniuugnay ni Hesus ang dugo ng bagong tipan sa katas ng ubas. At sa aking pag-aaral ng mga uri sa santuwaryo, siyempre, alam ko na hindi lamang ang dugo ng kordero ang ibinuhos sa sakripisyo, kundi may handog ding alak. May handog

na katas ng ubas na iniaalay. At bigla kong naunawaan na ang dugo ng bagong tipan ay ang katas ng ubas. At ito ay ganap na nagbabago sa ebanghelyo.

Kapag naunawaan mo ito, ito ay kinukumpirma naman ng Genesis 14:18 nang dumating si Melquisedec kay Abraham, nakikita natin ang mga elemento ng kanyang pagkasaserdote. At ito ay mahalaga dahil si Kristo ay saserdote magpakailanman ayon sa kaayusan ni Melquisedec. Kaya't maaari nating sabihin nang may katiyakan na ang mga elemento ng pagkasaserdote ni Melquisedec ay mga elemento rin ng pagkasaserdote ni Kristo sa bagong tipan.

Ating kinikilala na si Kristo ay naglilingkod para sa atin sa lumang tipan dahil tayo, sa ating kalikasan, ay nagsisimula sa ating buhay Kristiyano sa ilalim ng lumang tipan, at si Kristo ay naglilingkod para sa atin sa tipang iyon. Ngunit Nais Niya tayong dalhin sa bagong tipan. At nakikita natin sa talata 18 ng Genesis 14, na sinasabi,

At pagkatapos ay dinala ni Melquisedec, hari ng Salem, ang tinapay at alak. Siya ay saserdote ng Dios na Kataas-taasan. At pinagpala niya si Abraham. (Si Melquisedec ang nagbasbas kay Abraham.) At sinabi, pagpalain si Abraham ng Dios na Kataas-taasan, tagapaghawak ng langit at lupa.

At sa dalawang ito, at siyempre, sinasabi rin ng talata 20, pagpalaan ang Dios na Kataas-taasan, na nagbigay ng iyong mga kaaway sa iyong kamay. Ngayon, sa pagkaunawa ng ating pinag-aralan, naunawaan ko, siyempre, na si Melquisedec ay hindi nag-alay ng kordero. Walang dugo ng kordero na iniaalay ni Melquisedec kay Abraham. Walang kinakailangan kay Abraham na magdala ng kordero upang ialay o hilingin kay Melquisedec na ialay para sa kanya. At ito ay dahil

Sakripisyo at handog ay hindi Ko nanaisin. Handog na sinunog at handog para sa kasalanan ay hindi Ko kinakailangan. Awit 40:6

At ito ay nagpapatibay sa mga sinabi ni Hesus sa Juan 17:4, kung saan Siya ay nagsabi,

Ama, pinarangalan Kita sa lupa. Natapos Ko na ang gawa na ipinagkatiwala Mo sa akin upang gawin.

Ang gawain ni Hesus ay ihayag ang karakter ng Ama. Dumating tayo, at marami sa inyo ang nakinig sa aking mga presentasyon tungkol dito, sa *A New and Living Way*, na makikita rin sa *One Mediator*, na ang pagpapakita ng muling pagkakaugnay ng langit at lupa ay natapos sa pagbibinyag kay Hesus. Ang muling pagkakaisa ng langit at lupa ay naipakita. Mula pa sa simula, mula sa pagbagsak, ito ay naayos, ngunit itinatago, gaya ng sinabi ni Pablo sa Roma 16:25, hanggang sa dumating si Kristo at ipakita ito para sa atin.

Ang pagpapakita ay nasa mga salita ng Ama, ikaw ang aking minamahal na Anak. Ngayon, sa ilang pananaliksik na ginawa ni Carlos Hernandez tungkol sa alak, nakikita natin na ang pagpapala ng Ama ay inihahambing sa alak. Mayroong pagpapala sa alak, may kagalakan sa alak, at ang pagpapala ng Ama sa Kanyang Anak na nagpapaligaya sa puso ng Anak ay sinasagisag sa alak.

Kaya, sa mga salitang, ikaw ang aking minamahal na Anak, nakikita natin ang alak, ang napakasarap na alak, ang mga salita ng Ama ay mas matamis pa sa pulot. Ito ay dalisay na alak para sa kaluluwa, at nagbibigay sa atin ng dakilang kagalakan. Ito ang alak ng bagong tipan, at tinanggap ni Kristo ang alak upang ibigay ito sa atin sa Kanyang pagbibinyag.

Sana ay nakakasabay kayo sa akin, tinatalakay natin ang ilang punto. Nasa mga libro ito, kaya binibigyang-diin ko lamang ang ilang punto dito. Nakikita natin na kung ang alak ay dugo, at si Kristo sa pagtanggap ng ating likas na pagkatao bilang isa sa atin, ay winasak ang gitnang pader ng paghihingi ng tulong sa pagitan natin at ng Diyos, at tinanggap ang pagpapala ng Ama, tinanggap ang dugo ng Ama bilang isa sa atin, at ang dugo na iyon ay nagpapalinis sa sangkatauhan, nagpapalinis sa tao kapag ito ay tinanggap.

At si Kristo sa Kanyang pagbibinyag, sa pagtanggap ng ating makataong laman, ay nasa posisyon upang tanggapin ang alak ng Ama para sa sangkatauhang bilang ikalawang Adan, at sa gayon ay maibahagi Niya ito sa ating lahat. At ito ay sinasagisag sa serbisyong komunyong kasama ang mga alagad, kung saan ibinigay ni Hesus sa kanila ang tasa na Kanyang natanggap mula sa Kanyang Ama. At kapag naunawaan mo ito, na ang dugo ng bagong tipan ay ang dugo ng ubas, gaya ng sinasabi sa Genesis 49:10-11, na ito ay dugo ng ubas, hindi ang dugo ni Kristo, hindi ang pisikal na dugo ng kordero. Ito ang siyang nagdudulot ng pagkakasundo.

Kapag tinanggap mo iyan, winawasak mo ang alamat na ang bagong tipan ay nagtapos sa penal substitution. Pinupuksa mo ang kasinungalingan na ito'y hinihingi ng Diyos. Lubos itong nabubura. Ngunit hindi natin sinasabi na wala nang pangangailangan para sa pisikal na dugo, sapagkat gaya ng sinabi ni Waggoner, tayo ang nangailangan ng sakripisyo at hindi ang Diyos. Tinanggap natin ang kasinungalingan ni Satanas na bawat kasalanan ay dapat parusahan. Kaya ang sakripisyo ng bagong tipan ay ang pagkuha ni Kristo sa ating makasalanan at bumagsak na kalikasan. Pahirap para sa Kanya ang akuin ang ating kalikasan, isang kalikasang kaaway ng Diyos. Ngunit si Kristo ay hindi naging kaaway ng Diyos dahil ang Kanyang likas na pagka-Diyos ay mahiwagang naging kaisa ng ating pagkataong makalupa.

Sa katauhan ni Hesus dumarating ang ganap na bigat ng ating likas na pagkatao. At bakit Niya kinailangan itong tanggapin? Sa kanyang mga sermon noong 1895, maganda at malinaw na ipinakita ni A.T. Jones ang maraming dahilan kung bakit inako ni Kristo ang ating makasalanang kalikasan. Ngunit para sa akin, ang pinakamahalagang dahilan ay upang mapuksa Niya ang pagkagalit. At upang mapuksa ang pagkagalit na iyon, kailangan Niya itong akuin sa Kanyang sarili. At ang pagkagalit na iyon ay nahahayag sa ating laman. Kaya't sinisipi natin ang Roma 8:7.

Ang kaisipang makalaman ay pagkapoot laban sa Diyos. Hindi ito nagpapasakop sa kautusan ng Diyos, at tunay na hindi ito maaaring magpasakop.

Upang mapuksa ang pagkagalit na ito, inaku ni Kristo ang ating kalikasan upang Siya mismo ang pumuksa nito. At paano Niya ito pinuksa? Sa pagtanggap Niya sa salita ng Ama, ikaw ang aking minamahal na Anak na lubos Kong kinalulugdan. Nauunawaan mo ba ito? Dalangin ko na gayon nga.

Ang pagkagalit ng sangkatauhan ay ang pag-aakalang kaaway natin ang Diyos. At sa ating likas na kalagayan, ang mga salitang mula sa Diyos na ikaw ang aking minamahal na Anak ay palaging tatanggihan ng lahi ng tao. Kinailangan ng isang may makalangit na kakayahan upang akuin ang kalikasang pantao, pag-isahin ito sa kalikasang banal, tanggapin ang dugo ng ubas, at tanggapin ang salitang, ikaw ang aking minamahal na Anak. At nang tanggapin ni Kristo ang salitang iyon, malinaw na sinasabi sa aklat na Desire of Ages, mga pahina humigit-kumulang 113 hanggang 116, na nahayag na ang sangkatauhan ay naipagkasundo sa Diyos.

Mula pa nang magkasala si Adan, naputol na ang tuwirang pakikipag-ugnayan ng sangkatauhan sa Diyos; ang ugnayan sa pagitan ng langit at lupa ay dumaan lamang kay Kristo. Ngunit ngayong dumating na si Hesus “sa anyo ng makasalanang laman” (Roma 8:3), ang Ama Mismo ang nagsalita. Dati’y nakikipag-usap Siya sa sangkatauhan sa pamamagitan ni Kristo; ngayon ay nakikipag-usap Siya sa sangkatauhan sa loob ni Kristo. Inasahan ni Satanas na ang matinding pagkamuhi ng Diyos sa kasamaan ay magbubunga ng walang hanggang paghihiwalay ng langit at lupa. **Ngunit ngayon ay nahayag na ang ugnayan sa pagitan ng Diyos at ng tao ay naibalik.** { DA 116.2}

Hindi sa pagdanak ng pisikal na dugo, kundi sa pagdanak ng espirituwal na dugo, ang Espiritu, ang mismong buhay. Ipinahahayag ng Ama ang Kanyang pag-ibig para sa sangkatauhan sa pamamagitan

ng Kanyang Anak. At ang mga salitang ikaw ang aking minamahal na Anak ang pumupuksa sa pagkagalit kapag ito'y tinanggap kay Kristo. Tanging sa pamamagitan ni Kristo natin maaaring matanggap ang alak na ito. Tayo ay tinatanggap sa Minamahal.

Mahalagang-mahalaga na maunawaan natin ito. Tayo ay naging bingi sa salita ng Diyos, gaya ng nalalaman ng bawat magulang kapag ang kanilang anak ay naglayo ng puso at ayaw nang makinig sa salita ng Diyos. Wala kang sasabihin na makapagbabago ng kanilang isipan. Sarado sila. Bingi sila sa salita ng Diyos. Ngunit gaya ng sinasabi sa Awit 40, talata 6.

Hindi mo ninais ang hain at handog. Binuksan mo ang aking mga pandinig. Awit 40:6

Sa pamamagitan ni Kristo, nabuksan ang pandinig ng sangkatauhan. Ang matigas at kongkretong harang sa tainga ng tao na nagpasya at nagmatigas na huwag kailanman makinig sa salita ng Diyos ay nabasag kay Kristo, nang akuin Niya ang ating laman at tanggapin ang salita ng Ama, Ikaw ang aking minamahal na Anak. Sa gawaing ito, pinuksa ni Kristo ang pagkagalit sa pagitan ng Diyos at tao at pinag-isa Niya tayo.

Basahin natin sa Efeso, kabanata 2. Magsisimula tayo sa talata 11.

Kaya nga, alalahanin ninyo na dati kayong mga Hentil sa laman, na tinatawag na walang pagtutuli ng tinatawag na mga may pagtutuli na ginawa sa laman sa pamamagitan ng kamay. Noon, wala pa kayo kay Kristo, na dayuhan sa Bansang Israel at mga estranghero sa mga tipan ng pangako, na walang pag-asa at walang Diyos sa sanlibutan. Efeso 2:11-12

Para sa atin, ang Diyos ay parang isang tagawasak. Ang Diyos ay humihingi ng ganap na kabutihan at inaasahan Niyang tayong magsikap, at ang ating kalikasan ay kinasusuklaman Siya, at tayo'y nakulong sa kadiliman. Ngunit pagkatapos ay sinasabi sa talata 13.

Ngunit ngayon, kay Kristo Hesus, kayo na dati'y malayo ay napalapit na sa pamamagitan ng dugo ni Kristo.

Ngayon sa Lumang Tipan, tayo ay inilapit sa kasiyahan ng hustisya na ating hinihingi. Ngunit sa Bagong Tipan, tayo ay inilapit sa pamamagitan ng dugo, na siyang alak, na nanggagaling sa pamamagitan ng Espiritu, na nagsasabing, ikaw ang aking minamahal na Anak. Ito ay naglalapit sa atin sa Diyos. Kaya, kay Kristo, nagpapatuloy tayo dahil Siya Mismo ang ating kapayapaan, na ginawang magkasama ang isang Diyos at tao at bumagsak sa gitnang pader ng paghihiwalay. Paano? Inalis saan? Sa Kanyang laman, ang laman na Kanyang kinuha sa atin. Inalis Niya sa Kanyang laman ang poot. Iyan ang batas ng mga utos na nakapaloob sa mga ordenansa.

Ngayon napag-aralan na natin ito. Ito ay nasa aklat na nagpapakita ng paggalang sa Colosas 2. Ang poot sa ating isipan ay maaaring mapunit tulad ng tabing sa templo, ngunit sa Kanyang laman at ang tabing ay kumakatawan sa Kanyang laman, hindi ba? Ang batas ng mga kautusan na nakapaloob sa mga ordenansa.

Ngayon ang salitang mga *ordinansa* ay *dogma* [sa Griyego]. At ang salitang *dogma* ay hindi kailanman ginamit upang tukuyin ang batas ni Moises. Ito ay tumutukoy sa mga utos at utos ng mga tao sa aklat ni Daniel at sa ilang iba pang mga lugar. Ito ay partikular na tumutukoy sa mga utos ng kamatayan noong tinanggap ng sangkatauhan ang sistema ng hustisya ni Satanas, si Satanas ay inilagay sa trono ng Diyos. Naupo siya sa templo ng Diyos bilang Diyos at pinamunuan tayo bilang pinakamataas sa kanyang prinsipyo ng katarungan.

Naniniwala kami na hinihingi ng Diyos ang kamatayan para sa paglabag. At habang nasa ibabaw, maaaring natakot tayo at nagsabi, Diyos, gagawin ko ang anumang sinasabi mo sa loob para sa ilan at panlabas at panloob para sa buong sangkatauhan. Kinasusuklanan namin Siya.

Kinasusuklanan natin Siya sa pagbabanta na papatayin tayo at susunugin tayo para sa ating mga kasalanan. At lubos na nababagay sa sangkatauhan ang maniwala sa isang Diyos na humihingi ng kamatayan ng mananalangang. Ito ay nagbibigay-daan sa atin na patuloy na lihim o hayagang mapoot sa Kanya.

At ang doktrina ng penal substitution ay naglalaman ng mga binhi ng poot, dahil ito ay isang pag-atake sa ating Ama at ito ay nag-aalis sa Kanya mula sa Kanyang trono, at ito ay iniluklok si Satanas bilang ang Diyos ng sansinukob. Oo, Kirk, eksakto ang kasuklam-suklam na gumagawa ng pagkasira.

Iyon talaga ang punto. Ngunit kay Kristo, ang poot na iyon, ang pagpatay na pinaniniwalaan natin na hinihingi ng Diyos, pinapatay ni Kristo ang poot sa pamamagitan ng alak, na umaangat sa atin sa mga bisig ng Diyos, inilagay tayo sa Kanyang sinapupunan, at naririnig natin ang magiliw at mahinang tinig ng ating Ama. Ikaw ang aking pinakamamahal na anak. Dinudurog nito ang poot. Sinisira nito ang gitnang pader sa pagitan natin at ng Diyos, at muling pinagsasama-sama natin Siya bilang Kanyang minamahal na mga anak. Ngunit tanging sa pamamagitan ng Espiritu ni Hesus natin itong maaaring matamo.

ang Espiritu Mismo, (ang Espiritu ni Hesus) ay nagpapatotoo kasama ng ating espiritu na tayo ay mga anak ng Diyos. Roma 8:16

Bakit? Dahil si Hesus ay anak ng Diyos. Siya lamang ang makakapag-ugnay muli sa atin sa Ama sa pamamagitan ng Kanyang pagiging Anak. Tandaan,

Pupunta ako sa aking Diyos at inyong Diyos, aking Ama at inyong Ama. Juan 20:17

Dahil hindi natin alam na mahal tayo ng Ama at tayo ay mahalaga sa Kanya. Inisip lamang natin sa mga tuntunin ng paghatol at ang galit ng Diyos sa kasalanan. Nabulag tayo sa pagmamahal Niya sa atin. Ngunit pinatay ni Kristo ang poot at sa pagpatay sa poot, binuksan Niya ang daan para sa paglilinis ng santuwaryo, ang pagtanggal ng poot. At tinakpan ko ito nang detalyado mula sa Daniel 8. Ang galit ng kambing, ang galit ng kambing laban sa lalaking tupa na pumutol sa mga sungay ng tupa at tumapak sa kanya sa lupa.

Ang galit na ito, na pagkatapos ay lumabas sa pamamagitan ng mga sungay sa kanyang ulo. Itong galit na ito. Na pinalalakas ng huwad na hustisya. Ang poot na ito ang dapat linisin mula sa puso ng tao. At malilinis lamang ito kapag tinanggap natin ang mga salitang, *ikaw ang aking pinakamamahal na anak. Ikaw ang aking pinakamamahal na anak.*

Na posible lamang na matanggap sa pamamagitan ng bugtong na Anak. Siya ay kailangang maging isang Anak upang matanggap ang mga salitang ito. Ikaw ang aking minamahal na Anak. Dahil para sabihin ng Diyos sa Kanyang kambal, ikaw ang aking minamahal na Anak. Hindi lang totoo. Hindi siya. Nakaupo na siya. Siya ay kinuha ng isang papel. Ito ay metapora. Hindi totoo. At kung masasabi ko nang magalang, alang-alang sa Diyos, gumising ka. Hindi totoo.

Ngunit kay Hesus, ang bugtong na Anak, ito ay totoo. At sa Kanya ang tanging posibilidad na patayin ang poot. Naiintindihan mo ba kung bakit ang bugtong na Anak ay nasa puso ng pagbabayad-sala at ang pagpatay sa poot? At bakit ang sinabi ni Jones noong 1895 tungkol sa pagtatalaga ni Kristo sa ating kalikasan ay napakahalaga sa pagbabayad-sala? Ang simbahan ng Adventist, sa pangkalahatan, ay lubusang dumura sa mukha ni A.T. Jones. Kinamumuhian nila ang kanyang mga sermon noong 1895. Iniisip nila na ito ay isang kasuklam-suklam. Sapagkat para sa kanila, nabahiran nito ang kanilang mahalagang parusang penal substitution na walang bahid ng makasalanang laman ng tao.

Ganap na hindi pagkakaunawaan. Ano ang sakripisyo? Ano ang dugo? At samakatuwid, ano ang pagbabayad-sala? Oo, Kilton, anthropomorphic. Iyan ang salita. Ang tao ay nagpapalabas ng kanyang mga iniisip sa Diyos. Kaya, nakikita mo ba itong bago at buhay na paraan? Ito ay maaari lamang sa pamamagitan ng bugtong na Anak. Kailangan niyang kunin ang ating kalikasan.

Si Ellen White ay malinaw na malinaw sa tanong na ito. Na hindi kinuha ni Kristo ang kalikasan ni Adan bago ang pagkahulog. Kung kinuha Niya ang kalikasan ni Adan bago ang pagkahulog, hindi Niya kayang patayin ang poot. Ang poot ay nasa labas Niya. Ngunit upang

patayin ito, kailangan Niyang kunin ito sa Kanyang Sarili at tanggapin ang alak ng Kanyang Ama, ang Espiritu ng Kanyang Ama, upang pumunta doon at patayin ang poot na iyon at alisin ang poot na iyon, ang poot sa kambing, at linisin ang santuwaryo. At ito ang gawaing ating ginagawa.

Alam natin ito, mga kapatid, kapag ang isang tao ay gumawa ng isang bagay na hindi nila nararapat, at nilabag nila tayo, at nadarama natin na ang galit ay umuusbong sa loob natin, maaaring hindi natin ito ipakita. Baka maging kalmado na tayo. Ngunit sa loob kami ay kumukulo. At gusto naming gantihan. At ano ang pinakakaraniwang anyo ng paghihiganti? Umalis ka sa paningin ko. Hindi na kita gustong makita. Iyan ang isa sa mga pinakakaraniwang paraan ng paghihiganti. Kamatayan sa pamamagitan ng paghihiwalay. Hindi na kita gustong makita.

Ikaw ay isang kasuklam-suklam sa akin. Ito ang dapat alisin sa ating mga puso ng agape. Ito ang dapat alisin sa atin. Ngunit ito ay sa pamamagitan lamang ng pagpatay sa poot at ngayon para tayo ay magsumamo para sa Espiritung iyon na nagmamahal sa mga kaaway nito, na naniniwala sa isang tunay na katarungan ng pagbibigay sa mahihirap at pagpapakita ng awa sa mga bulag, at pag-aalaga sa balo at ulila, tulad ng sinabi ni Adan, [sa mga komento] sa pamamagitan ng pagwasak sa mga kasinungalingan ni Satanas at sa makalamang kalikasang minamana natin mula sa pagbagsak ni Adan, binubuksan ni Cristo ang isang bagong at buhay na daan sa pamamagitan ng belo. Salamat, Adam. Eksakto.

Pupunta tayo sa Hebrews 10, na hindi ko pupuntahan ngayong gabi. At salamat, Andrew. Oo, sa Trinidad, hindi maaaring patayin ng Diyos ang kaaway dahil si Hesus ay hindi tunay na Anak, at hindi siya tunay na Anak ng tao. Siya ay dapat na Anak ng tao upang patayin ang poot na nasa tao. Kung hindi Siya ang Anak ng Tao na may poot, hindi Niya ito mapapatay. At samakatuwid, tayo ay napapahamak. Naliligaw tayo. Amin, Brian. Ito ang ebanghelyo.

Ito ang kasukdulan. At idinadalangin ko, mga kapatid, na pag-aralan natin ito, na maunawaan natin ito. At masasabi ko sa inyo nang may katiyakan, gaya ng sinabi ni Pablo, Galacia 1, 8 at 9, kung ang sinuman ay mangaral ng iba pang ebanghelyo kaysa sa ipinangaral ko sa inyo ngayong gabi, ngayon, hayaan siyang sumpain, huwag siyang sumpain, sapagkat siya na tumatanggi sa ebanghelyong ito, ang poot sa loob niya ay ipinapakita sa Ama ay susumpa at lilipulin siya.

Umalis tayo sa poot na ito. Magsumamo tayo para sa Espiritu na tumitigil sa pag-akusa sa ating sarili at sa iba. Lumapit tayo sa sinapupunan ng Ama kay Kristo Hesus at ang alak na iyon ng pagiging anak ay pumatak sa ating isipan at puso. At maging mapayapa tayo sa mga napopoot sa atin. Mahalin natin sila dahil hindi sa kanila nanggagaling ang halaga natin. Nagmumula lamang ito sa ating Ama.

At kapag pinaniwalaan natin ito at pinagkakatiwalaan natin ito, hindi mahalaga kung ano ang sasabihin ng ibang tao. Hindi mahalaga kung tratuhin nila tayo ng masama. Alam natin kung sino tayo: Tayo ay mga anak ng Diyos, sapagkat pinatay ni Kristo ang poot. Ngayon, may higit pa dito. At pinag-uusapan ko ito sa libro.

At iyon ay noong napunit ang tabing, ang daan patungo sa kabanal-banalan ay bukas para sa sangkatauhan. Ngunit ang tao ay hindi pa handa sa oras na iyon. At isinulat ko ang tungkol dito sa aklat, upang ang wakas ay maganap noong muling nabuhay si Kristo mula sa mga patay.

Ngunit alam ng Diyos na nakikita ng Diyos ang kalikasan ng tao na ang tao ay aatras mula sa posisyong ito ng ganap na pagiging anak at samakatuwid ay mangangailangan ng isang banal na lugar na ministryo sa loob ng 1800 taon. Hindi pa tayo handang pumasok sa pinakabanal. Hindi tayo handa na isuko ang huwad na hustisya. Ngunit ngayon, sa katapusan ng mundo, isang mensahe ang dumating, na naghahayag ng huwad na hustisya. Sa pamamagitan ng pinagpalang panulat ni Ellen White, nakilala natin ito. Natuklasan natin ito. Matagal na inilibing ng mahigit 100 taon ngunit ngayon ay

naliliwanagan na. Na ang ministryo sa banal na lugar ay isang ministryo para lamang sa tao na hindi handang tanggapin na hindi ninanais ng Diyos ang paghahain at paghahandog. Na tayo ay Kanyang minamahal na mga anak, walang pera at walang halaga. Na palagi Niya tayong minamahal. At hindi Siya nag-iisip ng masama sa atin. Ayaw niya tayong patayin. Ayaw niya tayong sirain.

Hindi ba iyon ang ebanghelyo? Napakagandang Ama, ngunit hindi namin ito maabot. Kaya nga, ang banal na lugar ay isang silid na hawakan ng sangkatauhan, dahil hindi natin mabitawan ang poot. Hindi natin ito kayang bitawan. Kaya, si Kristo ay naghintay ng isa pang 1800 taon dahil ang tao ay patuloy na nagsasabi, at naririnig natin ito sa tinig ng mga kaluluwa sa ilalim ng altar sa ikalimang selyo, nang sila ay pinapatay para sa kanilang pananampalataya sa pamamagitan ng kapangyarihan ng papa. Hanggang kailan, O Diyos, na hindi mo kami hahatulan at ipaghihiganti? Dito umiiral pa rin ang awayan.

Tumayo ako sa Geneva kasama ang aking mahal na kaibigan na si Mark Fury, at nakita namin doon ang estatwa ni John Calvin. At sa tabi niya ay si William Farrell. At ito ay malaking batong monumento para kay Calvin at sa kanyang mga alagad. At sa tabi niya ay may isang lalaking may espada, na nagpapakita na naroon pa rin ang poot sa pananampalatayang Protestante. At kung masasabi ko ito nang malumanay, ang batayan ng protesta ay higit sa lahat ay isang protesta sa pagkapoot laban sa Roma. Hindi lahat, ngunit higit sa lahat ay isang protesta.

At iyan ang dahilan kung bakit kinuha ng mga Protestante ang kanilang mga espada, Zwingli upang pangalanan ang isa sa kanila, upang patayin ang mga Katoliko, upang gumawa ng kabayaran para sa kanilang mga kasuklam-suklam. Umiiral pa rin ang awayan. At nakita nating muling nahayag ang poot na ito.

Nanood ako ng isang video kamakailan, nagsasalita tungkol sa isang lalaki na sinubukang pumasok sa isang simbahan at barilin ang mga tao sa simbahan. At ang diakono sa simbahan, habang tumatakas ang

lalaki, pinatakbo niya siya pababa sa kanyang sasakyan at pinatay siya. At sinasabi ng Kristiyanong ito, ito ang ginagawa ng Diyos sa Kanyang mga kaaway. Nakikita pa rin ang poot sa mga simbahang Protestante. At ito ang kailangan nating alisin sa atin. Tanging ang bugtong na Anak lamang ang makakagawa nito. Nasa kanya ang alak. Nasa kanya ang tinapay. Siya ay may bago at buhay na paraan. At iyon ay simpleng pagtanggap ng mga salita, ikaw ang aking minamahal na Anak. Hindi ako laban sayo. Ayokong sirain ka.

Totoo iyan, Adam, isa pang hayaang magkaroon ng magaan na sandali nang ang tabing ay napunit, ngunit hindi naunawaan ng tao ang liwanag at tumalikod sa liwanag. At kaya, kinailangan itong pigilan para sa isa pang 1800 taon. Ngunit alam ng Diyos na noong ibinigay Niya ang pangitain ng Daniel 8 kay Daniel, alam Niya na ito ay magiging 2300 taon. At na ang binhi na inihalik ni Kristo 2000 taon na ang nakalilipas ay hindi pa ganap na magpapakita ng sarili hanggang ngayon.

Kaya ngayon, mga kapatid, huhugasan ba tayo sa dugo ng kordero? Papayagan ba natin ang ating sarili na alisin ang poot sa atin? At idinadalangin ko na pag-isipan mong mabuti ang mga bagay na ito at matanto na ang ebanghelyo ng kaharian na ito ay dapat ipangaral sa buong mundo. Ito ay hindi lamang isang malambot na mensahe ng, oh, mahal ka ng Diyos. Hindi, ito ay naka-angkla nang malalim sa santuwaryo, sa kalikasan ni Kristo, sa paglilinis ng santuwaryo, sa mga mensahe ng tatlong anghel. Ang pahayag na ito, ikaw ang aking minamahal na Anak, ay nakaangkla sa Adventismo. At ito ang nasa isip ko; Nasiyahan ako sa aking sarili na natutupad nito ang lahat ng pamantayan ng bago at buhay na paraan.

At kaya, ang ating oras ay naging ganoon. Nais kong manalangin kasama kayo, at tatapusin natin ang presentasyong ito. Kaya, sabay-sabay tayong manalangin.

Pangwakas na Panalangin.

Mahal na Ama sa langit, isang kagalakan na tawagin ka, aming Ama. Marami kaming nasaklaw na konsepto. Ngunit nagpapasalamat ako

9. PAGPATAY SA KAAWAY

sa iyo, Ama, na sila ay mailagay sa aklat, *One Mediator*, at *Cleansed by the Blood of Jesus*.

Salamat, Panginoong Hesus, na kinuha mo ang aming kalikasan, isang kataas-taasang sakripisyo, upang kunin ang aming kalikasan sa iyong sarili, upang sa aming laman, matanggap mo ang mga salita, ikaw ang aking minamahal na Anak, na pumunit ng laman, pinunit ang poot, at pinatay ito. At nakuha mo para sa amin ang aming pagiging anak na lalaki at ang aming pagiging anak na babae. Nawa'y matanggap natin ito.

At nagpapasalamat kami sa iyo, Ama, ngayon ay maaari mong ipadala ang Espiritu ng iyong Anak sa aming mga puso, na umiiyak, aming Ama. Idinadalangin natin ang paglilinis ng ating mga santuwaryo, ang ating templo ng katawan. Hinihiling namin ang iyong Espiritu, Ama.

Mangyaring ibigay sa amin itong walang dahas, walang paghuhusga, walang galit, walang karahasang, Espiritu. Salamat, Ama, ibibigay mo ito sa amin, at tutulungan mo kami at pagpapalain. At nagpapasalamat ako sa iyo sa pangalan ni Hesus. Amen.

Well, salamat muli sa inyong oras. Dalangin ko na kayo ay pinagpala, at inaasahan natin ang ating huling presentasyon bukas.

Kaya, kasama ka ng Diyos hanggang bukas. salamat po.

TRANSKRIP MULA SA PRESENTASYON
NI ADRIAN EBENS
NOONG 3 AGOSTO 2025

10. ANG HULING ULAN

Mahal na pamilya sa buong mundo, at tulad niyan, natapos na natin ang 10 araw. At marahil sa pagitan ng mga trumpeta at ng pagbabayad-sala, marahil ay maaari tayong magkaroon ng isang ulit, ngunit titingnan natin. Ngayong gabi, o ngayon, nasaan ka man, pag-uusapan natin ang huling ulan.

Nakakuha kami ng napakagandang feedback mula sa ilan sa inyo mula sa huling presentasyon, at ang ilan sa kalinawan ng pagpatay sa poot at paglilinis ng santuwaryo. At ito ay nagdudulot ng malaking kagalakan kapag sinimulan nating pagsamahin ang lahat ng mga bagay na ito. Ang bagay, siyempre, na nananatili ay ang agwat sa pagitan ng kung ano ang naiintindihan natin at kung ano ang ginagawa natin.

At ito ay, kami ay naghahangad, kami ay nananabik na makalaya mula sa poot na ito, sa paghatol na ito, sa huwad na hustisyang ito. At kailangan nating manalangin nang taimtim para sa pagpapasigla, ngayong alam na natin kung ano ang ating ipinagdarasal. Ngunit ibibigay ito sa atin ng ating Ama kung taimtim nating ninanais, kung

nanaisin natin ito, kung kinikilala natin ang ating lubos na kawalang-kakayahang wala ang Espiritu.

Ngunit ngayong gabi, gusto kong i-back up, bigyan ng kaunting konteksto ang huling ulan, dahil ang huling ulan ay nagsimulang bumagsak sa katapusan ng 1892, simula ng 1893, at pagkatapos ay tumigil ito, o maaari nating sabihin na nagsimula ito noong 1888. Sa pagtatapos ng 1888.

Kaya, bago ako magpatuloy, sa mga makakasama ko, sabay-sabay tayong magdasal.

Pagbubukas sa Panalangin.

Minamahal naming Ama, bilang Iyong mga anak, lumalapit kami sa Iyo upang sambahin Ka. At kung paanong si Hesus ay nasa Iyong sinapupunan, nais din naming manahan doo at mapasaiyong mga bisig. Salamat po na pinatatawad Mo kami sa aming mga pagsuway at mga kasalanan. Nais kaming kumbinsihin ni Satanas na wala na kaming pag-asa at wala nang kabutihang patutunguhan. Ngunit salamat sa Iyo, Hesus, dahil Ikaw ang nagbibigay-inspirasyon sa amin upang magpatuloy, kumapit, at manampalataya. Ang aming halaga ay hindi batay sa aming mga gawa. Ang aming halaga ay nakabatay sa pag-ibig ng Ama sa pamamagitan ni Hesus. At kami'y lubos na nagpapasalamat para rito. At kami ay kumakapit nang may pagtitiwala na paliliwanagin Mo ang lupa sa pamamagitan ng Iyong kaluwalhatian. Iniisip din namin, Ama, ang krus na Iyong pinasan kasama ni Hesus sa loob ng anim na milenyo, humigit-kumulang 6,000 taon, higit pa roon. Nais naming matapos na ang Inyong paghihirap. Kaya kami'y nananalangin. Kami'y nag-aayuno mula sa tinig ng taga-ibang lupain, mula sa media, upang ang tanging marinig namin ay ang Iyong tinig.

At Ama, kami'y nag-aayuno rin sa antas ng pagkain, upang makapagtuon kami at magpokus sa kasalukuyang mensahe. At Ama, hinihiling ko ang Iyong paggabay. Alam kong ibibigay Mo sa akin ang Iyong Espiritu. At kung paanong pinagpala kami nitong nakaraang siyam na araw, nawa'y maging sukdulan ito para sa amin, ang

karanasang pagpapala na ito. At ako'y nagpapasalamat sa Iyo sa pangalan ni Hesus. Amen.

Kaya, tayo ay pumunta sa Deuteronomio, kabanata 32, talata 2. Dito natin ikinakabit ang pangangaral ng salita sa ulan. O gaya ng sinasabi dito sa Deuteronomio, ang aking aral ay dadaloy na parang ulan. Ang aking pananalita ay lulubog na parang hamog, na parang banayad na ulan sa malalambot na damo, at na parang buhos ng pag-ulan sa damuhan. Dito natin nakikita na ang tunay na aral, ang tunay na mensahe, ay parang ulan. Pinapakain nito ang kaluluwa, at ang binhi, na siyang salita, ay dinidiligan ng aral ng katotohanan. At ito'y tumutubo sa atin upang magbunga para sa anihan, upang si Kristo ay makapasok gamit ang Kanyang karit at makaani. Kailangan natin ang ulan na ito upang maganap ang anihan.

Ngayon, nag-aalok ng ganitong puna si Ellen White,

“Ingatan mo ang iyong sarili, at ang aral; manatili ka rito: sapagkat sa paggawa nito, maililigtas mo ang iyong sarili, at ang mga nakikinig sa iyo.” “Magtiyaga kayo, mga kapatid, hanggang sa pagdating ng Panginoon. Narito, ang magsasaka ay naghihintay sa mahalagang bunga ng lupa, at siya’y may mahabang pagtitiis, hanggang sa kanyang matanggap ang unang at huling ulan. Kayo rin ay magtiyaga; patatagin ninyo ang inyong mga puso: sapagkat ang pagdating ng Panginoon ay malapit na. Huwag kayong mag-away, mga kapatid, upang hindi kayo hatulan: narito, ang Hukom ay nakatayo sa pintuan.” “Mapalad ang mga maawain: sapagkat kanila ring matanggap ang awa. Mapalad ang mga dalisay ang puso: sapagkat makikita nila ang Diyos. Mapalad ang mga tagapagtaguyod ng kapayapaan: sapagkat sila ay tatawaging mga anak ng Diyos.” { RH October 29, 1901, par. 12 }

Sa pagbasa lamang ng unang bahagi, ingatan mo ang iyong sarili (sinasipi ni Ellen White mula sa Kasulatan), at ang aral, manatili ka rito, sapagkat sa paggawa nito, maililigtas mo ang iyong sarili at ang mga nakikinig sa iyo.

At pagkatapos ay sinipi niya ang tekstong ito, “magtiyaga kayo, mga kapatid, hanggang sa pagdating ng Panginoon. Narito, ang magsasaka ay naghihintay sa mahalagang bunga ng lupa, at siya’y may mahabang pagtitiis, hanggang sa kanyang matanggap ang una at huling ulan.” At dito, muli, ipinapakita ni Ellen White ang koneksyon ng aral sa unang at huling ulan.

At sinabi sa atin ni Hesus sa Juan, kabanata 6, ang mga salitang aking sinasabi sa inyo ay Espiritu at buhay. Hindi natin maiintindihan ang mensaheng ito nang wala ang Espiritu, ngunit si Hesus ay nagsasalita ng mga salita sa atin. At ito ay Espiritu, at ito ay buhay.

At ito ang ulan, na bumabagsak bilang aral. Kaya, kapag tiningnan mo ang Joel, kabanata 2, talata 23, sa palagay ko karamihan sa atin ay pamilyar na, kung saan sinasabi,

Magalak kayo, mga anak ng Sion, at magdiwang sa Panginoon ninyong Diyos, sapagkat ibinigay Niya sa inyo ang unang ulan nang naaayon, at ipapababa Niya ito para sa inyo, ang ulan, ang unang ulan at ang huling ulan sa unang buwan.

Ngayon, ang Young's literal translation.

At kayong mga anak ng Sion, mangagalak at mangagalak kayo, sa Panginoon ninyong Dios, sapagka't ibinigay niya sa inyo ang Guro sa katuwiran, at pinababa sa inyo ang ulan, pagwiwisik at pinisan sa pasimula. Joel 2:23

Makikita mo doon na ang dating ulan at ang huling ulan ay tinutukoy sa pagbibigay sa iyo ng isang guro ng katuwiran at dahilan upang bumaba sa iyo ng ulan ng pagwiwisik. Kaya, ang dating ulan at ang huling ulan ay direktang konektado sa isang guro ng katuwiran.

At ang mga mensahe na ating pinag-aaralan nang sama-sama, mayroon tayong buong pagtitiwala na si Hesus, bilang ating guro ng katuwiran, ay ibinubuhos ang Kanyang Espiritu sa atin. At habang nauunawaan natin ang katotohanan ng katangian ng ating Ama, at ang Kanyang katarungan, at ang Kanyang mga pagtatalaga, at siyempre, ang pagpapala sa bugtong na Anak, ang ating mga puso ay

nagbabago, at tayo ay higit na nagpapahinga sa kagalakan ng pagiging mga anak ng Diyos. Ngayon, gusto kong bigyan ka ng kaunting konteksto ng kasaysayan, pabalik sa 1888.

Nagbabasa ako mula sa General Conference Bulletin. At muli, ipo-post ko ito sa seksyon ng mga komento, upang, maaari mong basahin dito kung ano ang sinasabi ni Jones.

Naaalala n'yo noong isang gabi nang binabasa ko ang ikalawang kabanata ng Joel, na ang isa sa mga kapatid, nang basahin ko ang ika-23 talata na iyon--si Brother Corliss--ay tumawag ng pansin sa margin. Naaalala mo ba yun? At sinabi ko na gagamitin natin ang margin sa ibang pagkakataon. Ngayon lahat kayo ay bumaling at basahin ang margin na iyon. Ang ika-23 talata ay nagsasabi: "Magalak, kung gayon, kayong mga anak ng Sion, at magalak sa Panginoon ninyong Dios: sapagka't binigyan niya kayo ng dating ulan, nang katamtaman." Ano ang margin? "Isang guro ng katuwiran." Binigyan ka Niya ng "isang guro ng katuwiran." {February 7, 1893 ATJ, GCDB 183.4}

Kaya, tinitingnan nila ito noong 1893, na ang una at huling ulan ay isang guro ng katuwiran. Ngayon, ito ang susunod, sa tingin ko ito ang susunod na talata,

Paano? "Ayon sa katuwiran." "At siya ay magpapababa para sa iyo ng ulan"; tapos ano kaya yun? Noong ibinigay Niya ang dating ulan, ano iyon? "Isang guro ng katuwiran." At kapag nagbigay Siya ng huling ulan, ano kaya iyon? "Isang guro ng katuwiran." Paano? "Ayon sa katuwiran." Kung gayon, hindi ba iyon lang ang sinabi sa atin ng patotoo [EGW] sa artikulong iyon na ilang beses nang binasa sa iyo? "Ang malakas na sigaw ng ikatlong anghel," ang huling ulan ay nagsimula na, "sa mensahe ng katuwiran ni Kristo." Hindi ba't iyon ang sinabi sa atin ni Joel noon pa man? Hindi ba napigil ang ating mata na hindi natin nakita? Hindi ba't kailangan natin ang pagpapahid? Mga kapatid, ano sa mundo ang kailangan natin

nang ganoon? Gaano nga dapat tayong ikatuwa na ipinadala ng Diyos ang Kanyang sariling Espiritu sa mga propeta upang ipakita sa atin, nang hindi natin nakita! Gaano kalaki ang ating kagalakan para doon! {February 7, 1893 ATJ, GCDB 183.4}

Kaya, ang malakas na sigaw ng ikatlong anghel, ang huling ulan ay nagsimulang bumuhos noong mga 1892, 93. Kaya, ang huling ulan ay bumabagsak, at ito ay dumating sa pamamagitan ng pagtuturo ni Kristo sa pamamagitan ng mga pastor o matatanda, sina Wagoner at Jones. Sila ang nakikitang daluyan ng pagtuturo ni Kristo, at nagturo sila ng katuwiran ni Kristo. At gaya ng natuklasan natin sa pamamagitan ng mga artikulo tulad ng, *Why did Christ have to die?* At ang iba, nakikita natin na ang katotohanan ng pagbabayad-sala ay nagsisimula nang magbukas. At ang katotohanan ng karakter ng Diyos ay nagsimulang makilala.

Kaya, nagpapatuloy si Jones sa siping ito, "hindi ba't iyon ang sinabi sa atin ni Joel noong unang panahon? Hindi ba napigilan ang ating mata na hindi natin nakita? Hindi ba natin kailangan ang mga kapatid na pinahiran? Ano sa mundo ang kailangan natin nang ganoon? Gaano nga ba tayo dapat na maging masaya na ang Diyos ay nagpadala ng Kanyang sariling Espiritu sa mga propeta upang ipakita sa atin nang hindi natin nakita. Gaano nga ba tayo dapat na maging masaya para doon!"

And at this point, I want to say that over the last 10 years, that the message that was rejected, and maybe I should read this quote first. Ito ang susunod na talata. Ito ang sinasabi ni Jones,

Kung gayon, ang huling ulan, ang malakas na hiyaw, ayon sa patotoo, at ayon sa kasulatan, ay ang pagtuturo ng katuwiran. At ayon din sa katuwiran. Ngayon mga kapatid, kailan nagsimula ang mensaheng iyon ng katuwiran ni Kristo sa atin bilang isang tao? [Isa o dalawa sa madla.] Tatlo o apat na taon na ang nakararaan.

At si Jones, palaging napaka-espesipiko, ay nagtatanong:

alin ito? Tatlo o apat? [Kongregasyon] Apat. Oo, apat. Nasaan ito? [Kongregasyon], Minneapolis. Ano ang tinanggihan ng mga kapatid sa Minneapolis? [Ilan sa kongregasyon.] Ang malakas na sigaw. Ano ang mensahe ng katuwiran? Sinabi sa atin ng patotoo kung ano ito. Ang malakas na sigaw, ang huling ulan. Kung gayon ano ang tinanggihan ng mga kapatid sa nakakatakot na posisyon na iyon, kung saan sila nakatayo, sa Minneapolis? Tinanggihan nila ang huling ulan, ang malakas na sigaw ng mensahe ng ikatlong anghel. {February 7, 1893 ATJ, GCDB 183.5}

At ito ang dahilan kung bakit ang mga taong Advent ay nasa malaking panganib, dahil sa pagtangga na ito. Ngunit, tulad ng ating napag-aralan, sinabi kay Ellen White na kapag ang Great Towers sa New York ay ibinagsak, o bumaba, kung gayon ang ikaapat na anghel ay magsisimulang tumunog. At siyempre, ang ikaapat na anghel ay ang malakas na sigaw, na nag-uugnay sa atin sa huling ulan. At nagsimula iyon noong 2001.

Setyembre 11, 2001, nang bumagsak ang mga tore. At ang Araw ng Pagbabayad-sala, Setyembre 29, 2001, ang mensaheng ito, ang mensahe ng pagkakakilanlan, ay nagsimulang ipangaral. At ngayon ay umuunlad sa halos 24 na taon.

At maaari nating sabihin na nais natin na ito ay naging mas mabilis kaysa dito. Ngunit sa kabilang banda, ang mga natutunan natin, partikular sa nakalipas na 10 taon, ay kamangha-mangha. At kung nauunawaan mo ang karakter ng Diyos bilang hindi marahas, kung nauunawaan mo ang tamang pananaw sa dalawang tipan, at ang koneksyon nito sa salamin, at kung paano ang Lumang Tipan ay nagpapakita ng ating kalikasan, at nagpaparami ng ating kasalanan, kung magagawa mong iugnay ito sa paglilinis ng santuwaryo, tulad ng napag-usapan natin kahapon, at tingnan kung ano ang nagdudulot sa atin ng paglilinis ay ang alak, na syang salita ng Ama, ikaw ang aking minamahal na Anak, na aking kinalulugdan.

10. ANG HULING ULAN

Dito, kung gayon, ang katuwiran ni Kristo ay nahahayag sa alak. At ito ay ibinigay sa atin; ito ang pagpapakita ng katuwiran ni Kristo. At kaya, ito ang kasukduluan ng simula ng malakas na sigaw. Muli, tayo ay nasa simula ng malakas na sigaw. At ngayon ay nananabik na tayo sa karanasang iyon na kasama nitong malakas na sigaw. At ang malakas na sigaw ay konektado sa kuwento ng ketongin na gumaling.

Maaaring natatandaan ng ilan sa inyo na nagsalita ako tungkol dito. Kung babalikan natin ang Lucas 17 at bersikulo 15.

Kaya, 10 ang gumaling. Ito ang 10 ketongin. 10 sa kanila ay gumaling. At bumalik ang isa sa kanila. At mapapansin natin sa talatang 15, Lucas 17:15.

At isa sa kanila, nang makita niyang siya'y gumaling, ay bumalik. At sa malakas na boses. (At sa Griyego, iyon ay megaphone. Gamit ang isang megaphone,) niluwalhati niya ang Diyos.

At narito ang magbibigay ng kapangyarihan sa ating karanasan. Alam na natin ngayon ang isang huwad na sistema ng hustisya. Alam natin na ang paghatol at pagkondena, tulad ng pagkondena sa paghatol, positibong paghatol, paghihikayat ng paghatol, ay isang magandang bagay. Ang husgahan ang balo at ulila sa pagbibigay sa kanila ng tulong at suporta ay mabuti. Ngunit ang pagkondena sa paghatol ay hindi bahagi ng karakter ng Diyos.

Ito ang ketong. Kapag hinatulan natin ang iba at gusto nating humiwalay sa kanila, tumitigas ang ating puso. At ang pagkasensitibo at pakiramdam ng ating espiritu ay mapurol. At ito ay ketong. At lahat tayo ay may ketong na ito dahil sa huwad na hustisya ni Satanas. Ang huwad na hustisya ni Satanas ay nagdudulot sa atin na tingnan ang pag-uugali ng ibang tao at hatulan sila sa ating puso, sa ating isipan, at mas masahol pa, sa ating mga salita at kilos.

Ito ang kagalingan na kailangan nating lahat upang ganap na gumaling. Kaya, nais nating lumapit sa ating Ama at maniwala na gagalingin tayo ni Hesus sa ketong na ito. At kapag tayo ay gumaling

na sa ketong na ito, magsasalita tayo gamit ang megaphone, nang malakas na tinig.

At ito ang magiging malakas na panawag. Ang pasasalamat ng bayan ng Diyos sa kanilang paglaya mula sa espiritu ng paghatol ay magdudulot sa kanila na lumabas na may dakilang kapangyarihan. At ito ay kahalintulad ng kwento ni Maria, nang ibuhos niya ang spikenard sa mga paa ni Hesus bilang pasasalamat sa kapatawaran ng kanyang mga kasalanan.

At dito, binabasa ko mula sa, sa tingin ko ay Councils to the Church. Ilalagay ko ito sa grupo. Sinasabi nito,

Kasama ni Kristo, ibinigay Niya ang lahat ng mga mapagkukunan ng langit na maaaring walang magkukulang sa plano ng pag-angat ng tao. Narito ang pag-ibig, ang pagmumuni-muni na dapat punan ang kaluluwa ng hindi maipahayag na pasasalamat. Oh, anong pag-ibig, anong walang katumbas na pag-ibig. Ang pagmumuni-muni ng pag-ibig na ito ay maglilinis ng kaluluwa mula sa lahat ng pagkamakasariili. Aakayin nito ang disipulo na tanggihan ang sarili, pasanin ang krus, at sundin ang manunubos. {CH 222.2}

Kaya, ang malakas na sigaw ay, gaya ng sinabi ni Sunshine, ay isang pagpapahayag ng pasasalamat mula sa pagpapagaling ng ketong. Kapag dumating tayo sa punto kung saan tayo, gabi at araw, ay nagsusumamo sa ating Ama na palayain mula sa diwa ng paghatol at pagdarasal habang pinagbubulay-bulay natin ang magandang karakter ng Ama at ng Anak at ang kanilang di-masusukat na pagmamahal sa atin, habang pinagbubulay-bulay natin ito, ang ating mga puso ay mapupuno ng hindi maipaliwanag na pasasalamat, at lilinisin nito ang kaluluwa ng pagiging makasarili, at tayo ay gagaling.

At pagkatapos ay iiyak tayo ng malakas. Kami ay magiging puno ng kagalakan. Syempre, masaya tayo ngayon. Nasa atin ang mga binhi ng kagalakan na ito. Ngunit sa palagay ko ay hindi ako nag-iisa sa katotohanang nakakaranas pa rin tayo ng mga tukso na hatulan at

10. ANG HULING ULAN

husgahan ang iba para sa maling pag-uugali. Ito ay kasing natural ng paghinga.

At tama ka riyan, Adam. Humingi kayo sa Panginoon ng ulan sa panahon ng huling ulan, upang ang Panginoon ay gumawa ng maningning na mga ulap at magbigay ng pag-ulan sa bawat damo sa parang. Kaya, kailangan nating humingi.

At iyon ang aming pinagkasunduan nitong huling 10 araw. At habang nagpapatuloy tayo, patuloy tayong manalangin, Ama, ibigay mo sa amin ang iyong Espiritu, at manatili at maniwala na ibibigay Niya ito sa atin at magsisi at humingi ng kapatawaran sa mga maling pag-uugali at maling pag-iisip na mayroon tayo. At dalangin ko na sa mga araw bago ang mga tabernakulo, na tayo ay taos-pusong makisali sa gawaing ito.

Siyempre, sa prosesong ito, hahayaan ng Diyos na lumago ang kasalanan, ibig sabihin, hahayaan Niya ang pamilya, mga kaibigan, mga kasamahan sa trabaho na gawin sa iyo ang mga bagay na nakakainis. At ilalabas nito sa iyo ang paghatol na naroon pa rin. At pagkatapos kapag nakita mo ito, luluhod ka, hihingi ng kapatawaran sa Diyos, at magsusumamo sa Kanya na alisin ang diwa ng pamimintas at pagkondena. Ito ay hindi isang kaaya-ayang gawain. Nakakahiya, pero kailangan.

Sapagkat lahat tayo ay nakararanas ng paghihirap dahil sa mga pagkakataong may gumagawa ng isang bagay na hindi nila dapat gawin, na nagdudulot sa atin ng abala, o kaya'y pinakikitunguhan tayo nang walang respeto o dignidad, at walang pakialam kung sila man ay nagdudulot ng kalat matapos lamang nating maglinis, na winawasak muli ang lahat nang walang iniisip na iba. At ilan lamang ito sa mga halimbawa. Maaari pa tayong magbanggit ng hindi mabilang na halimbawa ng mga paraan kung paano tayo nasasaktan at nadidismaya sa asal ng ibang tao. Ngunit ang agape ay pinapasan ang lahat ng bagay.

Iniisip ko ang isang partikular na sitwasyon ngayong hapon. Nananalangin ako nang patigil-tigil buong hapon. May naririnig

akong tinig sa aking isipan, na nagnanais na pagsabihan ang isang tao, na ipaalam sa kanila ang katotohanan tungkol sa kanilang ginagawa. At sinasabi sa akin ni Hesus, Adrian, tiisin natin ang lahat, maaari ba? Tiisin natin ito, ibigin sila, at ipanalangin sila, at ipanalangin na suguin sila ng Diyos ng Kaniyang mga anghel upang tulungan sila dahil hindi nila nakikita ang kanilang ginagawa. At iyon ang naging labanan ko ngayong hapon.

At salamat sa Diyos na nakamit ang tagumpay. At ang pananatili sa lugar na iyon ng, hindi ko kailangang ayusin ang taong ito. Sila ay anak ng Diyos; maaayos ng Diyos ang taong ito. Kailangan ko lang silang mahalin. At kung may kailangan akong sabihin, Diyos, mapapahanga mo ako, hindi sa espiritu ng pagkairita, hindi sa espiritu ng pagkabigo, kundi sa espiritu ng pagmamahal at pakikiramay sa kanila. Kaya, isa ba tayo sa 10 na gumaling at may pasasalamat? Anong pasasalamat ang dapat nating taglayin upang malaman ang mga bagay na alam natin? Nawa'y patuloy nating ipahayag ang pasasalamat na ito.

At habang nagdarasal ako kaninang hapon, Ama, gusto ko lang na matapos na ang paghihirap mo. Gusto ko lang na maging malaya ka sa pagtitiis sa lahat ng matinding sakit na pinagdadaanan mo. At dapat itong dumating sa pamamagitan ng pasasalamat na ito.

Kaya, ang mga binhi ng mensaheng ito, ang guro ng katuwiran, alinsunod sa kabutihan, ay magbubunga ng pasasalamat habang nagbubulay-bulay tayo araw at gabi, umaga at gabing pag-aalay, habang pinag-iisipan natin ang mga bagay na ito. Magpapagaling tayo. At iyon ang dahilan kung bakit mahalagang magsara tayo, dahil kapag nakikinig tayo sa media; ang media ay puno ng mga taong nagrereklamo at nagbulung-bulungan tungkol sa gobyerno, tungkol sa pulitika.

At kung hahayaan nating pumasok sa atin ang espiritung iyan, mawawala sa atin ang Espiritu ng pasasalamat dahil inaalís ng pamumuna ang pasasalamat. At iyon ang dahilan kung bakit kailangan nating putulin ang boses na ito ng estranghero, ng media,

10. ANG HULING ULAN

parehong social at legacy media. Ang mga tinig na ito ay mga tinig ng pagkondena.

At ang mga tinig na ito ay pumipigil o neutralisahan ang Espiritu ng Diyos. Kaya, nananalangin ako sa susunod na bilang ng mga linggo, na humahantong sa mga trumpeta, pagbabayad-sala at mga tabernakulo, na tayo ay manalangin nang mas taimtim, na hanapin natin ang ating Ama. Ama, ipagkaloob mo sa akin, na hingin namin sa Panginoon ang ulan.

Mangyaring ibuhos ito sa amin. At ang ating pagtitiwala sa ating Ama, handa tayong maghintay, manatili at magnilay-nilay sa Kanyang karakter, magbasa ng Steps to Christ, lumakad kasama ng ating Tagapagligtas at malalaman natin na malapit nang dumating ang pasasalamat na ito, at tayo ay mapapalaya mula sa espiritu ng paghatol. At ito ang huling ulan.

Gusto ko lang linawin ang isang punto, ang katuwiran ni Kristo. Ang katuwiran ni Kristo ay matatagpuan sa Kanyang mana, sa Kanyang pagiging anak, sa Kanyang katuwiran, sa kagandahan ng Kanyang karakter ay nagmumula sa agape na kaloob ng mana mula sa Kanyang Ama. Kaya, ang katuwiran ni Kristo ay direktang konektado sa pagkapanganak kay Kristo, dahil ito ang lumilikha ng mga pagpapala, ang pasasalamat, at hayaan kong sabihin ito, ang mana ni Kristo ay nagbubunga ng pasasalamat sa Ama.

At ito ang katuwiran. Kaya, ang pasasalamat sa Ama ay naglilinis ng kaluluwa, dahil ito ay katuwiran. Umaasa ako na ginagawa mo ang koneksyon na iyon. At ang pasasalamat na iyon ay dumarating kapag natanto natin kung ano ang ginawa ng Diyos para sa atin, at na Siya ang ating Ama. At kung iinumina natin ang alak na iyon, lahat ng mga simbolong ito ay magkakasama dito. Kaya mga kapatid, ipagdasal natin ang huling ulan.

Manalangin ka para sa ganap na paglilinis. Huwag panghinaan ng loob kung madapa ka. Kapag lalo mong nakikita ang iyong mga kahinaan at ang karakter mong pagiging mapanghusga, tandaan mong kumikilos ang Diyos sa iyo.

Ipinahahayag Niya ang iyong kasalanan upang lumitaw. Ipagtapat mo lamang ito, ihandog mo sa Panginoon, at sa lalong madaling panahon ay tatanggapin natin ang huling ulan, at mapupuspos tayo ng pasasalamat, ang pabango ng spikenard ay kakalat sa buong mundo, at kapag naamoy ni Judas na anak ng kapahamakan, na may kaugnayan sa taong makasalanan, kapag ipinahayag natin ang pasasalamat na ito, magigising ang kapapahan at isasagawa ang lahat ng matagal na nitong binalak sa nakalipas na 500 taon.

Ngunit naghihintay lamang ito. Ang magtutulak dito sa sukdulang pagkadesperado ay ang halimuyak ng spikenard. Ito ang magpapaalab dito, at ito'y babangon at sisikaping alisin ang sinumang nagpapakita ng spikenard na ito, ang pasasalamat, ang kagalakan sa ating pagiging mga anak na lalaki at babae ng Diyos.

At ang mga anak ng Diyos ay mahahayag dahil kay Kristo, at pagkatapos ay darating ang wakas. Kaya iyon ang nais kong ibahagi sa inyo ngayong gabi, o ngayong umaga diyan sa inyo. At sa palagay ko ay naipakita ko na sa inyo nang sapat ang larawan, kaya hindi ko na ito pahahabain pa.

Mananalangin ako kasama ninyo. At muli, maraming salamat sa inyong pakikinig. Salamat sa pagtanggap ninyo ng mga bagay na ito sa inyong puso. Salamat sa inyong pananalangin para sa huling ulan. At inaasam ko ang panahon na tayo'y magkakasama sa dagat na kristal, at aalalahanin natin ang mensaheng dumating sa atin at ang kagalakang dinala nito, at na tayo'y mamumuhay magpakailanman kasama ang Ama at ang Anak. Manalangin po tayo?

Pangwakas na Panalangin.

Mahal naming Ama sa langit, kaydakilang kagalakan ang makalapit sa Iyo. Pinupuri kita para sa iyong dakilang pag-ibig. Pinapasalamatan ko ang katuwiran na nakikita natin kay Kristo. At siyempre, ang Kaniyang pasasalamat sa Iyo, Ama, ang Kaniyang kagalakan sa Iyo at pagtitiwala sa Iyo. Ito ang Kaniyang katuwiran. At Panginoong Hesus, idinadalangin namin, hipan Mo kami ng Iyong Banal na Espiritu. Patawarin Mo kami sa aming mga pagsuway.

Ipagkaloob Mo sa amin ang tagumpay laban sa pagkondena at paghatol sa iba at maging sa aming sarili. Tulungan Mo kaming magkaroon ng karanasan ni Maria, na sa pamamagitan ng aming mga luha ay haplusin ang Iyong mga paa, sapagkat labis kaming nag-uumapaw sa pasasalamat sa lahat ng ginawa Mo para sa amin. Maraming salamat para sa aking mga kapatid.

Pagpalain Mo sila, suguin Mo ang Iyong mga anghel sa kanila, at pagkalooban sila ng kagalakan. Nawa'y tayo'y maglakad nang magkakasama sa katuwiran ni Hesus, upang ang malakas na sigaw ay kumalat sa buong mundo. At pinasasalamatan Ka namin, Ama, sa pangalan ni Hesus. Amen.

Maraming salamat sa inyo sa napakagandang panahong ito. Talagang naging biyaya ito. Pagsasama-samahin namin ang mga tala mula sa mga presentasyon. Labis akong pinagpala. Labis rin akong hinamon, dahil malinaw na hindi natutuwa si Satanas sa mga mensaheng ito.

Ngunit nais ko lamang pasalamatan kayo sa inyong pagmamahal, suporta, at kabutihan. Ipinadala ako ng Panginoon; mailalarawan ko lamang ito bilang isang malaking halik. Ngayon, pinagpala ako, at luha ang pumapatak sa akin. Labis akong nagpapasalamat sa paraan ng Kaniyang pagpapala sa akin. At lubos akong pinarangalan na kayo ay aking mga kapatid, at malaman na tayo'y mamumuhay nang magkasama magpakailanman. At tayo'y magsasaya, at aalalahanin natin ang panahong narito tayo.

At nais ko lamang, na walang sinuman sa inyo ang mawawala. Ito'y magiging labis na kalungkutan. Kaya kahit ang kagalakang nararanasan natin ngayon, at ang lahat ng inyong magagandang puna at pagmamahal, ito'y isang malaking kagalakan. Malapit na tayo, mga kapatid. Narito na ang mensahe ng huling ulan. At ngayon, malapit na rin ang pagpapagaling sa mga ketongin.

Ngunit ngayon, kailangan nating manalangin nang taimtim. At pagkatapos nito, ibubuhos ang Espiritu. Ayokong magpaalam, ngunit ayokong pigilan kayo. Maraming salamat sa mga nagsisimula na ngayon sa inyong panahon ng panalangin. Lubos akong pinagpala

nito. At nais ko ring banggitin, katatanggap lang namin ng Acts of Our Gentle God sa wikang Italyano.

Katatanggap lang nito ngayong hapon. At mayroon na rin tayong isa pang tagasalin sa wikang Hapon upang simulan ang pagsasalin. Kaya oo, maraming salamat sa inyong lahat. Papatangisin ninyo ako. Kayo'y magaganda. Pagmamahal ko sa inyong lahat.

Sige, magpapaalam na ako at magkikita-kita tayo muli sa nalalapit na panahon. Pagpalain kayo ng Diyos sa ngayon.

GANAP NA KAPAYAPAAAN

Dahil ang Isipan ay Nakatuon sa Ama

“Tingnan ninyo kung gaano tayo kamahal ng ating Ama, sapagkat tinatawag Niya tayong Kaniyang mga anak, at iyon nga ang ating pagkatao! Ngunit ang mga taong kabilang sa mundong ito ay hindi nakikilala na tayo’y mga anak ng Diyos, dahil hindi nila Siya kilala.” 1 Juan 3:1 (NLT)

Habang tinitingnan natin ang karakter ng Ama sa liwanag ng rebelasyon kay Hesukristo, walang sapat na salita upang ilarawan ang Kaniyang kagandahan, kadakilaan, at pag-ibig. Ang sukdulang saklaw ng ginawa ng ating Ama upang iligtas tayo na lubos na nalulubog sa kadiliman ng kasalanan ay hindi masukat.

Ngunit, kung tayo’y handang pagmasdan ang pag-ibig na iyon, pagnilayan ito, at pag-isipan ang dakilang mga tema ng walang hanggang saklaw ng Ama upang iligtas tayo, saka lamang natin sisimulang hangarin na magkaroon ng gayong karakter. Tayo’y mananalangin nang taimtim para sa Espiritu, at bilang mga minamahal na anak ng Ama, aabot ang ating Pananampalataya hanggang sa Pinakabanal, at matatanggap natin ang ating hinihiling.

Ang seryeng ito ng mga presentasyon ay isinagawa bilang bahagi ng 10 araw ng panalangin para sa kaloob ng huling ulan. Ang mga kaisipang ipinahayag ay ganap na hindi isinulat at nagbibigay ng buod ng mensahe ng Father of Love movement.